

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

III сесія XXIII скликання

РІШЕННЯ

18.02.99 р. № 146/247

**Про надання дозволу на
створення вищого закладу
освіти "Відкритий міжнародний
університет розвитку людини
"Україна"**

Відповідно до пункту п'ятого Порядку створення, реорганізації і ліквідації навчально-виховних закладів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.04.94 № 228 та розглянувши подання постійних комісій з гуманітарних питань, з питань охорони здоров'я, сім'ї та соціального захисту населення, з питань власності щодо надання дозволу на створення вищого навчального закладу, Київська міська рада

ВИРІШИЛА :

1. Дозволити створення вищого навчального закладу освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (далі Університет).
2. Доручити Київській міській державній адміністрації виступити співзасновником Університету зазначеного у пункті першому цього рішення.
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київради з гуманітарних питань.

Голова

О. Омельченко

КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

15.03.99 № 349
м. Київ

Про створення вищого закладу освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

На виконання рішення Київської міської ради від 18.02.99 N 146/247 "Про надання дозволу на створення вищого закладу освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна", з метою створення вищого закладу освіти:

1. Виступити співзасновником вищого закладу освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (далі Університет).

2. Головному управлінню майном:

2.1. Надати, в утановленому порядку, в користування приміщення нежилого будинку N1 по вул. Хоревій у Подільському районі м. Києва як внесок міста до статутного фонду Університету;

2.2. Прийняти участь в підготовці установчих документів Університету.

3. Доручити заступнику голови Київської міської державної адміністрації Бідному В. Г. підписати установчі документи Університету.

4. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на заступника голови Київської міської державної адміністрації Бідного В. Г.

Голова

“ ___ ” травня 1999 року

АКТ

прийому - передачі

Головне управління майном Київської міської державної адміністрації в особі начальника Головатенка П.І., що діє на підставі Тимчасового положення про Головне управління майном, затвердженого розпорядженням Київської міської державної адміністрації від 08.06.98 № 1195 з однієї сторони, та вищий навчальний заклад “Відкритий міжнародний університет розвитку людини “Україна”, в особі Президента Таланчука П.М., що діє на підставі Статуту вищого навчального закладу, склали цей акт про наступне.

Згідно з розпорядженням Київської міської державної адміністрації від 15.03.99 № 349 та відповідно до Установчого договору про створення та діяльність вищого навчального закладу, Головне управління майном передає, а вищий навчальний заклад “Відкритий міжнародний університет розвитку людини “Україна” приймає, право тимчасового довгострокового користування нежилим будинком на вул.Хорива, 1-г, терміном на 10 (десять) років за такими технічними характеристиками:

№ п/п	Назва Об'єкту	Адреса	Кількість Будівель	Профіль Використання	Площа Будинку	Рік введення в експлуатацію	Вартість будинку	Примітка
1	Нежилий Будинок	м.Київ вул.Хорива, 1-г	1 (одна)	Для створення вищого навчального закладу	1223 кв.м.	до 1917 р. (в 1994 році проведено реконструкцію)	2 471 690 грн	Будинок оцінено 15.02.99 ДКП “НДСЕП”

Передано:

Від імені Київської міської державної адміністрації:

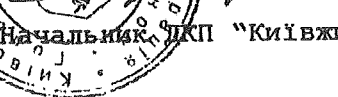
Заступник голови

В.Бідний

Начальник Головного управління майном

П.Головатенко

Начальник ДКП “Київжитлоспецексплуатація”

В.Стельмах

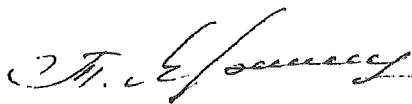
Прийнято:

Від імені вищого навчального закладу “Відкритий міжнародний університет розвитку людини “Україна”:

Президент

П.Таланчук

Дані з ЄДР

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

**ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
(УНІВЕРСИТЕТ "УКРАЇНА")**

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою у разі їх наявності

HIGHER EDUCATION INSTITUTION "OPEN
INTERNATIONAL UNIVERSITY OF HUMAN
DEVELOPMENT "UKRAINE" (UNIVERSITY "UKRAINE")

Організаційно-правова форма

ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ

Тип ОПФ

-

Назва юридичної особи

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"

Ідентифікаційний код юридичної особи

30373644

Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків

-

Місцезнаходження юридичної особи

03115, КИЇВ, ВУЛ. ЛЬВІВСЬКА, БУДИНОК 23

Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі частки кожного із засновників (учасників); прізвище, ім'я, по батькові за наявності), країна громадянства, місце проживання, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства,

ТОКАР ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

**Адреса засновника: 33000, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ., РІВНЕ, ВУЛИЦЯ
ЛЬОНОКОМБІНАТІВСЬКА, БУДИНОК 5, КВАРТИРА 87**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 000

**СЕРВІСНИЙ ЦЕНТР "ЛІСТАЛ"
32252755**

Адреса засновника: 03164, КИЇВ, ВУЛ. ГЕНЕРАЛА

місцезнаходження та
ідентифікаційний код, якщо
засновник – юридична особа

НАУМОВА,БУДИНОК 23-Б

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 481 613,67

ТАЛКОМ
32311883

**Адреса засновника: 03164, КИЇВ,ВУЛ.ГЕНЕРАЛА
НАУМОВА,БУДИНОК 23-Б**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 481 613,67

ДУБЕНСЬКА МІСЬКА РАДА
05391063

**Адреса засновника: 35600, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ.,ДУБНО,ВУЛИЦЯ ЗАМКОВА,4**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 52 327

КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
00022527

**Адреса засновника: 03680, КИЇВ,ВУЛИЦЯ
ДЕГТЯРІВСЬКА,БУДИНОК 31,КОРПУС 2**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 2 473 440

АГЕНЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ "ТАЛАНІС"
32252268

**Адреса засновника: 03148, КИЇВ,ВУЛИЦЯ ГНАТА
ЮРИ,БУДИНОК 9,КІМНАТА 414**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 481 613,66

ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ (ІНСТИТУТ ІНВАЛІДІВ)
30023273

**Адреса засновника: 03056, КИЇВ,ВУЛИЦЯ
ПОЛІТЕХНІЧНА, 33, КОРП. 2, К. 412,,БУДИНОК 33,КОРПУС
2,КІМНАТА 412**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 7 000

БІЛОЦЕРКІВСЬКЕ МІСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ
АСОЦІАЦІЇ ЗВІЛЬНЕНИХ У ЗАПАС КАДРОВИХ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ
22203821

**Адреса засновника: 09100, КИЇВСЬКА ОБЛ.,БІЛА
ЦЕРКВА,ВУЛИЦЯ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА,20**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 000

**ВСЕУКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
"УКРАЇНЬСЬКА СПІЛКА ІНВАЛІДІВ - УСІ"
21663779**

**Адреса засновника: 03067,
М.КИЇВ,СОЛОМ'ЯНСЬКИЙ,ВУЛ. ГАРМАТНА, 39-А**

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 87 500

Бенефіціари:

КОЛЯДА ОКСАНА ПЕТРІВНА

**Адреса: 03057, КИЇВ, ВУЛ. ДОВЖЕНКА ОЛЕКСАНДРА
(ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ Р-Н), БУДИНОК 16В, КВАРТИРА 25
Відсоток частки статутного капіталу або відсоток права
голосу: 13.44**

**Тип бенефіцарного володіння: Не прямий вирішальний
вплив**

**Роль по відношенню до пов'язаного суб'єкта: КІНЦЕВИЙ
БЕНЕФІЦІАРНИЙ ВЛАСНИК**

ТАЛАНЧУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ

**Адреса: 03056, КИЇВ, ПР. ПЕРЕМОГИ, БУДИНОК
37, КОРПУС Г, КВАРТИРА 17**

**Відсоток частки статутного капіталу або відсоток права
голосу: 40.35**

**Тип бенефіцарного володіння: Не прямий вирішальний
вплив**

**Роль по відношенню до пов'язаного суб'єкта: КІНЦЕВИЙ
БЕНЕФІЦІАРНИЙ ВЛАСНИК**

Причина відсутності КБВ (якщо у
юридичної особи відсутні КБВ)

-

Дані про розмір статутного
капіталу (статутного або
складеного капіталу) та про дату
закінчення його формування

Розмір (грн.): 7 067 108

Діяльність на підставі

власного установчого документа

Види діяльності

85.42 вища освіта

01.49 розведення інших тварин

55.10 діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщування

72.11 дослідження й експериментальні розробки у сфері біотехнологій

72.19 дослідження й експериментальні розробки у сфері інших природничих і технічних наук

72.20 дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук

77.21 прокат товарів для спорту та відпочинку

79.90 надання інших послуг бронювання та пов'язана з цим діяльність

85.10 дошкільна освіта

85.20 початкова освіта

85.31 загальна середня освіта

85.32 професійно-технічна освіта

85.41 професійно-технічна освіта на рівні вищого професійно-технічного навчального закладу

85.53 діяльність шкіл підготовки водіїв транспортних засобів

85.59 інші види освіти, н.в.і.у.

86.21 загальна медична практика

86.90 інша діяльність у сфері охорони здоров'я

93.29 організування інших видів відпочинку та розваг

96.04 діяльність із забезпечення фізичного комфорту

Відомості про органи управління
юридичної особи

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Прізвище, ім'я, по батькові, дата обрання (призначення) осіб, які обираються (призначаються) до органу управління юридичної особи, уповноважених представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами, або осіб, які мають право вчиняти дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори та дані про наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи

**ТАЛАНЧУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ
- ПІДПИСАНТ(ВІДОМОСТІ ВІДСУТНІ)**

**ТАЛАНЧУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ
- КЕРІВНИК**

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в єдиному державному реєстрі про включення до єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу

Дата державної реєстрації: 07.05.99

Дата запису: 30.09.04

Номер запису: 10711200000000579

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи, яка утворена в результаті перетворення

Назва установчого документа

Дані про наявність відмітки про те, що юридична особа створюється та діє на підставі модельного статуту

Дані про відокремлені підрозділи юридичної особи

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ**

Код ЄДРПОУ ВП: 38092124

Місцезнаходження ВП: 36020, ПОЛТАВСЬКА
ОБЛ., ПОЛТАВА, ВУЛ. МОНАСТИРСЬКА, БУДИНОК 6

ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ "ОСВІТА" ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
"ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"

Код ЄДРПОУ ВП: 26475545

Місцезнаходження ВП: 04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ
ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

ОЗДОРОВЧО-ТУРИСТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС
З ЦЕНТРОМ НАУКИ, РОЗВАГ ТА ВИРОБНИЦТВА
"ПЕТРІВСЬКА СЛОБОДА"

Код ЄДРПОУ ВП: 36867629

Місцезнаходження ВП: 90000, ЗАКАРПАТСЬКА
ОБЛ., МІЖГІР'Я, ВУЛИЦЯ ПРОХІДНА, БУДИНОК 111

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ВІННИЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 39078598

Місцезнаходження ВП: 21036, ВІННИЦЬКА
ОБЛ., ВІННИЦЯ, ВУЛИЦЯ ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ШОСЕ, БУД. 23А

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКА ФІЛІЯ

Код ЄДРПОУ ВП: 41111178

Місцезнаходження ВП: 82500, ЛЬВІВСЬКА
ОБЛ., ТУРКА, ВУЛИЦЯ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО, БУДИНОК
2

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА" ЛУЦЬКИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 40310046

Місцезнаходження ВП: 43020, ВОЛИНЬСЬКА
ОБЛ.,ЛУЦЬК,ВУЛИЦЯ ГЕОРГІЯ ГОНГАДЗЕ,5

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38091639

Місцезнаходження ВП: 29009, ХМЕЛЬНИЦЬКА
ОБЛ.,ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ,ВУЛИЦЯ ЯРОСЛАВА
МУДРОГО,БУД. 2А

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38091623

Місцезнаходження ВП: 25015, КІРОВОГРАДСЬКА
ОБЛ.,КРОПИВНИЦЬКИЙ,Б.СТУДЕНТСЬКИЙ,БУДИНОК 21

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ДУБЕНСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38537717

Місцезнаходження ВП: 35600, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ.,ДУБНО,ВУЛИЦЯ ШЕВЧЕНКА,14

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
КАРПАТСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38537701

Місцезнаходження ВП: 90400, ЗАКАРПАТСЬКА
ОБЛ.,ХУСТ(ПН),ВУЛИЦЯ ЗАВОДСЬКА,БУДИНОК 1-А

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
КАРПАТСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Код ЄДРПОУ ВП: 25447593

**Місцезнаходження ВП: 90400, ЗАКАРПАТСЬКА
ОБЛ.,ХУСТ(ПН),ВУЛИЦЯ ЗАВОДСЬКА,БУДИНОК 1А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Код ЄДРПОУ ВП: 22779254

**Місцезнаходження ВП: 29009, ХМЕЛЬНИЦЬКА
ОБЛ.,ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ,ВУЛИЦЯ ЯРОСЛАВА
МУДРОГО,БУД. 2А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38536907

**Місцезнаходження ВП: 04071,
КИЇВ,ВУЛ.ХОРИВА,БУДИНОК 1,КОРПУС Г**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38536891

**Місцезнаходження ВП: 09100, КИЇВСЬКА ОБЛ.,БІЛА
ЦЕРКВА,ПРОВУЛОК 2-Й ГЕРОЇВ КРУТ,БУД. 42**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
РІВНЕНСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38537738

**Місцезнаходження ВП: 33028, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ.,РІВНЕ,ВУЛИЦЯ КОТЛЯРЕВСЬКОГО,1-В**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ

УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
МИКОЛАЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 38537722

**Місцезнаходження ВП: 54003, МИКОЛАЇВСЬКА
ОБЛ., МИКОЛАЇВ, ВУЛИЦЯ 2-А ВІЙСЬКОВА, БУДИНОК 22**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА" ЛУЦЬКИЙ
ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ

Код ЄДРПОУ ВП: 25788377

**Місцезнаходження ВП: 43023, ВОЛИНСЬКА
ОБЛ., ЛУЦЬК, ВУЛИЦЯ КАРБИШЕВА, БУД. 2**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЇ ТА
СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Код ЄДРПОУ ВП: 25763609

**Місцезнаходження ВП: 04071,
КИЇВ, ВУЛ. ХОРИВА, БУДИНОК 1, КОРПУС Г**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА" ІВАНО-
ФРАНКІВСЬКА ФІЛІЯ

Код ЄДРПОУ ВП: 25790368

**Місцезнаходження ВП: 76010, ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА
ОБЛ., ІВАНО-ФРАНКІВСЬК, НАБЕРЕЖНА ІМ. В.
СТЕФАНИКА, БУД. 42, А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ
ЛЮДИНИ

Код ЄДРПОУ ВП: 23904974

**Місцезнаходження ВП: 25015, КІРОВОГРАДСЬКА
ОБЛ., КРОПИВНИЦЬКИЙ, ВУЛ. МАТВІЄНКА**

АНДРІЯ,БУДИНОК 1,КОРПУС А

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ПОЛТАВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА

Код ЄДРПОУ ВП: 25664014

**Місцезнаходження ВП: 36020, ПОЛТАВСЬКА
ОБЛ.,ПОЛТАВА,ВУЛ.МОНАСТИРСЬКА,БУДИНОК 6**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

Код ЄДРПОУ ВП: 25736759

**Місцезнаходження ВП: 33000, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ.,РІВНЕ,ВУЛИЦЯ КОТЛЯРЕВСЬКОГО,БУД. 1**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
МИКОЛАЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ

Код ЄДРПОУ ВП: 23625234

**Місцезнаходження ВП: 54003, МИКОЛАЇВСЬКА
ОБЛ.,МИКОЛАЇВ,ВУЛИЦЯ 2-А ВІЙСЬКОВА,БУДИНОК 22**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЧЕРНІГІВСЬКА ФІЛІЯ

Код ЄДРПОУ ВП: 4111183

**Місцезнаходження ВП: 14017, ЧЕРНІГІВСЬКА
ОБЛ.,ЧЕРНІГІВ,ПР.ПЕРЕМОГИ,БУДИНОК 33,КІМНАТА 304**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ДУБЕНСЬКА ФІЛІЯ

Код ЄДРПОУ ВП: 33261561

Місцезнаходження ВП: 35600, РІВНЕНСЬКА
ОБЛ.,ДУБНО,ВУЛИЦЯ ШЕВЧЕНКА,БУД. 14

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 33261755

Місцезнаходження ВП: 46010, ТЕРНОПІЛЬСЬКА
ОБЛ.,ТЕРНОПІЛЬ,ВУЛИЦЯ ЛОЗОВЕЦЬКА,13

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА
УПРАВЛІННЯ

Код ЄДРПОУ ВП: 25658373

Місцезнаходження ВП: 09100, КИЇВСЬКА ОБЛ.,БІЛА
ЦЕРКВА,ПРОВУЛОК 2-Й ГЕРОЇВ КРУТ,БУД. 42

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
БРОВАРСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 25772100

Місцезнаходження ВП: 07400, КИЇВСЬКА
ОБЛ.,БРОВАРИ(З),ВУЛ.ОНІКІЄНКА ОЛЕГА,БУДИНОК 61

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ДНІПРОВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 25725974

Місцезнаходження ВП: 49112, ДНІПРОПЕТРОВСЬКА
ОБЛ.,ДНІПРО,ВУЛИЦЯ КОСМОНАВТА
ВОЛКОВА,БУДИНОК 6 А

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"

КИЇВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ

Код ЄДРПОУ ВП: 25757773

Місцезнаходження ВП: 04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЗАПОРІЗЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 25765442

**Місцезнаходження ВП: 69035, ЗАПОРІЗЬКА
ОБЛ., ЗАПОРІЖЖЯ, ВУЛИЦЯ ВОЛГОГРАДСЬКА, БУДИНОК
9**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ЖИТОМИРСЬКИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
ІНСТИТУТ

Код ЄДРПОУ ВП: 25310670

**Місцезнаходження ВП: 10020, ЖИТОМИРСЬКА
ОБЛ., ЖИТОМИР, ВУЛИЦЯ ВІЛЬСЬКИЙ ШЛЯХ, БУДИНОК
18**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
НІКОПОЛЬСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 33942426

**Місцезнаходження ВП: 53213, ДНІПРОПЕТРОВСЬКА
ОБЛ., НІКОПОЛЬ, ВУЛИЦЯ ЕЛЕКТРОМЕТАЛУРГІВ, БУД.
46А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
СТОРОЖИНЕЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 33304052

**Місцезнаходження ВП: 59000, ЧЕРНІВЕЦЬКА
ОБЛ., СТОРОЖИНЕЦЬ, ВУЛИЦЯ КЛИНІВСЬКА, БУДИНОК**

20,КОРПУС Б

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ВІННИЦЬКИЙ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Код ЄДРПОУ ВП: 25508975

**Місцезнаходження ВП: 21036, ВІННИЦЬКА
ОБЛ.,ВІННИЦЯ,ВУЛИЦЯ ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ШОСЕ,БУД. 23А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Код ЄДРПОУ ВП: 26408856

**Місцезнаходження ВП: 08601, КИЇВСЬКА
ОБЛ.,ВАСИЛЬКІВ,ВУЛ.ГОРСЬКОЇ АЛЛИ,БУДИНОК
4,КОРПУС А**

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЗАКЛАДУ
ВИЩОЇ ОСВІТИ "ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"
НОВОКАХОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

Код ЄДРПОУ ВП: 25647582

**Місцезнаходження ВП: 04071,
КИЇВ,ВУЛ.ХОРИВА,БУДИНОК 1,КОРПУС Г**

Дані про перебування
юридичної особи в процесі
провадження у справі про
банкрутство, санації

-

Дані про перебування
юридичної особи в процесі
припинення

Не перебуває в стані припинення

Відомості про строк, визначений засновниками (учасниками) юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, для заявлення кредитором своїх вимог

Дата та номер запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи, підстава для його внесення

Дата та номер запису про відміну державної реєстрації припинення юридичної особи, підстава для його внесення

Дані про юридичних осіб, правонаступником яких є зареєстрована юридична особа

Дані про юридичних осіб- правонаступників: повне найменування та місцезнаходження юридичних осіб- правонаступників, їх ідентифікаційні коди

Місцезнаходження реєстраційної справи

Святошинська районна в місті Києві державна адміністрація

Дата та номер запису про взяття та зняття з обліку, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У СВЯТОШИНЬСЬКОМУ РАЙОНІ (СВЯТОШИНЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4002

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників податків

Дата взяття на облік: 01.06.99

Номер взяття на облік: 832

Назва органу: ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Ідентифікаційний код органу: 37507880

Тип відомчого реєстру: 4000

Дата взяття на облік: 18.05.99

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У СВЯТОШИНЬСЬКОМУ РАЙОНІ (СВЯТОШИНЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4001

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників єдиного внеску

Дата взяття на облік: 09.06.99

Номер взяття на облік: 02-4639

Дані органів статистики про основний вид економічної діяльності юридичної особи, визначений на підставі даних державних статистичних спостережень відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік

85.42 вища освіта

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ НОМЕР: 02-4639

КЛАС: 3

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску, клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності

Термін, до якого юридична особа перебуває на обліку в органі Міндоходів за місцем попередньої реєстрації, у разі зміни місцезнаходження юридичної особи

Кількість відкритих виконавчих проваджень щодо юридичної особи (для незавершених виконавчих проваджень)

3

Інформація про здійснення зв'язку з юридичною особою

Телефон 1 : +38(067)-503-64-52

Телефон 2 : +38(067)-657-75-15

email: viddilorgrobotu@ukr.net

СТАТУТ

ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»

(ідентифікаційний код 30373644)

нова редакція

ПОГОДЖЕНО

Конференцією трудового колективу
«18» вересня 2020 року за поданням
Вченої ради від «02» липня 2020 року,
протокол № 5

ЗАТВЕРДЖЕНО

Зборами засновників
«15» жовтня 2020 року,
протокол № 1

м. Київ – 2020

керуючись: Конституцією України, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законами України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність» прийняли рішення про подальшу діяльність неприбуткового ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА» на підставі Статуту в новій редакції, і домовились про таке:

1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1.1. Цей Статут розроблений відповідно до чинного законодавства України і регламентує діяльність ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ № 30373644), надалі – Університет, який створений згідно із Протоколом установчих зборів № 1 від 09 грудня 1998 р. і рішенням Київської міської ради «Про надання дозволу на створення ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА» від 18 лютого 1999 р. № 146/247.

1.2. Найменування, місцезнаходження Університету.

Найменуванням Університету є:

українською мовою:

повне: ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ «УКРАЇНА»,

скорочене: УНІВЕРСИТЕТ «УКРАЇНА»,

англійською мовою:

повне: HIGHER EDUCATION INSTITUTION «OPEN INTERNATIONAL UNIVERSITY OF HUMAN DEVELOPMENT «UKRAINE»,

скорочене: UNIVERSITY «UKRAINE»

Місцезнаходження та юридична адреса Університету: 03115, м. Київ, вул. Львівська, 23.

1.3. Університет є юридичною особою з дня його державної реєстрації.

1.4. Засновниками Університету є юридичні особи – резиденти та фізичні особи, які є громадянами України.

1.5. Університет засновано як неприбуткову організацію – заклад (відповідно до Державного класифікатора України – ДК 002:2004) з основною метою – задоволення потреб громадян України, осіб без громадянства та іноземців у отриманні вищої освіти.

1.6. Основними напрямками діяльності Університету є:

- надання освітніх послуг громадянам України, іноземцям та особам без громадянства, підготовка фахівців різних освітньо-професійних, освітньо-кваліфікаційних, освітніх, наукових ступенів для галузей народної господарства України, а також інших держав світу;
- підготовка та атестація наукових, науково-педагогічних, педагогічних кадрів;
- наукова, науково-дослідницька, інноваційна діяльність;
- спеціалізація, підвищення кваліфікації, перепідготовка кадрів;
- культурно-освітня, методична, видавнича, фінансово-господарська робота;
- підготовка до вступу в Університет та інші заклади освіти, у тому числі закордонні та курсове навчання;
- надання інших освітніх послуг, передбачених чинним законодавством України;
- видавнича, видавничо-редакційна діяльність;
- оцінювання результатів навчання, здобутих особами шляхом неформальної та/або інформальної освіти в порядку, визначеному законодавством;
- здійснення міжнародного співробітництва та зовнішньоекономічної діяльності;
- інша діяльність, що не заборонена законодавством України, для забезпечення розвитку матеріальної бази Університету.

Види діяльності, для здійснення яких необхідна ліцензія (дозвіл, сертифікат тощо), здійснюються Університетом у встановленому діючому законодавством України порядку з дати одержання ліцензії (дозволу, сертифіката тощо).

1.7. Головними завданнями Університету є:

- провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами освіти відповідного ступеня за обраними ними спеціальностями;
- провадження наукової діяльності шляхом проведення наукових досліджень і забезпечення творчої діяльності учасників освітнього процесу, підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації та використання отриманих результатів у освітньому процесі;
- участь у забезпеченні суспільного та економічного розвитку держави через формування людського капіталу;
- формування особистості шляхом патріотичного, правового, екологічного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, здорового способу життя, вміння вільно мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах;
- забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;
- створення необхідних умов для реалізації учасниками освітнього процесу їхніх здібностей і талантів;
- збереження та примноження моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства;
- поширення знань серед населення, підвищення освітнього і культурного рівня громадян;
- налагодження міжнародних зв'язків та провадження міжнародної діяльності в галузі освіти, науки, спорту, мистецтва і культури;
- вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці та сприяння працевлаштуванню випускників;
- застосування нових науково-технічних знань під час підготовки фахівців із вищою освітою;
- формування сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного впровадити інноваційні наукові розробки.

1.8. Університет є юридичною особою приватного права, має відокремлене майно, може від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав і мати обов'язки, бути позивачем, відповідачем та третьою особою в суді.

1.9. Університет самостійно і на власний розсуд вирішує питання про структуру, склад, порядок роботи і повноваження органів управління, робочих і дорадчих органів, органів громадського та студентського самоврядування, Вченої ради, наукових товариств, процедури обрання чи призначення керівника закладу та керівників підрозділів, у тому числі територіально відокремлених, здійснює свою діяльність відповідно до чинного законодавства України та цього Статуту.

1.10. Акредитований із певних освітніх програм, Університет має право видавати документ про вищу освіту за цими програмами, визнавати результати навчання, здобуті шляхом неформальної / інформальної освіти в порядку, визначеному законодавством.

За неакредитованими освітніми програмами Університет має право виготовляти і видавати власні документи про неформальну освіту, у порядку та за зразком, визначеними Вченою радою Університету.

1.11. Університет може виступати засновником (співзасновником) інших юридичних осіб у межах діючого законодавства. Університет також може створювати навчальні, навчально-наукові та навчально-науково-виробничі комплекси, наукові, технологічні парки, які є добровільними об'єднаннями, входять до складу консорціуму. Усі учасники комплексу, консорціуму зберігають свій юридичний статус і фінансову самостійність. Університет має право на входження до будь-яких об'єднань відповідно до чинного законодавства.

1.12. Структурні підрозділи Університету створюються відповідно до законодавства та головних завдань діяльності Університету і функціонують згідно з окремими положеннями.

що розробляються, виходячи з вимог чинного законодавства. Структурні підрозділи можуть мати окремі права юридичної особи.

Структурними підрозділами Університету можуть бути: кафедри, факультети, деканати, інститути, коледжі, фахові коледжі, професійно-технічні училища, заклади середньої освіти, дошкільні заклади, навчально-наукові центри, навчально-консультаційні центри та пункти, циклові комісії, представництва, бібліотека, територіально відокремлені структурні підрозділи (далі – ТВСП) тощо.

2. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЗАСНОВНИКІВ

2.1. Повноваження засновників щодо управління Університетом визначаються Законами України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про вищу освіту», цим Статутом, іншими нормативно-правовими актами. Засновники Університету або уповноважені ним органи (особи) мають такі повноваження:

2.1.1. Затверджувати Статут Університету та за поданням Вченої ради Університету вносити до нього зміни шляхом затвердження нової редакції Статуту.

2.1.2. Організовувати ліцензування освітньої діяльності Університету.

2.1.3. Призначати керівника Університету на умовах контракту відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та положень цього Статуту.

Приймати рішення про дострокове припинення повноважень керівника Університету.

2.1.4. Приймати рішення щодо необхідності обрання членів Ревізійної комісії (Ревізора). Обирати та відкликати членів Ревізійної комісії (Ревізора).

2.1.5. Здійснювати контроль за фінансово-господарською діяльністю Університету.

2.1.6. Здійснювати контроль за дотриманням умов, передбачених рішенням про заснування Університету та Статутом.

2.1.7. Приймати рішення про збільшення чи зменшення Статутного капіталу (фонду) Університету, встановлення розмірів, форм і порядку зміни чи перерозподілу засновниками своїх часток у Статутному фонді.

2.1.8. Затверджувати виключення засновників зі складу засновників Університету.

2.1.8.1. Засновник може бути виключений зі складу засновників Університету з таких підстав:

- рішення засновника (фізична особа – на підставі власної письмової заяви);
- систематичне невиконання чи неналежає виконання обов'язків та зобов'язань щодо сплати (передачі майна або майнових прав) внеску до Статутного капіталу (фонду) Університету, визначеного установчими документами Університету;
- закінчення та не продовження строку, на який Засновник передав як внесок до Статутного капіталу (фонду) Університету право безкоштовного користування нерухомим майном та повернення його Засновнику;
- заподіяння Засновником моральної та майнової шкоди Університету;
- вчинення Засновником дій, які шкодять честі, гідності та діловій репутації Університету (використання без дозволу логотипів та торгової марки, використання ділової репутації Університету задля досягнення власних інтересів чи інтересів третіх осіб тощо);
- у разі повторної неявки Засновника Університету або не направлення свого Представника, який має доручення, що підтверджує його повноваження на участь у Зборах засновників із правом вирішального голосу, під час внесення змін до Статуту та його затвердження і підписання в новій редакції, а також під час розгляду питання щодо призначення на посаду Президента Університету;
- розголошення комерційної таємниці та конфіденційної інформації про діяльність Університету;
- в інших випадках, передбачених законодавством України.

2.1.9. Затверджувати звіти Президента Університету на зборах засновників, звіти та висновки Ревізійної комісії (Ревізора).

2.1.10. Приймати рішення про реорганізацію або ліквідацію Університету.

2.1.11. Приймати рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію територіально відокремлених структурних підрозділів.

2.1.12. Приймати рішення щодо необхідності створення вищого організаційно-управлінського органу – Наглядової Ради Університету та, у разі прийняття такого рішення, затверджувати Положення про її діяльність та персональний склад.

2.1.13. Приймати рішення щодо обмеження повноважень керівника Університету, передачі частини повноважень керівника Університету органу управління Університетом або уповноваженій засновниками особі.

2.1.14. Обирати уповноважену особу засновників для представництва їхніх інтересів у випадках, передбачених законодавством та цим Статутом.

2.1.15. У випадку неможливості виконувати свої обов'язки керівником Університету з будь-яких причин та/або доестрокового припинення повноважень Президента Університету, Засновники, яким належить у сукупності не менше 10% голосів, мають право у строк 3 (три) робочих днів скликати позачергові збори Засновників, на яких призначити виконувача обов'язків керівника Університету. Рішення щодо призначення виконувача обов'язків керівника Університету приймається не менше ніж 60 (шістдесят) % голосів.

2.1.16. Здійснювати інші повноваження, передбачені законодавством, цим Статутом, або делеговані їм іншими органами Університету, а також делегувати окремі свої повноваження керівникові Університету або іншому органу управління Університету.

2.1.17. Засновники зобов'язані:

- дотримуватися установчих документів Університету і виконувати рішення Загальних зборів засновників та інших органів управління Університету;
- виконувати свої зобов'язання перед Університетом, у тому числі пов'язані з майновою участю, а також робити внески в розмірі, порядку та засобами, передбаченими установчими документами;
- не розголошувати комерційну таємницю та конфіденційну інформацію про діяльність Університету;
- з'являтися на Збори засновників під час внесення змін до Статуту, затвердженні Статуту в новій редакції, під час розгляду питання щодо призначення на посаду керівника Університету.

2.1.18. Засновники мають інші права та несуть інші обов'язки, якщо це передбачено законодавством України.

2.2. Вищим органом управління Університету є Збори засновників. Вони складаються із засновників Університету або призначених ними представників. Кількість голосів кожного із засновників визначається пропорційно розміру (у відсотках) частки Засновника у Статутному капіталі (фонді).

Засновники Університету реалізують свої повноваження через Збори засновників, збираються не рідше одного разу на рік та приймають відповідні рішення. Збори засновників вважаються повноважними, якщо на цих присутні засновники (представники засновників), що володіють у сукупності більше ніж 60 відсотками голосів від загальної кількості голосів.

Засновники Університету до початку Зборів засновників зобов'язані надати документи, що підтверджують їхні повноваження. Засновники, які володіють не менше ніж 10% голосів, мають право вимагати розгляду питання на Зборах засновників за умови, що воно було ними поставлене не пізніше як за 10 днів до початку зборів.

Голова Зборів організовує ведення протоколу.

Збори засновників можуть бути черговими та позачерговими.

2.2.1. Чергові Збори засновників скликаються не рідше одного разу на рік.

2.2.2. Позачергові Збори засновників скликаються на вимогу засновників, яким належить у сукупності не менше 10% голосів, на вимогу голови Ревізійної комісії (Ревізора), Наглядової ради (у разі їхнього утворення), а також у випадку, передбаченому п. 2.1.15 цього Статуту.

2.2.3. Про проведення Зборів засновників учасників повідомляють персонально (листом на замовлення, телеграмою, факсом, електронною поштою) із зазначенням місця проведення зборів та порядку денного. Повідомлення повинно бути зроблене не

пізніше, ніж за 20 днів до скликання Зборів засновників, за винятком випадку, передбаченого п. 2.1.15 цього Статуту.

До скликання Зборів засновників учасникам повинна бути надана можливість ознайомитися з документами порядку денного.

2.2.4. Засновники, які володіють не менше ніж 10% голосів, мають право вимагати включення додаткових питань до порядку денного Зборів засновників не пізніше як за 10 днів до їхнього скликання, а у випадку, передбаченому п. 2.1.15 цього Статуту, в день отримання повідомлення про скликання позачергових Зборів.

2.2.5. Учасники на Зборах засновників шляхом голосування можуть внести додаткове питання на розгляд порядку денного, якщо за нього проголосувало 60% голосів.

Кількість голосів кожного із засновників визначається пропорційно розміру (у відсотках) частки Засновника у Статутному капіталі (фонді) Університету.

Рішення Зборів засновників із усіх питань приймаються не менше як 60% голосів від загальної кількості голосів присутніх на Зборах засновників.

2.3. Збори засновників мають право делегувати частину своїх повноважень керівникові Університету.

2.4. Положення про Наглядову Раду затверджується Зборами засновників у разі прийняття рішення про її створення. Голова Наглядової Ради, у разі її створення, обирається Зборами засновників простою більшістю голосів.

3. ОБСЯГ ЦИВІЛЬНОЇ ПРАВОЗДАТНОСТІ ТА ДІЄЗДАТНОСТІ

3.1. Цивільна правоздатність Університету виникає з моменту його державної реєстрації та складається з його прав і обов'язків.

Університет є юридичною особою, має відокремлене майно, самостійний баланс, закупки в банківських та фінансових установах, печатку та штамп зі своєю назвою, може мати також торговельну марку, емблему, прапор, логотип та іншу символіку, затверджену та зареєстровану відповідно до чинного законодавства України, і може від свого імені набувати майнових та особистих немайнових прав і мати обов'язки, бути позивачем і відповідачем та третьою особою в суді.

Університет незалежно, самостійно і на власний розсуд вирішує питання про структуру, склад, порядок роботи і повноваження органів управління, робочих і дорадчих органів, органів громадського та студентського самоврядування, наукових товариств, процедури обрання чи призначення керівника Університету та керівників його підрозділів.

Діяльність Університету здійснюється на основі принципів:

- автономії та самоврядування;
- розмежування прав, повноважень та відповідальності засновників, органів управління вищою освітою, керівництва Університету та його структурних підрозділів;
- послання колегіальних та єдиноначальних засад;
- незалежності від політичних партій, громадських та релігійних організацій.

3.2. Університет зобов'язаний забезпечувати:

- дотримання вимог Конституції України, Закону України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про забезпечення функціонування української мови як державної» та інших законодавчих актів;
- дотримання Державних стандартів освіти;
- безпечні умови проведення освітньої діяльності;
- дотримання договірних зобов'язань з іншими суб'єктами освітньої, виробничої, наукової діяльності та громадянами, у тому числі за міжнародними угодами;
- здійснення бухгалтерського, оперативного обліку та ведення статистичної звітності відповідно до законодавства;
- своєчасну сплату податків та інших відрахувань згідно з чинним законодавством;
- соціальний захист учасників освітнього процесу.

3.3. Для реалізації принципів автономії та самоврядування, поставлених перед закладом вищої освіти завдань Університет має право:

- без обмежень приймати рішення і здійснювати самостійно будь-яку діяльність, що не суперечить чинному законодавству;
- визначати зміст освіти з урахуванням Державних стандартів та освітніх програм;
- визначати форми та засоби проведення освітнього процесу відповідно до ліцензованої освітньої діяльності;
- готувати фахівців на замовлення галузевих міністерств, підприємств, установ незалежно від форм власності, місцевих органів виконавчої влади, громадських організацій та за договорами з фізичними та юридичними особами;
- самостійно запроваджувати нові спеціалізації, визначати їхній зміст і програми навчальних дисциплін;
- розробляти та реалізовувати освітні (наукові) програми в межах ліцензованої спеціальності;
- розробляти та реалізовувати освітні (наукові) програми у сфері неформальної освіти, які не передбачають присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але можуть завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;
- створювати спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій згідно з чинним законодавством та приймати остаточне рішення щодо присудження наукових ступенів акредитованими спеціалізованими вченими радами;
- створювати в установленому порядку структурні підрозділи, у тому числі за межами України;
- створювати на власній освітній базі дошкільні навчальні заклади, школи, ліцеї, заклади професійної (професійно-технічної) освіти, коледжі, фахові коледжі, філії, гімназії, інститути, інші структурні підрозділи, бути засновником (співзасновником) юридичних осіб;
- створювати на власній освітній базі школу з підготовки водіїв транспортних засобів;
- отримувати майно, кошти і матеріальні цінності (будинки, споруди, обладнання, транспортні засоби тощо) від державних органів, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб, у тому числі як благодійну допомогу;
- користуватися пільгами, встановленими чинним законодавством для закладів вищої освіти, у тому числі зі сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів;
- провадити фінансово-господарську діяльність та іншу діяльність без мети отримання прибутку відповідно до законодавства та цього Статуту;
- передавати з балансу на баланс або реалізовувати обладнання, прилади та устаткування (у тому числі виготовлені Університетом), матеріали і книги;
- здійснювати спонсорську та благодійну діяльність;
- отримувати за результатами акредитації додаткові права та пільги, передбачені для закладів відповідного рівня;
- визначати контингент здобувачів вищої освіти у межах ліцензованого обсягу та прийому аспірантів і докторантів відповідно до ресурсного забезпечення;
- сприяти соціальному розвитку колективу Університету, у тому числі здійснювати придбання житла для професорсько-викладацького складу Університету;
- створювати та розвивати власну базу соціально-побутових об'єктів, мережу спортивно-оздоровчих, лікувально-профілактичних і культурно-мистецьких структурних підрозділів;
- здійснювати власне капітальне будівництво, реконструкцію, проводити капітальний і поточний ремонт основних фондів на підставі угод підряду, угод про спільну діяльність або іншим не забороненим чинним законодавством способом;
- здавати в оренду (найм) фізичним та юридичним особам приміщення, обладнання, земельні ділянки, транспортні засоби, в тому числі політичним партіям, громадським та релігійним організаціям та їхнім органам;
- брати в оренду (найм) у фізичних і юридичних осіб приміщення, обладнання, устаткування, транспортні засоби;

- відкривати поточні та депозитні рахунки в банках, користуватись банківськими кредитами і позичками згідно із законодавством;
- на придбання освітнього і наукового обладнання, літератури, програмного та інформаційного забезпечення, періодичних видань як в Україні, так і за кордоном;
- брати участь у програмах двостороннього та багатостороннього міждержавного і міжуніверситетського обміну здобувачами вищої освіти, аспірантами, докторантами, педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками;
- брати участь у міжнародних освітніх та наукових програмах, дослідженнях, конференціях, симпозіумах, конгресах, семінарах та інших заходах, здійснювати спільну видавничу діяльність;
- направляти у відрядження за кордон педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників для педагогічної, науково-педагогічної та наукової роботи відповідно до умов міжнародних договорів України, а також договорів між закладами вищої освіти та іншими юридичними партнерами;
- встановлювати та встановлювати форми морального та матеріального заохочення працівників Університету відповідно до законодавства про працю та Колективного договору;
- укладати угоди на виконання науково-дослідних робіт;
- залучувати матеріальні цінності (будинки, споруди, земельні ділянки, обладнання, транспортні засоби тощо) підприємствам, організаціям, благодійним фондам та фізичним особам;
- самостійно визначати форми навчання та організації освітнього процесу;
- самостійно формувати та затверджувати власний штатний розпис відповідно до законодавства;
- брати на роботу педагогічних, наукових, науково-педагогічних та інших працівників;
- надавати додаткові освітні та інші послуги відповідно до законодавства;
- самостійно розробляти та запроваджувати власні програми освітньої, мистецької, наукової, науково-технічної, науково-виробничої та інноваційної діяльності;
- створювати в порядку, встановленому чинним законодавством та локальними нормативними актами (положеннями Університету), заклади дошкільної, середньої освіти, інституты, центри, фахові коледжі, професійно-технічні училища, факультети, деканати, відділення, навчальні, методичні, наукові, науково-дослідні центри та лабораторії, юридичні клініки, конструкторські та конструкторсько-технологічні бюро, територіально відокремлені та інші структурні підрозділи;
- провадити видавничу та інформаційно-видавничу діяльність, зокрема, видавати багатотиражну газету для працівників та здобувачів вищої і фахової передвищої освіти Університету, підручники, навчальні посібники, наукові праці тощо, а також розвивати власну поліграфічну базу;
- укладати угоди та провадити на підставі відповідних договорів спільну діяльність із закладами освіти, науковими установами та іншими юридичними особами в Україні та за її межами;
- брати участь у роботі міжнародних організацій;
- запроваджувати власну символіку та атрибутику;
- звертатися з ініціативою до органів управління вищою освітою про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-правових актів у галузі вищої освіти, а також брати участь у роботі над проектами щодо їхнього удосконалення;
- на придбання у власність земельних ділянок та користуватися земельними ділянками в порядку, встановленому Земельним кодексом України;
- здійснювати інші права, що не суперечать законодавству.

3.4. Права та обов'язки науково-педагогічних працівників та осіб, які навчаються в Університеті, визначаються відповідно до законів України, цього Статуту, локальних та інших нормативних актів з питань освіти.

4. УПРАВЛІННЯ УНІВЕРСИТЕТОМ, ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ КЕРІВНИКА УНІВЕРСИТЕТУ

4.1. Безпосереднє оперативне управління діяльністю Університету здійснює його керівник, за посадою – Президент Університету. Президент Університету представляє інтереси Університету у відносинах із державними органами, органами місцевого самоврядування, у тому числі в порядку самопредставництва юридичної особи, органами місцевих представництв, юридичними та фізичними особами, у тому числі нерезидентами України, і діє без довіреності в межах повноважень, передбачених законодавством України і цим Статутом.

4.2. Президент Університету призначається Зборами засновників у порядку, передбаченому цим Статутом, строком на п'ять років на умовах контракту. Обмеження щодо призначення на посаду Президента Університету однієї особи більше двох строків підлягає скасування.

4.2.1. Особи, яка була призначена (обрана) на посаду Президента Університету не може бути переобрана на посаду Президента Університету після закінчення двох строків підлягає рішенням Вченої ради Університету присвоюється звання професора Університету та надається довічне грошове утримання в межах зарплати Університету та середньої заробітної плати за останній рік перебування на посаді професора.

4.2.2. Особа, яка була призначена (обрана) на посаду Президента Університету не може бути переобрана на посаду Президента Університету після закінчення двох строків підлягає, за згодою сторін може бути призначена на посаду ректора Університету.

4.3. Президент Університету в межах наданих йому повноважень:
визначає пріоритетні напрями діяльності та стратегічного розвитку Університету, затверджує плани діяльності Університету та звіти про їхнє виконання;
визначає порядок включення питань та пропозицій до порядку денного загальних Зборів засновників, дату їхнього проведення;
визначає дату проведення чергових та позачергових Зборів засновників на їхню адресу;

визначає рішення про емісію чи розміщення Університетом цінних паперів та про викуп цінних паперів Університетом цінних паперів;

визначає рішення про дострокове припинення повноважень членів виконавчих органів;

визначає питання про участь Університету в господарських та інших об'єднаннях;

визначає Правила внутрішнього розпорядку, Колективний договір та персональний склад Вченої ради;

визначає рішення про делегування повноважень від одних органів управління Університету до інших;

визначає форми та способи надання Університетом інформації (матеріалів) засновникам;

визначає Положення про студентське самоврядування, зміни та доповнення до нього;

визначає порядок проведення позачергових Зборів засновників, позачергового засідання Вченої ради;

визначає інші питання, передбачені Статутом Університету, положеннями про виконавчі, консультативні, дорадчі та інші органи Університету;

визначає в межах своєї компетенції внутрішні положення, які регулюють будь-які питання, пов'язані з діяльністю Університету, у т.ч. положення про робочі та дорадчі органи Університету, положення про права, додаткові права та обов'язки учасників освітнього процесу, інші положення, пов'язані з діяльністю Університету і передбачені законодавством України, у тому числі положення, які стосуються організації освітнього процесу;

визначає перелік членів виконавчих органів, встановлює розмір їхньої винагороди, а також затверджує кандидатури на посади ректора, проректорів, керівників інститутів та ТВСЦ, деканів факультетів, керівників коледжів, фахових коледжів, інших структурних підрозділів Університету, завідувачів кафедр, та призначає вказаних осіб на відповідні посади;

приймає рішення про притягнення до матеріальної відповідальності посадових осіб Університету (проректорів, інших заступників та помічників Президента Університету, керівників структурних підрозділів, у тому числі відокремлених, керівників інститутів, деканів фахових коледжів, інших структурних підрозділів Університету);

- скасовує рішення, накази, інші розпорядчі документи, видані керівниками інститутів, деканами факультетів, коледжів, фахових коледжів, інших структурних підрозділів, у тому числі ТВСП, якщо вони не відповідають чинному законодавству, цьому Статуту, іншим локальним нормативним актам або винесені з перевищенням владних повноважень;
- вирішує питання про створення, реорганізацію та ліквідацію інститутів, центрів, відділень, коледжів, фахових коледжів, професійно-технічних училищ, навчально-наукових, науково-консультативних центрів та пунктів, представництв Університету, ТВСП, інших структурних підрозділів;
- призначає проведення операцій по банківських рахунках, відкликає права підпису із банківських та фінансових установ у разі виникнення загрози фінансовим інтересам Університету або його підрозділів;
- організовує діяльність Університету;
- вирішує питання фінансово-господарської діяльності Університету, затверджує його структуру, штатний розпис та кошторис;
- видає накази і розпорядження, обов'язкові для виконання всіма учасниками освітнього процесу, структурними підрозділами і посадовими особами Університету;
- відповідає за результати діяльності Університету перед засновниками або уповноваженим ними органом;
- є розпорядником майна і коштів Університету без погодження із Загальними зборами засновників, має право укладати договори без обмежень суми договору (у тому числі договори відчуження майна, купівлі-продажу, позики, банківського кредиту, застави, іпотеки тощо);
- забезпечує виконання кошторису, дає доручення, видає довіреності, у тому числі на представництво інтересів Університету в порядку самопредставництва юридичної особи, відкриває банківські рахунки, реалізує право першого банківського підпису та визначає осіб, що мають право другого банківського підпису;
- бере на роботу та звільняє з роботи працівників;
- забезпечує охорону праці, дотримання законності та порядку;
- визначає функціональні обов'язки працівників;
- формує контингент осіб, які навчаються в Університеті;
- відраховує та поновлює на навчання осіб, які навчаються в Університеті;
- забезпечує організацію та здійснення контролю виконання навчальних планів і програм навчальних дисциплін;
- контролює дотримання всіма підрозділами платіжно-фінансової дисципліни;
- забезпечує дотримання службової, комерційної та державної таємниці;
- здійснює контроль за якістю роботи педагогічних, науково-педагогічних, наукових та інших працівників, організацією навчально-виховної та культурно-масової роботи, станом фізичного виховання і здоров'я, організовує побутове обслуговування учасників освітнього процесу;
- сприяє та створює умови для діяльності органів студентського самоврядування, організацій профспілок працівників і здобувачів вищої освіти Університету;
- разом із профспілковими організаціями подає на затвердження Загальними зборами (Конференцією) трудового колективу Університету Правила внутрішнього трудового розпорядку та колективний договір і після затвердження підписує його;
- здійснює інші передбачені цим Статутом повноваження.

Президент Університету відповідає за провадження освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності в Університеті, за результати фінансово-господарської діяльності, стан і збереження нерухомого та іншого майна Університету.

Для вирішення основних питань діяльності Президент Університету ініціює створення виконавчих, робочих та дорадчих органів, визначає їхні повноваження, організаційну структуру та кількісний склад і затверджує Положення про них.

Президент Університету щорічно звітує перед Загальними зборами (Конференцією) грудового колективу (вищим колегіальним органом громадського самоврядування) Університету та засновниками Університету.

Президент Університету може делегувати частину своїх повноважень своїм заступникам, ректору, проректорам, керівникам інститутів, коледжів, фахових коледжів, філій, інших структурних підрозділів та іншим органам із урахуванням положень розділу 3 цього Статуту, про що Президентом Університету видається відповідний наказ та/або відповідна довіреність.

4.4. Призначення на посаду та припинення повноважень (звільнення) Президента Університету здійснюється Зборами засновників із дотриманням такої процедури:

4.4.1. На офіційному вебсайті Університету розміщується наказ щодо початку прийняття документів від претендентів на заміщення посади Президента Університету підрозділом, відповідальним за роботу з персоналом. Такий наказ розміщується не пізніше одного місяця до закінчення строку повноважень особи, яка займає цю посаду. Інформація щодо початку прийняття документів від претендентів на заміщення посади Президента Університету може публікуватись в інших засобах масової інформації

4.4.2. Особі, яка обіймає посаду Президента Університету, автоматично продовжуються повноваження до дня, коли новопризначений Президент Університету розпочне виконання своїх обов'язків.

4.4.3. У разі дострокового припинення повноважень Президента Університету та/або у випадку неможливості Президента Університету виконувати свої обов'язки з будь-яких причин, наказ щодо початку прийняття документів від претендентів на заміщення посади Президента Університету видається виконувачем обов'язків Президента Університету протягом тижня з дня такого припинення і розміщується на офіційному вебсайті Університету. До дня, коли новопризначений Президент Університету розпочне виконання своїх обов'язків, виконувачем обов'язків Президента Університету є посадова особа Університету, яка відповідно до розподілу повноважень та/або виданої Президентом Університету довіреності має право виконувати обов'язки Президента Університету за відсутності останнього.

4.4.4. Якщо засновники Університету реалізують своє право, передбачене п. 2.1.15 цього Статуту, щодо скликання позачергових Зборів Засновників і призначення виконувача обов'язків Президента Університету, то до дня, коли новопризначений Президент Університету розпочне виконання своїх обов'язків, виконувачем обов'язків Президента Університету є особа, призначена Засновниками.

4.4.5. Кандидат на посаду Президента Університету повинен вільно володіти державною мовою, мати науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання і стаж роботи на посадах науково-педагогічних працівників не менше 10 (десяти) років.

Не може бути обрана, призначена (у тому числі виконувачем обов'язків) на посаду Президента Університету особа, яка:

- за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;
- має судимість за вчинення кримінального правопорушення, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;
- відповідно до вироку суду позбавлена права обіймати відповідні посади;
- за рішенням суду була визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;
- піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Засновники або уповноважений ними орган можуть встановлювати додаткові вимоги до кандидата на посаду Президента Університету.

4.4.6. Підрозділ Університету, відповідальний за роботу з персоналом, приймає заяви претендентів на посаду Президента Університету протягом двох тижнів із дня підписання наказу щодо початку прийняття документів від претендентів на заміщення посади Президента Університету. Після завершення строку прийняття заяв від претендентів на посаду Президента Університету скликаються Збори засновників, на яких призначається новий Президент

Університету з числа претендентів, які відповідають вимогам цього Статуту, чинного законодавства України та іншим вимогам, визначеним засновниками або уповноваженим ними органом. Зборами засновників розглядається відгук Вченої ради Університету по кожному претенденту, який має рекомендаційний характер.

4.4.7. Якщо жодна з кандидатур на посаду Президента Університету не погоджена засновниками, або жодній із претендентів на посаду Президента Університету не відповідає вимогам цього Статуту, чинного законодавства України, та іншим вимогам, встановленим засновниками або уповноваженим ними органом, наступний конкурс оголошується протягом шести місяців.

4.4.8. Припинення повноважень (звільнення) Президента Університету може здійснюватися:

- за власним бажанням;
- зборами засновників у зв'язку із прийняттям рішення про його відкликання з підстав, визначених законодавством про працю, чи за порушення Статуту Університету, та/або умов контракту; за поданням Загальних зборів (Конференції) трудового колективу з підстав, визначених законодавством про працю, чи за порушення Статуту Університету, та/або умов контракту; за поданням не менш як двома третинами складу Вченої ради Університету, з підстав, визначених законодавством про працю, чи за порушення Статуту Університету, та/або умов контракту;
- в інших випадках, передбачених законодавством України.

4.4.9. Припинення повноважень (звільнення) Президента Університету здійснюється шляхом розірвання контракту.

4.5. Для вирішення основних питань діяльності Університету відповідно до Статуту Президент має право створювати виконавчі та робочі органи: ректорати, директорати, деканати, приймальну комісію, службу Президента тощо. Положення про виконавчі та робочі органи затверджуються Вченою радою Університету та вводяться в дію наказом Президента Університету.

4.6. Ректорат вирішує поточні питання діяльності Університету щодо освітнього процесу, наукової, науково-дослідницької, інноваційної, господарської діяльності, фінансування, виконання термінових завдань органів управління та Президента Університету.

4.7. Ректорат очолює Президент. До складу ректорату можуть входити: ректор, директори, керівник фінансового підрозділу (головний бухгалтер), керівники інститутів, декани, начальники департаментів, управлінь та відділів, голова профспілки співробітників, голова профспілки студентів, голова органу студентського самоврядування тощо.

4.8. Директорат – це робочий орган, який створюється за поданням керівника інституту (керівника ТВСП) і затверджується Президентом Університету та вирішує поточні питання діяльності інституту, ТВСП щодо освітньої, виховної та господарської діяльності. Директорат очолює керівник інституту (ТВСП). У роботі директорату беруть участь заступники керівника інституту (ТВСП), декани, завідувачі кафедр тощо.

4.9. Деканат – це робочий орган, який створюється за рішенням Президента Університету і вирішує поточні питання діяльності факультету щодо освітньої, виховної та господарської роботи. У роботі деканату беруть участь заступники декана, завідувачі кафедр, методисти тощо.

4.10. Деканат очолює декан факультету. Декан призначається Президентом Університету із числа рекомендованих Вченою радою факультету та/або Вченою радою Університету кандидатур відповідно до чинного законодавства.

Повноваження декана визначаються Положенням про факультет, яке затверджується Вченою радою Університету.

4.11. Організацію прийому до Університету здійснює приймальна комісія, склад якої затверджується наказом Президента Університету і яка діє згідно з Положенням про приймальну комісію Університету.

4.12. В Університеті діють Вчена рада, інші робочі та дорадчі органи:

4.12.1. Вчена рада Університету є колегіальним органом управління Університетом, створюється строком на п'ять років із правом кооптації членів. До компетенції Вченої ради

Університету належать:

- ухвалення фінансових плану і річного звіту Університету;
- визначення стратегії та перспективного напрямку розвитку освітньої, наукової, інноваційної та фінансово-господарської діяльності Університету;
- погодження проекту Статуту Університету та його подання на затвердження Зборам засновників, а також погодження внесення змін і доповнень до нього;
- визначення і затвердження системи внутрішнього забезпечення якості вищої і фахової передвищої освіти;
- обрання за конкурсом таємним голосуванням та звільнення з посади керівників інститутів, деканів факультетів, директорів коледжів та фахових коледжів, керівників філій, завідувачів кафедр, професорів і доцентів, керівника бібліотеки тощо;
- затвердження освітніх програм та навчальних планів для кожного рівня вищої і фахової передвищої освіти та спеціальності;
- ухвалення рішень з питань організації освітнього процесу, визначення строків навчання на відповідних рівнях;
- ухвалення основних напрямів проведення наукових досліджень та інноваційної діяльності;
- оцінка науково-педагогічної/педагогічної діяльності структурних підрозділів;
- присвоєння вчених звань доцента, професора, старшого дослідника і подання відповідного рішення на затвердження до атестаційної колегії центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки;
- прийняття остаточного рішення про визнання іноземних документів про вищу освіту, наукових ступенів та вчених звань під час прийняття на роботу педагогічних, наукових, науково-педагогічних та інших працівників, а також під час зарахування вступників на навчання;
- прийняття остаточного рішення про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти в порядку, визначеному відповідним положенням, прийнятим законодавством та присвоєння відповідних професійних/освітніх кваліфікацій/ступенів;
- надання відгуків засновникам щодо претендентів на посаду Президента Університету;
- подання не менш як двома третинами складу Вченої ради на розгляд Зборам засновників питання щодо припинення повноважень (звільнення) Президента Університету з підстав, визначених законодавством про працю, чи за порушення Статуту Університету та/або умов контракту;
- розгляд інших питань діяльності Університету відповідно до Статуту.

Вчена рада Університету має право делегувати частину своїх повноважень вченим радам інститутів, факультетів, ТБСН, приймаючи відповідні рішення.

4.12.2. Вчену раду Університету очолює її голова – Президент Університету. До складу Вченої ради Університету входять за посадами Президент Університету, ректор, заступники ректора (проректори) Університету, декани факультетів, керівники інститутів, учений секретар, керівник (завідувач) бібліотеки, керівник фінансового підрозділу (головний бухгалтер), керівники органів самоврядування та виборних професійкових організацій Університету, а також виборні представники, які представляють наукових, науково-педагогічних працівників і обираються з числа завідувачів кафедр, професорів, докторів наук, докторів філософії; виборні представники, які представляють інших працівників Університету і працюють у ньому на постійній основі; виборні представники аспірантів, докторантів, слухачів, асистентів-стажистів; керівники виборних органів первинних професійкових організацій здобувачів освіти та аспірантів, керівники органів студентського самоврядування Університету відповідно до квот, визначених Статутом і Президентом Університету. Разом із тим не менше як 75% загальної чисельності її складу мають становити наукові, науково-

педагогічні працівники Університету і не менше як 10% – виборні представники з числа осіб, які навчаються в Університеті.

Виборні представники обираються вищим колегіальним органом громадського самоврядування Університету за поданням структурних підрозділів, в яких вони працюють, а виборні представники з числа осіб, які навчаються в Університеті, – шляхом прямих таємних виборів.

4.12.3. Виборні представники обираються Загальними зборам (Конференцією) трудового колективу Університету за поданням структурних підрозділів, в яких вони працюють.

4.12.4. Рішення Вченої ради Університету вводяться в дію наказами Президента.

4.12.5. Вчена рада інституту є колегіальним органом інституту.

Вчену раду інституту очолює її голова – керівник інституту. До складу Вченої ради інституту входять за посадами декани, заступники деканів, завідувачі кафедр, керівники органів самоврядування, керівники органів студентського самоврядування, а також виборні представники, які представляють наукових, науково-педагогічних працівників і обираються з числа професорів, докторів наук, виборні представники, які представляють інших працівників інституту і працюють у ньому на постійній основі, виборні представники з числа осіб, які навчаються в інституті, відповідно до квот, визначених Президентом Університету. Разом із тим не менше як 75% загальної чисельності складу Вченої ради інституту мають становити наукові, науково-педагогічні працівники і не менше як 10% – виборні представники з числа осіб, які навчаються в інституті.

Виборні представники обираються органом громадського самоврядування за поданням структурних підрозділів, в яких вони працюють, а виборні представники з числа осіб, які навчаються в інституті, – органом студентського самоврядування.

До компетенції Вченої ради інституту належать:

- визначення загальних напрямків освітньої та наукової діяльності інституту;
- обрання на посаду таємним голосуванням асистентів, викладачів, старших викладачів, доцентів, деканів;
- ухвалення освітніх програм та навчальних планів;
- вирішення питань організації освітнього процесу в інституті;
- ухвалення фінансових планів та звітів інституту.

Рішення Вченої ради інституту вводяться в дію рішенням керівника відповідного інституту. Рішення Вченої ради інституту може бути скасоване Вченою радою Університету.

У закладі вищої освіти можуть бути створені вчені ради інших структурних підрозділів. Їхні повноваження визначаються Президентом Університету.

4.12.6. Вчена рада факультету є колегіальним органом управління факультету.

Вчену раду факультету очолює її голова, який обирається таємним голосуванням із числа членів Вченої ради факультету, які мають науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання, на строк діяльності Вченої ради.

До складу Вченої ради факультету входять за посадами заступники декана факультету, завідувачі кафедр, керівники органів самоврядування факультету, а також виборні представники, які представляють наукових, науково-педагогічних працівників і обрані з числа професорів, докторів наук, докторів філософії, кандидатів наук, доцентів, виборні представники, які представляють інших працівників факультету і працюють у ньому на постійній основі, виборні представники аспірантів, докторантів, керівники виборних органів первинних професійкових організацій здобувачів вищої освіти і аспірантів, керівники органів студентського самоврядування факультету відповідно до квот, визначених Статутом Університету і Положенням про Вчену раду факультету.

До складу Вченої ради факультету можуть також входити представники організацій роботодавців. Разом із тим не менше ніж 75% складу Вченої ради повинні становити наукові, науково-педагогічні працівники факультету і не менше 10% – виборні представники з числа здобувачів вищої освіти.

Рішення Вченої ради факультету може бути скасовано Вченою радою інституту та/або Вченою радою Університету.

4.12.7. У закладі вищої освіти можуть бути створені вчені ради інших структурних підрозділів, у тому числі відокремлених.

4.12.8. Повноваження вчених рад, зазначених у п.п. 4.12.5 – 4.12.7, визначаються Вченою радою Університету і затверджуються Президентом Університету.

5. ОРГАНИ ГРОМАДСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

5.1. Вищим колегіальним органом громадського самоврядування Університету є Загальні збори (Конференція) трудового колективу, 75% загальної чисельності делегатів якої становлять наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники та яка:

- розглядає і погоджує проєкт Колективного договору, уповноважує профспілковий комітет підписувати договір із адміністрацією від імені колективу Університету;
- має право обирати претендента на посаду Президента Університету шляхом таємного голосування і подавати свої пропозиції Зборам засновників разом із відгуком Вченої ради щодо претендента;
- щорічно заслуховує звіт Президента Університету та оцінює його діяльність;
- обирає Комісію із трудових спорів відповідно до законодавства про працю;
- вирішує питання щодо внесення подання до Вченої ради Університету про дострокове припинення повноважень (звільнення) Президента Університету з підстав, визначених законодавством про працю, чи за порушення Статуту Університету та/або умов контракту;
- затверджує Правила внутрішнього розпорядку Університету;
- затверджує Положення про органи студентського самоврядування;
- розглядає інші поточні питання діяльності Університету.

5.2. Організацію підготовки і проведення Загальних зборів (Конференцій) здійснюють керівництво Університету та профспілковий комітет як представник трудового колективу.

5.3. Загальні збори (Конференція) трудового колективу скликається не рідше ніж один раз на рік. Загальні збори (Конференція) вважається правомочною, якщо на ній були присутні дві третини від загальної кількості обраних делегатів. Рішення на Загальних зборах (Конференції) трудового колективу приймаються простою більшістю голосів.

5.4. Органом громадського самоврядування факультету, філії, інституту, коледжу, фахового коледжу, інших структурних підрозділів є Загальні збори працівників. Разом із тим наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники мають становити не менше 75% від загальної чисельності учасників Загальних зборів. Загальні збори структурних підрозділів скликаються не рідше одного разу на рік.

Загальні збори факультету, філії, інституту, коледжу, фахового коледжу тощо виконують такі функції:

- заслуховують та затверджують річний звіт декана факультету, керівника філії, інституту, коледжу, фахового коледжу тощо та оцінюють його діяльність;
- обирають кандидатури на Загальні збори (Конференцію) трудового колективу Університету;
- обирають кандидатури до Вченої ради Університету;
- обирають виборних представників до Вченої ради інституту, факультету, філії, Педагогічної ради коледжу, фахового коледжу;
- виносять пропозиції Президенту Університету про відкликання з посади декана факультету, керівника філії, інституту, коледжу, фахового коледжу тощо;
- розглядають інші питання діяльності факультету, філії, інституту, коледжу, фахового коледжу тощо.

5.5. В Університеті створюються і діють органи студентського самоврядування у формі старостату, студентського парламенту Університету або студентської ради Університету, студентської ради філії, інституту, факультету, коледжу, фахового коледжу, гуртожитку. Органи студентського самоврядування вирішують питання, що належать до їхньої компетенції. Рішення органів студентського самоврядування мають дорадчий характер.

5.6. У своїй діяльності органи студентського самоврядування керуються законодавством, цим Статутом та Положенням про студентське самоврядування Університету.

5.7. Основними завданнями органів студентського самоврядування є:

- забезпечення і захист прав та інтересів здобувачів освіти, зокрема стосовно організації освітнього процесу;
- забезпечення виконання здобувачами освіти своїх обов'язків;
- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності здобувачів освіти;
- сприяння створенню відповідних умов для проживання і відпочинку здобувачів освіти;
- сприяння діяльності студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами;
- організація співробітництва зі здобувачами освіти інших закладів освіти і молодіжними організаціями;
- сприяння працевлаштуванню випускників;
- участь у вирішенні питань міжнародного обміну здобувачами освіти.

5.8. Вищим органом студентського самоврядування є Загальні збори (Конференція) здобувачів освіти Університету, які:

- ухвалюють Положення про студентське самоврядування, визначають структуру, повноваження та порядок проведення прямих таємних виборів представницьких та виконавчих органів студентського самоврядування;
- заслуховують звіти представницьких, виконавчих і контрольно-ревізійних органів студентського самоврядування, дають їм відповідну оцінку;
- затверджують річний кошторис витрат органів студентського самоврядування, вносять до нього зміни та доповнення, заслуховують звіт про його виконання;
- обирають контрольно-ревізійну комісію з числа здобувачів освіти для здійснення поточного контролю за станом використання майна та виконання бюджету органів студентського самоврядування.

5.9. Порядок створення та діяльності органів студентського самоврядування регламентується Положенням про студентське самоврядування в Університеті, яке розробляється ініціативною студентською групою, погоджується з юридичним підрозділом Університету та вводиться в дію наказом Президента. Зміни та доповнення до Положення про студентське самоврядування в Університеті набирають чинності після погодження їх із юридичним підрозділом Університету та затвердження Президентом Університету.

6. МАЙНО ТА КОШТИ УНІВЕРСИТЕТУ

6.1. Університет самостійно планує свою фінансово-господарську діяльність і визначає перспективи розвитку.

6.2. Матеріально-технічну базу та фінанси Університету складають основні фонди, оборотні кошти та інші матеріальні і фінансові цінності, вартість яких відображується в самостійному балансі. ТВСН мають право обліковувати майно та грошові кошти на окремих балансах і вести самостійний бухгалтерський та податковий облік як неприбуткові організації.

6.3. Майно та кошти Університету складають основні фонди, грошові кошти, а також інші матеріали і цінності, внесені засновниками, набуті з інших джерел, що необхідні для всебічного забезпечення освітньої діяльності, їхня вартість відображається в самостійному балансі Університету.

6.4. Засновники вносять до Статутного капіталу (фонду) Університету свої частки грошима, матеріальними та нематеріальними ресурсами згідно з чинним законодавством України.

Частками засновників можуть бути будівлі, споруди, обладнання та інші матеріальні цінності, цінні папери, права користування землею, водою та іншими природними ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права (в тому числі на інтелектуальну власність), грошові кошти, у тому числі в іноземній валюті.

Внесок, оцінений у гривнях, становить частку Учасника у Статутному капіталі (фонді). Порядок оцінки визначається Загальними зборами засновників Університету, якщо інше не передбачено законодавством.

Університет має право змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір Статутного капіталу (фонду).

Зменшення Статутного капіталу (фонду) Університету допускається після повідомлення в порядку, встановленому законом, усіх його кредиторів, та не допускається за наявності заперечень кредиторів Університету.

Збільшення Статутного капіталу (фонду) Університету допускається після внесення усіма його засновниками вкладів у повному обсязі.

Рішення про збільшення Статутного капіталу (фонду) Університету приймається Зборами засновників та проводиться шляхом внесення засновниками Університету додаткових вкладів до Статутного капіталу (фонду) та іншими засобами, що передбачені чинним законодавством, а також у разі прийняття до складу засновників Університету нових Засновників.

Засновник Університету має право виїти з Університету, повідомивши Університет про свій вихід не пізніше ніж за один місяць до виходу. Засновник, який виходить із Університету, має право одержати тільки внесену їм частину у Статутному капіталі (фонді) Університету.

Майно, передане Учасником Університету тільки в користування, повертається в натуральній формі без виплати винагороди та будь-якого іншого виду відшкодування.

Засновник, який передав у користування приміщення (майно), не має права продавати свою частку, такий засновник має право виходу зі складу засновників. Під час виходу засновника його частка Статутного капіталу (фонду) за рішенням засновників може поповнювати частки інших засновників за їхнім бажанням для збереження Статутного капіталу, або до складу засновників входить інша особа чи на цю частку змінюється Статутний капітал (фонд).

6.5. Під час ліквідації юридичної особи засновника Університету або у зв'язку зі смертю фізичної особи засновника Університету правонаступники (спадкоємці) мають переважне право вступу до засновників Університету.

У разі відмови правонаступника (спадкоємця) від вступу до складу засновників Університету йому видається у грошовій або натуральній формі частка у Статутному капіталі (фонді), яка належала засновнику, у розмірі внеску в Статутний капітал (фонд) Університету. У разі відмови спадкоємця від вступу до складу засновників Університету розмір Статутного капіталу (фонду) Університету підлягає зменшенню чи поповненню часток інших засновників за їхнім бажанням на підставі рішення, прийнятого на Зборах засновників.

6.6. Загальний розмір Статутного капіталу (фонду) складає 7067108 (сім мільйонів шістдесят сім тисяч сім вісім) гривень 00 коп. Розподіл часток засновників у Статутному капіталі (фонді) Університету та їхній розмір визначаються Установчими документами.

НАЗВА ЗАСНОВНИКА	ЧАСТКА (в гривнях)	РОЗМІР ЧАСТКИ (відсотки)
КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ	Право користування будівлею за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 1г, вартість 2471690 при грошових коштах 1750 грн.	що становить 34,995 % Статутного фонду
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АГЕНЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ «ТАЛАНІС»	1481613,66	що становить 20,968 % Статутного фонду
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ	7000	що становить 0,10 % Статутного фонду

ЛЮДИНИ» (ІНСТИТУТ ПІВАЛІДІВ)		
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ТАЛКОМ»	1481613,67	що становить 20,9685 % Статутного фонду
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ПІВАЛІДІВ - УСІ»	87500	що становить 1,24 % Статутного фонду
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СЕРВІСНИЙ ЦЕНТР «ЛІСТАЛ»	1481613,67	що становить 20,9685 % Статутного фонду
ДУБЕНСЬКА МІСЬКА РАДА РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	52327	що становить 0,74 % Статутного фонду
ВІЛОЦЕРКІВСЬКЕ МІСЬКЕ ВІДПІЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ АСОЦІАЦІЇ ЗВІЛЬНЕНИХ У ЗАПАС КАДРОВИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	1000	що становить 0,01 % Статутного фонду
ТОКАР ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ	1000	що становить 0,01 % Статутного фонду

6.7. Майно Університету належить йому за правом власності, користування, повного господарського відання або оперативного управління відповідно до чинного законодавства. Статуту, укладених правочинів.

6.8. Вилучення основних фондів, оборотних коштів та іншого майна може здійснюватись лише відповідно до чинного законодавства.

6.8.1. Кошти, отримані Університетом як плата за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів або за надання освітніх послуг, не можуть бути вилучені в дохід держави або місцевих бюджетів.

6.9. Для забезпечення освітнього процесу, відповідно до діючих нормативів, база Університету, окрім аудиторій та лекційних приміщень, включає навчальні кабінети, лабораторії, майстерні, науково-дослідницькі ділянки, реабілітаційні центри, а також куртожитки, бази і табори відпочинку, оздоровчі центри тощо.

6.10. Кошти Університету використовуються для здійснення статутних завдань і соціального розвитку Університету.

6.11. Усі грошові надходження на підготовку здобувачів освіти, їхню післядипломну освіту після покриття витрат на функціонування Університету спрямовуються на його розвиток та/або благодійну діяльність.

6.12. Залучені кошти спрямовуються на здійснення статутної діяльності Університету.

6.13. Університет здійснює права користування і розпорядження відведеними йому земельними ділянками та переданим на баланс майном згідно з чинним законодавством України і цим Статутом.

6.14. Відносини Університету з іншими установами, організаціями, підприємствами і громадянами в усіх сферах діяльності здійснюються на підставі правочинів, цивільних та господарських договорів.

6.15. Університет у межах, визначених законами, та відповідно до Статуту, має право:
 - отримувати як благодійні внески кошти і матеріальні цінності (будинки, споруди, земельні ділянки, обладнання, транспортні засоби тощо) від органів державної влади, підприємств, установ, організацій (у т.ч. благодійних) та фізичних осіб;
 - створювати власні або використовувати за договором інші матеріально-технічні бази для проведення навчально-виробничої практики здобувачів освіти Університету;

- розвивати власну соціально-побутову базу, мережу спортивно-оздоровчих, лікувально-профілактичних та культурних закладів;
- здійснювати капітальне будівництво, реконструкцію, капітальний і поточний ремонт основних фондів на умовах підяду, спільної діяльності або іншим не забороненим чинним законодавством господарським способом;
- спрямовувати кошти на будівництво або благоустрій соціально-побутових об'єктів, а також на соціальну підтримку педагогічних, науково-педагогічних та інших категорій працівників Університету та здобувачів освіти;
- відкривати рахунки в національній та іноземній валюті в банках відповідно до законодавства про банківську діяльність;
- користуватися позиковими коштами.

6.16. Діяльність Університету здійснюється на основі його кошторису, який затверджується та вводиться в дію наказом Президента Університету.

6.17. Додатковими джерелами фінансування є:

- дотації з бюджетів різних рівнів;
- добровільні грошові внески, матеріальні цінності, одержані від підприємств, установ, організацій (у т.ч. благодійних), окремих громадян;
- безповоротні кошти спонсорів, громадян і цільові надходження, гранти;
- пасивні доходи (доходи, отримані у вигляді відсотків, дивідендів, страхових виплат і відшкодувань, а також роялті);
- валютні надходження;
- кошти, що надходять від здійснення основної діяльності Університету, не заборонені чинним законодавством для неприбуткової організації;
- інші надходження.

6.18. Відчуження майна Університету, що належить Університету, здійснюється в порядку, встановленому чинним законодавством.

6.19. Власні і залучені кошти спрямовуються на здійснення статутної діяльності Університету в порядку і на умовах, визначених законодавством та Статутом.

6.20. Оплата праці в Університеті здійснюється згідно з Кодексом законів про працю України та трудовими договорами (контрактами).

6.21. Форми і системи оплати праці, умови і показники преміювання працівників Університету, порядок встановлення надбавок за високі досягнення в праці або на період виконання особливо важливих робіт, а також порядок встановлення і скасування підвищених посадових окладів, стипендій, доплат для працівників із суміщенням посад, розширення зон обслуговування, виконання обов'язків тимчасово відсутніх працівників визначається окремим Положенням, яке затверджує Президент Університету, та Колективним договором.

6.22. Кошти, матеріальні цінності та нематеріальні активи, що надходять Університету безкоштовно у вигляді безповоротної фінансової допомоги або добровільних пожертвувань юридичних і фізичних осіб, у тому числі нерезидентів, для здійснення освітньої, наукової, виховної, оздоровчої, спортивної, культурної діяльності, не вважаються прибутком і не оподатковуються.

6.23. Оподаткування діяльності Університету здійснюється відповідно до чинного законодавства щодо оподаткування закладів освіти та неприбуткових організацій.

7. ПОРЯДОК ЗВІТНОСТІ, КОНТРОЛЮ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

7.1. Університет відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та інших нормативно-правових актів складає затверджені форми місячної, квартальної та річної звітності і подає їх до відповідних органів державної виконавчої влади, згідно діючого законодавства.

7.2. Університет самостійно здійснює оперативний, бухгалтерський та фінансовий облік своєї роботи, веде статистичну звітність згідно з установленними нормами, подає її в

установленому порядку до органів, яким законодавством України надано право контролю за відповідними напрямками діяльності.

7.3. Президент та/або керівник фінансового підрозділу (головний бухгалтер) Університету несуть персональну відповідальність за достовірність бухгалтерської та статистичної звітності.

7.4. Аудит діяльності Університету здійснюється згідно з чинним законодавством.

8. КОНЦЕПЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Місія Університету: якісна доступна вища освіта для людей, які прагнуть повної особистісної самореалізації на користь суспільства.

Місія Університету формується на засадах автономії, демократичних принципах управління, академічної культури, потреб споживачів освітніх послуг і наукових розробок, формування інклюзивного освітнього середовища.

Мета Університету: формування відкритої, привабливої для споживача та конкурентоспроможної на ринку освітніх послуг комплексної інтернаціоналізованої моделі професійної підготовки та особистісного розвитку фахівця, здатної генерувати та реалізовувати нові наукові ідеї і практики, що спрямовані на створення ефективного іміджу національних досягнень та сталій розвиток Університетської освіти в Україні.

Візія: формування сучасного відкритого освітньо-наукового центру міжнародного рівня з високим індексом суспільної довіри, потенціал якого враховує освіту впродовж життя як пріоритетну позицію власного розвитку.

Відкритий міжнародний Університет розвитку людини «Україна» прагне стати:

- науково-освітнім центром гарантовано високої якості;
- лідером за більшістю показників серед недержавних ЗВО України;
- бажаним місцем роботи для ініціативних викладачів і науковців, що забезпечує постійний розвиток;
- динамічною організацією, що відповідає на виклики часу і швидко пристосовується до змін;
- родиною, що виховує патріотів України, які мріють зробити свій відчутний особистий внесок у світовий добробут.

Цінності:

- суб'єкторієнтованість;
- корпоративність;
- інклюзивність;
- прагнення до суспільного визнання;
- інноваційність;
- патріотизм та інтернаціоналізація;
- довіра та відкритість;
- законність і доброчесність;
- лідерство, вимогливість та відповідальність;
- професійність та постійне удосконалення;
- розвиток і готовність до змін.

Концепція освітньої діяльності Університету базується на:

- провадженні на високому рівні освітньої діяльності, що забезпечує здобуття вищої, фахової передвипусної, професійної (професійно-технічної), загальної середньої, дошкільної освіти відповідного рівня та / або ступеня;
- провадженні інноваційної діяльності шляхом проведення наукових досліджень і забезпечення творчої діяльності учасників освітнього процесу;
- підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації і використання отриманих результатів в освітньому процесі;
- участі в забезпеченні суспільного та економічного розвитку держави через формування людського капіталу;

- створенні в Університеті інклюзивного освітнього середовища, універсального дизайну та розумного пристосування;
 - провадженні інклюзивного навчання як системи освітніх послуг, що базується на принципах недискримінації, врахування багатоманітності людини, ефективного залучення та включення до освітнього процесу всіх його учасників;
 - поширенні знань серед населення, підвищенні освітнього і культурного рівня громадян;
 - формуванні особистості шляхом національно-патріотичного, духовно-морального, політичного, правового, трудового, професійного, естетичного, екологічного, фізичного виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, виховання здобувачів освіти в дусі патріотизму і поваги до суспільства, забезпечення культурного і духовного розвитку особистості, здорового способу життя, вміння вільно мислити та самоорганізовуватися в сучасних умовах;
 - формуванні індивідуальної освітньої траєкторії здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їхньої складності, методів і засобів навчання і реалізується через індивідуальний навчальний план, що визначає послідовність, форму і теми засвоєння здобувачем освіти освітніх компонентів освітньої програми, та індивідуальний план особистісного розвитку, що визначає персональну добірку, послідовність і обсяг навчальних курсів, додаткових матеріалів і рекомендацій щодо напрямків саморозвитку;
 - створенні необхідних умов для реалізації учасниками освітнього процесу їхніх здібностей і талантів;
 - збереженні та примноженні моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства;
 - забезпеченні органічного поєднання в освітньому процесі навчально-виховної, наукової та інноваційної діяльності;
 - налагодженні міжнародних зв'язків та провадженні міжнародної діяльності в галузі освіти і науки;
 - забезпеченні соціального захисту учасників освітнього процесу та інших працівників Університету;
 - вивченні попиту на окремі спеціальності та компетенції на ринку праці.
- 8.1. Основні завдання Університету**
- 8.1.1. В освітній діяльності:**
- здійснення освітньої діяльності з підготовки, перепідготовки та атестації фахівців освітніх ступенів молодшого бакалавра, бакалавра, магістра, доктора філософії / мистецтва за стандартами вищої освіти для потреб економіки, освіти і науки;
 - підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації (докторів наук) та їхня атестація;
 - підготовка до вступу в заклади вищої освіти громадян України та іноземців;
 - підвищення кваліфікації працівників підприємств, установ та організацій за ліцензованими спеціальностями;
 - здійснення освітньої діяльності з підготовки, перепідготовки та атестації фахівців освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра;
 - професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації за робітничими професіями;
 - організація освітнього процесу здобувачів освіти з особливими освітніми потребами;
 - створення інклюзивного освітнього середовища, застосування принципів універсального дизайну в освітньому процесі;
 - забезпечення освітнього процесу необхідними навчально-методичними матеріалами та інформаційно-комунікаційними технологіями;

- забезпечення доступності інформації в різних форматах шляхом застосування в освітньому процесі найбільш прийнятних для здобувачів освіти з особливими освітніми потребами методів і способів спілкування;
- вивчення попиту на окремі спеціальності та компетенції на ринку праці, сприяння працевлаштуванню випускників;
- здійснення творчої, мистецької, культурно-виховної, спортивної та оздоровчої діяльності;
- розроблення та впровадження в освітній процес новітніх інформаційних технологій і засобів навчання з метою підготовки фахівців;
- реалізація інноваційних програм підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів для закладів вищої освіти і наукових установ;
- створення умов для міжнародного обміну здобувачами освіти, аспірантами, докторантами, науково-педагогічними, педагогічними і науковими працівниками;
- забезпечення участі здобувачів освіти в наукових і науково-технічних дослідженнях та впровадження в практику результатів досліджень як необхідної складової освітнього процесу;
- участь у розробці та впровадженні державної політики у сфері науки й освіти;
- розробка та реалізація освітніх (наукових) програм у сфері неформальної освіти, які можуть завершуватися присвоєнням професійних та / або присудженням часткових освітніх кваліфікацій;
- визначення перспектив і напрямків розвитку освіти і науки.

8.1.2. У науковій та інноваційній діяльності:

- здійснення наукових досліджень на засадах взаємодії з освітнім процесом;
- розроблення на засадах взаємодії науки та виробництва конкурентоспроможних інноваційних технологій, інноваційних проєктів, технічних пристроїв і систем, їхнє впровадження у виробництво і реалізація на вітчизняному та світовому ринках;
- інтеграція освіти та науки з виробництвом шляхом створення навчально-науково-виробничих об'єднань, лабораторій разом із іншими закладами освіти, установами та організаціями;

8.1.3. У міжнародній діяльності:

- здійснення міжнародного співробітництва шляхом укладання договорів про співробітництво, встановлення прямих зв'язків із закладами вищої освіти, науковими установами та підприємствами іноземних держав, міжнародними організаціями, фондами тощо відповідно до законодавства України;
- посилення інтеграції Університету у світовий та європейський освітній і науковий простір;
- створення спільних із іноземними партнерами наукових, науково-навчальних, науково-освітніх центрів, інститутів, інших об'єднань для виконання освітніх і науково-дослідницьких програм.

8.2. Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність Університету є невід'ємною складовою освітньої діяльності та проводиться з метою інтеграції наукової, навчально-виховної й виробничої діяльності в систему вищої освіти.

8.2.1. Суб'єктами наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності є наукові, науково-педагогічні працівники, здобувачі освіти, які навчаються в Університеті, інші працівники Університету, а також працівники підприємств, установ та організацій, які спільно з Університетом здійснюють наукову, науково-технічну й інноваційну діяльність.

8.2.2. Основною метою наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності є здобуття нових наукових знань шляхом проведення наукових досліджень і розробок для забезпечення інноваційного розвитку суспільства, підготовки фахівців інноваційного типу.

8.2.3. Основними завданнями наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності Університету є:

- одержання конкурентоспроможних наукових і науково-прикладних результатів;
- застосування нових наукових, науково-технічних знань під час підготовки фахівців із вищою освітою;
- формування сучасного наукового кадрового потенціалу, здатного забезпечити розробку та впровадження інноваційних наукових розробок.

8.2.4. Основними напрямками інтеграції наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності Університету є:

- проведення спільних наукових досліджень, експериментальних та інноваційних розробок тощо;
- участь у створенні науково-навчальних, науково-дослідних об'єднань, технологічних парків, інших інноваційних структур;
- забезпечення набуття, охорони та захисту прав інтелектуальної власності на результати наукової та науково-технічної діяльності;
- провадження видавничої та інформаційної діяльності;
- залучення Університетом наукових працівників із інших наукових установ і організацій для провадження освітньої та наукової діяльності, зокрема з підготовки аспірантів і докторантів, створення освітніх програм і стандартів вищої освіти для забезпечення освітнього процесу.

8.2.5. Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність Університету проводиться відповідно до діючого законодавства та політики наукової й інноваційної діяльності, яку формує Міністерство освіти і науки України.

8.2.6. Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність може проводитись Університетом, у тому числі через створені ним юридичні особи, які доводять результати наукової і науково-технічної діяльності Університету до стану інноваційного продукту.

8.2.7. До виконання наукових і науково-технічних робіт можуть залучатися науково-педагогічні, наукові і педагогічні працівники, інші працівники Університету, у тому числі здобувачі освіти, які навчаються в Університеті, а також працівники інших закладів освіти, підприємств, установ та організацій.

8.2.8. Університет здійснює заходи щодо запобігання академічному плагіату – оприлюдненню (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами як результатів власного дослідження та / або відтворенню опублікованих текстів інших авторів без відповідного посилання.

8.3. Основними напрямками діяльності Університету є:

- дошкільна освіта;
- повна загальна середня освіта (початкова, базова і профільна);
 - підготовка фахівців із професійною (професійно-технічною) освітою за освітньо-кваліфікаційними рівнями «кваліфікований робітник» та «молодший спеціаліст»;
- підготовка фахівців із фаховою передвипускною освітою за освітньо-професійним ступенем «фаховий молодший бакалавр»;
- підготовка фахівців із вищою освітою за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на початковому (короткий цикл), першому (бакалаврський), другому (магістерський), третьому (освітньо-науковий), науковому рівнях вищої освіти, успішне виконання яких є підставою для присудження відповідних ступенів вищої освіти: молодший бакалавр, бакалавр, магістр, доктор філософії / мистецтва, доктор наук;
- підвищення педагогічної, наукової кваліфікації фахівців і післядипломна освіта;
- науково-дослідна, науково-виробнича, інноваційна, природоохоронна діяльність;
- популяризація освіти і науки, організація проведення заходів у сфері неформальної освіти;
- організація та проведення наукових, науково-технічних, науково-методичних конференцій, симпозіумів, семінарів, шкіл та олімпіад, у тому числі міжнародних;
- атестація осіб, які здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень кваліфікованого робітника, молодшого спеціаліста, освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра, освітній ступінь молодшого бакалавра, бакалавра, магістра, науковий ступінь доктора філософії / мистецтва, доктора наук, присвоєння вчених звань старшого дослідника, доцента і професора;
- атестація наукових, педагогічних та науково-педагогічних працівників;
- визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та / або інформальної освіти в порядку, визначеному законодавством;

- підготовка громадян України, іноземців та осіб без громадянства до вступу в заклади вищої освіти;
- науково-методична, культурно-освітня та культурно-просвітницька, інформаційна, консультативна, видавнича, спортивно-оздоровча, туристична діяльність, провадження виробничої практики та надання послуг здобувачам освіти і співробітникам Університету;
- надання освітніх та інших платних послуг, фінансово-господарська, соціально-економічна, торгово-закупівельна діяльність;
- міжнародне співробітництво та зовнішньоекономічна діяльність у сфері вищої освіти, науки, культури;
- інші напрями діяльності, що не суперечать законодавству України.

8.4. Діяльність Університету здійснюється на засадах незалежності від політичних партій, громадських і релігійних об'єднань. В Університеті не допускається створення політичних партій та їхніх осередків, релігійних організацій та їхніх органів. Громадські організації діють в Університеті відповідно до діючого законодавства України.

8.5. Організаційне забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься шляхом розроблення та прийняття в установленому порядку відповідних планів і заходів, спрямованих на реалізацію положень Концепції, проведення моніторингу стану їхнього виконання.

8.6. Фінансове забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься як за рахунок власних коштів, так й і з залученням коштів суб'єктів господарювання і громадських організацій, інвестиційних програм, благодійних внесків, програм міжнародної технічної і фінансової допомоги та інших не заборонених законодавством джерел.

8.7. Реалізація концепції освітньої діяльності забезпечить становлення Університету як сучасного інноваційного закладу вищої освіти.

9. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

9.1. Порядок організації освітнього процесу в Університеті визначається відповідно до Законів України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність», Державних стандартів освіти, Положення про організацію освітнього процесу в Університеті, цього Статуту, Концепції освітньої діяльності Університету.

Організація освітнього процесу в Університеті як система організаційних, дидактичних, науково-методичних і педагогічних заходів спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у здобувачів вищої освіти, а також на формування гармонійно розвиненої особистості, і здійснюється на базі положень, що регламентують організацію освітнього процесу в Університеті, визначають систему забезпечення Університетом якості освітньої діяльності та якості освіти (систему внутрішнього забезпечення якості), з урахуванням інших положень, які стосуються організації освітнього процесу відповідно до чинного законодавства України, затверджуються рішеннями Вченої ради Університету, та вводяться в дію наказами Президента Університету.

Освітній процес в Університеті спрямований на підготовку, перепідготовку фахівців із відповідним освітнім ступенем, на формування їхньої професійної компетенції та мобільності, здатності до швидкої адаптації, постійного оновлення теоретичних знань та практичних навичок.

9.2. Основним нормативним документом, що визначає організацію освітнього процесу за кожною спеціальністю відповідного освітнього ступеня, є навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їхній обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Для конкретизації планування освітнього процесу в Університеті та його факультетах, інститутах, філіях, коледжах, фахових коледжах, ТВСП тощо складається робочий навчальний

на кожен навчальний рік. Обов'язкові навчальні дисципліни встановлюються Вченою радою Університету. Дотримання їхніх назв та обсягів є обов'язковим для Університету, його факультетів, інститутів, філій, коледжів, фахових коледжів, ТВСП тощо. Вибіркові навчальні дисципліни визначаються Університетом, їхній перелік затверджується Вченою радою Університету.

Університет у межах ліцензованої спеціальності може запроваджувати спеціалізації, перелік яких визначається Вченою радою Університету.

Для кожної навчальної дисципліни, яка входить до відповідної освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми підготовки та перепідготовки, на підставі навчального плану з урахуванням фізичних, сенсорних, психічних та соціальних обмежень осіб, які навчаються, складається робоча навчальна програма дисципліни, яка є нормативним документом Університету.

9.3. За відповідність рівня підготовки осіб, що навчаються в Університеті, вимогам державних стандартів освіти відповідає Президент Університету та/або ректор/проректор з навчально-виховної роботи і керівник факультету, інституту, відділення, філії, коледжу, фахового коледжу тощо. За виконання індивідуального плану підготовки відповідає здобувач освіти.

9.4. Освітній процес в Університеті здійснюється в таких формах: навчальні заняття, самостійна робота, виконання індивідуальних завдань, практична підготовка, контрольні роботи. Основні види навчальних занять в Університеті: лекція; лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття; консультація. Заняття проводяться як із групами, так і індивідуально, залежно від фізичних, сенсорних та соціальних обмежень здобувачів освіти, у тому числі дистанційно.

9.5. Гарантії рівня підготовки, який формус визнання документів про освіту, виданих Університетом, забезпечуються:

- організацією підготовки фахівців за навчальними програмами, які концентують відповідно вимогам провідних вітчизняних та зарубіжних закладів вищої освіти; - впровадженням до навчальних програм перспективних найсучасніших досягнень світової науки, техніки та технології, а також впровадженням ступеневої підготовки та перепідготовки (з урахуванням можливості переходу осіб, які навчаються, з попереднього ступеня навчання).

9.6. Робочий час викладача в Університеті визначається обсягом його навчальних, методичних, наукових та організаційних обов'язків у поточному навчальному році, що відображається в його індивідуальному плані.

9.7. Навчання в Університеті здійснюється за формами: очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, змішана, мережева, дуальна, що можуть поєднуватися та здійснюватися на основі новітніх навчальних технологій (дистанційних, віртуальних).

9.8. Зарахування та переведення осіб на наступний курс (етап навчання) здійснюється за наказом Президента Університету. Документи про отримання відповідного освітнього ступеня та атестат про повну загальну середню освіту підписуються Президентом Університету та/або уповноваженою особою.

9.9. Для науково-методичного забезпечення освітнього процесу за кожною ліцензованою спеціальністю та відповідним освітнім ступенем в Університеті створюються навчально-методичні комплекси (блоки), які включають:

- державний стандарт спеціальності відповідного освітнього ступеня або тимчасовий стандарт, розроблений Університетом у разі відсутності державного стандарту;
- освітньо-професійна програма;
- навчальний план;
- робочий навчальний план;
- робочі навчальні програми та/чи слайбуси з усіх обов'язкових і вибіркових навчальних дисциплін;
- програми навчальної, виробничої та інших видів практики;
- підручники та навчальні посібники;

- інструктивно-методичні матеріали до семінарських, практичних і лабораторних занять, які виховують фізичні, сенсорні та соціальні обмеження здобувачів освіти;
- банки контрольних завдань із навчальних дисциплін і комплексних кваліфікаційних робіт для перевірки засвоєння освітнього матеріалу та набуття професійних знань, умінь та навичок;
- критерії оцінки знань, умінь та навичок із конкретної навчальної дисципліни;
- методичні матеріали для здобувачів освіти з питань самостійного опрацювання фахової літератури, написання курсових та кваліфікаційних робіт;
- форми і методи забезпечення освітнього ступеня, що відповідає міжнародним стандартам;
- форми і методи контролю рівня знань.

10. УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ, ЇХНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ

10.1. Учасниками освітнього процесу в Університеті є:

- наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники;
- здобувачі освіти та інші особи, які навчаються в Університеті;
- фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу на освітньо-професійних (освітньо-наукових) програмах;
- медичні працівники, тренери та спеціалісти інших професій, які залучаються для забезпечення освітнього процесу.

Статус учасників освітнього процесу, їхні права та обов'язки визначаються чинним законодавством України про освіту.

Додаткові права та обов'язки розробляються Вченою радою Університету, погоджуються вищим колегіальним органом громадського самоврядування – Загальними зборами (Конференцією) трудового колективу Університету і затверджуються Президентом Університету.

10.2. На працівників Університету поширюється чинне законодавство України про працю, соціальне забезпечення і соціальне страхування.

10.3. Права та обов'язки здобувачів освіти та інших осіб, які навчаються в Університеті, визначаються відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», інших нормативних актів та цього Статуту. Вони мають право на:

- навчання та здобуття певного освітнього, освітньо-кваліфікаційного, освітньо-професійного ступеня (рівня);
- вибір форм навчання, освітньо-професійних та індивідуальних програм;
- користування виробничою, культурно-освітньою, навчальною, науковою, спортивною, побутовою, оздоровчою базами Університету;
- доступ до інформації в усіх галузях знань усіма існуючими засобами, призначеними для забезпечення освітнього процесу;
- участь у науково-дослідницькій діяльності, конференціях, симпозіумах, конкурсах, виставках тощо;
- участь в органах самоврядування, в обговоренні, вирішенні питань удосконалення освітнього процесу, науково-дослідницької роботи, організації дозвілля, побуту тощо;
- створення фондів;
- продовження освіти за спеціальністю відповідно до одержаної кваліфікації;
- здобуття неформальної освіти за неакредитованими освітніми програмами, затвердженими Вченою радою Університету;
- навчання та працю в безпечних і нешкідливих умовах;
- захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства, від дій науково-педагогічних/педагогічних, інших працівників, які порушують права або принижують їхню честь і гідність;
- участь у роботі громадських організацій, політичних партій за межами Університету;
- інші права, визначені законодавством України.

10.4. Особи, які навчаються в Університеті, зобов'язані:

- систематично і глибоко оволодівати знаннями, практичними навичками, професійною майстерністю;
- підвищувати загальний культурний рівень;
- дотримуватися вимог законодавства, Статуту і Правил внутрішнього розпорядку Університету;
- виконувати вимоги освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми (індивідуального освітнього плану) у терміни, визначені графіком організації освітнього процесу, дотримуючись академічної доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня освіти результатів навчання;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, цивільного захисту, які передбачені правилами, положеннями та інструкціями в Університеті.

10.5. За невиконання обов'язків і порушення Правил внутрішнього розпорядку керівництво Університету може накладати дисциплінарне стягнення на осіб, які навчаються в Університеті, або ставити питання про відрахування їх із числа учасників освітнього процесу. Порядок накладання дисциплінарного стягнення, відрахування з Університету встановлюється Статутом Університету та Правилами внутрішнього розпорядку.

10.6. Підставами для відрахування здобувачів освіти та інших осіб, які навчаються в Університеті, є:

- завершення навчання за відповідною освітньо-професійною (освітньо-науковою) програмою;
- власне бажання;
- переведення до іншого закладу освіти;
- невиконання індивідуального освітнього плану;
- порушення умов контракту про навчання;
- інші випадки, передбачені законодавством України.

10.7. Права та обов'язки педагогічних, наукових та науково-педагогічних працівників Університету визначаються відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», іншими нормативними актами, цим Статутом.

10.8. Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники Університету мають право на:

- захист професійної честі, гідності;
- вільний вибір форм, методів, засобів навчання, виявлення педагогічної ініціативи;
- участь у громадському самоврядуванні;
- підвищення кваліфікації (перепідготовку, вільний вибір програм, форм навчання, закладів освіти, установ та організацій, що здійснюють підвищення кваліфікації);
- інші права, передбачені законодавством України.

10.9. Права науково-педагогічних, наукових, педагогічних та інших працівників Університету забезпечуються шляхом виконання керівництвом умов трудового договору (контракту).

10.10. Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники Університету зобов'язані:

- забезпечувати викладання на високому науково-теоретичному і методичному рівні навчальних дисциплін відповідної освітньої програми за спеціальністю, провадити наукову діяльність (для науково-педагогічних працівників);
- постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, наукову кваліфікацію, загальну культуру;
- забезпечувати умови для засвоєння учасником освітніх програм на рівні обов'язкових вимог щодо змісту та обсягу освіти;
- розвивати в осіб, які навчаються в Університеті, самоцінність, ініціативу, творчі здібності;

- стверджувати настановами й особистим прикладом повагу до принципів загальною людської моралі;
- додержуватись норм педагогічної етики, моралі, поважати гідність осіб, які навчаються, прищеплювати їм любов до України, виховувати їх у душі українського патріотизму і поваги до Конституції України та державних символів України;
- дотримуватись в освітньому процесі та науковій (творчій) діяльності академічної доброчесності та забезпечувати її дотримання здобувачами освіти;
- дотримуватися Статуту Університету, умов трудового договору (контракту), законів, інших нормативно-правових актів.

10.11. Науково-педагогічні, педагогічні, наукові, медичні працівники приймаються на роботу на умовах, передбачених чинним законодавством України згідно із трудовим договором або контрактом. Звільнення працівників здійснюється згідно з чинним законодавством.

10.12. Перелік обов'язків (робіт), які виконує кожний працівник за своєю спеціальністю, кваліфікацією чи посадою, визначається посадовими інструкціями і положеннями, затвердженими в установленому порядку, кваліфікаційними довідниками посад службовців і тарифно-кваліфікаційними довідниками робіт і професій робітників, положеннями і Правилами внутрішнього розпорядку та умовами трудового договору (контракту), де ці обов'язки конкретизуються.

10.13. Керівництво Університету забезпечує науково-педагогічним, педагогічним та науковим працівникам:

- належні умови праці, побуту, відпочинку, медичне обслуговування;
- правовий, соціальний, професійний захист;
- встановлення посадових окладів відповідно до чинного законодавства України та рішення Президента Університету;
- встановлення надбавок до посадового окладу відповідно до чинного законодавства;
- соціальний захист учасників освітнього процесу відповідно до чинного законодавства України.

10.14. За досягнення високих результатів у праці науково-педагогічні/педагогічні працівники та співробітники Університету в установленому порядку можуть бути заохочені встановленням надбавок до посадового окладу залежно від особистого внеску працівника у виконання дорученої роботи, представленням до державних нагород, присвоєнням почесних звань, відзначенням преміями, грамотами та іншими видами морального та матеріального заохочення.

10.15. Науково-педагогічні, наукові та педагогічні працівники проходять перепідготовку і підвищують свою кваліфікацію в таких формах:

- докторантура;
- переведення на посади наукових співробітників для завершення дисертації;
- аспірантура, ординатура тощо;
- навчання в інститутах (на факультетах) перепідготовки;
- стажування в закладах вищої освіти, у науково-дослідних установах, конструкторських бюро, на промислових підприємствах тощо.

11. ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВОЇ, НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

11.1. Наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність в Університеті є невід'ємною складовою освітньої діяльності та організовується, здійснюється і фінансується згідно з вимогами Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність» та іншими нормативно-правовими актами.

11.2. Метою науково-дослідницької діяльності Університету є розробка концепцій програм навчання та адаптації, програм лікувального виховання, профорієнтації та профпідготовки до сучасних видів праці, розробка проєктів знаряддя для життєзабезпечення, програм оптимізації індивідуальних особливостей організації сімейного життя, комунікацій, щоденної допомоги у сфері соціально-професійної реабілітації інвалідам, військовим та ув'язненим.

11.3. Основними завданнями і напрямками наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності Університету є:

забезпечення інтеграції освітнього процесу, науки і виробництва, реалізація безперервного послуг науково-технічної діяльності – від фундаментальних досліджень до впровадження науково-технічних розробок у практику, розвиток науково-технічної творчості здобувачів освіти:

- розробка ефективних концепцій реабілітації людей з інвалідністю та інших осіб із особливими освітніми потребами в умовах зростання патології новонароджених і неефективності старих концепцій;
- вивчення міжнародного досвіду реабілітації у схожих соціально-економічних і технологічних умовах;
- розробка нових зразків і методів соціальної адаптації, аналіз ефективності власного, вітчизняного та зарубіжного досвіду;
- використання нейролінгвістичного програмування для формування продуктивних індивідуальних стратегій адаптації;
- створення проєктів закладів освіти для людей з інвалідністю;
- розробки ефективних методів навчання осіб із особливими освітніми потребами з використанням сучасних технічних засобів, комп'ютерних інформаційних мереж, дистанційних методів навчання;
- маркетинговий і соціологічний аналіз потреб суспільства в нових послугах, які змогли б виконувати випускники Університету;
- розробка проєктів спеціальних підприємств, що здатні використовувати працю людей з інвалідністю;
- розробка проєктів спеціальних робочих місць на сучасних підприємствах;
- видання методик і літератури з проблем реабілітації, перепідготовки та адаптації.

11.4. Наукові дослідження в Університеті виконуються науковими, науково-педагогічними, інженерно-технічними працівниками структурних підрозділів Університету, а також здобувачами освіти та аспірантами, докторантами.

Університет здійснює поточне та перспективне планування наукової і науково-технічної діяльності, реєстрацію науково-дослідницьких робіт, експертну оцінку результатів роботи та подання інформаційних і статистичних даних до відповідних органів управління.

Джерела фінансування наукових досліджень визначаються відповідно до чинного законодавства України.

12. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ТА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

12.1. Університет здійснює міжнародне співробітництво та зовнішньоекономічну діяльність відповідно до чинного законодавства.

12.2. Міжнародне співробітництво та зовнішньоекономічна діяльність, у тому числі надання всіх видів освітніх послуг, здійснюються шляхом укладання договорів із іноземцями, іноземними закладами освіти, науковими установами та підприємствами іноземних держав, міжнародними організаціями, фондами, юридичними і фізичними особами.

12.3. Основні напрямки міжнародного співробітництва та зовнішньоекономічної діяльності:

- участь у програмах двостороннього та багатостороннього міждержавного і міжуніверситетського обміну здобувачами освіти, аспірантами, докторантами, педагогами, науково-педагогічними та науковими працівниками;
- здійснення спільних наукових проєктів і досліджень;
- організація міжнародних конференцій, симпозіумів, конгресів та інших заходів;
- участь у міжнародних освітніх та наукових програмах;
- спільна видавнича діяльність;
- надання послуг, пов'язаних зі здобуттям фахової передвищої, вищої та післядипломної освіти, іноземним громадянам в Україні, їхньою підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації;
- створення спільних освітніх і наукових програм із іноземними закладами вищої освіти, науковими установами, організаціями;
- відрядження за кордон педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників для педагогічної, науково-педагогічної та наукової роботи відповідно до міжнародних договорів України, а також договорів між Університетом та іноземними партнерами;
- залучення педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників іноземних закладів вищої освіти для участі в педагогічній, науково-педагогічній та науковій роботі Університету;
- направлення осіб, які навчаються в закладах вищої освіти України, на навчання до закордонних закладів вищої освіти;
- сприяння академічній мобільності наукових, науково-педагогічних працівників та здобувачів освіти;
- організація підготовки осіб із числа іноземних громадян до вступу в заклади вищої освіти України та осіб із числа громадян України до навчання за кордоном;
- провадження освітньої діяльності, пов'язаної з навчанням іноземних здобувачів освіти, а також підготовка наукових кадрів для іноземних держав;
- організація навчання за кордоном;
- виконання наукових робіт, досліджень і науково-технічних розробок, у тому числі за грантами, започаткованими фондами іноземних держав та міжнародних організацій;
- організація спільної підготовки та перепідготовки і стажування здобувачів освіти;
- інші напрямки і форми міжнародного співробітництва та зовнішньоекономічної діяльності, які прямо не заборонені неприбутковим організаціям.

12.4. Валютні і матеріальні надходження від зовнішньоекономічної діяльності використовуються Університетом для забезпечення його статутної діяльності згідно з власним кошторисом та законодавством України.

13. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТУТУ

13.1. Зміни та доповнення до Статуту розробляються юридичним підрозділом Університету, погоджуються із Вченою радою Університету, затверджуються Збором засновників. Засновники Університету мають право не погодитись із запропонованою Вченою радою Університету редакцією Статуту і затвердити іншу редакцію Статуту ніж та, що погоджена Вченою радою Університету.

13.2. Зміни та доповнення до Статуту оформлюються шляхом викладення Статуту в новій редакції.

13.3. Нову редакцію Статуту підписує голова Зборів засновників або інша особа, уповноважена засновниками, та секретар зборів.

13.4. Зміни до Статуту Університету набирають чинності з дня їхньої державної реєстрації, а у випадках, встановлених законом, з дати повідомлення органу, що здійснює державну реєстрацію, про такі зміни.

14. ПОРЯДОК РЕОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЛІКВІДАЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ

14.1. Ліквідація та реорганізація (злиття, приєднання, поділ, перетворення) Університету здійснюються за рішенням Зборів засновників та на інших підставах згідно з чинним законодавством.

14.2. Ліквідація Університету здійснюється ліквідаційною комісією.

14.3. З моменту призначення ліквідаційної комісії до неї переходять повноваження щодо управління Університетом. Ліквідаційна комісія складає ліквідаційний баланс Університету і подає його органу, який призначив ліквідаційну комісію.

14.4. Кредитори та інші юридичні особи, які перебувають у договірних відносинах із Університетом, що ліквідується, повідомляються про його ліквідацію в письмовій формі.

14.5. Під час ліквідації та реорганізації Університету вивільнюваним працівникам гарантується додержання їхніх прав та інтересів відповідно до трудового законодавства України.

14.6. Реорганізація чи ліквідація Університету не повинна порушувати права та інтереси осіб, які навчаються в Університеті. Обов'язок щодо вирішення всіх питань продовження безперервного здобуття вищої освіти такими особами покладається на засновників Університету.

14.7. Ліквідація вважається завершеною після внесення даних про припинення діяльності юридичної особи до Єдиного Державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань України.

14.8. У разі ліквідації Університету його активи повинні бути передані іншій неприбутковій організації відповідного виду.

На підставі рішення Зборів Засновників закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний Університет розвитку людини «Україна» від 15 лютого 2010 Протокол № 1

Особа, уповноважена засновниками (Голова зборів)

Таланчук
(підпис) ПІБ

Секретар зборів

Ващенко
(підпис)

Ващенко
ПІБ

Місто Ки-

- в, Україна, двадцять другого жовтня дві тисячі двадцятого року.

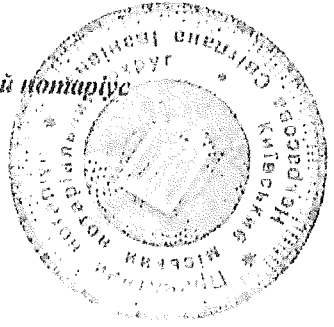
Я, Некрасова С.І., приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу, засвідчую справжність підписів ТАЛАНЧУКА ПЕТРА МИХАЙЛОВИЧА та БАЗИЛЕНКО НАСТАСІЇ КОСТЯНТИНІВНИ, які зроблено у моїй присутності.

Особи ТАЛАНЧУКА ПЕТРА МИХАЙЛОВИЧА та БАЗИЛЕНКО НАСТАСІЇ КОСТЯНТИНІВНИ, які підписали документ, встановлено, їх дієздатність перевірено.

Зареєстровано в реєстрі за № 4774, 4775

Стигнуто плати у гривнях у розмірі відповідно до ст. 31 Закону України «Про нотаріат».

Приватний нотаріус

Handwritten signature

Приватний нотаріус
Некрасова С.І.
Київський міський нотаріальний округ
Handwritten signature

22 жовт 2020

УКР

Про заклад

Розклади

Реквізити

Події

Безпека

Контакти

«УКРАЇНА»

ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ

+38-067-406-53-92

Приймальна комісія

відділ оргроботи

+38-067-503-64-52

+38-067-328-28-22

Viber відділу обліку

+38-067-500-68-36

+38-067-242-71-34

Київ, вул. Львівська, 23

office@uu.edu.ua

УНІВЕРСИТЕТ

ВСТУП

ОСВІТА

ІНКЛЮЗІЯ

НАУКА

ЖИТТЯ

МІЖНАРОДНИЙ

УНІВЕРСИТЕТУВЕКТОР

СТАРТОВА > УНІВЕРСИТЕТ > ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ > БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД "ДОБРОБУТ XXI СТ."

Публічна
інформаціяНормативні
документиОфіційна
символікаСтруктура
університетуГромадські
організаціїПрофспілка
працівників
освітиВМГО
"Гаудеамус"Благодійний
фонд
"Добробут
XXI ст."Подільське
молодіжне
об'єднання
"Без
бар'єрів"

Благодійний фонд "Добробут XXI ст."

Благодійний Фонд «Добробут XXI століття»

Сучасний вищий навчальний заклад має бути складовою процесу вдосконалення науки та виробництва, що, зокрема, призводить до необхідності створення нових напрямів, спеціальностей, залучення до освітньо-виховного процесу висококваліфікованих спеціалістів та розбудови системи фахового навчання значного кадрового потенціалу держави.

Реалізація освітянських програм потребує значної кількості методичних, учбових, науково-практичних та інших матеріалів. Відомо, що у теперішній час бракує такої професійної літератури, без якої процес освіти просто неможливий.

Благодійний Фонд «Добробут XXI століття» створено з метою реалізації освітянських програм для найменш соціально захищених верств Українського суспільства - інвалідів, молоді з малозабезпечених родин тощо. Ми впевнені, що розвиток суспільства прямо залежить від ставлення суспільства до захищених його представників.

[повернутись на початок](#)

Клуб ділових
людей«Добробут ХХІ століття» спрямовано на сприяння
подальшому розвитку Українського суспільства.Соціальна
перспектива*Голова Благодійного Фонду «Добробут ХХІ-століття»,**Президент Університету "Україна" - П.М.**ТАЛАНЧУК*Історія
створення

Стратегія

Витяг зі статутуКолективні
здобутки**I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**Особисті
здобутки

1.1. Благодійна організація "Благодійний фонд "ДОБРОБУТ ХХІ століття" (далі - Фонд) є місцевою благодійною організацією, створеною у відповідності до Закону України "Про благодійництво та благодійні організації" та чинного законодавства України.

Галерея слави

1.2. Фонд є благодійною організацією з місцевим статусом, головною метою якої є здійснення благодійної діяльності в інтересах суспільства або окремих категорій осіб.

Почесні гості

1.3. Фонд здійснює свою діяльність на території міста Києва та Київської області.

Книга відгуків

Інтернет-
ресурси
університету

1.5. У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України, Законом України "Про благодійництво та благодійні організації", чинним законодавством України, а також цим Статутом.

Глосарій

Корисні
посиланняІнформація
щодо
рейдерства

1.6. Фонд є неприбутковою організацією і не здійснює комерційної та будь-якої іншої діяльності з метою отримання прибутку.

Вакансії в
Університеті

1.11. Повна назва Фонду:

Українською мовою - Благодійна організація "Благодійний фонд "ДОБРОБУТ ХХІ століття"".

Скорочена назва Фонду: - Фонд «Добробут ХХІ століття».

1.12. Правління та інші керівні органи Фонду знаходяться за адресою:

Україна, 04071 м. Київ, вул. Хорива, 1г.

II. ПРЕДМЕТ, ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ ТА ОСНОВНІ ФОРМИ ЗДІЙСНЕННЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

2.1. Головними завданнями фонду є:

- сприяння практичному здійсненню програм, що спрямовані на поліпшення економічного становища в освітянській сфері;

- сприяння роз

- сприяння

 повернутись на початок

сліджень та

впровадженню їх результатів;

- розробка благодійних програм, спрямованих на надання благодійної допомоги окремим категоріям населення, а зокрема - обдарованим дітям, дітям з багатодітних та малозабезпечених сімей, дітям - інвалідам;
- надання благодійної допомоги, в тому числі матеріальної, фінансової, організаційної, психологічної та іншої;
- сприяння поліпшенню матеріального становища набувачів благодійної допомоги;
- сприяння розвитку педагогічної науки й освіти, реалізації науково-освітніх програм, надання допомоги вчителям, викладачам, вченим, студентам, учням;
- сприяння розвитку культури, в тому числі реалізації програм національно-культурного розвитку;
- надання допомоги талановитій творчій молоді; сприяння охороні і збереженню культурної спадщини, історико-культурного середовища, пам'яток історії та культури, місць поховання;
- сприяння розвитку масової фізичної культури, спорту і туризму, пропагування здорового способу життя;
- сприяння розвитку охорони здоров'я, в тому числі сприяння захисту материнства та дитинства, надання медичної допомоги багатодітним та малозабезпеченим сім'ям;
- сприяння здійсненню соціального догляду за хворими, інвалідами, самотніми особами похилого віку та іншими особами, які через свої фізичні, матеріальні чи інші особливості потребують соціальної підтримки та піклування;
- сприяння розвитку видавничої справи, засобів масової інформації, інформаційної інфраструктури;
- сприяння обміну інформацією та спеціалістами з відповідними організаціями зарубіжних країн;
- сприяння розвитку природно-заповідного фонду та природоохоронної справи;
- сприяння організації та фінансуванню навчання і лікування осіб, котрі потребують благодійної допомоги;
- сприяння діяльності молодіжних та інших суспільних рухів та організацій.

2.2. Для досягнення основної мети та у відповідності з основними завданнями Фонд:

- залучає добровільні, в тому числі цільові, грошові та майнові пожертвування вітчизняних та іноземних громадян і юридичних осіб;

- взаємодіє з державними органами, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями будь-якої форми власності;
- організує і фінансує різного роду благодійні конференції, семінари, ділові зустрічі, культурні заходи;
- надає благодійну допомогу набувачам у вигляді:
 - одноразової фінансової, матеріальної та іншої допомоги;
 - систематичної фінансової, матеріальної та іншої допомоги;
 - фінансування конкретних цільових програм;
 - допомоги на основі договорів (контрактів) про благодійну діяльність;
 - дарування або дозволу на безоплатне (пільгове) використання об'єктів власності;
 - дозволу на використання своєї назви, емблеми, символів;
 - оплати навчання, в тому числі за межами України, особам, які потребують благодійної допомоги;
 - подання безпосередньої допомоги особистою працею, послугами чи передачею результатів особистої творчої діяльності;
 - прийняття на себе витрат по безоплатному, повному або частковому утриманню об'єктів благодійництва;
 - інших заходів, не заборонених законом;
 - здійснює господарську діяльність, спрямовану на виконання його статутних завдань;
 - здійснює фінансову діяльність, надходження від якої спрямовуються виключно на благодійництво.

Реквізити Благодійного фонду "ДОБРОБУТ XXI століття"

м.Київ, вул. Хорива, 1г.

тел. +38-044-422-50-15

Р/р 26001249266

ПАТ "Райффайзен Банк "АВАЛЬ",

МФО 380805,

Код ЗКПО 25805578.

безкоштовна гаряча лінія 0 800 305 007

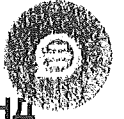
Про заклад | Розклади | Реквізити | Події | Безпека
| Контакти

© 1999-2023 Відкритий міжнародний університет розвитку людини «УКРАЇНА»
Всі права захищені діючим законодавством України.

Дані з ЄДР

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ "БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ" (ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ")

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою у разі їх наявності

-

Організаційно-правова форма

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Тип ОПФ

-

Назва юридичної особи

БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ"

Ідентифікаційний код юридичної особи

25805578

Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків

-

Місцезнаходження юридичної особи

04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі частки кожного із засновників (учасників); прізвище, ім'я, по батькові за наявності), країна громадянства, місце проживання, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник – юридична особа

УЧАСНИКИ БЛАГОДІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Бенефіціари:

Дані відсутні

Причина відсутності КБВ (якщо у юридичної особи відсутні КБВ)

ВІДСУТНІ ОСОБИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ СТАТУСУ КІНЦЕВИХ БЕНЕФІЦІАРНИХ ВЛАСНИКІВ

Дані про розмір статутного капіталу (статутного або складеного капіталу) та про дату закінчення його формування

Розмір (грн.): 0

Діяльність на підставі

власного установчого документа

Види діяльності

88.99 надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у.

Відомості про органи управління юридичної особи

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Прізвище, ім'я, по батькові, дата обрання (призначення) осіб, які обираються (призначаються) до органу управління юридичної особи, уповноважених представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами, або осіб, які мають право вчиняти дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори та дані про наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи

**ТАЛАНЧУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ
- КЕРІВНИК**

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в єдиному державному реєстрі про включення до єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу

Дата державної реєстрації: 10.02.00

Дата запису: 31.07.06

Номер запису: 10711200000021270

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи, яка утворена в результаті перетворення

Назва установчого документа

Дані про наявність відмітки про те, що юридична особа створюється та діє на підставі модельного статуту

Дані про відокремлені підрозділи юридичної особи

Дані про перебування юридичної особи в процесі провадження у справі про банкрутство, санації

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі припинення

Не перебуває в стані припинення

Відомості про строк, визначений засновниками (учасниками) юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, для заявлення кредитором своїх вимог

-

Дата та номер запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дата та номер запису про відміну державної реєстрації припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дані про юридичних осіб, правонаступником яких є зареєстрована юридична особа

-

Дані про юридичних осіб- правонаступників: повне найменування та місцезнаходження юридичних осіб- правонаступників, їх ідентифікаційні коди

-

Місцезнаходження реєстраційної справи

Подільська районна в місті Києві державна адміністрація

Дата та номер запису про взяття та зняття з обліку, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4001

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників єдиного внеску

Дата взяття на облік: 12.04.00

Номер взяття на облік: 04-5230

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4002

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників податків

Дата взяття на облік: 30.03.00

Номер взяття на облік: 1446

Назва органу: ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Ідентифікаційний код органу: 37507880

Тип відомчого реєстру: 4000

Дата взяття на облік: 17.03.00

Дані органів статистики про основний вид економічної діяльності юридичної особи, визначений на підставі даних державних статистичних спостережень відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік

88.99 надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у.

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску, клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ НОМЕР: 04-5230

КЛАС: 1

Термін, до якого юридична особа перебуває на обліку в органі Міндоходів за місцем попередньої реєстрації, у разі зміни місцезнаходження юридичної особи

-

Кількість відкритих виконавчих проваджень щодо юридичної особи (для незавершених виконавчих проваджень)

0

Інформація про здійснення зв'язку з юридичною особою

Телефон 1 : 428-84-59

Дані з ЄДР

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ЦЕНТР "РЕДОКС" (ТОВ УНЦ "РЕДОКС")

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою у разі їх наявності

-

Організаційно-правова форма

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Тип ОПФ

-

Назва юридичної особи

УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ЦЕНТР "РЕДОКС"

Ідентифікаційний код юридичної особи

37572258

Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків

-

Місцезнаходження юридичної особи

04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г, ІНШЕ КАБІНЕТ 21

Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі частки кожного із засновників (учасників); прізвище, ім'я, по батькові за наявності), країна громадянства, місце проживання, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник – юридична особа

ХОХЕЛЬКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ**Адреса засновника: 19511, ЧЕРКАСЬКА ОБЛ., МЛІЇВ, ВУЛ. СИМИРЕНКА, БУДИНОК 15, КВАРТИРА 13****Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 5 808****ГРИЩУК ВАЛЕРІЙ ПАВЛОВИЧ****Адреса засновника: 03176, КИЇВ, ПРОСПЕКТ ПОВІТРОФЛОТСЬКИЙ, БУДИНОК 3-В, КВАРТИРА 25****Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 708****ТАЛАНЧУК ІРИНА ВОЛОДИМИРІВНА****Адреса засновника: 03056, КИЇВ, ПРОСПЕКТ ПЕРЕМОГИ, 37, БУДИНОК 4, КВАРТИРА 17****Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 708**

ТКАЧОВ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

Адреса засновника: 02218, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ЕНТУЗІАСТІВ, БУДИНОК 9, КВАРТИРА 197

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 1 367

ЖУРАВЛЬОВА ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА

Адреса засновника: 08600, КИЇВСЬКА ОБЛ., ВАСИЛЬКІВ, ВУЛИЦЯ ГРУШЕВСЬКОГО, БУДИНОК 20, КВАРТИРА 97

Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 797

☞ **Бенефіціари:**

ХОХЕЛЬКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ

Адреса: 19511, ЧЕРКАСЬКА ОБЛ., МЛІЇВ, ВУЛ. СИМИРЕНКА, БУДИНОК 15, КВАРТИРА 13

Відсоток частки статутного капіталу або відсоток права голосу: 51

Тип бенефіцарного володіння: Прямий вирішальний вплив

Роль по відношенню до пов'язаного суб'єкта: КІНЦЕВИЙ БЕНЕФІЦІАРНИЙ ВЛАСНИК

Причина відсутності КБВ (якщо у юридичної особи відсутні КБВ)

Дані про розмір статутного капіталу (статутного або складеного капіталу) та про дату закінчення його формування

Розмір (грн.): 11 388

Діяльність на підставі

власного установчого документа

Види діяльності

86.21 загальна медична практика

21.20 виробництво фармацевтичних препаратів і матеріалів

72.11 дослідження й експериментальні розробки у сфері біотехнологій

86.10 діяльність лікарняних закладів

86.22 спеціалізована медична практика

86.90 інша діяльність у сфері охорони здоров'я

Відомості про органи управління юридичної особи

Прізвище, ім'я, по батькові, дата обрання (призначення) осіб, які обираються (призначаються) до органу управління юридичної особи, уповноважених представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами, або осіб, які мають право вчиняти дії від імені юридичної

особи без довіреності, у тому числі підписувати договори та дані про наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи

ХОХЕЛЬКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ
- КЕРІВНИК

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в єдиному державному реєстрі про включення до єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу

Дата державної реєстрації: 05.05.11

Дата запису: 05.05.11

Номер запису: 10711020000028255

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи, яка утворена в результаті перетворення

-

Назва установчого документа

-

Дані про наявність відмітки про те, що юридична особа створюється та діє на підставі модельного статуту

-

Дані про відокремлені підрозділи юридичної особи

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі провадження у справі про банкрутство, санації

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі припинення

Не перебуває в стані припинення

Відомості про строк, визначений засновниками (учасниками) юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, для заявлення кредиторами своїх вимог

-

Дата та номер запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дата та номер запису про відміну державної реєстрації припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дані про юридичних осіб, правонаступником яких є зареєстрована юридична особа

Дані про юридичних осіб- правонаступників: повне найменування та місцезнаходження юридичних осіб- правонаступників, їх ідентифікаційні коди

Місцезнаходження реєстраційної справи

Подільська районна в місті Києві державна адміністрація

Дата та номер запису про взяття та зняття з обліку, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку

Назва органу: ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Ідентифікаційний код органу: 37507880

Тип відомчого реєстру: 4000

Дата взяття на облік: 06.05.11

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4002

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників податків

Дата взяття на облік: 11.05.11

Номер взяття на облік: 39697

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4001

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників єдиного внеску

Дата взяття на облік: 06.05.11

Номер взяття на облік: 02-16783

Дані органів статистики про основний вид економічної діяльності юридичної особи, визначений на підставі даних державних статистичних спостережень відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік

86.21 загальна медична практика

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску, клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ НОМЕР: 02-16783

КЛАС: 7

Термін, до якого юридична особа перебуває на обліку в органі Міндоходів за місцем попередньої реєстрації, у разі зміни місцезнаходження юридичної особи

-

Кількість відкритих виконавчих проваджень щодо юридичної особи (для незавершених виконавчих проваджень)

0

Інформація про здійснення зв'язку з юридичною особою

-

Дані з ЄДР

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

ПІДПРИЄМСТВО "ВЕС-ПРО" ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІЖНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ ІНВАЛІДІВ "ГАУДЕАМУС" (ПІДПРИЄМСТВО "ВЕС-ПРО")

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою у разі їх наявності

-

Організаційно-правова форма

ПІДПРИЄМСТВО ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАДЯН (РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ПРОФСПІЛКИ)

Тип ОПФ

-

Назва юридичної особи

ПІДПРИЄМСТВО "ВЕС-ПРО" ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІЖНОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ ІНВАЛІДІВ "ГАУДЕАМУС"

Ідентифікаційний код юридичної особи

37392506

Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків

-

Місцезнаходження юридичної особи

04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі частки кожного із засновників (учасників); прізвище, ім'я, по батькові за наявності), країна громадянства, місце проживання, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник – юридична особа

ВСЕУКРАЇНСЬКА МОЛОДІЖНА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ СТУДЕНТІВ - ІНВАЛІДІВ "ГАУДЕАМУС"

26437102

Адреса засновника: 04071, М.КИЇВ, ПОДІЛЬСЬКИЙ, ВУЛ. ХОРИВА, 1-Г Бенефіціари:

Дані відсутні

Причина відсутності КБВ (якщо у юридичної особи відсутні КБВ)

ВІДСУТНІ ОСОБИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ СТАТУСУ КІНЦЕВИХ БЕНЕФІЦІАРНИХ ВЛАСНИКІВ

Дані про розмір статутного капіталу (статутного або складеного капіталу) та про дату

закінчення його формування

Розмір (грн.): 0

Діяльність на підставі

власного установчого документа

Види діяльності

78.10 діяльність агентств працевлаштування

74.30 надання послуг перекладу

78.20 діяльність агентств тимчасового працевлаштування

78.30 інша діяльність із забезпечення трудовими ресурсами

82.11 надання комбінованих офісних адміністративних послуг

88.10 надання соціальної допомоги без забезпечення проживання для осіб похилого віку та інвалідів

Відомості про органи управління юридичної особи

-

Прізвище, ім'я, по батькові, дата обрання (призначення) осіб, які обираються (призначаються) до органу управління юридичної особи, уповноважених представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами, або осіб, які мають право вчиняти дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори та дані про наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи

ПЕТРОЧЕНКО СВІТЛАНА ВОЛОДИМИРІВНА

- КЕРІВНИК

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в єдиному державному реєстрі про включення до єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу

Дата державної реєстрації: 27.12.10

Дата запису: 27.12.10

Номер запису: 10711020000027743

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи, яка утворена в результаті перетворення

-

Назва установчого документа

-

Дані про наявність відмітки про те, що юридична особа створюється та діє на підставі

модельного статуту

-

Дані про відокремлені підрозділи юридичної особи

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі провадження у справі про банкрутство, санації

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі припинення

Не перебуває в стані припинення

Відомості про строк, визначений засновниками (учасниками) юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, для заявлення кредиторами своїх вимог

-

Дата та номер запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дата та номер запису про відміну державної реєстрації припинення юридичної особи, підстава для його внесення

-

Дані про юридичних осіб, правонаступником яких є зареєстрована юридична особа

-

Дані про юридичних осіб- правонаступників: повне найменування та місцезнаходження юридичних осіб- правонаступників, їх ідентифікаційні коди

-

Місцезнаходження реєстраційної справи

Подільська районна в місті Києві державна адміністрація

Дата та номер запису про взяття та зняття з обліку, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4001

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників єдиного внеску

Дата взяття на облік: 28.12.10

Номер взяття на облік: 04-16318

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ
(ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4002

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників податків

Дата взяття на облік: 29.12.10

Номер взяття на облік: 38025

Назва органу: ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Ідентифікаційний код органу: 37507880

Тип відомчого реєстру: 4000

Дата взяття на облік: 29.12.10

Дані органів статистики про основний вид економічної діяльності юридичної особи, визначений на підставі даних державних статистичних спостережень відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік

78.10 діяльність агентств працевлаштування

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску, клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ НОМЕР: 04-16318

КЛАС: 2

Термін, до якого юридична особа перебуває на обліку в органі Міндоходів за місцем попередньої реєстрації, у разі зміни місцезнаходження юридичної особи

-

Кількість відкритих виконавчих проваджень щодо юридичної особи (для незавершених виконавчих проваджень)

0

Інформація про здійснення зв'язку з юридичною особою

-

Дані з ЄДР

Повне найменування юридичної особи та скорочене у разі його наявності

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ "БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ" (ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ")

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою у разі їх наявності

-

Організаційно-правова форма

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Тип ОПФ

-

Назва юридичної особи

БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД "ДОБРОБУТ ХХІ СТОЛІТТЯ"

Ідентифікаційний код юридичної особи

25805578

Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків

-

Місцезнаходження юридичної особи

04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі частки кожного із засновників (учасників); прізвище, ім'я, по батькові за наявності), країна громадянства, місце проживання, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник – юридична особа

УЧАСНИКИ БЛАГОДІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

 Бенефіціари:

Дані відсутні

Причина відсутності КБВ (якщо у юридичної особи відсутні КБВ)

ВІДСУТНІ ОСОБИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ СТАТУСУ КІНЦЕВИХ БЕНЕФІЦІАРНИХ ВЛАСНИКІВ

Дані про розмір статутного капіталу (статутного або складеного капіталу) та про дату закінчення його формування

Розмір (грн.): 0

Діяльність на підставі

власного установчого документа

Види діяльності

88.99 надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у.

Відомості про органи управління юридичної особи

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Прізвище, ім'я, по батькові, дата обрання (призначення) осіб, які обираються (призначаються) до органу управління юридичної особи, уповноважених представляти юридичну особу у правовідносинах з третіми особами, або осіб, які мають право вчиняти дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори та дані про наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи

ТАЛАНЧУК ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ
- КЕРІВНИК

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в єдиному державному реєстрі про включення до єдиного державного реєстру відомостей про юридичну особу

Дата державної реєстрації: 10.02.00

Дата запису: 31.07.06

Номер запису: 10711200000021270

Дата державної реєстрації, дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи, яка утворена в результаті перетворення

-

Назва установчого документа

-

Дані про наявність відмітки про те, що юридична особа створюється та діє на підставі модельного статуту

-

Дані про відокремлені підрозділи юридичної особи

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі провадження у справі про банкрутство, санації

-

Дані про перебування юридичної особи в процесі припинення

Не перебуває в стані припинення

Відомості про строк, визначений засновниками (учасниками) юридичної особи, судом або органом, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, для заявлення кредиторами своїх вимог

Дата та номер запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи, підстава для його внесення

Дата та номер запису про відміну державної реєстрації припинення юридичної особи, підстава для його внесення

Дані про юридичних осіб, правонаступником яких є зареєстрована юридична особа

Дані про юридичних осіб- правонаступників: повне найменування та місцезнаходження юридичних осіб- правонаступників, їх ідентифікаційні коди

Місцезнаходження реєстраційної справи

Подільська районна в місті Києві державна адміністрація

Дата та номер запису про взяття та зняття з обліку, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку

Назва органу: ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Ідентифікаційний код органу: 37507880

Тип відомчого реєстру: 4000

Дата взяття на облік: 17.03.00

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4002

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників податків

Дата взяття на облік: 30.03.00

Номер взяття на облік: 1446

Назва органу: ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПОДІЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ (ПОДІЛЬСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА)

Ідентифікаційний код органу: 44116011

Тип відомчого реєстру: 4001

Назва відомчого реєстру: Реєстр платників єдиного внеску

Дата взяття на облік: 12.04.00

Номер взяття на облік: 04-5230

Дані органів статистики про основний вид економічної діяльності юридичної особи, визначений на підставі даних державних статистичних спостережень відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік

88.99 надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у.

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску, клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ НОМЕР: 04-5230

КЛАС: 1

Термін, до якого юридична особа перебуває на обліку в органі Міндоходів за місцем попередньої реєстрації, у разі зміни місцезнаходження юридичної особи

-

Кількість відкритих виконавчих проваджень щодо юридичної особи (для незавершених виконавчих проваджень)

0

Інформація про здійснення зв'язку з юридичною особою

Телефон 1 : 428-84-59

ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ

ПЕРВИННА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДКРИТОГО МІЖНАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"

Повне найменування юридичної особи:

ПЕРВИННА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДКРИТОГО МІЖНАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ "УКРАЇНА"

Тип ОПФ:

-

Код ЄДРПОУ:

26170001

Дата державної реєстрації:

08.11.01

Засновники:

СТАНОМ НА 24.02.2005 РОКУ ЗАГАЛЬНА ЧИСЕЛЬНІСТЬ ЧЛЕНІВ ПРОФСПІЛКИ СТАНОВИТЬ 212 ОСІБ

Адреса засновника: 04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

Керівники:

НІКУЛІНА ГАННА ФЕДОРІВНА
- ПІДПИСАНТ ВІДОМОСТІ ВІДСУТНІ

НІКУЛІНА ГАННА ФЕДОРІВНА
- КЕРІВНИК

Бенефіціари:

Дані відсутні

Адреса:

04071, КИЇВ, ВУЛИЦЯ ХОРИВА, БУДИНОК 1-Г

Статутний капітал:

0 грн.

Види діяльності:

94.20 діяльність професійних спілок

Міністерство юстиції

Єдиний реєстр боржників

Немає в списку

Заборгованість по заробітній платі:

Немає в списку

Інформація з автоматизованої системи виконавчого провадження:

Немає в списку

Податкова

Персонал

Дані відсутні

Податковий борг

Дані відсутні

Борг зі сплати ЄСВ

Дані відсутні

Платник ПДВ

Дані відсутні

Інформація про анулювання реєстрації платників ПДВ

Дані відсутні

Реєстр платників єдиного податку

Немає в списку

Реєстр неприбуткових установ та організацій

Дата включення неприбуткової організації до Реєстру, починаючи з якої визначається строк безперервної реєстрації неприбуткової організації - 02.06.03

Код ознаки неприбутковості - 0044 - професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок

Дата присвоєння ознаки неприбутковості або її зміни - 16.11.16

Рішення про включення, повторне включення неприбуткової організації до Реєстру або зміну ознаки неприбутковості:

Дата рішення - 16.11.16

Номер рішення - 424/26-56-12-04-42

Тип рішення - присвоєння ознаки неприбутковості

Контролюючий орган - 44116011

Реєстр отримувачів бюджетної дотації

Немає в списку

Реєстр платників акцизного податку з реалізації пального

Немає в списку

Реєстр великих платників податків

Ні

Відомості про банкрутство

Немає в списку

Зв'язки з публічними персонами (ЄДРД)

Немає публічних осіб, пов'язаних з компанією

Санкції

■ Спеціальні санкції

Дані відсутні

■ Санкції РНБОУ

Немає в списку

■ Наявність в чорному списку АМКУ

Немає в списку

■ Санкції OFAC Міністерства фінансів США (SDN List)

Немає в списку

■ Санкції OFAC Міністерства фінансів США (Non-SDN)

Немає в списку

■ Фінансові санкції Великобританії

Немає в списку

■ Фінансові санкції Австралії

Немає в списку

■ Санкції ЄС

Немає в списку

● Санкції Японії

Немає в списку

■ Санкції Канади

Немає в списку

■ Санкційний список РФ

Немає в списку

Категорія справи № 640/2965/20: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи з приводу реалізації державної політики у сфері економіки та публічної фінансової політики, зокрема щодо.

Надіслано для оприлюднення: 18.03.2021. Зареєстровано: 19.03.2021. Забезпечено надання загального доступу: 22.03.2021.

Дата набрання законної сили: 02.06.2021

Результат оскарження 02.06.2021 Шостий апеляційний адміністративний суд: залишено судові рішення без змін

Номер судового провадження: не визначено

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра
8, корпус 1 Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

місто Київ

18 березня 2021 року

справа №640/2965/20

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі судді Кузьменка В.А., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) адміністративну справу

за позовом Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві (далі по тексту - позивач, ГУ ДСНС у м. Києві) до Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (далі по тексту - відповідач, ВНЗ «Україна») про застосування заходів реагування у вигляді повного зупинення експлуатації приміщень відповідача, які розташовано за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 1-Г у Подільському районі до повного усунення порушень, зазначених в акті перевірки, шляхом відключення електроживлення та накладення печаток на електрощити будівлі **В С Т А Н О В И В:**

ГУ ДСНС у м. Києві звернулось до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» зазначаючи, що під час проведення позапланової перевірки щодо додержання та виконання вимог у сфері пожежної та техногенної безпеки відповідача за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 1-Г у Подільському районі, встановлено ряд порушень, що створюють загрозу життю та здоров'ю людей, та є підставою для застосування заходів реагування у вигляді відключення джерела електроживлення та накладання печатки на розподільчі електрощити.

Ухвалою від 17 лютого 2020 року Окружний адміністративний суд міста Києва відкрив провадження в адміністративній справі № 640/2965/20 в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи та проведення судового засідання.

Ухвалою від 24 квітня 2020 року Окружний адміністративний суд міста Києва продовжив відповідачу строк для надання відзиву.

Відповідач у відзиві на позов зазначив, що вимоги акта перевірки виконані частково; в іншій частині, вимоги будуть виконані не пізніше 05 грудня 2020 року; затримка виконання вимог позивача спричинена запровадженням на всій території України карантину.

Дослідивши наявні у справі докази, Окружний адміністративний суд міста Києва встановив такі фактичні обставини, що мають значення для вирішення справи.

Відповідно до вимог Кодексу цивільного захисту України, Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», наказу Міністерства внутрішніх справ від 17 січня 2019 року № 22 «Про затвердження уніфікованої форми акта, складеного за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, та інших форм розпорядчих документів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 21 січня 2019 року № 73/33044, Положення про Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві, затвердженого наказом ДСНС України від 04 лютого 2013 року № 3, наказу Державної регуляторної служби України від 15 листопада 2019 року № 196 «Про затвердження плану здійснення комплексних заходів державного нагляду (контролю) на 2020 рік», наказу ДСНС України від 27 листопада 2019 року № 687 «Про затвердження плану перевірок» ГУ ДСНС України в місті Києві видало наказ від 06 грудня 2019 року № 1038 «Про проведення планових перевірок».

На підставі наказу від 13 грудня 2019 року № 1073 та посвідчення на проведення заходу державного нагляду (контролю) від 13 грудня 2019 року № 7694 посадовою особою позивача у період з 19 грудня 2019 року по 26 грудня 2020 року проведено позаплановий захід державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, за результатами якої складено відповідний акт від 26 грудня 2019 року № 879 (далі по тексту - акт перевірки).

З акта перевірки вбачається, що ГУ ДСНС в м. Києві виявило порушення ВНЗ «Україна» вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, а саме Правил пожежної безпеки в Україні (далі по тексту - ППБУ), Кодексу цивільного захисту України:

- 1) проводи, які прокладені приховано під підвісними стелями та за облицюванням стін, не ізольовані від горючих основ (конструкцій) суцільним шаром негорючого матеріалу, що підтверджується актом проведення прихованих робіт (пункт 1.12 розділу 4 ППБУ);
- 2) з'єднання, відгалуження та окінцювання жил проводів і кабелів в приміщеннях не виконані за допомогою опресування, зварювання, паяння або затискачів (пункт 1.6 розділу 4 ППБУ);
- 3) в приміщеннях допускається улаштування та експлуатація тимчасових електромереж (пункт 1.8 розділу 4 ППБУ);
- 4) на горищі допускається підвішування світильників безпосередньо на струмопровідні проводи (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 5) на горищі та в підвальному поверсі допускається користування світильників з лампами розжарювання без захисного суцільного скла (ковпаків) (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 6) в підвальному поверсі допускається складування горючих матеріалів на відстані менше 1 м. від електроцитів (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 7) в приміщеннях 1-го поверху та на горищі допускається прокладання проводів (кабелів) по горючим основам (конструкціям) без підкладання під них суцільного негорючого матеріалу, що виступає з кожного боку проводу (кабелю) не менше ніж на 0,01 метра (пункт 1.12 розділу 4 ППБУ);
- 8) отвори в огорожувальних конструкціях і протипожежних перешкодах на всіх поверхах, які утворились під час прокладання електричних комунікацій та інженерного обладнання не зашпаровані наглухо негорючим матеріалом, який забезпечує клас вогнестійкості та димогазонепроникнення, що вимагається будівельними нормами для цих перешкод (пункт 2.4 розділу 3 ППБУ);
- 9) в сходових клітках допускається відкрите прокладання електропроводів і кабелів незалежно від їх напруги (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 10) не проведений планово-попереджувальний ремонт електромережі будівлі (пункт 1.1, 1.2 розділу 4 ППБУ);

- 11) стіни на шляхах евакуації оздоблені горючими матеріалами (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 12) під час перебування людей в приміщеннях в яких допускається встановлення ґрат на вікнах, останні не перебувають у відчиненому положенні або зняті матеріалами (пункт 2.16 розділу 3 ППБУ);
- 13) висота дверей евакуаційного виходу з другої сходової клітки на 1-му поверсі менше 2-х метрів (пункт 2.23 розділу 3 ППБУ);
- 14) вихід з приміщень другого і третього поверхів до другої сходової клітки та з другої сходової клітки безпосередньо на зовні заблоковано (пункти 2.23, 2.37 розділу 3 ППБУ);
- 15) під другою сходовою кліткою на першому поверсі та сходами в підвал допускається влаштування приміщення (пункти 2.23, 2.37 розділу 3 ППБУ);
- 16) допускається влаштування складу горючих матеріалів в підвальному поверсі, вхід до якого, не ізолюваний від загальної евакуаційної сходової клітки (пункти 2.23, 2.11 розділу 3 ППБУ);
- 17) допускається захарачення (блокування) прямих віконних прорізів підвального поверху (пункт 2.13 розділу 3 ППБУ);
- 18) отвори в протипожежних стінах приміщень електрощитової не обладнані протипожежними дверима з класом вогнестійкості не менше Е1 30 хвилин (пункт 2.3 розділу 3 ППБУ);
- 19) приміщення не обладнані системою автоматичної пожежної сигналізації з виводом сигналу від приймально-контрольного приладу на пульт централізованого спостереження пожежної охорони (пункт 1.2 розділу 5 ППБУ);
- 20) приміщення не обладнані системою оповіщення про пожежу та управлінням евакуацією людей (пункт 1.2 розділу 5 ППБУ);
- 21) шляхи евакуації (коридори, сходові клітки) не забезпечені евакуаційним освітленням. Світильники евакуаційного освітлення повинні вмикатися з настанням сутінків у разі перебування в будинку людей (пункт 2.31 розділу 3 ППБУ);
- 22) пожежні рукава утримуються не приєднаними до кранів (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 23) не надані підтверджуючі документи, щодо технічного обслуговування існуючих пожежних кран-комплектів, та перевірки їх на працездатність шляхом пуску води з реєстрацією результатів у журналі обліку технічного обслуговування (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 24) система внутрішнього протипожежного водопроводу знаходяться в не працездатному стані (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 25) не здійснено технічне обслуговування існуючих вогнегасників (пункт 3.17 розділу 5 ППБУ);
- 26) посадова особа, відповідальна за протипожежний стан приміщень не пройшла навчання та перевірку знань з питань пожежної безпеки (пункти 15, 16 розділу 2 ППБУ);
- 27) не пройдено навчання з питань цивільного захисту керівником підприємства або уповноваженої особи на виконання функцій цивільного захисту на територіальних курсах (стаття 91 КЦЗУ).

Окружний адміністративний суд міста Києва, виходячи зі змісту пред'явлених позовних вимог, звертає увагу на таке.

Відповідно до статті 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) визначає Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (тут і далі - в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин).

Відповідно до абзацу другого статті 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» державний нагляд (контроль) - діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування (далі - органи державного нагляду (контролю) в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища.

Частиною четвертою статті 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» передбачено, що вичерпний перелік підстав для зупинення господарської діяльності встановлюється виключно законами.

Згідно частини п'ятої статті 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» виробництво (виготовлення) або реалізація продукції, виконання робіт, надання послуг суб'єктами господарювання можуть бути зупинені повністю або частково виключно за рішенням суду.

Відновлення надання послуг суб'єктами господарювання після призупинення можливе з моменту отримання органом державного нагляду (контролю), який ініціював призупинення, повідомлення суб'єкта господарювання про усунення ним усіх встановлених судом порушень.

Частиною сьомою статті 7 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» передбачено, що на підставі акта, складеного за результатами здійснення заходу, в ході якого виявлено порушення вимог законодавства, орган державного нагляду (контролю) за наявності підстав для повного або часткового зупинення виробництва (виготовлення), реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг звертається у порядку та строки, встановлені законом, з відповідним позовом до адміністративного суду. У разі необхідності вжиття інших заходів реагування орган державного нагляду (контролю) протягом п'яти робочих днів з дня завершення здійснення заходу державного нагляду (контролю) складає припис, розпорядження, інший розпорядчий документ щодо усунення порушень, виявлених під час здійснення заходу, а у випадках, передбачених законом, також звертається у порядку та строки, встановлені законом, до адміністративного суду з позовом щодо підтвердження обґрунтованості вжиття до суб'єкта господарювання заходів реагування, передбачених відповідним розпорядчим документом.

Частиною четвертою статті 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» передбачено, що вичерпний перелік підстав для зупинення господарської діяльності встановлюється виключно законами.

Відповідно до статті 64 Кодексу цивільного захисту України (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин), центральний орган виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, уповноважений організувати та здійснювати державний нагляд (контроль) щодо виконання вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань техногенної та пожежної безпеки, цивільного захисту і діяльності аварійно-рятувальних служб.

Центральний орган виконавчої влади, який здійснює нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, реалізує повноваження безпосередньо і через свої територіальні органи.

До складу центрального органу виконавчої влади, який здійснює нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, і його територіальних органів входять: органи державного нагляду

у сфері пожежного нагляду; органи державного нагляду у сфері цивільного захисту і техногенної безпеки; підрозділи забезпечення та інші структурні підрозділи.

Відповідно до статті 66 Кодексу цивільного захисту України, центральний орган виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, здійснює державний нагляд (контроль) шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідно до закону.

В силу вимог пункту 12 частини першої статті 67 Кодексу цивільного захисту України, до повноважень центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, належить звернення до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення до повного усунення порушень вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих ділянок, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, ділянок, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, зупинення проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо ці порушення створюють загрозу життю та/або здоров'ю людей.

Згідно з пунктом 1 Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052 (далі по тексту - Положення № 1052), Державна служба України з надзвичайних ситуацій (далі по тексту - ДСНС України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у сферах цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, профілактики травматизму не виробничого характеру, а також гідрометеорологічної діяльності.

Згідно з пунктом 3 Положення № 1052 основними завданнями ДСНС України є, зокрема, здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням та виконанням вимог законодавства у сферах пожежної і техногенної безпеки, цивільного захисту, за діяльністю аварійно-рятувальних служб.

Відповідно до частин першої та другої статті 68 Кодексу цивільного захисту України посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, у разі порушення вимог законодавства з питань техногенної та пожежної безпеки, у тому числі невиконання їх законних вимог, зобов'язані застосовувати санкції, визначені законом.

У разі встановлення порушення вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, що створює загрозу життю та здоров'ю людей, посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сферах техногенної та пожежної безпеки, звертаються до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих ділянок, агрегатів, експлуатації будівель, споруд, окремих приміщень, випуску та реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту у порядку, встановленому законом.

Як визначено в частині першій статті 70 Кодексу цивільного захисту України, підставою для звернення центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, об'єктів є, зокрема, недотримання вимог пожежної безпеки, визначених цим Кодексом, іншими нормативно-правовими актами, стандартами, нормами і правилами; нездійснення заходів щодо захисту персоналу від шкідливого впливу ймовірних надзвичайних ситуацій; невідповідність кількості засобів індивідуального захисту органів дихання від небезпечних хімічних речовин нормам забезпечення ними працівників суб'єкта

господарювання, їх непридатність або відсутність; відсутність або непридатність до використання засобів індивідуального захисту в осіб, які здійснюють обслуговування потенційно небезпечних об'єктів або об'єктів підвищеної небезпеки, а також в осіб, участь яких у ліквідації наслідків надзвичайної ситуації передбачена планом локалізації і ліквідації наслідків аварій.

Відповідно до частини другої статті 70 Кодексу цивільного захисту України повне або часткове зупинення роботи підприємств, надання послуг здійснюється виключно за рішенням адміністративного суду.

Виходячи із системного аналізу вказаних положень законодавства, суд приходять до висновку, що можливість та необхідність звернення ГУ ДСНС у м. Києві до адміністративного суду з позовом про застосування відповідних заходів реагування шляхом зупинення роботи підприємства виникає виключно за умови, коли виявлені за результатами перевірки суб'єкта господарювання порушення вимог законодавства в сфері техногенної та пожежної безпеки створюють загрозу життю та/або здоров'ю людей, та за умови існування таких порушень на момент прийняття рішення адміністративним судом.

Досліджуючи питання усунення відповідачем виявлених в акті перевірки порушень, суд звертає увагу на таке.

Відповідач зазначив, що частково усунув порушення, встановлені в акті перевірки, а інші порушення планує усунути до 05 грудня 2020 року.

Так, відповідач на підтвердження усунення порушень пунктів 4-9, 11-21, 25-27 акта перевірки надав в матеріали справи копії таких документів: договору, за умовами якого підрядник виконує роботи у відповідності до робочого проекту систем протипожежного захисту; акта приймання виконаних будівельних робіт, акта вартості устаткування, що придбається виконавцем робіт.

Однак, надані відповідачем документи не дають можливості достовірно встановити факт усунення встановлених в акті перевірки порушень, наприклад, яким чином усунуто порушення щодо оздоблення горючими матеріалами стін на шляхах евакуації, або щодо влаштування приміщення під другою сходовою кліткою на першому поверсі та сходами в підвал.

Станом на момент прийняття рішення судом, відповідач не надав будь-яких доказів, які б свідчили про усунення ним порушень пунктів 1-3, 10, 22-24 акта перевірки.

Враховуючи викладене, суд приходять до висновку про наявність підстав для застосування заходів реагування у вигляді повного зупинення експлуатації приміщень відповідача, які розташовано за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 1-Г у Подільському районі до повного усунення порушень, зазначених в акті перевірки, шляхом відключення електроживлення та накладення печаток на електрощити будівлі.

Відповідно до частини першої статті 372 Кодексу адміністративного судочинства України у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб'єктів владних повноважень можуть бути покладені обов'язки щодо забезпечення виконання рішення.

З метою реалізації цього рішення суд вважає за можливе покласти на ГУ ДСНС у м. Києві обов'язки щодо забезпечення виконання рішення. При цьому, покладення на позивача обов'язку щодо забезпечення виконання даного рішення, надає йому право самостійно визначати спосіб виконання, у межах, визначених законодавством.

Разом із тим, покладення на позивача обов'язків щодо контролю за виконанням судового рішення щодо усунення відповідачем порушень вимог пожежної та техногенної безпеки, та погодження термінів усунення порушень за письмовим зверненням суб'єкта господарювання, в тому числі право відтермінування зупинення експлуатації приміщень, не стосуються предмета позову, а тому не приймаються до уваги.

Відповідно до статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Частиною другою статті 74 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Згідно з частиною першою статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, суд приходить до висновку, що позовні вимоги ГУ ДСНС у м. Києві щодо застосування заходів реагування є доведеними, підтверджуються необхідними доказами та підлягають задоволенню.

Відповідно до положень статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень стягнення судового збору з відповідача не передбачено.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 72-77, 241-246 Кодексу адміністративного судочинства України, суд -

В И Р І Ш И В:

1. Адміністративний позов Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві задовольнити повністю.
2. Застосувати заходи реагування у вигляді повного зупинення експлуатації приміщень відповідача, які розташовано за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 1-Г у Подільському районі до повного усунення порушень, зазначених в акті перевірки, шляхом відключення електроживлення та накладення печаток на електрощити будівлі.
3. Покласти на Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві обов'язок щодо забезпечення виконання даного рішення.

Згідно з частиною першою статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Відповідно до частини другої статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України у разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Частина перша статті 295 Кодексу адміністративного судочинства України встановлює, що апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів, а на ухвалу суду - протягом п'ятнадцяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення (ухвали) суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Відповідно до підпункту 15.5 пункту 15 розділу VII «Перехідні положення» Кодексу адміністративного судочинства України до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди за правилами, що діяли до набрання чинності цією редакцією Кодексу.

Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві (01601, м. Київ, вул. Володимирська, 13; ідентифікаційний код 38620155);

Вищий навчальний заклад «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (03115, м. Київ, вул. Львівська, 23; ідентифікаційний код 30373644).

Суддя

В.А. Кузьменко

Категорія справи № 640/2965/20: Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо забезпечення громадського порядку та безпеки, національної безпеки та оборони України, зокрема щодо; цивільного захисту.

Надіслано для оприлюднення: 07.06.2021. Зареєстровано: 09.06.2021. Забезпечено надання загального доступу: 10.06.2021.

Дата набрання законної сили: 02.06.2021

Номер судового провадження: А/855/9926/21

ШОСТИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД Справа №
640/2965/20 Суддя (судді) першої інстанції: Кузьменко В.А.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 червня 2021 року

м. Київ

Шостий апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

головуючого: Белової Л.В.

суддів: Аліменка В.О., Безименної Н.В.

за участю секретаря судового засідання: Матвеевої С.А.

розглянувши у відкритому судовому засіданні у місті Києві апеляційну скаргу Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення Окружного адміністративного суду від 18 березня 2021 року (справу розглянуто в порядку спрощеного провадження) у справі за адміністративним позовом Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві до Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про застосування заходів реагування, -

ВСТАНОВИВ:

У лютому 2020 року позивач, Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві, звернувся до суду першої інстанції з адміністративним позовом, у якому просив:

- застосувати заходи реагування у вигляді повного зупинення експлуатації приміщень Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», які розташовано за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 1-Г у Подільському районі до повного усунення порушень, зазначених в акті перевірки, шляхом відключення електроживлення та накладення печаток на електрощити будівлі.

Рішенням Окружного адміністративного суду від 18 березня 2021 року адміністративний позов задоволено повністю.

Не погоджуючись з таким рішенням суду, відповідачем подано апеляційну скаргу, у якій просить рішення суду першої інстанції скасувати та прийняти нове рішення, яким у задоволенні позовних вимог відмовити повністю. Апелянт мотивує свої вимоги тим, що судом першої інстанції неповно з'ясовано обставини справи.

Відповідач вказує, що суд першої інстанції не дослідив у повному обсязі виконання університетом вимог певних пунктів акту перевірки, через те, що докази не були подані вчасно у зв'язку з постійним продовженням в університеті обмежувальних заходів, пов'язаних з карантинном на території України.

В апеляційній скарзі апелянт вказує, що ним додаються докази, що підтверджують виконання відповідачем акту Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві, крім того, відповідач звернувся до контролюючого органу щодо призначення проведення позапланової перевірки, а складений за її результатами акт буде однозначним підтвердженням усунення відповідачем всіх виявлених порушень.

28 травня 2021 року до Шостого апеляційного адміністративного суду надійшли додаткові пояснення Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», в яких відповідач вказує, що за результатом проведення повторного позапланового заходу перевірки встановлено усунення відповідачем майже всіх порушень, на підтвердження чого надає відповідний акт перевірки.

31 травня 2021 року до Шостого апеляційного адміністративного суду надійшов відзив Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві на апеляційну скаргу, в якому позивач повністю підтримує позицію суду першої інстанції.

Позивач вказує, що відповідач продовжує функціонувати з порушенням правил пожежної безпеки, що створюють реальну загрозу життю та здоров'ю людей.

Заслухавши у відкритому судовому засіданні суддю доповідача, пояснення учасників процесу, дослідивши матеріали справи, доводи апеляційної скарги, відзиву на неї, додаткових пояснень, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Як встановлено судом першої інстанції, Відповідно до вимог Кодексу цивільного захисту України, Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», наказу Міністерства внутрішніх справ від 17 січня 2019 року №22 «Про затвердження уніфікованої форми акта, складеного за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, та інших форм розпорядчих документів», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 21 січня 2019 року № 73/33044, Положення про Головне управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві, затвердженого наказом ДСНС України від 04 лютого 2013 року № 3, наказу Державної регуляторної служби України від 15 листопада 2019 року № 196 «Про затвердження плану здійснення комплексних заходів державного нагляду (контролю) на 2020 рік», наказу ДСНС України від 27 листопада 2019 року № 687 «Про затвердження плану перевірок» ГУ ДСНС України в місті Києві видало наказ від 06 грудня 2019 року №1038 «Про проведення планових перевірок».

На підставі наказу від 13 грудня 2019 року №1073 та посвідчення на проведення заходу державного нагляду (контролю) від 13 грудня 2019 року №7694 посадовою особою позивача у період з 19 грудня 2019 року по 26 грудня 2020 року проведено позаплановий захід державного нагляду (контролю) щодо дотримання суб'єктом господарювання вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, за результатами якої складено відповідний акт від 26 грудня 2019 року № 879 (далі по тексту - акт перевірки).

З акта перевірки вбачається, що ГУ ДСНС в м. Києві виявило порушення ВНЗ «Україна» вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, а саме Правил пожежної безпеки в Україні (далі по тексту - ППБУ), Кодексу цивільного захисту України:

1) проводи, які прокладені приховано під підвісними стелями та за облицюванням стін, не ізольовані від горючих основ (конструкцій) суцільним шаром негорючого матеріалу, що підтверджується актом проведення прихованих робіт (пункт 1.12 розділу 4 ППБУ);

2) з'єднання, відгалуження та окінцювання жил проводів і кабелів в приміщеннях не виконані за допомогою опресування, зварювання, паяння або затискачів (пункт 1.6 розділу 4 ППБУ);

- 3) в приміщеннях допускається улаштування та експлуатація тимчасових електромереж (пункт 1.8 розділу 4 ППБУ);
- 4) на горищі допускається підвішування світильників безпосередньо на струмопровідні проводи (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 5) на горищі та в підвальному поверсі допускається користування світильників з лампами розжарювання без захисного суцільного скла (ковпаків) (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 6) в підвальному поверсі допускається складування горючих матеріалів на відстані менше 1 м. від електрощитів (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 7) в приміщеннях 1-го поверху та на горищі допускається прокладання проводів (кабелів) по горючим основам (конструкціям) без підкладання під них суцільного негорючого матеріалу, що виступає з кожного боку проводу (кабелю) не менше ніж на 0,01 метра (пункт 1.12 розділу 4 ППБУ);
- 8) отвори в огорожувальних конструкціях і протипожежних перешкодах на всіх поверхах, які утворились під час прокладання електричних комунікацій та інженерного обладнання не зашпаровані наглухо негорючим матеріалом, який забезпечує клас вогнестійкості та димогазонепроникнення, що вимагається будівельними нормами для цих перешкод (пункт 2.4 розділу 3 ППБУ);
- 9) в сходових клітках допускається відкрите прокладання електропроводів і кабелів незалежно від їх напруги (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 10) не проведений планово-попереджувальний ремонт електромережі будівлі (пункт 1.1, 1.2 розділу 4 ППБУ);
- 11) стіни на шляхах евакуації оздоблені горючими матеріалами (пункт 1.18 розділу 4 ППБУ);
- 12) під час перебування людей в приміщеннях в яких допускається встановлення ґрат на вікнах, останні не перебувають у відчиненому положенні або зняті матеріалами (пункт 2.16 розділу 3 ППБУ);
- 13) висота дверей евакуаційного виходу з другої сходової клітки на 1-му поверсі менше 2-х метрів (пункт 2.23 розділу 3 ППБУ);
- 14) вихід з приміщень другого і третього поверхів до другої сходової клітки та з другої сходової клітки безпосередньо на зовні заблоковано (пункти 2.23, 2.37 розділу 3 ППБУ);
- 15) під другою сходовою кліткою на першому поверсі та сходами в підвал допускається влаштування приміщення (пункти 2.23, 2.37 розділу 3 ППБУ);
- 16) допускається улаштування складу горючих матеріалів в підвальному поверсі, вхід до якого, не ізолюваний від загальної евакуаційної сходової клітки (пункти 2.23, 2.11 розділу 3 ППБУ);
- 17) допускається захарщення (блокування) прямих віконних прорізів підвального поверху (пункт 2.13 розділу 3 ППБУ);
- 18) отвори в протипожежних стінах приміщень електрощитової не обладнані протипожежними дверима з класом вогнестійкості не менше E1 30 хвилин (пункт 2.3 розділу 3 ППБУ);
- 19) приміщення не обладнані системою автоматичної пожежної сигналізації з виводом сигналу від приймально-контрольного приладу на пульт централізованого спостереження пожежної охорони (пункт 1.2 розділу 5 ППБУ);
- 20) приміщення не обладнані системою оповіщення про пожежу та управлінням евакуацією людей (пункт 1.2 розділу 5 ППБУ);
- 21) шляхи евакуації (коридори, сходові клітки) не забезпечені евакуаційним освітленням. Світильники евакуаційного освітлення повинні вмикатися з настанням сутінків у разі перебування в будинку людей (пункт 2.31 розділу 3 ППБУ);

- 22) пожежні рукава утримуються не приєднаними до кранів (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 23) не надані підтверджуючі документи, щодо технічного обслуговування існуючих пожежних кран-комплексів, та перевірки їх на працездатність шляхом пуску води з реєстрацією результатів у журналі обліку технічного обслуговування (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 24) система внутрішнього протипожежного водопроводу знаходяться в не працездатному стані (пункт 2.2 розділу 5 ППБУ);
- 25) не здійснено технічне обслуговування існуючих вогнегасників (пункт 3.17 розділу 5 ППБУ);
- 26) посадова особа, відповідальна за протипожежний стан приміщень не пройшла навчання та перевірку знань з питань пожежної безпеки (пункти 15, 16 розділу 2 ППБУ);
- 27) не пройдено навчання з питань цивільного захисту керівником підприємства або уповноваженої особи на виконання функцій цивільного захисту на територіальних курсах (стаття 91 КЦЗУ).

Враховуючи те, що під час проведення перевірки було виявлено ряд порушень правил пожежної, техногенної безпеки, цивільного захисту, які зазначені в Акті перевірки, керуючись ст. 68 Кодексу цивільного захисту України ГУ ДСНС України у м. Києві звернулось з даним адміністративним позовом до суду.

Суд першої інстанції адміністративний позов задовольнив та зазначив, що надані відповідачем документи не дають можливості достовірно встановити факт усунення встановлених в акті перевірки порушень, наприклад, яким чином усунуто порушення щодо оздоблення горючими матеріалами стін на шляхах евакуації, або щодо влаштування приміщення під другою сходовою кліткою на першому поверсі та сходами в підвал. Станом на момент прийняття рішення судом, відповідач не надав будь-яких доказів, які б свідчили про усунення ним порушень пунктів 1-3, 10, 22-24 акта перевірки.

Надаючи правову оцінку встановленим обставинам справи та висновкам суду першої інстанції, колегія суддів погоджується з таким висновком суду першої інстанції з огляду на наступне.

Спірні правовідносини врегульовані Кодексом цивільного захисту України від 02 жовтня 2012 р. № 5403-VI, Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 5 квітня 2007 р. № 877-V.

Згідно статті 64 Кодексу цивільного захисту України, центральний орган виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, уповноважений організувати та здійснювати державний нагляд (контроль) щодо виконання вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань техногенної та пожежної безпеки, цивільного захисту і діяльності аварійно-рятувальних служб. Центральний орган виконавчої влади, який здійснює нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, реалізує повноваження безпосередньо і через свої територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення. До складу центрального органу виконавчої влади, який здійснює нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, і його територіальних органів входять, зокрема, органи державного нагляду у сфері пожежного нагляду.

Відповідно до Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052, Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС здійснює свої повноваження безпосередньо і через утворені в установленому порядку територіальні органи.

До основних завдань ДСНС України віднесено здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб.

Відповідно до статті 66 Кодексу цивільного захисту України, центральний орган виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, здійснює державний нагляд (контроль) шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідно до закону.

Пунктом 12 частини 1 статті 67 Кодексу цивільного захисту України визначено, що до повноважень центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки віднесено звернення до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення до повного усунення порушень вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, зупинення проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску і реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту, надання послуг, якщо ці порушення створюють загрозу життю та/або здоров'ю людей.

В силу частини 2 статті 68 Кодексу цивільного захисту України, у разі встановлення порушення вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, що створює загрозу життю та здоров'ю людей, посадові особи центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сферах техногенної та пожежної безпеки, звертаються до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, агрегатів, експлуатації будівель, споруд, окремих приміщень, випуску та реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту у порядку, встановленому законом.

Відповідно до п.1 ч. 1 ст. 70 Кодексу цивільного захисту України, підставою для звернення центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки, до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення роботи підприємств, об'єктів, окремих виробництв, цехів, дільниць, експлуатації машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів є: недотримання вимог пожежної безпеки, визначених цим Кодексом, іншими нормативно-правовими актами, стандартами, нормами і правилами.

Повне або часткове зупинення роботи підприємств, об'єктів, окремих виробництв, цехів, дільниць, експлуатації машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, виконання робіт, надання послуг здійснюється виключно за рішенням адміністративного суду.

Відповідно до ч. 5 ст. 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», виробництво (виготовлення) або реалізація продукції, виконання робіт, надання послуг суб'єктами господарювання можуть бути призупинені виключно за рішенням суду. Відновлення виробництва (виготовлення) або реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг суб'єктами господарювання після призупинення можливе з моменту отримання органом державного нагляду (контролю), який ініціював призупинення, повідомлення суб'єкта господарювання про усунення ним усіх встановлених судом порушень.

Враховуючи норми законодавства та наявні у справі докази, колегія суддів зазначає, що контролюючий орган при проведенні позапланової перевірки та складанні за її наслідками розпорядчих документів, діяв на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 3 Конституції України визначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Обов'язок держави - захищати життя людини (стаття 27 Конституції України).

Визначення небезпечного чинника міститься у пункті 26 Кодексу цивільного захисту України та означає складову частину небезпечного явища (пожежа, вибух, викидання, загроза викидання небезпечних хімічних, радіоактивних і біологічно небезпечних речовин) або процесу, що характеризується фізичною, хімічною, біологічною чи іншою дією (впливом), перевищенням нормативних показників і створює загрозу життю та/або здоров'ю людини.

Отже, законодавець пов'язує настання реальної загрози життю та здоров'ю людей від пожежі з обставинами, які можуть призвести до займання та розповсюдження вогню.

Аналогічна позиція викладена у постанові Верховного Суду від 20 червня 2018 року у справі № 826/4267/16.

Задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції виходив з того, що надані відповідачем документи не дають можливості достовірно встановити факт усунення встановлених в акті перевірки порушень, станом на момент прийняття рішення судом, відповідач не надав будь-яких доказів, які б свідчили про усунення ним порушень пунктів 1-3, 10, 22-24 акта перевірки, що свідчить про наявність підстав для застосування заходів реагування у вигляді повного зупинення експлуатації приміщень відповідача.

З таким висновком суду першої інстанції колегія суддів погоджується з огляду на наступне.

У рамках проведеної ГУ ДСНС України у м. Києві перевірки було встановлено 27 порушень.

Станом на час апеляційного розгляду, позивачем було проведено повторну перевірку, наслідки якої оформлені актом № 348 від 13 травня 2021 року.

Зі змісту цього акту, а також доданих до апеляційної скарги документів вбачається, що, відповідачем частково усунені раніше виявлені контролюючим органом порушення і проведення відповідних заходів триває, що не заперечувалось позивачем. Так, колегія суддів бере до уваги те, що відповідач не відмовляється від виправлення порушень у сфері техногенної та пожежної безпеки та те, що Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» було усунуто частину порушень, зафіксованих у акті перевірки від 26 грудня 2019 року №879.

Разом з тим, під час розгляду і вирішення апеляційної скарги, колегія суддів враховує не послідовність дій, вчинених відповідачем з метою усунення порушень, а перевіряє чи є порушення, які продовжують існувати, такими, що створювати небезпеку для життя і здоров'я людей.

Усунення частини виявлених порушень не свідчить про відсутність загрози життю та здоров'ю людей та, як наслідок, відсутність підстав для застосування відповідних заходів реагування, оскільки не усунутими залишилися ті порушення, які, перш за все, створюють загрозу життю та здоров'ю людей.

Суд першої інстанції виходив з того, що на час розгляду цієї справи відповідачем не усунуто всі виявлені перевіркою порушення техногенної та пожежної безпеки, зазначені в акті від 26 грудня 2019 року №879, які є реальною загрозою для життя та здоров'я людей.

При цьому, відповідач не заперечує той факт, що виявлені перевіркою ГУ ДСНС України у м. Києві порушення на об'єкті мали місце і характер цих порушень створював загрозу життю і здоров'ю як працівників установи, так і учням та відвідувачам.

Колегія суддів наголошує, що той факт, що відповідачем в подальшому частково усунуто виявлені порушення та необхідність погодження проведення будівельних робіт, не спростовує висновків суду першої інстанції про наявність підстав для застосування заходів реагування на момент ухвалення оскаржуваного рішення та не впливає на оцінку законності цього рішення.

При цьому, колегія суддів враховує, що застосування заходу реагування має тимчасовий характер, період дії якого залежить безпосередньо від факту усунення відповідачем виявлених порушень.

Відновлення діяльності після її зупинення рішенням суду в силу частини п'ятої статті 4 Закону № 877-V можливе з моменту отримання органом державного нагляду (контролю), який ініціював

призупинення, повідомлення суб'єкта господарювання про усунення ним усіх встановлених судом порушень.

Тобто, внаслідок усунених порушень, якщо такі матимуть місце, відповідач не позбавлений можливості звернутися з відповідною інформацією до позивача. Надання ж судом адміністративної юрисдикції оцінки питанню, чи були усунуті виявлені порушення до висновку компетентного органу в цьому питанні є *передчасним*.

Аналогічна правова позиція викладена Верховним Судом у постанові від 31 березня 2021 року у справі № 580/3213/19.

Частиною першою статті 36 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що Верховний Суд є найвищим судом у системі судоустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом.

Відповідно до частини п'ятої статті 242 КАС, при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

Згідно з частиною шостою статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, враховуються іншими судами при застосуванні таких норм права.

Від наведених вище правових висновків Верховного Суду щодо застосування норм права у подібних правовідносинах палата, об'єднана палата або Велика Палата Верховного Суду у відповідності до статті 346 КАС не відступала, а тому підстав для їх неврахування при вирішенні даного спору немає.

Верховний Суд неодноразово наголошував на тому, що застосування заходів реагування у вигляді зупинення експлуатації будівлі є тимчасовим заходом, який направлений саме на попередження настання негативних наслідків, викликаних наявністю на об'єкті порушень вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, які створюють загрозу життю та здоров'ю людей (зокрема, постанови Верховного Суду від 29 жовтня 2020 року у справі № 815/6378/17, від 19 листопада 2020 року у справі № 824/448/19-а).

До того ж, важливим є те, що відповідач є вищим навчальним закладом, що передбачає постійне заходження в ньому великої кількості студентів, освітніх працівників, адміністрації.

При цьому, додані до апеляційної скарги документи, зокрема, акт виконаних робіт демонтажу вагонки, не дає суду можливості встановити, чи належним чином були виконані такі роботи та усунуті порушення, вказані в акті, оскільки останні можуть бути встановлені тільки безпосередньо на об'єкті при проведенні фактичної перевірки.

Аналізуючи вищенаведене, колегія суддів вважає, що висновок суду першої інстанції про необхідність застосування заходів реагування, є обґрунтованим та відповідає обставинам справи на момент ухвалення оскаржуваного рішення, оскільки існуючі у відповідача порушення у сфері пожежної і техногенної безпеки, що зафіксовані в акті перевірки створюють загрозу життю і здоров'ю людей.

За таких обставин, зупинення експлуатації (роботи) Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», є пропорційною та повною мірою реагування, а відтак для збереження безпеки та здоров'я людей, відвідувачів, студентів, працівників закладу освіти, необхідно зупинити експлуатацію відповідного об'єкта до повного усунення порушень, зазначених в акті від 26 грудня 2019 року № 879.

Відповідно до першого речення статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод встановлено, що право кожного на життя охороняється законом. Цей припис зобов'язує державу вживати належних заходів для захисту життя осіб, які знаходяться під її юрисдикцією. Слід

зазначити, що це зобов'язання повинно тлумачитися як таке, що застосовується в контексті будь-якої діяльності, публічної чи ні, в якій право на життя може бути поставлене під сумнів.

При цьому, апеляційний суд враховує, що застосований захід реагування має тимчасовий характер, період дії якого залежить безпосередньо від факту усунення відповідачем виявлених порушень. Крім того, застосований до апелянта захід реагування має також спонукаючий характер, направлений на забезпечення вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки в закладі освіти.

Доводи апеляційної скарги жодним чином не спростовують висновків суду першої інстанції і не дають підстав для висновку, що судом першої інстанції при розгляді справи неповно з'ясовано обставини, що мають значення для справи, неправильно застосовано норми матеріального права, які регулюють спірні правовідносини, чи порушено норми процесуального права, а відтак не є підставою для скасування рішення Округного адміністративного суду від 18 березня 2021 року.

Враховуючи викладене, з'ясувавши та перевіrivши всі фактичні обставини справи, об'єктивно оцінивши докази, що мають юридичне значення, враховуючи основні засади адміністративного судочинства, вимоги законодавства України та судову практику, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про наявність правових підстав для задоволення позовних вимог Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у м. Києві до Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про застосування заходів реагування.

Згідно з положеннями статті 242 Кодексу адміністративного судочинства України, рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Відповідно до вимог статті 316 Кодексу адміністративного судочинства України, суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а рішення або ухвалу суду - без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Суд апеляційної інстанції зазначає, що рішення суду першої інстанції постановлене з додержанням норм матеріального і процесуального права, обставини справи встановлено повно та досліджено всебічно.

Заслухавши у судовому засіданні доповідь головуєчого судді, пояснення учасників процесу, дослідивши матеріали справи, доводи апеляційної скарги, відзиву на неї, додаткових пояснень, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню.

Керуючись ст. 243, 315, 316, 322 Кодексу адміністративного судочинства України, апеляційний суд

П О С Т А Н О В И В:

Апеляційну скаргу Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення Округного адміністративного суду від 18 березня 2021 року - залишити без задоволення.

Рішення Округного адміністративного суду від 18 березня 2021 року - залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з моменту прийняття та може бути оскаржена протягом 30 днів, з урахуванням положень ст. 329 Кодексу адміністративного судочинства України, шляхом подання касаційної скарги безпосередньо до Верховного Суду.

Повний текст виготовлено 07 червня 2021 року.

Головуючий суддя

Л.В. Белова

Судді

В.О. Аліменко,

Н.В. Безименна

Категорія справи № 910/22792/15: Господарські справи (до 01.01.2019); Укладення, зміни, розірвання, виконання договорів (правочинів) та визнання їх недійсними, зокрема;; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; інші договори.

Надіслано для оприлюднення: 23.06.2017. Зареєстровано: 26.06.2017. Забезпечено надання загального доступу: 27.06.2017.

Дата набрання законної сили: 03.10.2017

Результат оскарження 03.10.2017 Київський апеляційний господарський суд: залишено рішення місцевого суду без змін, а скаргу без задоволення

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19.06.2017 **Справа №910/22792/15** за позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

до Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради та Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача - Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «Хрещатик»

про стягнення грошових коштів.

Суддя **Грехова О.А.**

Представники учасників судового процесу:

від позивача: Фоміна О.О., Кобук Р.А., Томкіна О.О., за довіреностями;

від відповідача-1: Івченко М.В., Петренко М.Д., за довіреностями;

від відповідача-2: не з'явився;

від третьої особи: не з'явився.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (далі - ВНЗ "ВМУ "Україна", Університет, Позивач) звернувся до Господарського суду міста Києва з позовом до Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (далі - Департамент промисловості та розвитку підприємництва, Відповідач 1), Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (далі - Департамент соціальної політики, Відповідач 2) про солідарне стягнення 22730397,71 грн. збитків, у зв'язку з невиконанням Кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року та Договору № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з Генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008 року.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 16.11.2015 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 року, у задоволенні позову ВНЗ "ВМУ

"Україна" відмовлено повністю.

Постановою Вищого господарського суду України від 28.03.2017 касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" задоволено частково, постанову Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 та рішення Господарського суду міста Києва від 16.11.2015 у справі № 910/22792/15 скасовано повністю, а справу передано на новий розгляд до Господарського суду міста Києва в іншому складі суду.

За результатами автоматичного розподілу справ між суддями, справу № 910/22792/15 передано для розгляду судді Греховій О.А.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 06.04.2017 справа № 910/22792/15 була прийнята до свого провадження суддею Греховою О.А., залучено до участі у справі № 910/22792/15 в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача - Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «Хрещатик», розгляд справи призначено на 15.05.2017.

03.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником відповідача-2 було подано клопотання відкладення розгляду справи та долучення документів до матеріалів справи.

10.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником позивача було подано заяву про ознайомлення з матеріалами справи.

12.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником відповідача-1 було подано клопотання про припинення провадження у справі та письмові пояснення.

13.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником позивача було подано клопотання про долучення документів до матеріалів справи та клопотання про відкладення розгляду справи.

У судовому засіданні 15.05.2017 з'явився представник позивача та відповідача-1, представники відповідача-2 та третьої особи не з'явились.

За результатами розгляду клопотання представника позивача про відкладення розгляду справи, суд дійшов висновку про необхідність його задоволення.

Враховуючи те, що представники відповідача-2 та третьої особи у судовому засіданні 15.05.2017 не з'явились, а також у зв'язку з невиконанням позивачем та відповідачем-2 вимог ухвали Господарського суду міста Києва від 06.04.2017 та задоволенням клопотання позивача про відкладення розгляду справи, розгляд справи було відкладено на 29.05.2017.

19.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником позивача було подано заяву про ознайомлення з матеріалами справи.

Також, 26.05.2017 представником позивача через відділ діловодства Господарського суду міста Києва подано заяву про зміну предмета позову, заяву про залишення позовних вимог у частині без розгляду та письмові пояснення.

У судовому засіданні 29.05.2017 представники позивача та відповідача-1 з'явились, представники відповідача-2 та третьої особи не з'явились.

Враховуючи те, що представники відповідача-2 та третьої особи у судовому засіданні 29.05.2017 не з'явились, а також у зв'язку з невиконанням відповідачем-2 вимог ухвали Господарського суду міста Києва від 06.04.2017, розгляд справи було відкладено на 19.06.2017.

30.05.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником позивача було подано клопотання про ознайомлення з матеріалами справи.

02.06.2017 представником позивача було подано письмові заперечення на клопотання про припинення провадження у справі.

Також, 06.06.2017 представником позивача було подано письмові доповнення до заперечень на клопотання про припинення провадження у справі.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 06.06.2017 прийнято до розгляду заяву позивача про зміну предмета позову, відхилено клопотання позивача про залишення позову без розгляду в частині, відхилено клопотання відповідача-1 про припинення провадження у справі, продовжено строк розгляду справи № 910/22792/15 на п'ятнадцять днів.

У судовому засіданні 06.06.2017 судом, в порядку ст. 77 ГПК України, та в межах строків, встановлених ст. 69 ГПК України, було оголошено перерву до 19.06.2017.

13.06.2017 через відділ діловодства Господарського суду міста Києва представником позивача було подано клопотання про долучення документів до матеріалів справи.

16.06.2017 представником відповідача-1 були подані додаткові письмові пояснення.

Також, 16.06.2017 представником позивача були подані письмові пояснення щодо стану реконструкції об'єкту нерухомого майна під навчальний заклад по вул. Крамського, 10 у місті Києві.

У судовому засіданні 19.06.2017 представники позивача надали суду усні пояснення по суті спору, позовні вимоги підтримали.

Представник відповідача-1 у судовому засіданні надав усні пояснення по суті спору, проти позову заперечив.

У судовому засіданні 19.06.2017 представники відповідача-2 та третьої особи не з'явилися, клопотань про відкладення розгляду справи не подали, про причини неявки у судовому засіданні суд не повідомив, про час та місце проведення судового засідання були повідомлені належним чином, що підтверджується наявними в матеріалах справи протоколом судового засідання від 06.06.2017 та розпискою про оголошення перерви від 06.06.2017, відповідно до якої, представники відповідача-2 та третьої особи присутні у судовому засіданні 06.06.2017 повідомлені, про те, що наступне судове засідання відбудеться 19.06.2017 об 11:15 год.

Стаття 22 ГПК України зобов'язує сторони добросовісно користуватись належними їм процесуальними правами. Явка в судове засідання представників сторін - це право, а не обов'язок, справа може розглядатись без їх участі, якщо нез'явлення цих представників не перешкоджає вирішенню спору.

Згідно з ч. 4 ст. 27 ГПК України треті особи, які не заявляють самостійних вимог, користуються процесуальними правами і несуть процесуальні обов'язки сторін, крім права на зміну підстави і предмета позову, збільшення чи зменшення розміру позовних вимог, а також на відмову від позову або визнання позову.

Згідно з пунктом 1 частини 1 статті 77 ГПК України у випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

Таким чином, відкладення розгляду справи є правом та прерогативою суду, основною умовою для якого є не відсутність у судовому засіданні представників сторін, інших учасників судового процесу, а неможливість вирішення спору у відповідному судовому засіданні.

Застосовуючи згідно з частиною 1 статті 4 ГПК України, статті 17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" при розгляді справи частину 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, суд зазначає, що право особи на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку кореспондується обов'язком добросовісно користуватися наданими законом процесуальними правами, утримуватися від дій, що зумовлюють затягування судового процесу, та вживати надані процесуальним законом заходи для скорочення періоду судового провадження (пункт 35 рішення Європейського суду з прав людини

у справі "Юніон Еліментарія Сандерс проти Іспанії"(Alimentaria Sanders S.A. v. Spain)" від 07.07.1989).

Враховуючи, що наявні матеріали справи є достатніми для всебічного, повного і об'єктивного розгляду справи, беручи до уваги відсутність клопотань про відкладення розгляду справи, суд визнав за можливе розглянути справу за відсутності представників відповідача-2 та третьої особи, з урахуванням положень ст. 75 Господарського процесуального кодексу України за наявними в матеріалах справи доказами.

На виконання вимог ст. 81-1 Господарського процесуального кодексу України складено протоколи судових засідань, які долучено до матеріалів справи.

Відповідно до ст. 82 ГПК України рішення у даній справі прийнято у нарадчій кімнаті за результатами оцінки доказів, поданих сторонами та витребуваних судом.

У судовому засіданні 19.06.2017 відповідно до ст. 85 Господарського процесуального кодексу України судом проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши пояснення представників сторін, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд міста Києва,

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (із змінами та доповненнями) "Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві" затверджено положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві; визначено банк "Хрещатик" уповноваженим банком для здійснення кредитування згідно з цим положенням; зобов'язано Головне управління з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) укласти відповідні угоди з уповноваженим банком.

На виконання вимог рішення Київської міської ради, між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та ВАТ "Комерційним банком "Хрещатик" укладено угоду про співробітництво від 19.09.2001.

Рішенням конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 06.07.2007, оформленим протокол засідання № 4, рекомендовано ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 13 829 000,00 грн. терміном на 36 місяців для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ, Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

10.08.2007 року між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (далі - позичальник, позивач) та Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", (в подальшому змінено найменування на Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик") (далі - кредитор, третя особа) укладено Кредитний договір № 54-47/4-07 (далі - Кредитний договір).

10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (далі - управління, відповідач - 1), Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини

"Україна" укладено Договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 (далі - Договір 1).

Відповідно до пункту 1.1 Договору 1 кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року, укладеного між кредитором та позичальником, відкрив позичальнику не відновлювальну кредитну лінію у сумі 13 829 000,00 грн. під 19.5 % річних для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ.

Згідно з п. 1.2 Договору 1 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Кредитного договору компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Кредитним договором.

Позичальник з періодичністю, встановленою Кредитним договором, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором (пункт 1.3 Договору 1).

Відповідно до п. 2.2 Договору 1 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4 Договору 1 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2 цього Договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Кредитним договором. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно кредитного договору.

Згідно з пунктом 3.4 Договору 1 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору.

Відповідно до пункту 3.5 Договору 1 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Кредитного договору та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/5-ДУ від 24.04.2008, № 2/10-ДУ від 26.06.2009, № 3/22-ДУ від 23.10.2009, № 4/3-ДУ від 25.10.2010, № 5/2-ДУ від 25.08.2011, № 6/2-ДУ від 07.11.2012 вносилися відповідні зміни до Договору 1.

04.06.2008 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" було укладено Генеральний договір № 24-47/1-08G (далі - Угода).

04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради, Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" укладено Договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G (далі - Договір 2).

Відповідно до пункту 1.1 Договору 2 кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до генерального договору № 24-47/1-08G від 04.06.2008, укладеного між кредитором та позичальником, встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у сумі 30 000 000,00 грн. під 23,5 % річних для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ.

Згідно з пунктом 1.2 Договору 2 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Угоди компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Угодою.

Позичальник з періодичністю, встановленою Угодою, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою (пункт 1.3 Договору 2).

Відповідно до пункту 2.2 Договору 2 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4 Договору 2 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього Договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Угодою. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно з Угодою.

Згідно з пунктом 3.4 Договору № 2 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору.

Відповідно до пункту 3.5 Договору 2 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Угоди та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/11-ДУ від 26.06.2009, № 2/22-ДУ від 23.10.2009, № 3/4-ДУ від 25.10.2010, № 4/1-ДУ від 30.06.2011, № 5/1-ДУ від 01.06.2012, № 6/3-ДУ від 07.11.2012 року вносилися відповідні зміни до Договору 2.

Рішенням Київської міської ради № 19/5406 затверджено міську цільову програму "Турбота. Назустріч киянам" на 2011 - 2015 роки, якою затверджено задатки місцевого бюджету для

забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті "Україна" у загальному розмір 25300,00 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 7700,00 тис. грн., 2012 рік - 4100,00 тис. грн., 2013 рік - 4300,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

21.02.2013 рішенням Київської міської ради № 23/9080 внесено зміни до міської цільової програми "Турбота. Назустріч киянам" на 2011 - 2015 роки доручено виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити підготовку розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації щодо визначення порядку відшкодування видатків на компенсацію оплати навчання у Університету "Україна" пільгових категорії студентів та затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті "Україна" у загальному розмір 29 973,90 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 6350,00 тис. грн., 2012 рік - 10450,00 тис. грн., 2013 рік - 3973,90 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

При зверненні з позовом до суду, позовні вимоги були обґрунтовані неналежним виконанням відповідачем-1 договору № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та договору № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з Генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.08.2008, а також тим, що відповідачем-2 не здійснено фінансування навчання студентів-інвалідів, студентів-сиріт та студентів з особливо важкими матеріальними умовами, які успішно навчаються у Вищому навчальному закладі "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" в рамках міської цільової програми "Турбота. Назустріч киянам".

Рішенням Господарського суду міста Києва від 16.11.2015 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 року, у задоволенні позову ВНЗ "ВМУ "Україна" відмовлено повністю.

Постановою Вищого господарського суду України від 28.03.2017 касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" задоволено частково, постанову Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 та рішення Господарського суду міста Києва від 16.11.2015 у справі № 910/22792/15 скасовано повністю, а справу передано на новий розгляд до Господарського суду міста Києва в іншому складі суду.

Вищий господарський суд України, скасовуючи судові акти попередніх судових інстанцій, у своїй постанові зазначив наступне:

«Проте, в порушення вимог вказаної процесуальної норми, суд першої інстанції, розглядаючи та вирішуючи даний спір не тільки не встановив у повній мірі всіх обставин справи та не надав належну правову оцінку правовідносинам, що склалися між ВНЗ "ВМУ "Україна" і Департаментом промисловості та розвитку підприємництва, а також, між ВНЗ "ВМУ "Україна" і Департаментом соціальної політики, але й не врахував у повній мірі та належним чином те, що підставою заявленого позову до Відповідача 1 було не тільки неналежне виконання умов укладених між ВНЗ "ВМУ "Україна" та Департаментом промисловості та розвитку підприємництва Договорів № 23, № 10 і № 24-47/1-08G, а також, Договору № 54-47/4-07, сторонами якого являлися ВНЗ "ВМУ "Україна" та ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик", відповідно до якого і були укладені вищезазначені договори. При цьому, з урахуванням вищезгаданих положень ст. 11 та ст. 614 Цивільного кодексу України, при вирішенні даного спору в частині заявлених позовних вимог до Відповідача 2, місцевий господарський суд не надав правову оцінку обставинам справи і з урахуванням Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затв. рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 року № 109/109, від 15.07.2004 року № 373/1783, від 24.11.2005 року № 425/2886 та від 09.03.2006 року № 165/3256), та міської цільової програми "Турбота. Назустріч киянам" на 2011 - 2015 роки, затв. рішенням Київської міської ради від 17.02.2011 року № 19/5406, в контексті правильного вирішення даного спору, обмежившись тільки вище згаданими висновками судового рішення у справі № 910/11255/14, у зв'язку з чим, дійшов передчасного висновку про недоведеність Позивачем та відсутність в діях Відповідача 2 елементів складу цивільного правопорушення.

Водночас, суд першої інстанції не проаналізував належним чином і обсягу та виконання зобов'язань, умов надання та забезпечення повернення кредитних коштів, плати за кредит, порядку його погашення та гарантій виконання, які обумовлювались умовами укладених договорів і, зокрема, Договору № 24-47/1-08G, у зв'язку з чим, без дослідження зазначених обставин, також дійшов передчасного висновку про відмову у задоволенні позову.

Крім того, як вказувалось вище, Договір № 54-47/4-07 було укладено ВНЗ "ВМУ "Україна" за умови надання йому кредитних коштів ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" в межах кредитного ліміту у розмірі 30000000,00 грн. Проте, незважаючи на це, розглядаючи даний спір, суд першої інстанції не вирішив питання про залучення ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" до участі у справі, що у свою чергу призвело до порушення вимог норм процесуального права.

При цьому, місцевий господарський суд не врахував і те, що на виконання рішення Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 "Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві" між Департаментом промисловості та розвитку підприємництва та ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" було укладено Угоду про співробітництво від 19.09.2001 року № 08/02/90, з додатковими угодами до неї, за якою саме ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" було визначено уповноваженим Банком з організації, координації та обслуговування кредитної лінії щодо впровадження спеціального механізму підтримки вітчизняного виробника.

Також, суд не врахував і того, що сплата відсотків Відповідачем 1, обумовлених договорами, передбачалась за умови здійснення відповідного бюджетного фінансування, у зв'язку з чим, для повноти дослідження усіх обставин справи та прийняття законного і обґрунтованого рішення, суду першої інстанції необхідно було з'ясувати і питання щодо наявності/відсутності відповідного бюджетного фінансування за спірний період часу, а також, проаналізувати з цих причин і Акт Державної фінансової інспекції в місті Києві від 15.05.2015 року № 06-30/818 ревізії фінансово-господарської діяльності Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради за період з 01.01.2012 року по 01.01.2015 року, в якому, зокрема, зафіксовано результати розгляду питання правильності планування та обґрунтованості відшкодування коштів, передбачених на компенсацію витрат ВНЗ "ВМУ "Україна"».

Надалі, під час нового розгляду справи у суді першої інстанції, позивачем було подано заяву про зміну предмету позову, яка була прийнята судом, з урахуванням якої, позивач зазначає, що відповідачем-1 неналежним чином виконувався Договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування невідновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та Договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з Генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.08.2008, в зв'язку з чим, просить стягнути з Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради 22 730 397,71 грн. збитків

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов наступного висновку.

За змістом ст. 509 Цивільного кодексу України, ст. 173 Господарського кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

За приписами ст.ст. 11, 509 Цивільного кодексу України зобов'язання виникають, зокрема, з договору.

За змістом ст. 626 Цивільного кодексу України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Відповідно до ст.ст. 6, 627 Цивільного кодексу України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Як встановлено судом, 10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації), Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" укладено Договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07.

В подальшому, 04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації), Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" укладено Договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G.

З умов Договорів, а саме пункту 3.4, вбачається, що відповідач-1 зобов'язувався в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінням для підтримки малого і середнього підприємства, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредиторю.

Відтак, суд доходить до висновку, що Договорами про встановлення порядку сплати відсотків № 23 від 10.08.2007, № 10 від 04.06.2008 не передбачено майново-господарських зобов'язань позивача та відповідача-1 один перед одним.

Більше того, сплата компенсаційної частини відсотків здійснюється відповідачем-1 на підставі Угоди про співробітництво від 19.09.2001.

Так, статтею 16 Цивільного кодексу України встановлено, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого майнового права та інтересу. Одним зі способів захисту цивільних прав та інтересів є відшкодування збитків.

Аналогічні норми містяться також в статті 20 Господарського кодексу України, якою встановлено, що кожний суб'єкт господарювання має право на захист своїх прав і законних інтересів, зокрема шляхом відшкодування збитків.

Статтею 22 Цивільного кодексу України встановлено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. Збитками є: - втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки); - доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Нормами ст. 224 Господарського кодексу України передбачено, що учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.

Згідно з приписами статті 225 Господарського кодексу України, до складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включаються: вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства; додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт, додатково витрачених матеріалів тощо), понесені стороною, яка зазнала збитків внаслідок порушення зобов'язання другою стороною; неoderжаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною; матеріальна компенсація моральної шкоди у випадках, передбачених законом.

Кредитор, вимагаючи відшкодування збитків, має довести три перші умови відповідальності, зокрема факт порушення боржником зобов'язання, розмір збитків, причинний зв'язок. Вина боржника у порушенні презюмується та не підлягає доведенню кредитором.

Статтею 623 Цивільного кодексу України зазначено, що боржник, який порушив зобов'язання, має відшкодувати кредитором завдані цим збитки. Розмір збитків, завданих порушенням зобов'язання, доказується кредитором. При визначенні неодержаних доходів (упущеної вигоди) враховуються заходи, вжиті кредитором щодо їх одержання.

Положення ч. 2 ст. 623 Цивільного кодексу України кореспондує положенням ст. 33 Господарського процесуального кодексу України, відповідно до яких кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Отже, якщо кредитор пред'являє вимогу про відшкодування реальної шкоди та/або упущеної вигоди, він має надати докази наявності таких збитків (платіжні або інші документи, що підтверджують витрати, документи, що підтверджують наявність упущеної вигоди тощо).

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема, відшкодування збитків.

Згідно з частинами 1 та 2 ст. 614 Цивільного кодексу України особа, яка порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини (умислу або необережності), якщо інше не встановлено договором або законом.

Особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання. Відсутність своєї вини доводить особа, яка порушила зобов'язання.

Таким чином, важливим елементом доказування наявності шкоди є встановлення причинного зв'язку між протиправною поведінкою боржника та збитками потерпілої сторони. Слід довести, що протиправна дія чи бездіяльність заподіювача є причиною, а збитки, які виникли у потерпілої особи, - наслідком такої протиправної поведінки. Таким чином, позивач повинен довести факт заподіяння йому збитків, розмір зазначених збитків та докази невиконання зобов'язань та причинно-наслідковий зв'язок між невиконанням зобов'язань та заподіяними збитками. При визначенні розміру збитків, заподіяних порушенням господарських договорів, береться до уваги вид (склад) збитків та наслідки порушення договірних зобов'язань для підприємства. Тоді як відповідачу потрібно довести відсутність його вини у спричиненні збитків позивачу.

Як встановлено судом, у 2008 році рішенням Київської міської ради від 30.10.2008 № 560/560 «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 17.01.2008 № 3/4475 «Про бюджет міста Києва на 2008 рік» були зменшені бюджетні видатки по КФК 180404 «Підтримка малого і середнього підприємництва» і не передбачені бюджетні асигнування для компенсації відсотків з міського бюджету у жовтні - грудні 2008 року. У зв'язку з цим були внесені відповідні зміни до Угоди про співробітництво та викладені у Додатковій угоді № 12 від 29.12.2008. у 2009 році на погашення відсоткової ставки відповідачем - 1, за рахунок коштів міського бюджету на часткове відшкодування відсотків перераховано банку 7,56 млн. грн. (за період серпень - вересень 2008 року та частково за січень 2009 року), у 2010 році на погашення відсоткової ставки відповідачем за рахунок коштів міського бюджету на часткове відшкодування відсотків перераховано банку 10,69 млн. грн. (за період січень - березень 2009 року), у 2011 році відповідач перерахував банку 8,06 млн. грн., у 2012 році - 2 млн. грн.

В подальшому, рішенням Київської міської ради «Про бюджет міста Києва на 2014 рік» № 6/10152 від 04.02.2014 за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва бюджету на підтримку малого та середнього підприємництва було передбачено лише 100 тис. грн.

Рішенням Київської міської ради «Про бюджет міста Києва на 2015 рік» № 60/925 від 28.01.2015 за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва відповідачу на підтримку малого та середнього підприємництва кошти не передбачені.

Проте, у 2013, 2014 та 2015 роках бюджетні асигнування відповідачу на зазначені цілі не виділялись.

Зазначене підтверджується наявними в матеріалах справи звітами про надходження та використання коштів загального фонду (форма № 2д, № 2м) за 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 та 2014 роки.

В свою чергу, оскільки бюджет міста Києва приймається на один рік і кошти з бюджету міста на "Підтримку малого і середнього підприємництва" кожного року Київською міською радою

передбачаються в різних обсягах, між кредитором та управлінням щорічно укладаються додаткові угоди до угоди про співробітництво від 19.09.2001, з урахуванням відповідних бюджетних асигнувань і компенсаційна виплата здійснюється в межах щорічних бюджетних асигнувань, затверджених відповідними рішеннями Київради.

Таким чином, в разі відсутності бюджетних асигнувань відповідача-1, останній не зобов'язаний сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків. Зазначене обумовлено Угодою про співробітництво від 19.09.2001, укладеною між відповідачем-1 і банком, та щорічними додатковими угодами до неї.

Разом з тим, згідно з абз. 2 ч. 1 ст. 638 Цивільного кодексу України істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Частиною 1 ст. 180 Господарського кодексу України передбачено, що зміст господарського договору становлять умови договору, визначені угодою його сторін, спрямованою на встановлення, зміну або припинення господарських зобов'язань, як погоджені сторонами, так і ті, що приймаються ними як обов'язкові умови договору відповідно до законодавства.

Істотними є умови, визнані такими за законом чи необхідні для договорів даного виду, а також умови, щодо яких на вимогу однієї із сторін повинна бути досягнута згода (ч. 2 ст. 180 Господарського кодексу України).

В свою чергу, пунктом 3.5 Договорів сторонами визначено, що саме позичальник несе відповідальність за своєчасність сплат відсотків та за їх обсяг.

Враховуючи викладене вище, а також те, що Договором № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та Договором №10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з Генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008, сторони погодили, що відповідальність позичальника за сплату відсотків, передбачених Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та Генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008 в повному обсязі несе позивач, то твердження останнього про завдання йому збитків відповідачем-1 спростовуються.

Згідно ст. 43 Господарського процесуального кодексу України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності. Сторони та інші особи, які беруть участь у справі, обґрунтовують свої вимоги і заперечення поданими судом доказами.

Зокрема, в силу вимог ст. ст. 33, 34 цього Кодексу кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог та заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За таких обставин, оцінивши подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на повному, всебічному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов висновку про відмову у задоволенні позову, з покладенням судового збору в цій частині на позивача в порядку ст. 49 Господарського процесуального кодексу України.

Згідно з п. 4.4 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України" від 21 лютого 2013 року N 7 у випадках скасування рішення господарського суду і передачі справи на новий розгляд розподіл судового збору у справі, в тому числі й сплаченого за подання апеляційної та/або касаційної скарги або заяви про перегляд рішення за нововиявленими обставинами, здійснює господарський суд, який приймає рішення за результатами нового розгляду справи, керуючись загальними правилами розподілу судових витрат.

Оскільки позов не підлягає задоволенню, судовий збір, сплачений позивачем за подання апеляційної та касаційної скарги у цій справі повинно бути покладено на позивача.

Керуючись ст. 43, 33, 34, 43, 44, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд

ВИРІШИВ:

У задоволенні позову відмовити.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено: 23.06.2017.

Суддя

О.А. Грехова

Категорія справи № 910/22792/15: Господарські справи (до 01.01.2019); Укладення, зміни, розірвання, виконання договорів (правочинів) та визнання їх недійсними, зокрема; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; інші договори.

Надіслано для оприлюднення: 17.10.2017. Зареєстровано: 18.10.2017. Забезпечено надання загального доступу: 19.10.2017.

Дата набрання законної сили: 03.10.2017

Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1

(044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"03" жовтня 2017 р. Справа № 910/22792/15

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Тищенко О.В.

суддів: Гончарова С.А.

Іоннікової І.А.

за участю представників сторін відповідно до протоколу судового засідання від 03.10.2017 року,

розглянувши апеляційну скаргу Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 року

по справі № 910/22792/15 (суддя - Грехова О.А.)

за позовом Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

до Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради та Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача - Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «Хрещатик»

про стягнення грошових коштів

ВСТАНОВИВ:

Рішенням господарського суду міста Києва від 16.11.2015 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 року, у задоволенні позову ВНЗ «ВМУ «Україна» відмовлено повністю.

Постановою Вищого господарського суду України від 28.03.2017 року касаційну скаргу Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» задоволено

частково, постанову Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 року та рішення господарського суду міста Києва від 16.11.2015 року у справі № 910/22792/15 скасовано повністю, а справу передано на новий розгляд до господарського суду міста Києва.

Так, під час нового розгляду, рішенням господарського суду міста Києва від 19.06.2017 року у справі №910/22792/15 у задоволенні позову відмовлено.

Не погоджуючись із прийнятим рішенням, позивач - Вищий навчальний заклад «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» звернувся до Київського апеляційного господарського суду із апеляційною скаргою, в якій просить скасувати рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 року у справі № 910/22792/15 та прийняти нове рішення, яким позовні вимоги Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» задовольнити в повному обсязі.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 14.07.2017 року у складі колегії суддів: головуєчий суддя - Тищенко О.В, судді: Іоннікова І.А., Тарасенко К.В. порушено апеляційне провадження, справу № 910/22792/15 призначено до розгляду.

Відповідно до протоколу автоматичної зміни складу колегії суддів від 11.09.2017 року у зв'язку з перебуванням судді Тарасенко К.В., яка не є головуєчим суддею (суддею-доповідачем) у відпустці, визначено новий склад суду: головуєчий суддя Тищенко О.В, судді: Іоннікова І.А., Гончаров С.А.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 12.09.2017 прийнято до провадження справу №910/22792/15 у визначеному складі суду та призначено справу до розгляду.

У судових засіданнях суду апеляційної інстанції представники Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» надали суду апеляційної інстанції свої пояснення по справі, в яких підтримали подану апеляційну скаргу на підставі доводів, зазначених у ній, та просили апеляційний господарський суд апеляційну скаргу задовольнити, рішення суду першої інстанції скасувати та прийняти нове рішення, яким позовні вимоги задовольнити.

Представник Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради у судових засіданнях суду апеляційної інстанції також надав суду свої пояснення по справі в яких, заперечив проти задоволення апеляційної скарги, вважає її необґрунтованою та безпідставною, а рішення суду першої інстанції законним та обґрунтованим. Просив апеляційний господарський суд залишити без змін оскаржуване рішення місцевого господарського суду від 19.06.2017 року, а апеляційну скаргу без задоволення.

Представники Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), ПАТ «Комерційний банк «Хрещатик» у судові засідання суду апеляційної інстанції не з'явилися, про час та місце розгляду справи відповідач-2 та третя особа були повідомлені належним чином про що свідчать повідомлення про вручення поштового відправлення. Про причини неявки суд не повідомили.

Враховуючи викладене, заслухавши думку представників позивача та відповідача-1, що з'явилися у судові засідання, колегія суддів апеляційного господарського суду з урахуванням ст. 75 ГПК України вважає за можливе розглянути справу за наявними в ній матеріалами, оскільки Департамент соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), ПАТ «Комерційний банк «Хрещатик» про дату та місце розгляду справи були повідомлені належним чином. Участь відповідача-2 та третьої особи у судовому засіданні 03.10.2017 року, судом обов'язковою не визнавалась, клопотань про відкладення розгляду справи не надходило. В матеріалах справи міститься достатньо доказів для прийняття рішення по справі.

Крім того, судова колегія вважає за необхідне зазначити, що у випадку, коли представники сторін чи інші учасники судового процесу не з'явилися в судові засідання, а суд вважає, що наявних у справі матеріалів достатньо для розгляду справи та ухвалення законного і обґрунтованого рішення, він може, не відкладаючи розгляду справи, вирішити спір по суті. Відкладення розгляду справи є правом та прерогативою суду, основною умовою для якого є не відсутність у судовому засіданні

представників сторін, а неможливість вирішення спору у відповідному судовому засіданні. Відтак, неявка учасника судового процесу у судове засідання за умови належного повідомлення сторони про час і місце розгляду справи, не є безумовною підставою для відкладення розгляду справи. Такої ж правової позиції дотримується й Вищий господарський суд України, зокрема, у своїй постанові від 07.07.2016 року по справі 910/21819/15.

Застосовуючи відповідно до ч.1ст.4 Господарського процесуального кодексу України, ст.17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» при розгляді справи ч.1ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, право особи на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку кореспондується з обов'язком добросовісно користуватися наданими законом процесуальними правами, утримуватись від дій, що зумовлюють затягування судового процесу, та вживати надані процесуальним законом заходи для скорочення періоду судового провадження (п.35 рішення від 07.07.1989р. Європейського суду з прав людини у справі "Юніон Еліментарія Сандерс проти Іспанії" (Alimentaria Sanders S.A. v. Spain)).

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням ч.1 ст.6 даної Конвенції (§ 66 - 69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005р. у справі "Смірнова проти України").

Разом з тим, відповідно до положень пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Також, відповідно до рішень Європейського суду з прав людини, що набули статусу остаточного, зокрема "Ізетов проти України", "Пискал проти України", "Майстер проти України", "Субот проти України", "Крюков проти України", "Крат проти України", "Сокоп проти України", "Кобченко проти України", "Шульга проти України", "Лагун проти України", "Буряк проти України", "ТОВ "ФПК "ГРОСС" проти України", "Гержик проти України" суду потрібно дотримуватись розумного строку для судового провадження.

Розумним, зокрема, вважається строк, що є об'єктивно необхідним для виконання процесуальних дій, прийняття процесуальних рішень та розгляду і вирішення справи з метою забезпечення своєчасного (без невинуватих зволікань) судового захисту.

З урахуванням практики Європейського суду з прав людини критеріями розумних строків є: правова та фактична складність справи; поведінка заявника, а також інших осіб, які беруть участь у справі, інших учасників процесу; поведінка органів державної влади (насамперед суду); характер процесу та його значення для заявника (справи "Федіна проти України" від 02.09.2010, "Смірнова проти України" від 08.11.2005, "Матіка проти Румунії" від 02.11.2006, "Літоселітіс проти Греції" від 05.02.2004 та інші).

Під час розгляду справи у суді апеляційної інстанції позивачем було заявлене клопотання про призначення у даній справі судово-бухгалтерської експертизи для вирішення питання чи підтверджуються документально збитки та в якому розмірі вони завдані відповідачем-1 позивачу за договором № 23 про встановлення сплати відсотків за користування кредитними коштами за кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року та договором № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданого згідно генеральним договором № 24-47/1-08/G.

Так, заслухавши пояснення представників сторін та відповідача-1, який просив відмовити у задоволенні клопотання про призначення у даній справі судово-бухгалтерської експертизи, колегія суддів апеляційного господарського суду відмовляє у задоволенні вказаного клопотання виходячи з наступного.

Згідно положень ст. 41 ГПК України для роз'яснення питань, що виникають при вирішенні господарського спору і потребують спеціальних знань, господарський суд призначає судову

експертизу. Учасники судового процесу мають право пропонувати господарському суду питання, які мають бути роз'яснені судовим експертом. Остаточне коло цих питань встановлюється господарським судом в ухвалі. Проведення судової експертизи доручається державним спеціалізованим установам чи безпосередньо особам, які відповідають вимогам, встановленим Законом України «Про судову експертизу». Особа, яка проводить судову експертизу (далі - судовий експерт) користується правами і несе обов'язки, зазначені у статті 31 цього Кодексу.

Як зазначається в п. 2 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 23 березня 2012 року № 4 «Про деякі питання практики призначення судової експертизи», судова експертиза призначається лише у разі дійсної потреби у спеціальних знаннях для встановлення фактичних даних, що входять до предмета доказування, тобто у разі, коли висновок експерта не можуть замінити інші засоби доказування. Якщо наявні у справі докази є взаємно суперечливими, їх оцінку в разі необхідності може бути здійснено господарським судом з призначенням відповідної судової експертизи.

Колегія суддів апеляційного господарського суду звертає увагу на те, що матеріали справи не містять суперечливих доказів щодо надання кредиту позивачу та сплати відсотків за користування кредитом. Питання щодо завдання позивачу збитків є правовим та не потребує спеціальних знань. Крім того, позивачем не заявлялося таке клопотання під час розгляду справи у суді першої інстанції.

Згідно зі статтею 99 Господарського процесуального кодексу України, в апеляційній інстанції справи переглядаються за правилами розгляду цих справ у першій інстанції з урахуванням особливостей, передбачених у розділі XII Господарського процесуального кодексу України.

Відповідно до ст. 101 ГПК України, у процесі перегляду справи, апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково наданими доказами, якщо заявник обґрунтував неможливість їх надання суду в першій інстанції з причин, що не залежали від нього, повторно розглядає справу. Апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення або ухвали місцевого суду у повному обсязі.

Колегія суддів, беручи до уваги межі перегляду справи у апеляційній інстанції, обговоривши доводи апеляційної скарги, проаналізувавши на підставі фактичних обставин справи застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права при прийнятті оскаржуваного рішення, дійшла до висновку про те, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню; а оскаржуване рішення місцевого господарського суду не підлягає зміні або скасуванню з наступних підстав.

Як вбачається з матеріалів справи та вірно встановлено судом першої інстанції, рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (із змінами та доповненнями) «Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві» затверджено положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві; визначено банк «Хрещатик» уповноваженим банком для здійснення кредитування згідно з цим положенням; зобов'язано Головне управління з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) укласти відповідні угоди з уповноваженим банком.

На виконання вимог рішення Київської міської ради, між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та ВАТ «Комерційним банком «Хрещатик» укладено угоду про співробітництво від 19.09.2001.

Рішенням конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 06.07.2007, оформленим протокол засідання № 4, рекомендовано ВАТ «Комерційний банк «Хрещатик» надати Вищому навчальному закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» кредит в сумі 13 829 000,00 грн. терміном на 36 місяців для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію «Перемога» з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ, Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємства, ВАТ «Комерційний банк «Хрещатик» 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

Так, 10.08.2007 року між Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (далі - позичальник) та Відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик», (в подальшому змінено найменування на публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «Хрещатик») (далі - кредитор) укладено кредитний договір № 54-47/4-07 (далі - кредитний договір).

10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (далі - управління, відповідач-1), відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик» та Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» укладено договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з кредитним договором № 54-47/4-07 (далі - договір 1).

Відповідно до пункту 1.1 договору 1 кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року, укладеного між кредитором та позичальником, відкрив позичальнику не відновлювальну кредитну лінію у сумі 13 829 000,00 грн. під 19.5 % річних для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію «Перемога» з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ.

Згідно з п. 1.2 договору 1 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення кредитного договору компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої кредитним договором. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою кредитним договором.

Позичальник з періодичністю, встановленою кредитним договором, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25% від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитним договором (пункт 1.3 договору 1).

Відповідно до п. 2.2 договору 1 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4 договору 1 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2 цього договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені кредитним договором. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно кредитного договору.

Згідно з пунктом 3.4 договору 1 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору.

Відповідно до пункту 3.5 договору 1 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов кредитного договору та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього

договору.

Додатковими угодами № 1/5-ДУ від 24.04.2008, № 2/10-ДУ від 26.06.2009, № 3/22-ДУ від 23.10.2009, № 4/3-ДУ від 25.10.2010, № 5/2-ДУ від 25.08.2011, № 6/2-ДУ від 07.11.2012 вносилися відповідні зміни до договору 1.

04.06.2008 між Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» та Відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик» було укладено генеральний договір № 24-47/1-08G (далі - угода).

04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради, відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик» та Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» укладено договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G (далі - договір 2).

Відповідно до пункту 1.1 договору 2 кредитор в межах положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до генерального договору № 24-47/1-08G від 04.06.2008, укладеного між кредитором та позичальником, встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у сумі 30 000 000,00 грн. під 23,5% річних для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію «Перемога» з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ.

Згідно з пунктом 1.2 договору 2 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 засідання конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитором щомісячно протягом 36 місяців після укладення Угоди компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою угодою.

Позичальник з періодичністю, встановленою угодою, сплачує кредитором частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої угодою (пункт 1.3 договору 2).

Відповідно до пункту 2.2 договору 2 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4 договору 2 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Угодою. Після перерахування управлінням кредитором затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно з угодою.

Згідно з пунктом 3.4 договору № 2 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитором.

Відповідно до пункту 3.5 договору № 2 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов угоди та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього договору.

Додатковими угодами № 1/11-ДУ від 26.06.2009, № 2/22-ДУ від 23.10.2009, № 3/4-ДУ від 25.10.2010, № 4/1-ДУ від 30.06.2011, № 5/1-ДУ від 01.06.2012, № 6/3-ДУ від 07.11.2012 року вносилися відповідні зміни до договору № 2.

Рішенням Київської міської ради № 19/5406 затверджено міську цільову програму «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки, якою затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 25300,00 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 7700,00 тис. грн., 2012 рік - 4100,00 тис. грн., 2013 рік - 4300,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

21.02.2013 рішенням Київської міської ради № 23/9080 внесено зміни до міської цільової програми «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки доручено виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити підготовку розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо визначення порядку відшкодування видатків на компенсацію оплати навчання у Університеті «Україна» пільгових категорії студентів та затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 29 973,90 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 6350,00 тис. грн., 2012 рік - 10450,00 тис. грн., 2013 рік - 3973,90 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

Під час нового розгляду справи у суді першої інстанції, позивачем було змінено предмет позову. Так, позивач зазначає, що відповідачем-1 неналежним чином виконувався договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування невідновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.08.2008, в зв'язку з чим, просив стягнути з Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради 22 730 397,71 грн. збитків

За змістом ст. 509 Цивільного кодексу України, ст. 173 Господарського кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

За приписами ст.ст. 11, 509 Цивільного кодексу України зобов'язання виникають, зокрема, з договору.

За змістом ст. 626 Цивільного кодексу України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Відповідно до ст.ст. 6, 627 Цивільного кодексу України сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Як встановлено судом, 10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації), відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик» та Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» укладено договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування невідновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з кредитним договором № 54-47/4-07.

В подальшому, 04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації), відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик» та Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» укладено договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G.

З умов договорів, а саме пункту 3.4, вбачається, що відповідач-1 зобов'язувався в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінням для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитором.

Таким чином судова колегія апеляційного господарського суду погоджується з висновками суду першої інстанції, що договорами про встановлення порядку сплати відсотків № 23 від 10.08.2007, № 10 від 04.06.2008 не передбачено майново-господарських зобов'язань позивача та відповідача-1 один перед одним.

Більше того, як вірно вказав місцевий господарський суд, сплата компенсаційної частини відсотків здійснюється відповідачем-1 на підставі угоди про співробітництво від 19.09.2001.

Так, статтею 16 Цивільного кодексу України встановлено, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого майнового права та інтересу. Одним зі способів захисту цивільних прав та інтересів є відшкодування збитків.

Аналогічні норми містяться також в статті 20 Господарського кодексу України, якою встановлено, що кожний суб'єкт господарювання має право на захист своїх прав і законних інтересів, зокрема шляхом відшкодування збитків.

Статтею 22 Цивільного кодексу України встановлено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. Збитками є: - втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки); - доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Нормами ст. 224 Господарського кодексу України передбачено, що учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.

Згідно з приписами статті 225 Господарського кодексу України, до складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включаються: вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства; додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт, додатково витрачених матеріалів тощо), понесені стороною, яка зазнала збитків внаслідок порушення зобов'язання другою стороною; неодержаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною; матеріальна компенсація моральної шкоди у випадках, передбачених законом.

Кредитор, вимагаючи відшкодування збитків, має довести три перші умови відповідальності, зокрема факт порушення боржником зобов'язання, розмір збитків, причинний зв'язок. Вина боржника у порушенні презюмується та не підлягає доведенню кредитором.

Статтею 623 Цивільного кодексу України зазначено, що боржник, який порушив зобов'язання, має відшкодувати кредитором завдані цим збитки. Розмір збитків, завданих порушенням зобов'язання, доказується кредитором. При визначенні неодержаних доходів (упущеної вигоди) враховуються заходи, вжиті кредитором щодо їх одержання.

Положення ч. 2 ст. 623 Цивільного кодексу України кореспондує положенням ст. 33 Господарського процесуального кодексу України, відповідно до яких кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Отже, якщо кредитор пред'являє вимогу про відшкодування реальної шкоди та/або упущеної вигоди, він має надати докази наявності таких збитків (платіжні або інші документи, що підтверджують витрати, документи, що підтверджують наявність упущеної вигоди тощо).

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема, відшкодування збитків.

Згідно з частинами 1 та 2 ст. 614 Цивільного кодексу України особа, яка порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини (умислу або необережності), якщо інше не встановлено договором або законом.

Особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання. Відсутність своєї вини доводить особа, яка порушила зобов'язання.

Таким чином, важливим елементом доказування наявності шкоди є встановлення причинного зв'язку між протиправною поведінкою боржника та збитками потерпілої сторони. Слід довести, що протиправна дія чи бездіяльність заподіювача є причиною, а збитки, які виникли у потерпілої особи, - наслідком такої протиправної поведінки. Таким чином, позивач повинен довести факт заподіяння йому збитків, розмір зазначених збитків та докази невиконання зобов'язань та причинно-наслідковий зв'язок між невиконанням зобов'язань та заподіяними збитками. При визначенні розміру збитків, заподіяних порушенням господарських договорів, береться до уваги вид (склад) збитків та наслідки порушення договірних зобов'язань для підприємства. Тоді як відповідачу потрібно довести відсутність його вини у спричиненні збитків позивачу.

Як вірно встановлено судом першої інстанції та перевірено судом апеляційної інстанції, у 2008 році рішенням Київської міської ради від 30.10.2008 № 560/560 «Про внесення змін до рішення Київської ради від 17.01.2008 № 3/4475 «Про бюджет міста Києва на 2008 рік» були зменшені бюджетні видатки по КФК 180404 «Підтримка малого і середнього підприємництва» і не передбачені бюджетні асигнування для компенсації відсотків з міського бюджету у жовтні - грудні 2008 року. У зв'язку з цим були внесені відповідні зміни до угоди про співробітництво та викладені у додатковій угоді № 12 від 29.12.2008. У 2009 році на погашення відсоткової ставки відповідачем-1, за рахунок коштів міського бюджету на часткове відшкодування відсотків перераховано банку 7,56 млн. грн. (за період серпень - вересень 2008 року та частково за січень 2009 року), у 2010 році на погашення відсоткової ставки відповідачем за рахунок коштів міського бюджету на часткове відшкодування відсотків перераховано банку 10,69 млн. грн. (за період січень - березень 2009 року), у 2011 році відповідач перерахував банку 8,06 млн. грн., у 2012 році - 2 млн. грн.

В подальшому, рішенням Київської міської ради «Про бюджет міста Києва на 2014 рік» № 6/10152 від 04.02.2014 за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва бюджету на підтримку малого та середнього підприємництва було передбачено лише 100 тис. грн.

Рішенням Київської міської ради «Про бюджет міста Києва на 2015 рік» № 60/925 від 28.01.2015 за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва відповідачу на підтримку малого та середнього підприємництва кошти не передбачені.

Проте, у 2013, 2014 та 2015 роках бюджетні асигнування відповідачу на зазначені цілі не виділялись.

Зазначене підтверджується наявними в матеріалах справи звітами про надходження та використання коштів загального фонду (форма № 2д, № 2м) за 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 та 2014 роки.

В свою чергу, як вірно зазначив суд першої інстанції, оскільки, бюджет міста Києва приймається на один рік і кошти з бюджету міста на «Підтримку малого і середнього підприємництва» кожного року Київською міською радою передбачаються в різних обсягах, між кредитором та управлінням щорічно укладаються додаткові угоди до угоди про співробітництво від 19.09.2001, з урахуванням відповідних бюджетних асигнувань і компенсаційна виплата здійснюється в межах щорічних бюджетних асигнувань, затверджених відповідними рішеннями Київської ради.

Таким чином, колегія суддів апеляційного господарського суду погоджується з висновками суду першої інстанції, що в разі відсутності бюджетних асигнувань відповідачем-1, останній не зобов'язаний сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків. Зазначене обумовлено угодою про співробітництво від 19.09.2001, укладеною між відповідачем-1 і банком, та щорічними додатковими угодами до неї.

Разом з тим, згідно з абз. 2 ч. 1 ст. 638 Цивільного кодексу України істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів

даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Частиною 1 ст. 180 Господарського кодексу України передбачено, що зміст господарського договору становлять умови договору, визначені угодою його сторін, спрямованою на встановлення, зміну або припинення господарських зобов'язань, як погоджені сторонами, так і ті, що приймаються ними як обов'язкові умови договору відповідно до законодавства.

Істотними є умови, визнані такими за законом чи необхідні для договорів даного виду, а також умови, щодо яких на вимогу однієї із сторін повинна бути досягнута згода (ч. 2 ст. 180 Господарського кодексу України).

В свою чергу, пунктом 3.5 договорів сторонами визначено, що саме позичальник несе відповідальність за своєчасність сплати відсотків та за їх обсяг.

Враховуючи викладене вище, а також те, що договором № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та договором №10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008, сторони погодили, що відповідальність позичальника за сплату відсотків, передбачених кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 та генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008 в повному обсязі несе позивач, колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції, що твердження позивача про завдання йому збитків відповідачем-1 є необґрунтованими, а тому правомірно відмовлено у задоволенні позову.

Відповідно до ст. 22 ГПК України сторони користуються рівними процесуальними правами. Сторони мають право подавати докази, брати участь у дослідженні доказів.

Відповідно до ст. 32 ГПК України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до ст. 33 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Отже, виходячи з вищевикладеного, як в суді першої інстанції, так і в суді апеляційної інстанції позивачем не було подано належних та переконливих доказів в обґрунтування заявленого позову. Судова колегія звертає увагу, що доводи та заперечення, викладені у апеляційній скарзі Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення суду першої інстанції, не знайшли свого підтвердження під час розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Колегія суддів апеляційного господарського суду вважає, що рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 прийняте після повного з'ясування обставин, що мають значення для справи, які місцевий господарський суд визнав встановленими, а також у зв'язку з правильним застосуванням норм матеріального та процесуального права, є таким, що відповідає нормам закону.

Відповідно до ст. 103 ГПК України апеляційна інстанція за результатами розгляду апеляційної скарги має право: 1) залишити рішення місцевого господарського суду без змін, а скаргу без задоволення; 2) скасувати рішення повністю або частково і прийняти нове рішення; 3) скасувати рішення повністю або частково і припинити провадження у справі або залишити позов без розгляду повністю або частково; 4) змінити рішення.

Таким чином, в задоволенні апеляційної скарги Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» слід відмовити, а оскаржуване рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 залишити без змін.

Судові витрати розподіляються відповідно до вимог ст. 49 ГПК України.

Враховуючи наведене вище та керуючись статтями 99, 101-105 ГПК України, Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 року у справі № 910/22792/15 - залишити без задоволення.
2. Рішення господарського суду міста Києва від 19.06.2017 року у справі № 910/22792/15 - залишити без змін.
3. Матеріали справи № 910/22792/15 повернути до господарського суду міста Києва.

Постанова може бути оскаржена впродовж двадцяти днів до Вищого господарського суду України.

Головуючий суддя

О.В. Тищенко

Судді

С.А. Гончаров

І.А. Іоннікова

Категорія справи № 910/22792/15: не визначено.

Надіслано для оприлюднення: 12.12.2017. Зареєстровано: 13.12.2017. Забезпечено надання загального доступу: 13.12.2017.

Дата набрання законної сили: 30.11.2017

Номер судового провадження: не визначено

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

УХВАЛА

30 листопада 2017 року Справа № 910/22792/15

Вищий господарський суд України у складі колегії суддів:

головуючого - судді

Малетича М.М.,

суддів:

Плюшка І.А.,

Владимиренко С.В.,

розглянувши касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "України" на постанову Київського апеляційного господарського суду від 03.10.2017 р. у справі № 910/22792/15 господарського суду міста Києва за позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "України" до 1) Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради, 2) Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) про стягнення грошових коштів, -

В с т а н о в и в :

Подана Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "України" (далі - Заявник) касаційна скарга не може бути прийнята до розгляду Вищим господарським судом України, з наступних підстав.

Відповідно до ч.1 ст.1111 Господарського процесуального кодексу України особа, яка подала касаційну скаргу, надсилає іншій стороні у справі копії касаційної скарги і доданих до неї документів, які у цієї сторони відсутні.

Заявником до матеріалів касаційної скарги не додано доказів на підтвердження направлення копії скарги Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Відповідно до п.3 ст.1113 Господарського процесуального кодексу України касаційна скарга не приймається до розгляду і повертається судом, якщо до скарги не додано доказів надіслання її копії іншій стороні (сторонам) у справі.

На підставі викладеного, керуючись п.3 ч.1 ст.1113 Господарського процесуального кодексу України, суд, -

У Х В А Л И В :

Касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "України" на постанову Київського апеляційного господарського суду від 03.10.2017 р. у

справі № 910/22792/15 господарського суду міста Києва повернути Заявнику без розгляду.

Головуючий суддя

Малетич М.М.

Судді

Плюшко І.А.

Владимиренко С.В.

Категорія справи № 910/11255/14: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Виконання договору кредитування; Інший спір про виконання договору кредитування. Надіслано для оприлюднення: не визначено. Зареєстровано: 14.12.2014. Забезпечено надання загального доступу: 15.12.2014.

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м. Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 910/11255/14 02.12.14

За позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" до 1) Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) 2) Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради третию особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" простягнення 24 682 963,37 грн. Суддя Стасюк С.В.

Представники сторін:

від позивача Вольвак О.М. (дов. № 1/17-103 від 27.12.2013 року) від відповідача-1 Івченко М.В. (дов. № 052-2385 від 13.05.2014 року) Гончарова Г.М. (дов. № 052-8287 від 16.12.2013) від відповідача-2 Івченко М.В. (дов. № 001-12 від 23.01.2014 року) від третьої особи не з'явився

Відповідно до статті 85 Господарського процесуального кодексу України в судовому засіданні 02 грудня 2014 року оголошено вступну та резолютивну частини рішення у справі.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ :

Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (надалі по тексту - позивач) звернувся до Господарського суду міста Києва з позовом до Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація (надалі по тексту - відповідач-1) та Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (надалі по тексту - відповідач-2) про стягнення 24 682 963,37 грн.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 10.06.2014 року порушено провадження у справі № 910/11255/14, залучено до участі у справі у якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" та призначено справу до розгляду на 01.07.2014 року.

01.07.2013 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від відповідача-1 надійшли документи на виконання вимог ухвали суду та клопотання про залучення прокуратури до участі у справі у якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача.

Розпорядженням заступника Голови Господарського суду міста Києва від 01.07.2014 року справу № 910/11255/14 передано для розгляду судді Гулевець О.В., у зв'язку з перебуванням судді Стасюка С.В. у відпустці.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.07.2014 року суддя Гулевець О.В. прийняла справу № 910/11255/14 до свого провадження, розгляд справи призначено на 29.07.2014 року

Розпорядженням заступника Голови Господарського суду міста Києва від 21.07.2014 року справу № 910/11255/14 передано для розгляду судді Стасюку С.В., у зв'язку з його виходом з відпустки.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 21.07.2014 року суддя Стасюк С.В. прийняв справу № 910/11255/14 до свого провадження, розгляд справи призначено відповідно до ухвали Господарського суду міста Києва від 01.07.2014 року.

29.07.2014 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від відповідачів надійшло заперечення та клопотання про залучення третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача представника прокуратури.

29.07.2014 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від позивача надійшли документи на часткове виконання вимог ухвали суду, клопотання про відкладення розгляду справи та продовження строків розгляду спору.

Представник позивача в судовому засіданні 29.07.2014 року не з'явився, вимоги ухвали суду від 01.07.2014 року виконав частково, про дату та час слухання справи повідомлявся належним чином рекомендованим повідомленням про вручення поштового відправлення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 29.07.2014 року розгляд справи було відкладено на 09.09.2014 року, у зв'язку з неявкою позивача та необхідністю подання додаткових доказів у справі.

05.09.2014 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від третьої особи надійшло письмове пояснення.

09.09.2014 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від позивача надійшло уточнення до позовних вимог.

У судовому засіданні 09.09.2014 року представник позивача надав усні пояснення по суті спору, в яких просить суд задовольнити позовні вимоги у повному обсязі.

У судовому засіданні 09.09.2014 року представники відповідачів проти позову заперечили, надавши усні пояснення по суті спору.

У судовому засіданні 09.09.2014 року, у відповідності до статті 77 Господарського процесуального кодексу України, було оголошено перерву до 18.09.2014 року, про що сторони були повідомлені під розписку.

Розпорядженням заступника Голови Господарського суду міста Києва від 18.09.2014 року справу № 910/11255/14 передано для розгляду судді Пригуновій А.Б., у зв'язку з перебуванням судді Стасюка С.В. у відрядженні.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 18.09.2014 року суддя Пригунова А.Б. прийняла справу № 910/11255/14 до свого провадження, розгляд справи призначено на 28.10.2014 року.

Розпорядженням В.о. Голови Господарського суду міста Києва від 29.09.2014 року справу № 910/11255/14 передано для розгляду судді Стасюку С.В., у зв'язку з його поверненням з відрядження.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 29.09.2014 року суддя Стасюк С.В. прийняв справу № 910/11255/14 до свого провадження, розгляд справи призначено відповідно до ухвали Господарського суду міста Києва від 18.09.2014 року.

У судовому засіданні 28.10.2014 року представник позивача надав усні пояснення по суті спору, в яких просить суд задовольнити позовні вимоги у повному обсязі.

Представник відповідача у судовому засіданні також надав усні пояснення по суті спору в яких проти позову заперечив.

У судовому засіданні 28.10.2014 року, у відповідності до статті 77 Господарського процесуального кодексу України, було оголошено перерву до 20.11.2014 року, про що сторони були повідомлені під розписку.

03.11.2014 року через відділ діловодства Господарського суду міста Києва від відповідача надійшло доповнення до відзиву.

У судовому засіданні 20.11.2014 року представники сторін подали клопотання про продовження строків розгляду спору.

Розглянувши подане 20.11.2014 року сторонами клопотання про продовження строків розгляду спору, суд приходить до висновку про його задоволення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 20.11.2014 року строк розгляду спору продовжено на п'ятнадцять днів, розгляд справи відкладено на 02.12.2014 року.

У судовому засіданні 02.12.2014 року представник позивача підтримав позовні вимоги у повному обсязі.

Представник відповідачів у судовому засіданні 02.12.2014 року надали усні пояснення по справі, в яких заперечили проти позову.

Представник третьої особи у судовому засіданні 02.12.2014 року не з'явився, про причини неявки суд не повідомив, про час та місце судового засідання був повідомлений належним чином рекомендованим листом з врученням поштового відправлення.

Розглянувши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, суд -

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року за № 375/1351 (із змінами та доповненнями) "Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві" затверджено положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві; визначено банк "Хрещатик" уповноваженим банком для здійснення кредитування згідно з цим положенням; зобов'язано Головне управління з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) укласти відповідні угоди з уповноваженим банком.

09.09.2001 року на виконання вимог рішення Київської міської ради, між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та Відкритим акціонерним товариством "Комерційним банком "Хрещатик" була укладена відповідна Угода про співробітництво.

Рішенням конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 06.07.2007 року (протокол засідання № 4) було рекомендовано Відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 13 829,00 грн. терміном на 36 місяців для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ, а Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

10.08.2007 року між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальником) та Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", яке в подальшому змінило найменування на Публічне акціонерне товариство

"Комерційний банк "Хрещатик" (кредитором) було укладено кредитний договір № 54-47/4-07 (далі - Кредитний договір).

10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), Відкритим акціонерним товариством «Комерційний банк «Хрещатик», яке в подальшому змінило найменування на Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" (кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено Договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року (далі - Договір 1).

Відповідно до пункту 1.1. Договору 1 кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року, укладеного між кредитором та позичальником, відкрив позичальнику не відновлювальну кредитну лінію у сумі 13 829 000,00 грн. під 19.5 % річних для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ (далі-Кредитний договір).

Згідно з пунктом 1.2. Договору 1 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Кредитного договору компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Кредитним договором.

Позичальник з періодичністю, встановленою Кредитним договором, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором (пункт 1.3. Договору 1).

Відповідно до пункту 2.2. Договору 1 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4. Договору 1 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього Договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Кредитним договором. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно кредитного договору.

Згідно з пунктом 3.4. Договору № 1 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору.

Відповідно до пункту 3.5 Договору 1 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Кредитного договору та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/5-ДУ від 24.04.2008 року, № 2/10-ДУ від 26.06.2009 року, № 3/22-ДУ від 23.10.2009 року, № 4/3-ДУ від 25.10.2010 року, № 5/2-ДУ від 25.08.2011 року, № 6/2-ДУ від 07.11.2012 року вносилися відповідні зміни до Договору 1.

Рішенням конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 24.04.2008 року (протокол засідання № 3) було рекомендовано Відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 30 000,00 грн. терміном на 36 місяців для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ, а Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

04.06.2008 року між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальником) та Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", яке в подальшому змінило найменування на Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" (кредитором) було укладено генеральний договір № 24-47/1-08G (далі - Угода).

04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), Відкритим акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", яке в подальшому змінило найменування на Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" (кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено Договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008 року (далі - Договір 2).

Відповідно до пункту 1.1. Договору 2 кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до генерального договору № 24-47/1-08G від 04.06.2008 року, укладеного між кредитором та позичальником, встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у сумі 30 000 000,00 грн. під 23.5 % річних для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ (далі-Угода).

Згідно з пунктом 1.2. Договору 2 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Угоди компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Угодою.

Позичальник з періодичністю, встановленою Угодою, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою (пункт 1.3. Договору 2).

Відповідно до пункту 2.2. Договору 2 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінню в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця,

за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті.

Пунктом 2.4. Договору 2 сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього Договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Угодою. Після перерахування управлінням кредитором затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно з Угодою.

Згідно з пунктом 3.4. Договору № 2 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінням для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитором.

Відповідно до пункту 3.5 Договору 2 позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Угоди та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/11-ДУ від 26.06.2009 року, № 2/22-ДУ від 23.10.2009 року, № 3/4-ДУ від 25.10.2010 року, № 4/1-ДУ від 30.06.2011 року, № 5/1-ДУ від 01.06.2012 року, № 6/3-ДУ від 07.11.2012 року вносилися відповідні зміни до Договору 2.

Позов мотивовано тим, що відповідачем не сплачувалася компенсаційна частина відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, відповідно до Договору 1 та Договору, внаслідок чого у останнього утворилася заборгованість в розмірі 15 532 433,81 грн.

Відповідачі проти позову заперечують посилаючись на те, що компенсація зі сплати відсотків за користування кредитом сплачується банку, а не боржнику. Крім того, за умовами укладених між сторонами договорів про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом кредитором є банк, а боржником - позичальник, тобто позивач, відтак, позовні вимоги є безпідставними.

Оцінивши наявні в справі докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом, суд приходить до висновку, що заявлені позовні вимоги не підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Згідно пункту 1 частини 2 статті 11 Цивільного кодексу України, підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно частиною 1 статті 509 Цивільного України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Відповідно до статті 1054 Цивільного кодексу України за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти. До відносин за кредитним договором застосовуються положення Цивільного кодексу України про Договір позики, якщо інше не встановлено законодавством і не впливає із суті кредитного договору.

Судом встановлено, що Договором № 1 та Договором № 2 не передбачено майново-господарських зобов'язань позичальника та управління один перед одним.

Твердження позивача щодо обов'язку відповідача сплати компенсаційної частини відсотків позивачу є безпідставними та необґрунтованими, оскільки пунктами 3.4 Договору № 1 та Договору № 2 передбачено, що компенсація сплачується кредитором.

Судом також враховано, що сплата компенсаційної частини відсотків здійснюється управлінням на підставі Угоди про співробітництво від 19.09.2001 року. Оскільки бюджет міста Києва приймається на один рік і кошти з бюджету міста на "Підтримку малого і середнього підприємництва" кожного року Київською міською радою передбачаються в різних обсягах, між кредитором та управлінням щорічно укладають додаткові угоди до Угоди про співробітництво від 19.09.2001 року, з урахуванням відповідних бюджетних асигнувань і компенсаційна виплата здійснюється в межах щорічних бюджетних асигнувань, затверджених відповідними рішеннями Київради.

Рішенням Київської міської ради від 04.02.2014 року № 6/10152 "Про бюджет міста Києва на 2014 рік" за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва відповідачу-2 на підтримку малого та середнього підприємництва передбачено 100 000,00 грн. У 2013-2014 роках бюджетні асигнування відповідачу-2 на зазначені цілі не виділялись.

Таким чином, у разі відсутності бюджетних асигнувань управління (відповідач - 2) не зобов'язане сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків.

Виходячи з зазначеного, Договором № 1 та Договором № 2 визначено повну відповідальність позичальника за сплату відсотків, передбачених Кредитним договором та Угодою.

Статтею 43 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Згідно з статтями 33, 34 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень; докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу; обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Обов'язок із доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному та матеріальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб'єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в правовідносинах у разі неможливості достовірно з'ясувати обставини, які мають значення для справи.

Відповідно до частини 1 статті 32 Господарського процесуального кодексу України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Позивачем не доведено наявність у даній справі тих обставин, які є підставою для задоволення позовних вимог та не підтверджено такі обставини належними доказами.

За таких обставин, позовні вимоги Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" задоволенню не підлягають.

Витрати з судового збору покладаються на позивача, відповідно до статті 49 Господарського процесуального кодексу України.

Виходячи з вищенаведеного та керуючись статтями 4, 49, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд -

ВИРІШИВ:

У позові Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" відмовити.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо

його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 08.12.2014 року

Суддя

С.В. Стасюк

Категорія справи № 910/11255/14: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Виконання договору кредитування; Інший спір про виконання договору кредитування. Надіслано для оприлюднення: 04.06.2015. Зареєстровано: 05.06.2015. Забезпечено надання загального доступу: 08.06.2015.

Дата набрання законної сили: 27.05.2015

Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1

(044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"27" травня 2015 р. Справа № 910/11255/14

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Руденко М.А.

суддів: Пономаренка Є.Ю.

Шапрана В.В.

при секретарі: Мельниченко О.В.

за участю представників сторін:

від Прокуратури м. Києва: Лиховид О.С. (посвідчення № 002628 від 05.09.2012, прокурор відділу)

від позивача : Вольвак О.М. (за довіреністю № 1/17-88 від 26.12.2014 року)

від відповідача 1 : Івченко М.В. (за довіреністю №052-2385 від 13.05.2014р.)

від відповідача 2: Івченко М.В. (за довіреністю №001-658 від 06.03.2015р.)

від третьої особи: не з'явився

розглядає апеляційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

на рішення господарського суду міста Києва від 02.12.2014р.

у справі № 910/11255/14 (головуючий суддя: Стасюк С.В.)

за позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

до 1.Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація;

2.Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради;

третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик"

про стягнення 24 682 963,37 грн.

ВСТАНОВИВ:

У травні 2014 року позивач звернувся до господарського суду міста Києва з позовною заявою до Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація (відповідач-1) та Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (відповідач-2) про стягнення 24 682 963,37 грн.

В подальшому, у вересні 2014 року через відділ діловодства господарського суду міста Києва від позивача надійшло уточнення до позовних вимог (а.с.144-146 том1), в яких останній просить стягнути солідарно з Виконавчого органу Київської міської ради та Департаменту промисловості та розвитку 15 532 433,81 грн. збитків за компенсацію відсотків за користування кредитними коштами.

Рішенням господарського суду міста Києва від 02.12.2014 у справі № 910/11255/14 в задоволенні позовних вимог відмовлено.

Мотивуючи рішення, суд першої інстанції зазначив, що твердження позивача щодо обов'язку відповідача сплати компенсаційної частини відсотків позивачу є безпідставними та необґрунтованими, оскільки пунктами 3.4 Договору 1 та Договору №2 передбачено, що компенсація сплачується кредиторю.

Не погоджуючись із вказаним рішенням місцевого господарського суду, вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" звернувся до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить оскаржуване рішення скасувати, прийняти нове, яким позовні вимоги задовольнити. В обґрунтування вимог апеляційної скарги вказав на те, укладаючи договори з банком та Управлінням, позивач розраховував саме на виконання відповідачем своїх обов'язків щодо компенсації належних до сплати відсотків в розмірі 75%. Зазначив, що вважає дії відповідачів щодо не компенсування належних до сплати відсотків є прямими збитками в розумінні ст.623 ЦК України та односторонньою відмовою відповідачів від взятих на себе зобов'язань.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 03.04.2015 року було прийнято до провадження апеляційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та призначено справу № 910/11255/14 до розгляду.

Розгляд справи відкладався в зв'язку з неявкою в судові засідання представника третьої особи.

27.05.2015 року представник третьої особи, не з'явився, про причини неявки суд не повідомив, як свідчать матеріали справи, про час та місце розгляду справи всі представники були повідомлені належним чином.

Особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце її розгляду судом, якщо ухвалу про порушення провадження у справі надіслано за поштовою адресою, зазначеною в позовній заяві (Інформаційний лист Вищого господарського суду від 13.08.2008 р. № 01-8/482 із змінами станом на 29.06.2010 року „Про деякі питання застосування норми Господарського процесуального кодексу України“).

Відповідно до п. 3.9 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 18 від 26.12.2011 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" у випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

Враховуючи те, що матеріали справи містять докази повідомлення всіх учасників судового процесу про дату, час та місце судового засідання, судова колегія вважає можливим розглянути справу у

відсутності представника третьої особи, за наявними у справі доказами.

Представник позивача, у судовому засіданні, підтримав вимоги апеляційної скарги, просив її задовольнити, рішення скасувати, прийняти нове рішення яким задовольнити позовні вимоги в повному обсязі.

Представники відповідачів 1, 2 та Прокуратури, заперечили проти вимог апеляційної скарги, просили її залишити без задоволення, а рішення суду першої інстанції без змін.

Заслухавши пояснення представника позивача представників відповідачів 1,2 та прокуратури, вивчивши матеріали справи, розглянувши доводи апеляційної скарги, дослідивши письмові докази, долучені до матеріалів справи, виходячи з вимог чинного законодавства, апеляційний суд дійшов висновку, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає з наступних підстав.

Згідно ст. 101 Господарського процесуального кодексу апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду в повному обсязі. В апеляційній інстанції не приймаються і не розглядаються вимоги, що не були предметом розгляду в суді першої інстанції.

Як встановлено судом першої інстанції та підтверджується матеріалами справи, Рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року за № 375/1351 (із змінами та доповненнями) "Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві" затверджено положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві; визначено банк "Хрещатик" уповноваженим банком для здійснення кредитування згідно з цим положенням; зобов'язано Головне управління з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) укласти відповідні угоди з уповноваженим банком.

19.09.2001 року на виконання вимог рішення Київської міської ради, між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та ВАТ "Комерційним банком "Хрещатик" була укладена відповідна Угода про співробітництво(т.1 а.с.79).

Рішенням конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 06.07.2007 року (протокол засідання № 4)(т.1 а.с.74) було рекомендовано ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 13 829 000,00 грн. терміном на 36 місяців для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ, Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

10.08.2007 року між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальником) та ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик", яке в подальшому змінило найменування на ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" (кредитором) було укладено кредитний договір № 54-47/4-07 (Кредитний договір).

10.08.2007 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" (ВАТ"Комерційний банк "Хрещатик") (кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено договір № 23 (т.1 а.с.31) про встановлення порядку сплати відсотків за користування не відновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з Кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року (договір 1).

За умовами вищезазначеного договору 1, кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року, укладеного між кредитором та позичальником, відкрив позичальнику невідновлювальну кредитну лінію у сумі 13 829 000,00 грн. під 19.5 % річних для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ (Кредитний договір) (п.1.1 договору 1). Управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Кредитного договору компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Кредитним договором.(п. 1.2 договору 1). Позичальник з періодичністю, встановленою Кредитним договором, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Кредитним договором (пункт 1.3. договору 1).

У відповідності до пунктів 2.2. та 2.4. договору 1 кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, а не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті. Сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Кредитним договором. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно кредитного договору.

Пунктами 3.4. та 3.5 договору № 1 передбачено, що управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору. Позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Кредитного договору та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

З матеріалів справи вбачається, що додатковими угодами № 1/5-ДУ від 24.04.2008 року(т.1 а.с.34), № 2/10-ДУ від 26.06.2009 року(т.1 а.с.36), № 3/22-ДУ від 23.10.2009 року(т.1 а.с.38), № 4/3-ДУ від 25.10.2010 року(т.1 а.с.40), № 5/2-ДУ від 25.08.2011 року(т.1 а.с.42), № 6/2-ДУ від 07.11.2012 року(т.1 а.с.44) вносилися відповідні зміни до договору 1.

Рішенням конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 24.04.2008 року (протокол засідання № 3) було рекомендовано ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 30 000 000,00 грн. терміном на 36 місяців для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ, а Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

04.06.2008 року між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальником) та ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик", яке в (ПАТ "Комерційний

банк "Хрещатик") (кредитором) було укладено генеральний договір № 24-47/1-08G (угода).

04.06.2008 року між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик", (ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик") (кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено Договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008 року (договір 2)(т.1 а.с.16).

За умовами вищезазначеного договору 2 кредитор в межах положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до генерального договору № 24-47/1-08G від 04.06.2008 року, укладеного між кредитором та позичальником, встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у сумі 30 000 000,00 грн. під 23.5 % річних для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ (угода) (п. 1.1. договору 2).

У відповідності до пунктів 1.2. та 1.3 договору 2 управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 року засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Угоди компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Угодою. Позичальник з періодичністю, встановленою Угодою, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої Угодою.

Пунктами 2.2 та 2.4 договору 2 передбачено, що кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті. Сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього Договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Угодою. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно з Угодою.

За умовами пунктів 3.4. та 3.5 договору № 2 управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінню для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору. Позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Угоди та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/11-ДУ від 26.06.2009 року (т.1 а.с.19), № 2/22-ДУ від 23.10.2009 року(т.1 а.с.21), № 3/4-ДУ від 25.10.2010 року(т.1 а.с.23), № 4/1-ДУ від 30.06.2011 року (т.1 а.с.25), № 5/1-ДУ від 01.06.2012 року(т.1 а.с.27), № 6/3-ДУ від 07.11.2012 року(т.1 а.с.29) вносилися відповідні зміни до Договору 2.

Позивач звернувся з позовними вимогами на підставі того, що відповідачем не сплачувалася компенсаційна частина відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, відповідно до договору 1 та договору 2, внаслідок чого у останнього утворилася заборгованість в розмірі 15 532 433,81 грн.

Відмовляючи в задоволенні позовних вимог, суд першої інстанції звернув увагу на те, що компенсація зі сплати відсотків за користування кредитом сплачується банку, а не боржнику. Крім того, за умовами укладених між сторонами договорів про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом кредитором є банк, а боржником - позичальник, тобто позивач, відтак, позовні вимоги є безпідставними.

Колегія суддів погоджується з такими висновками суду першої інстанції зважаючи на наступне.

Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 11 ЦК України, підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Згідно ч. 1 ст. 509 ЦК України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Відповідно до ст. 1054 ЦК України за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти. До відносин за кредитним договором застосовуються положення Цивільного кодексу України про Договір позики, якщо інше не встановлено законодавством і не впливає із суті кредитного договору.

Як свідчать матеріали справи, та було вірно встановлено судом першої інстанції, договором № 1 та договором № 2 не передбачено майново-господарських зобов'язань позичальника та управління один перед одним.

Колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції, що доводи скаржника щодо обов'язку відповідача сплати компенсаційної частини відсотків позивачу є безпідставними та необґрунтованими, оскільки пунктами 3.4 договору № 1 та договору № 2 передбачено, що компенсація сплачується кредитору.

Також, суд першої інстанції вірно прийняв до уваги, що сплата компенсаційної частини відсотків здійснюється управлінням на підставі угоди про співробітництво від 19.09.2001 року. Оскільки бюджет міста Києва приймається на один рік і кошти з бюджету міста на "Підтримку малого і середнього підприємництва" кожного року Київською міською радою передбачаються в різних обсягах, між кредитором та управлінням щорічно укладають додаткові угоди до угоди про співробітництво від 19.09.2001 року, з урахуванням відповідних бюджетних асигнувань і компенсаційна виплата здійснюється в межах щорічних бюджетних асигнувань, затверджених відповідними рішеннями Київської міської ради.

Рішенням Київської міської ради від 04.02.2014 року № 6/10152 "Про бюджет міста Києва на 2014 рік" за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва відповідачу-2 на підтримку малого та середнього підприємництва передбачено 100 000,00 грн. У 2013-2014 роках бюджетні асигнування відповідачу-2 на зазначені цілі не виділялись, що підтверджується також листом виконавчого комітету Київської міської ради № 005-2260 від 09.07.2013 року (т.1 а.с.46).

Таким чином, у разі відсутності бюджетних асигнувань управління (відповідач - 2) не зобов'язане сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків. Зазначене обумовлено угодою про співробітництво від 19.09.2001 року, укладеною між відповідачем 2 і банком, та щорічними додатковими угодами до неї.

За таких обставин, колегія суддів вважає, що договором № 1 та договором № 2 визначено повну відповідальність позичальника за сплату відсотків, передбачених кредитним договором та угодою.

Враховуючи вищевикладене, та докази які містяться в матеріалах справи, колегія суддів вважає, що суд першої інстанції вірно дійшов висновку про відмову в задоволенні вимог позивача, оскільки останнім не доведено наявності у даній справі тих обставин, які є підставою для їх задоволення.

Відповідно до ст. ст. 43, 33, 34 ГПК України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності, сторони та інші особи, які беруть участь у справі, обґрунтовують свої вимоги і заперечення поданими судом доказами. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Доводи апеляційної скарги не спростовують висновку місцевого господарського суду з огляду на вищевикладене.

Дослідивши матеріали наявні у справі, апеляційний суд робить висновок, що суд першої інстанції дав належну оцінку доказам по справі та виніс законне обґрунтоване рішення, яке відповідає чинному законодавству, фактичним обставинам і матеріалам справи.

Виходячи з вищевикладеного, колегія суддів вважає, що скажник не довів обґрунтованість своєї апеляційної скарги, докази на підтвердження своїх вимог суду не надав, апеляційний суд погоджується із рішенням господарського суду міста Києва від 02.12.2014 року у справі № 910/11255/14, отже підстав для його скасування або зміни не вбачається.

Керуючись ст. ст. 99, 101, 103, 105 Господарського процесуального кодексу України суд,-

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" на рішення господарського суду міста Києва від 02.12.2014 року у справі № 910/11255/14 залишити без задоволення.

Рішення господарського суду міста Києва від 02.12.2014 року у справі № 910/11255/14 залишити без змін.

Матеріали справи № 910/11255/14 повернути до місцевого господарського суду.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена у касаційному порядку до Вищого господарського суду України через суд апеляційної інстанції протягом двадцяти днів.

Головуючий суддя

М.А. Руденко

Судді

Є.Ю. Пономаренко

В.В. Шапран

Категорія справи № 910/11255/14: Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Виконання договору кредитування; Інший спір про виконання договору кредитування. Надіслано для оприлюднення: 28.08.2015. Зареєстровано: 30.08.2015. Забезпечено надання загального доступу: 31.08.2015.

Номер судового провадження: не визначено

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

27 серпня 2015 року Справа № 910/11255/14

Вищий господарський суд України у складі колегії суддів:

головуючого судді Саранюка В.І. - доповідача у справі суддів Владимиренко С.В. Гольцової С.В. розглянувши у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" на рішення від та на постанову від господарського суду міста Києва 02.12.2014 Київського апеляційного господарського суду 27.05.2015 у справі господарського суду № 910/11255/14 міста Києва за позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" до 1. Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація 2. Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради третя особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні позивача Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик" простягнення 24 682 963,37 грн. за участю представників:

від позивача - Вольвак О.М.

від відповідача-1 - Івченко М.В.

від відповідача-2 - Івченко М.В.

від третьої особи - Лютий О.П.

від прокуратури - Попенко О.С.

ВСТАНОВИВ:

Рішенням господарського суду міста Києва від 02.12.2014 у справі № 910/11255/14 (суддя Стасюк С.В.), залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 27.05.2015 (головуючий суддя Руденко М.А., судді: Пономаренко Є.Ю., Шапран В.В.) відмовлено Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позивач) в задоволенні позовних вимог.

Не погоджуючись із вказаними судовими актами, позивач звернувся з касаційною скаргою, в якій просить Вищий господарський суд України скасувати рішення господарського суду міста Києва від 02.12.2014, постанову Київського апеляційного господарського суду від 27.05.2015 у справі № 910/11255/14.

В касаційній скарзі заявник вказує на те, що позивачеві завдано матеріальних збитків, шляхом невиконання відповідачами взятих на себе зобов'язань.

Заслухавши пояснення представників сторін, обговоривши доводи касаційної скарги, перевіривши правильність застосування судами норм матеріального та процесуального права, колегія суддів Вищого господарського суду України дійшла висновку, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

Як встановлено судами попередніх інстанцій та підтверджується матеріалами справи, рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (із змінами та доповненнями) "Про затвердження Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві" затверджено положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання у м. Києві; визначено банк "Хрещатик" уповноваженим банком для здійснення кредитування згідно з цим положенням; зобов'язано Головне управління з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) укласти відповідні угоди з уповноваженим банком.

На виконання вимог рішення Київської міської ради, між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) та ВАТ "Комерційним банком "Хрещатик" укладено угоду про співробітництво від 19.09.2001.

Рішенням конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 06.07.2007, оформленим протокол засідання № 4, рекомендовано ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 13 829 000,00 грн. терміном на 36 місяців для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ, Головному управлінню з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

10.08.2007 між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик" (ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик") (кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено договір № 23 про встановлення порядку сплати відсотків за користування невідновлювальною кредитною лінією, наданою згідно з кредитним договором № 54-47/4-07 від 10.08.2007.

Відповідно до вказаного договору, кредитор в межах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 засідання Конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до кредитного договору № 54-47/4-07 від 10.08.2007, укладеного між кредитором та позичальником, відкрив позичальнику невідновлювальну кредитну лінію у сумі 13 829 000,00 грн. під 19,5 % річних для реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад інституту розвитку людини (інститут інвалідів) по вул. Крамського, 10, м. Київ (кредитний договір).

Згідно з пунктом 1.2 договору управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 4 від 06.07.2007 засідання Конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредиторі щомісячно протягом 36 місяців після укладення кредитного договору компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої кредитним договором. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою кредитним договором.

Пунктом 1.3 договору передбачено, що позичальник з періодичністю, встановленою кредитним договором, сплачує кредиторі частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку

25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитним договором.

У пункті 2.4 договору встановлено, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Кредитним договором. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно кредитного договору. В разі порушення строків сплати відсотків за користування кредитом, передбачених кредитним договором, позичальник сплачує кредитору пеню відповідно до кредитного договору.

Відповідно до пунктів 3.4. та 3.5 договору управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінням для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору. Позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов кредитного договору та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього договору.

Додатковими угодами № 1/5-ДУ від 24.04.2008, № 2/10-ДУ від 26.06.2009, № 3/22-ДУ від 23.10.2009, № 4/3-ДУ від 25.10.2010, № 5/2-ДУ від 25.08.2011, № 6/2-ДУ від 07.11.2012 вносилися зміни до договору.

Рішенням конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві від 24.04.2008, оформлених протоколом засідання № 3, рекомендовано ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик" надати Вищому навчальному закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" кредит в сумі 30 000 000,00 грн. терміном на 36 місяців для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ, а Головному управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київської міської ради - компенсувати за рахунок коштів, передбачених у бюджеті м. Києва для підтримки малого і середнього підприємництва, відкритому акціонерному товариству "Комерційний банк "Хрещатик" 75 % від загальної відсоткової ставки, встановленої кредитною угодою між банком та позичальником.

04.06.2008 між Головним управлінням з питань регуляторної політики та підприємництва виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) правонаступником якого є Департамент промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради (управління), ВАТ "Комерційний банк "Хрещатик", (ПАТ "Комерційний банк "Хрещатик")(кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник) укладено договір № 10 про встановлення порядку сплати відсотків за користування кредитом, наданим згідно з генеральним договором № 24-47/1-08G від 04.06.2008.

Пунктом 1.1 вказаного договору передбачено, що кредитор в межах положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 року № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886 та від 09.03.2006 № 165/3256), на умовах та згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, та відповідно до генерального договору № 24-47/1-08G від 04.06.2008, укладеного між кредитором та позичальником, встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у сумі 30 000 000,00 грн. під 23.5 % річних для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського, 10, м. Київ.

Відповідно до пунктів 1.2. та 1.3 договору управління, за дорученням позичальника, згідно з протоколом № 3 від 24.04.2008 засідання Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, сплачує кредитору щомісячно протягом 36 місяців після укладення Угоди компенсаційну частину відсотків у розмірі 75 % від суми загальної відсоткової ставки, встановленої угодою. Компенсаційна частина відсотків сплачується з періодичністю, встановленою Угодою. Позичальник з періодичністю, встановленою

угодою, сплачує кредитору частину відсотків в розмірі, що не підлягає компенсації, із розрахунку 25 % від загальної відсоткової ставки, встановленої угодою.

Згідно з пунктами 2.2 та 2.4 договору кредитор надає управлінню в термін до 23 числа кожного місяця письмове повідомлення з розрахунком відсотків, що підлягають сплаті позичальником і управлінням в поточному місяці. Управління впродовж 5 робочих днів після отримання цього письмового повідомлення від кредитора, але не пізніше останнього банківського дня кожного місяця, за письмовим дорученням позичальника перераховує компенсаційну частину відсотків із розрахунку 75 % від суми відсотків, що підлягають сплаті. Сторони погодили, що в разі несплати управлінням компенсаційної частини відсотків в строки, передбачені пунктом 2.2. цього договору, позичальник зобов'язаний сплатити відповідну компенсаційну частину процентного платежу за рахунок власних коштів в строки, встановлені Угодою. Після перерахування управлінням кредитору затриманого компенсаційного платежу, кредитор зобов'язаний повернути позичальнику отримані кошти на його поточний рахунок або зарахувати в рахунок майбутніх платежів позичальника по сплаті відсотків за користування кредитом згідно з угодою.

У пунктах 3.4. та 3.5 договору встановлено, що управління зобов'язується в межах бюджетних асигнувань, передбачених управлінням для підтримки малого і середнього підприємництва, у строки і в порядку, встановлені цим договором, сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків кредитору. Позичальник відповідає за своєчасну сплату відсотків в повному обсязі відповідно до умов Угоди та в порядку, передбаченому в розділі 2 цього Договору.

Додатковими угодами № 1/11-ДУ від 26.06.2009, № 2/22-ДУ від 23.10.2009, № 3/4-ДУ від 25.10.2010, № 4/1-ДУ від 30.06.2011, № 5/1-ДУ від 01.06.2012, № 6/3-ДУ від 07.11.2012 вносилися зміни до договору.

Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" звернувся до господарського суду міста Києва з позовною заявою про стягнення з Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту промисловості та розвитку підприємництва виконавчого органу Київської міської ради 24 682 963,37 грн.

В подальшому, 09.09.2014 позивач уточнив позовні вимоги, в яких останній просив стягнути солідарно з Виконавчого органу Київської міської ради та Департаменту промисловості та розвитку 15 532 433,81 грн. збитків, завданих відповідачами невиконанням договорів про встановлення порядку сплати відсотків № 23 від 10.08.2007, № 10 від 04.06.2008.

Позовні вимоги мотивовані нормами статей 224, 225 Господарського кодексу України, статтею 623 Цивільного кодексу України.

Судами попередніх інстанцій, з позицією яких погоджується колегія суддів Вищого господарського суду України, в задоволенні позовних вимог відмовлено.

Відповідно до статті 11 Цивільного кодексу України підставами виникнення цивільних прав та обов'язків є зокрема, договори.

Як встановлено судами, договорами про встановлення порядку сплати відсотків № 23 від 10.08.2007, № 10 від 04.06.2008 не передбачено майново-господарських зобов'язань позичальника та управління один перед одним.

Пунктами 3.4 вказаних договорів передбачено, що компенсація сплачується кредитору, на позичальника покладено повну відповідальність за сплату відсотків, передбачених кредитним договором та угодою.

Крім того, сплата компенсаційної частини відсотків здійснюється управлінням на підставі угоди про співробітництво від 19.09.2001 року. Оскільки бюджет міста Києва приймається на один рік і кошти з бюджету міста на "Підтримку малого і середнього підприємництва" кожного року Київською міською радою передбачаються в різних обсягах, між кредитором та управлінням щорічно укладаються додаткові угоди до угоди про співробітництво від 19.09.2001, з урахуванням відповідних бюджетних

асигнувань і компенсаційна виплата здійснюється в межах щорічних бюджетних асигнувань, затверджених відповідними рішеннями Київради.

Рішенням Київської міської ради від 04.02.2014 № 6/10152 "Про бюджет міста Києва на 2014 рік" за рахунок коштів загального фонду бюджету міста Києва відповідачу-2 на підтримку малого та середнього підприємництва передбачено 100 000,00 грн. У 2013-2014 роках бюджетні асигнування відповідачу-2 на зазначені цілі не виділялись, що підтверджується листом виконавчого комітету Київської міської ради № 005-2260 від 09.07.2013.

Суди попередніх інстанцій зазначають, що у разі відсутності бюджетних асигнувань управління (відповідач - 2) не зобов'язане сплачувати відповідну компенсаційну частину належних до сплати відсотків. Зазначене обумовлено угодою про співробітництво від 19.09.2001, укладеною між відповідачем-2 і банком, та щорічними додатковими угодами до неї.

З аналізу статей 224, 225 Господарського кодексу України випливає, що особа, яка порушила зобов'язання, несе цивільно-правову відповідальність, зокрема, у вигляді відшкодування збитків.

Оскільки позивачем не доведено спричинених відповідачами збитків та наявності усіх елементів складу цивільного правопорушення, судами попередніх інстанцій правомірно відмовлено в задоволенні позовних вимог.

Виходячи із встановлених судами попередніх інстанцій обставин справи, з урахуванням того, що господарські суди у порядку статті 43 Господарського процесуального кодексу України всебічно і повно дослідили подані сторонами докази, усім доводам надали обґрунтовану та належну правову оцінку, проаналізували відносини сторін та правильно застосували до спірних правовідносин норми матеріального і процесуального права, відсутні підстави для зміни або скасування рішень судів попередніх інстанцій.

Доводи касаційної скарги не спростовують правильного висновку судів попередніх інстанцій, зводяться передусім до переоцінки доказів у справі, що виходить за межі повноважень суду касаційної інстанції, передбачених статтями 111-5, 111-7 Господарського процесуального кодексу України.

Керуючись ст.ст. 1115 - 1117, 1119, 11111 Господарського процесуального кодексу України, Вищий господарський суд України

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" залишити без задоволення.

Рішення господарського суду міста Києва від 02.12.2014 та постанову Київського апеляційного господарського суду від 27.05.2015 у справі № 910/11255/14 залишити без змін.

Головуючий суддя

В. Саранюк

Судді

С. Владимиренко

Л. Гольцова

Категорія справи № 910/11107/19: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають з корпоративних відносин; про оскарження рішень загальних зборів учасників товариств, органів управління.

Надіслано для оприлюднення: 08.08.2022. Зареєстровано: 08.08.2022. Забезпечено надання загального доступу: 09.08.2022.

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

27.07.2022Справа № 910/11107/19За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс"

до 1) Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

2) Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття"

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідачів - приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Незнайко Наталія Миколаївна

про визнання недійсними актів та договору

за позовом третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору Товариства з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані»

до 1) Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

2) Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття"

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідачів - приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Незнайко Наталія Миколаївна

про визнання договору недійсним,

Суддя Карабань Я.А.

Секретар судових засідань Федорова С.М.

Представники учасників справи:

від позивача: Щербак Є.М.;

від відповідача-1: Столярчук І.В.;

від відповідача-2: не з'явився;

від третьої особи яка не заявляє самостійних вимог: не з'явився;

від третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору: не з'явився;

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс" (надалі - позивач) звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до 1) Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (надалі - відповідач-1) та 2) Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" (надалі - відповідач-2), в якому просить суд:

- визнати недійсним розпорядження голови наглядової ради Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" Таланчука П.М. від 19.10.2017 №02;

- визнати недійсним рішення загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017, оформленого протоколом № 18 загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017, про безоплатну передачу Благодійній організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" будівлі літ. "Н", блок "А", загальною площею 3495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корпус 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000, та доручення ОСОБА_1 як голові наглядової ради Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" провести всі необхідні дії щодо оформлення документів для цього;

- визнати недійсним з моменту укладення договір про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

Позовні вимоги, з посилання на ст.203, 316, 317, 319, 321 Цивільного кодексу України, мотивовані тим, що на підставі оспорюваних розпорядження голови наглядової ради, рішення загальних зборів членів відповідачі незаконно вчинили дії по відчуженню належної позивачу будівлі.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 18.02.2020 у справі № 910/11107/19 (суддя Котков О.В.) позов задоволено.

Постановою Північного апеляційного господарського суду від 22.07.2020 у справі № 910/11107/19 рішення Господарського суду міста Києва від 18.02.2020 змінено, викладено його мотивувальну частину в редакції цієї постанови.

Постановою Верховного Суду від 21.01.2021 рішення Господарського суду міста Києва від 18.02.2020 та постанову Північного апеляційного господарського суду від 22.07.2020 у справі № 910/11107/19 скасовано, справу передано на новий розгляд до Господарського суду міста Києва.

02.02.2021 матеріали справи № 910/11107/19 надійшли до Господарського суду міста Києва та за результатом автоматизованого розподілу передані судді Карабань Я.А.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 04.02.2021 прийнято справу № 910/11107/19 до свого провадження та підготовче засідання призначено на 02.03.2021.

02.03.2021 від представника позивача надійшли письмові пояснення по суті спору, з урахуванням постанови Верховного Суду від 21.01.2021.

02.03.2021 до суду звернулося Товариство з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані» з позовом третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги на предмет спору, в якому просить суд визнати недійсним з моменту укладення договір про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

Позовні вимоги, з посиланням на ст.16, 203, 215, 317, 319, 334, 718, 718, 729 Цивільного кодексу України, обґрунтовані тим, що 18.02.2020 між нею, як покупцем та ТОВ «Офіс Сервіс», як продавцем, укладено договір купівлі продажу від 18.02.2020, відповідно до якого право власності на нерухоме майно - будівлю літ. «Н», блок «А», загальною площею 3 495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23, корп. 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000 перейшло до ТОВ «Алтея Компані». На час розгляду даної справи власником нерухомого майна, яке незаконно відчужено за договором про пожертву (дарування) від 21.10.2017 укладеним між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", є саме ТОВ «Алтея Компані», а тому вказаний договір порушує його права, як власника зазначеного нерухомого майна.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 05.04.2021 продовжено строк підготовчого провадження на 30 днів, підготовче засідання призначено на 28.04.2021.

Також ухвалою Господарського суду міста Києва від 05.04.2021 прийнято для спільного розгляду з первісним позовом позов третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору - Товариства з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані» (надалі-третья особа з самостійними вимогами) про визнання договору недійсним та вимоги за позовом третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору, об'єднано в одне провадження з первісним позовом.

28.04.2021 від представника відповідача-1 надійшов відзив на позов третьої особи.

28.04.2021 від позивача за первісним позовом надійшли письмові пояснення щодо позову третьої особи.

У підготовче засідання 28.04.2021 з'явилися представник позивача та відповідача-1, інші учасники справи в засідання не з'явилися, про день та час розгляду справи повідомлялися належним чином, про причини неявки суд не повідомили. Представники позивача та відповідача-1 заявили клопотання про відкладення підготовчого засідання. Протокольними ухвалами від 28.04.2021 судом залишено без розгляду пояснення позивача та відзив відповідача-1 на позов третьої особи з самостійними вимогами. Ухвалою Господарського суду міста Києва від 28.04.2021 відкладено підготовче засідання на 19.05.2021.

19.05.2021 від представника відповідача-1 надійшло клопотання про зупинення провадження у справі № 910/11107/19 до закінчення перегляду справи № 910/10440/19 Верховним Судом у складі колегії суддів Касаційного господарського суду.

У підготовче засідання 19.05.2021 з'явилися представник позивача та відповідача-1, інші учасники справи в засідання не з'явилися, про день та час розгляду справи повідомлялися належним чином, про причини неявки суд не повідомили. Представник відповідача-1 просила задовольнити подане клопотання про зупинення провадження в справі, представник позивача заперечувала проти задоволення вказаного клопотання. Протокольною ухвалою Господарського суду міста Києва від 19.05.2021 у задоволенні клопотання відповідача-1 про зупинення провадження в справі відмовлено, підготовче засідання відкладено на 09.06.2021.

У підготовче засідання 09.06.2021 з'явилися представники позивача, відповідача-1 та третьої особи з самостійними вимогами, інші учасники справи в засідання не з'явилися, про день та час розгляду справи повідомлялися своєчасно та належним чином. Враховуючи відсутність клопотань та повідомлень учасників судового процесу про намір вчинити дії, строк вчинення яких обмежений підготовчим провадженням, суд протокольною ухвалою від 09.06.2021 закрити підготовче провадження та призначив справу до судового розгляду по суті на 20.07.2021.

У судове засідання 20.07.2021 з'явилися представники позивача, відповідача-1 та третьої особи з самостійними вимогами, інші учасники справи в засідання не з'явилися, про день та час розгляду справи повідомлялися своєчасно та належним чином. Представник відповідача заявила клопотання про долучення до матеріалів справи копії постанови Верховного Суду від 15.06.2021 у справі №910/10440/19, проти долучення якої представник позивача заперечував, представник третьої особи з самостійними вимогами підтримав позицію представника позивача.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 20.07.2021 зупинено провадження в справі №910/11107/19 до набрання законної сили судовим рішенням у справі №910/10440/19.

Постановою Північного апеляційного господарського суду від 01.11.2021 ухвалу Господарського суду міста Києва про зупинення провадження від 20.07.2021 скасовано, а справу №910/11107/19 повернуто до суду першої інстанції для продовження розгляду справи.

25.11.2021 матеріали справи повернулися до Господарського суду міста Києва та 30.11.2021 передано судді Карабань Я.А.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 30.11.2021 судове засідання призначено на 02.02.2022.

Засідання призначене на 02.02.2022 не відбулося, в зв'язку із перебуванням судді Карабань Я.А. на лікарняному. Ухвалою Господарського суду міста Києва від 14.02.2022 судове засідання призначено на 05.04.2022.

Засідання призначене на 05.04.2022 не відбулося. Ухвалою Господарського суду міста Києва від 12.04.2022 судове засідання призначено на 08.06.2022.

08.06.2022 від представника третьої з самостійними вимогами надійшло клопотання про розгляд справи за відсутності її представника, яке не містить електронного підпису, а тому залишено судом без розгляду.

У судовому засіданні 08.06.2022 з'явилися представник позивача та відповідача-1, інші учасники справи в засіданні не з'явилися, в матеріалах справи відсутні відомості щодо їх належного повідомлення. Ухвалою Господарського суду міста Києва від 08.06.2022 судове засідання відкладено на 27.07.2022.

23.07.2022 від представника третьої з самостійними вимогами надійшло клопотання про розгляд справи за його відсутності, позовні вимоги за позовом третьої особи підтримав та просив їх задовольнити.

Представник позивача за первісним позовом у судовому засіданні 27.07.2022 надав пояснення по суті позовних вимог, позов просив задовольнити, представник відповідача-1 заперечував проти задоволення первісного позову та позову третьої особи в повному обсязі. Інші учасники справи в судовому засіданні не з'явилися, про розгляд справи були повідомлені належним чином, про причини неявки суд не повідомили.

Згідно із ч. 1 ст. 202 ГПК України неявка в судовому засіданні будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Суд дійшов висновку, що неявка представників відповідача та третіх осіб у судовому засіданні не перешкоджає розгляду справи по суті.

У судовому засіданні 27.07.2022 відповідно до ст. 240 Господарського кодексу України проголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши надані документи та матеріали, заслухавши пояснення представників сторін, з'ясувавши обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши в сукупності докази, які мають значення для розгляду справи та вирішення спору по суті, суд

ВСТАНОВИВ:

12.06.2008 між відповідачем-1 та ПАТ КБ «Хрещатик», в забезпечення виконання ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (відповідача-1) у повному обсязі своїх зобов'язань, що випливають з кредитних договорів № 40-47/4-07 від 26.06.2007, № 54-47/4-07 від 10.08.2007, №24-47/1-08/1 від 04.06.2008, №58-47/1-13 від 24.12.2013, був укладений договір іпотеки №24-47/1-08/04 (із наступним змінами та доповненнями), відповідно до якого відповідач-1 передав, а банк прийняв в іпотеку нерухоме майно - будівлю загальною площею 3495 кв.м., що розташована за

адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23; предмет іпотеки складається з: будівля літ. «Н», блок «А», загальною площею 3 495 кв.м.

22.09.2017 між ПАТ КБ "Хрещатик" (банк) та ТОВ ФК "Фактор плюс" (новий кредитор) укладено договір № 2017/2-Ю про відступлення (купівлі-продажу) прав вимоги, згідно з п. 2.1. якого банк відступає шляхом продажу новому кредитору належні банку, а новий кредитор набуває у обов'язі та на умовах, визначених договором, права вимоги банку до позичальника - ВНЗ ВМУРЛ "Україна" (боржник) за кредитними договорами №24-47/1-08/1 від 04.06.2008, №58-47/1-13 від 24.12.2013, що укладені в рамках генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008, за кредитними договорами №40-47/4-07 від 26.06.2007, №54-47/4-07 від 10.08.2007, та/або договором іпотеки №24-47/1-08/04 від 12.06.2008 та/або договором № 58-47/1-13/02 застави рухомого майна (у т.ч. основних засобів) від 25.03.2015, з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку №1 до цього договору (далі - основні договори).

22.09.2017 між ПАТ КБ "Хрещатик" (первісний іпотекодержатель) та ТОВ ФК "Фактор плюс" (новий іпотекодержатель) укладено договір № 2017/2-Ю-1 про відступлення прав вимоги за договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером №1664, за умовами якого первісний іпотекодержатель (банк) відступає новому іпотекодержателю (ТОВ ФК «Фактор плюс») права за договором іпотеки, визначеним в пункті 1.2. цього договору, а новий іпотекодержатель приймає це відступлення.

02.10.2017 між ТОВ ФК "Фактор плюс" (первісний кредитор) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) (новий кредитор) укладено договір № 02/10-17/2 про відступлення частини прав вимоги, за умовами якого первісний кредитор відступає новому кредитору, а новий кредитор набуває частину права вимоги первісного кредитора до позичальника - відповідача-1, в розмірі, зазначеному у додатку №1 до цього договору, надалі за текстом - боржник, включаючи права вимоги до правонаступників боржника, спадкоємців боржника або інших осіб, до яких перейшли обов'язки боржника за кредитними договорами: №24-47/1-08/G - генеральний договір та кредитними договорами в рамках генерального: №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та №58-47/1-13 від 24.12.2013, а також №40-47/4-07 від 26.06.2007 та № 54-47/4-07 від 10.08.2907, договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку №1 до цього договору (основні договори), що були укладені між боржником (відповідач-1) та ПАТ КБ "Хрещатик".

02.10.2017 між ТОВ ФК "Фактор плюс" (первісний іпотекодержатель) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) (новий іпотекодержатель) укладено договір № 02/10-17/3 про відступлення прав вимоги за договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008, за умовами якого первісний іпотекодержатель відступає новому іпотекодержателю права за договором іпотеки, визначеним в пункті 1.2 цього договору, а новий іпотекодержатель приймає це відступлення. Договір № 02/10-17/3 посвідчений приватним нотаріусом Джуриною Л.В. та зареєстровано в реєстрі за №2051.

06.10.2017 ТОВ «ФК «Фактор Плюс» листом №06.10.2017 від 06.10.2017 повідомило ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (відповідача-1) про відступлення права вимоги за кредитними договорами та іпотечним договором ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачу за первісним позовом) згідно з договорами № 02/10-17/2 та № 02/10-17/3, укладеними між ТОВ «ФК «Фактор Плюс» та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс».

04.10.2017 договором №1, зареєстрованим в реєстрі за №2071 до договору № 02/10-17/3 внесені зміни. Договір №1 від 04.10.2017 посвідчений приватним нотаріусом Джуриною Л.В.

З наявного в матеріалах справи витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності, індексний номер витягу 100235890 (т.1, а.с.25-26), вбачається, що 12.10.2017 приватним нотаріусом Нотари О.І. за ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) зареєстровано право власності на об'єкт нерухомого майна - будівлю, літ. «Н» блок «А», загальною площею 3495 кв.м., що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1. Підстава внесення запису: рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, індексний номер № 37552659 від 12.10.2017, приватний нотаріус Нотари Олег Іванович, Київський міський

нотаріальний округ. Підстава виникнення права власності, зокрема, договір відступлення права вимоги за договором іпотеки, серія та номер: 2051, виданий 02.10.2017, видавник: Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Джуринська Л.В.; договір про внесення змін до договору про відступлення права вимоги за договором іпотеки, серія та номер: 2071, виданий 04.10.2017, видавник: Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Джуринська Л.В., номер запису про право власності 22807479.

19.10.2017 головою наглядової ради Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (відповідач-1) Таланчуком П.М. прийнято розпорядження № 02 від 19.10.2017 про надання згоди на безоплатну передачу (пожертву) з балансу Університету "Україна" об'єкту нерухомого майна - будівлі, літ. "Н" блок "А" за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1, загальною площею 3495 кв.м., яке належить Університету, на баланс Благодійного фонду "Добробут ХХІ століття" (відповідача-2).

Рішенням загальних зборів членів Благодійного фонду "Добробут ХХІ століття", оформленого протоколом № 18 від 20.10.2017, прийнято на баланс Благодійного фонду "Добробут ХХІ століття" об'єкт нерухомого майна - будівлю, літ. "Н" блок "А" за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1, загальною площею 3495 кв.м., яка належить Університету на праві власності.

21.10.2017 між Університетом (пожертвувач), в особі голови наглядової ради Таланчука П.М. (відповідач-1), та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" (відповідач-2) (обдарований), від імені якої на підставі довіреності посвідченої 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М., за реєстровим № 62 діяв ОСОБА_1, укладено договір про пожертву (дарування), посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63 (надалі - договір про пожертву).

Відповідно до п. 1.1. договору про пожертву, жертвувач передає у пожертву (дарує), а обдарований приймає у пожертву будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м (предмет договору).

У Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно містився запис про реєстрацію за відповідачем-2 права власності на спірну будівлю; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень за номером 37689364 від 21.10.2017 (т.1.а.с.31).

21.10.2017 між відповідачем-2 (іпотекодавець), в особі директора фонду Таланчука П.М. та ОСОБА_2 (іпотекодержатель) укладено іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №64, відповідно до п. 1.1. якого, іпотекодавець передає іпотекодержателю в іпотеку нерухоме майно: будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м (предмет договору).

Відповідно до п. 1.1.1. іпотечного договору, предмет договору належить іпотекодавцю на праві власності на праві договору про пожертву (дарування), посвідченого приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. 21.10.2017 за реєстровим №63. З наявного в матеріалах справи примірника Інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна, вбачається, що до реєстру було внесено запис про іпотеку згідно з вказаним іпотечним договором; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень номер 37689368 від 21.10.2017.

06.11.2017 між відповідачем-2 (позичальник) та ОСОБА_1 (позикодавець) укладено договір позики, відповідно до п. 1.1. якого, забезпеченням зобов'язання за цим договором передається нерухоме майно - будівля літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м.

06.11.2017 між відповідачем-2 (іпотекодавець) та ОСОБА_1 (іпотекодержатель) укладено іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Дубенко К.С. та зареєстрований в реєстрі за № 217, відповідно до п. 1.2. якого, в забезпечення виконання зобов'язань іпотекодавця за договором позики іпотекодавець передає в іпотеку нерухоме майно:

будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1, загальною площею 3495 кв.м.

З наявного в матеріалах справи примірника інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна, вбачається, що до реєстру було внесено запис про іпотеку згідно з вказаним іпотечним договором; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень номер 37971908 від 06.11.2017 (т.1., а.с. 30-39).

Наказом Міністерства юстиції України №3525/5 від 09.11.2017 "Про скасування рішень про державну реєстрацію прав та їх обтяжень" скасовано рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 21.10.2017 № № 37688182, 37688157, прийняті державним реєстратором Комунального підприємства Мирнопільської сільської ради "Результат" у м. Києві Шейк-Сейкіним О.А. та внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень; скасовано рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 21.01.2017 № № 37689364, 37689368, 37689369, від 31.10.2017 № 37871683, прийняті приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень; скасовано рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 06.11.2017 № № 37971908, 37972055, прийняті приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Дубенко К.Є. та внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень.

09.11.2017 державним реєстратором Департаменту державної реєстрації Міністерства юстиції України Сторчаком С.П. скасовано право власності Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" на будівлю, скасовано реєстраційну дію щодо реєстрації переходу права власності на будівлю до Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", скасовано реєстраційну дію державного реєстратора комунального підприємства Мирнопільської сільської ради "Результат" у м. Києві Шейк-Сейкіна О.А. про скасування іпотеки ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" на будівлю, скасовано запис про перебування будівлі в іпотеці ОСОБА_1 за договором іпотеки від 06.11.2017 року з Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", скасовано запис про перебування будівлі в іпотеці ОСОБА_2 за договором іпотеки від 21.10.2017 з Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття". Вказане підтверджується інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та реєстру права власності на нерухоме майно.

18.02.2020 між ТОВ «Алтея Компані» (третья особа з самостійними вимогами) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) укладено договір купівлі-продажу нерухомого майна- будівлі літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1 , загальною площею 3495 кв.м. Вказаний договір 18.02.2020 посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Джуринською Л.В. за реєстровим номером 329.

18.02.2020 в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно зареєстровано право власності на нерухоме майно за третьою особою з самостійними вимогами, запис 35534222 внесено на підставі рішення приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Джуринською Л.В. як державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, індексний номер 51185748 від 18.02.2020.

Так, предметом спору за позовом ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивач за первісним власником) є вимоги про визнання недійсним розпорядження голови наглядової ради Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" Таланчука П.М. від 19.10.2017 № 02; визнання недійсним рішення загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017, оформленого протоколом №18 загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017, про безоплатну передачу Благодійній організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" будівлі літ. "Н", блок "А", загальною площею 3495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корпус 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000, та доручення ОСОБА_1 як голові

наглядової ради Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" провести всі необхідні дії щодо оформлення документів для цього; визнання недійсним з моменту укладення договору про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

Позовні вимоги за первісним позовом обґрунтовані тим, що на підставі оспорюваних правочинів, відповідачі 1 і 2 незаконно, в порушення статей 316, 317, 319, 321 ЦК України вчинили дії по незаконному відчуженню належної на праві власності позивачу будівлі літ. "Н", блок "А", загальною площею 3495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корпус 1. Отже, вказані правочини порушують його права, як власника, зазначеного нерухомого майна.

У подальшому Товариство з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані» звернулося з позовом третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги на предмет спору, в якому просить суд визнати недійсним з моменту укладення договору про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

В обґрунтування позовних вимог третя особа із самостійними вимогами вказує, що на момент початку нового розгляду справи № 910/11107/19 фактичні обставини змінилися, оскільки після ухвалення Господарським судом міста Києва рішення від 18.02.2020 між нею, як покупцем та ТОВ «Офіс Сервіс», як продавцем, укладено договір купівлі продажу від 18.02.2020, відповідно до якого право власності на нерухоме майно - будівлю літ. «Н», блок «А», загальною площею 3 495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23, корп. 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000 перейшло до ТОВ «Алтея Компані». На час розгляду даної справи власником нерухомого майна, яке незаконно відчужено за договором про пожертву (дарування) від 21.10.2017 укладеним між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", є саме ТОВ «Алтея Компані», а тому вказаний договір порушує його права, як власника зазначеного нерухомого майна.

Тобто в цій справі позови про визнання недійсним, зокрема, договору про пожертву (дарування) подали особи (позивач за первісним позовом та третя особа з самостійними вимогами), які фактично не були сторонами спірного договору про пожертву (дарування) від 21.10.2017 - заінтересовані особи.

Об'єднана палата в постанові від 16.10.2020 у справі № 910/12787/17 зазначила, що особа, яка звертається до суду з позовом про визнання недійсним договору (чи його окремих положень), повинна довести конкретні факти порушення її майнових прав та інтересів, а саме: має довести, що її права та законні інтереси як заінтересованої особи безпосередньо порушені оспорюваним договором і в результаті визнання його (чи його окремих положень) недійсним майнові права заінтересованої особи буде захищено та відновлено.

Реалізуючи право на судовий захист і звертаючись до суду з позовом про визнання недійсним правочину, стороною якого не є, позивач зобов'язаний довести (підтвердити) в установленому законом порядку, яким чином оспорюваний ним договір порушує (зачіпає) його права та законні інтереси, а суд, у свою чергу, - перевірити доводи та докази, якими позивач обґрунтовує такі свої вимоги, і в залежності від встановленого вирішити питання про наявність чи відсутність підстав для правового захисту позивача. Відсутність порушеного або оспорюваного права позивача є підставою для ухвалення рішення про відмову у задоволенні позову, незалежно від інших встановлених судом обставин.

Верховний Суд України неодноразово наголошував (постанови від 01.06.2016 у справі № 920/1771/14, від 30.11.2016 у справі № 910/31110/15), що під час вирішення спору про визнання недійсним оспорюваного правочину необхідно застосовувати загальні положення статей 3, 15, 16 Цивільного кодексу України, які передбачають право кожної особи на судовий захист саме порушеного цивільного права. За результатами розгляду такого спору вирішується питання про спростування

презумпції правомірності правочину і має бути встановлено не лише наявність підстав недійсності правочину, що передбачені законом, але й визначено, чи було порушене цивільне право особи, за захистом якого позивач звернувся до суду, яке саме право порушено, в чому полягає його порушення, оскільки в залежності від цього визначається належний спосіб захисту порушеного права, якщо воно мало місце.

Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного Суду від 14.01.2021 у справі №910/15803/19.

Отже, під час вирішення даної справи судом має бути досліджено питання щодо заінтересованої особи (власника нерухомого майна) права якого порушення оспорюваним правочинами.

Статтею 15 Цивільного кодексу України передбачено право кожної особи на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

З урахування положень статті 4 Господарського процесуального кодексу України, наведені приписи законодавства визначають об'єктом захисту, у тому числі судового, порушене, невизнане або оспорюване право.

Відповідно до змісту частини першої статті 16 Цивільного кодексу України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Згідно зі статтею 16 Цивільного кодексу України визнання правочину недійсним є одним з передбачених законом способів захисту цивільних прав та інтересів осіб, а загальні вимоги щодо недійсності правочину передбачені статтею 215 цього Кодексу.

Підставою недійсності правочину, згідно приписами вказаної вище статті, є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами 1-3, 5 та 6 статті 203 цього Кодексу.

Статтею 203 Цивільного кодексу України встановлено, що зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам. Особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності. Волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі. Правочин має вчинятися у формі, встановленій законом. Правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним.

Недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається (частина 2 статті 215 Цивільний кодекс України).

Отже, при вирішенні позову про визнання недійсним оспорюваного правочину підлягають застосуванню загальні приписи статей 3, 15, 16 Цивільного кодексу України, які передбачають право кожної особи на судовий захист саме порушеного цивільного права. За результатами розгляду такого спору вирішується питання про спростування презумпції правомірності правочину й має бути встановлено не лише наявність підстав недійсності правочину, передбачених законом, але й визначено, чи було порушене цивільне право особи, за захистом якого позивач звернувся до суду, яке саме право порушене, в чому полягає його порушення, оскільки залежно від цього визначається необхідний спосіб захисту порушеного права, якщо таке порушення відбулось.

За висновком об'єднаної палати Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 16.10.2020 у справі № 910/12787/17 особа, яка звертається до суду з позовом про визнання недійсним договору (чи його окремих положень), повинна довести конкретні факти порушення її майнових прав та інтересів, а саме: має довести, що її права та законні інтереси безпосередньо порушені оспорюваним договором і в результаті визнання його (чи його окремих положень) недійсним майнові права заінтересованої особи буде захищено та відновлено. При цьому відсутність порушення прав та законних інтересів позивача є самостійною, достатньою підставою для відмови у позові (постанови Верховного Суду від 04.12.2019 у справі № 910/15262/18, від 03.03.2020 у справі № 910/6091/19).

Відповідно до рішення Конституційного Суду України від 01.12.2004 № 18-рп/2004 поняття "охоронюваний законом інтерес" що вживається в законах України у логічно-смісловому зв'язку з поняттям "права", треба розуміти як прагнення до користування конкретним матеріальним та/або нематеріальним благом, як зумовлений загальним змістом об'єктивного і прямо не опосередкований у суб'єктивному праві простий легітимний дозвіл, що є самостійним об'єктом судового захисту та інших засобів правової охорони з метою задоволення індивідуальних і колективних потреб, які не суперечать Конституції і законам України, суспільним інтересам, справедливості, добросовісності, розумності та іншим загальноправовим засадам.

Суд зазначає, що лише встановивши наявність у особи, яка звернулася з позовом, суб'єктивного матеріального права або охоронюваного законом інтересу, на захист яких подано позов, суд з'ясовує наявність чи відсутність факту порушення, невизнання або оспорення і відповідно ухвалює рішення про захист порушеного права або відмовляє позивачу в захисті, встановивши безпідставність та необґрунтованість заявлених вимог. Реалізація цивільно-правового захисту відбувається шляхом усунення порушень цивільного права чи інтересу, покладення виконання обов'язку по відновленню порушеного права на порушника.

Так, позивач за первісним позовом вказує, що на підставі оспорюваних правочинів відповідачі 1 і 2 вчинили дії по незаконному відчуженню належної позивачу будівлі, а отже, вказані правочини порушують його права, як власника, зазначеного нерухомого майна.

Однак, позивачем за первісним позовом, як колишнім власником майна, не доведено, яким чином порушені його права власника чи законний інтерес на даний час та яким чином задоволення позову їх відновить, оскільки, як зазначено судом вище, 18.02.2020 позивач відчужив будівлю літ. «Н», блок «А», загальною площею 3 495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23, корп. 1 ТОВ «Алтея Компані» (третій особі з самостійними вимогами) та саме вона на даний час є власником вказаного нерухомого майна.

Суд зазначає, що недоведеність наявності порушення оспорюваними правочинами інтересів і прав позивача за первісним позовом є самостійною підставою для відмови в позові.

Враховуючи зазначене вище первісний позов задоволенню не підлягає.

Пунктами 3-5 статті 267 Цивільного кодексу України встановлено, що позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові. Якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту.

Оскільки позовні вимоги ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" задоволенню не підлягають, заява відповідача-1 про застосування строку позовної давності до первісного позову судом не вирішується.

Щодо позовних вимог третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги на предмет спору - ТОВ «Алтея Компані», суд зазначає таке.

Згідно з ч.3 ст.215 Цивільного кодексу України, якщо недійсність правочину прямо не встановлена законом, але одна із сторін або інша заінтересована особа заперечує його дійсність на підставах, встановлених законом, такий правочин може бути визнаний судом недійсним (оспорюваний правочин).

Цивільний кодекс України не містить визначення поняття «заінтересована особа», тобто залишає його оціночним. Тому слід враховувати, що заінтересованою особою є будь-яка особа, яка має конкретний майновий інтерес в оспорюваному договорі. Така особа, яка звертається до суду з позовом про визнання договору недійсним, повинна довести конкретні факти порушення її майнових прав та інтересів.

У зв'язку з цим виділяють декілька критеріїв визначення заінтересованості позивача в оспорюваному договорі: 1) права і законні інтереси заінтересованої особи безпосередньо порушені договором; 2) у

результаті визнання договору недійсним майнові інтереси заінтересованої особи будуть відновлені; 3) заінтересована особа отримує що-небудь в результаті проведення реституції (права, майно).

Разом з тим у контексті недійсності правочинів таке поняття застосовується і в інших статтях, ч.2 ст.223, ст. 225, ч.4 ст.369, ч.2 ст.1257 Цивільного кодексу України, тощо.

В окремих випадках Цивільний кодекс України конкретно вказує, яка саме заінтересована особа вправі оспорювати правочин, у якому вона не є стороною.

У будь-якому разі необхідно враховувати, що коло заінтересованих осіб має з'ясуватись в кожному конкретному випадку залежно від обставин справи та правових норм, які підлягають застосуванню до спірних правовідносин, якщо інше не встановлено законом.

Вказівка в ч.3 ст.215 Цивільного кодексу України на те, що правочин може бути визнаний судом недійсним не лише за позовом однієї із сторін договору, а й за позовом заінтересованої особи, стосується тих випадків, коли заінтересована особа домагається відновлення порушеного договором її права, не вимагаючи повернення їй переданого на виконання цього договору майна, а вимагаючи повернути сторони договору до первісного стану.

Отже, коло таких заінтересованих осіб не є обмеженим і залежить від обставин конкретної справи.

На даний час, власником будівлі літ. "Н", блок "А", загальною площею 3 495 кв.м., що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23, корп. 1, що є предметом оспорюваного правочину (договору про пожертву (дарування) від 21.10.2017) відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, запис 35534222 від 18.02.2020, є ТОВ "Алтея Компані", а тому в даному випадку саме її права, як власника порушує оспорюваний договір.

Враховуючи зазначене, суд приходить до висновку, що в даній справі саме ТОВ "Алтея Компані" є заінтересованою особою, яка має право на оспорювання договору про пожертву (дарування) від 21.10.2017.

Загальні підстави і наслідки недійсності правочинів (господарських договорів) встановлені статтями 215, 216 Цивільного кодексу України, статтями 207, 208 Господарського кодексу України. Правила, встановлені цими нормами, повинні застосовуватись господарськими судами в усіх випадках, коли правочин вчинений з порушенням загальних вимог частин 1-3, 5 статті 203 Цивільного кодексу України і не підпадає під дію інших норм, які встановлюють підстави та наслідки недійсності правочинів, зокрема, статей 228-230, 232, 234-235, 1057-1 Цивільного кодексу України, абзацу 2 частини 6 статті 29 Закону України "Про приватизацію державного майна", частини другої статті 20 Закону України "Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)", частини другої статті 15 Закону України "Про оренду землі", статті 12 Закону України "Про іпотеку", частини другої статті 29 Закону України "Про страхування", статті 78 Закону України "Про банки і банківську діяльність", статті 71 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності" тощо.

Принципами частини 1 статті 207 Господарського кодексу України також визначено, що господарське зобов'язання, що не відповідає вимогам закону, або вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, або укладено учасниками господарських відносин з порушенням хоча б одним з них господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності), може бути на вимогу однієї із сторін, або відповідного органу державної влади визнано судом недійсним повністю або в частині.

Згідно ст.729 Цивільного кодексу України пожертвою є дарування нерухомих та рухомих речей, зокрема грошей та цінних паперів, особам, встановленим частиною першою статті 720 цього Кодексу, для досягнення ними певної, наперед обумовленої мети. Договір про пожертву є укладеним з моменту прийняття пожертви. До договору про пожертву застосовуються положення про договір дарування, якщо інше не встановлено законом.

Відповідно до ст.717 Цивільного кодексу України за договором дарування одна сторона (дарувальник) передає або зобов'язується передати в майбутньому другій стороні (обдаровуваному) безоплатно

майно (дарунок) у власність. Договір, що встановлює обов'язок обдаровуваного вчинити на користь дарувальника будь-яку дію майнового або немайнового характеру, не є договором дарування.

У статті 718 Цивільного кодексу України зазначено дарунком можуть бути рухомі речі, в тому числі гроші та цінні папери, а також нерухомі речі. Дарунком можуть бути майнові права, якими дарувальник володіє або які можуть виникнути у нього в майбутньому.

Як зазначено судом вище 12.10.2017 позивач за первісним позовом набув право власності на нерухоме майно - будівлю літ. «Н», блок «А», загальною площею 3 495 кв.м, що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корпус 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000, що підтверджується витягом з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно № 100235890.

Враховуючи встановлені вище обставини, що не спростовані відповідачами в справі, стосовно набуття позивачем за первісним позовом права власності на спірну будівлю, на підставі договорів про відступлення частини прав вимоги № 02/10-17/2 від 02.10.2017 та про відступлення права вимоги № 02/10-17/3 від 02.10.2017 за договором іпотеки № 24-47/1-08/04, про що міститься відповідний запис від 12.10.2017 в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно про реєстрацію права власності, суд вважає, що розпорядження за № 02 від 19.10.2017, яким надано згоду на безоплатну передачу (пожертву) спірної будівлі на баланс відповідача-2, так і рішення загальних зборів відповідача-2 від 20.10.2017 про прийняття на баланс спірної будівлі, з подальшою передачею за договором пожертви від 21.10.2017, є незаконними, оскільки вказані правочини датовані вже після реєстрації за позивачем за первісним позовом права власності на спірну будівлю та коли відповідач-1 вже не був власником майна, а тому не міг ним розпоряджатися.

Згідно з ч. 1 статті 215 Цивільного кодексу України підставою недійсності правочину є недодержання в момент вчинення правочину стороною (сторонами) вимог, які встановлені частинами першою-третьою, п'ятою та шостою статті 203 цього Кодексу.

Статтею 203 Цивільного кодексу України встановлені загальні вимоги, додержання яких є необхідним для чинності правочину, зокрема: зміст правочину не може суперечити цьому Кодексу, іншим актам цивільного законодавства, а також моральним засадам суспільства; особа, яка вчиняє правочин, повинна мати необхідний обсяг цивільної дієздатності; волевиявлення учасника правочину має бути вільним і відповідати його внутрішній волі; правочин має вчинятися у формі, встановленій законом; правочин має бути спрямований на реальне настання правових наслідків, що обумовлені ним; правочин, що вчиняється батьками (усиновлювачами), не може суперечити правам та інтересам їхніх малолітніх, неповнолітніх чи непрацездатних дітей.

Отже, договір може бути визнаний недійсним за позовом особи, яка не була його учасником, за обов'язкової умови встановлення судом факту порушення цим договором прав та охоронюваних законом інтересів позивача. Саме по собі порушення сторонами договору при його укладенні окремих вимог закону не може бути підставою для визнання його недійсним, якщо судом не буде встановлено, що укладеним договором порушено право чи законний інтерес позивача і воно може бути відновлене шляхом визнання договору недійсним. За результатами розгляду такого спору вирішується питання про спростування презумпції правомірності правочину й має бути встановлено не лише наявність підстав недійсності правочину, передбачених законом, але й визначено, чи було порушене цивільне право особи, за захистом якого позивач звернувся до суду, яке саме право порушене, в чому полягає його порушення, оскільки залежно від цього визначається необхідний спосіб захисту порушеного права, якщо таке порушення відбулось.

Відповідно до ч. 3 статті 124 Конституції України юрисдикція судів поширюється на будь-який юридичний спір та будь-яке кримінальне обвинувачення. У передбачених законом випадках суди розглядають також інші справи.

Згідно з ч. 2 статті 2 Господарського процесуального кодексу України завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних зі здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Здійснюючи правосуддя, господарський суд захищає права та інтереси фізичних і юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законом або договором. У випадку, якщо закон або договір не визначають ефективного способу захисту порушеного права чи інтересу особи, яка звернулася до суду, суд відповідно до викладеної в позові вимоги такої особи може визначити у своєму рішенні такий спосіб захисту, який не суперечить закону (стаття 5 Господарського процесуального кодексу України).

Велика Палата Верховного Суду неоднократно наголошувала на тому, що ефективним способом захисту прав власника майна є саме віндикаційний позов - про витребування майна, а не про визнання правочину, за яким відчужено це майно, недійсним (подібні за змістом висновки сформульовані, зокрема, у постановках Великої Палати Верховного Суду від 14.11.2018 у справі № 183/1617/16, від 21.08.2019 у справі № 911/3681/17, від 1 та 15 жовтня 2019 року у справах №911/2034/16 та №911/3749/17).

Поряд з цим, Велика Палата Верховного Суду неоднаразово звертала увагу на те, що застосування конкретного способу захисту цивільного права залежить як від змісту права чи інтересу, за захистом якого звернулася особа, так і від характеру його порушення, невизнання або оспорення. Такі право чи інтерес мають бути захищені судом у спосіб, який є ефективним, тобто таким, що відповідає змісту відповідного права чи інтересу, характеру його порушення, невизнання або оспорення та спричиненими цими діями наслідкам (подібні висновки сформульовані, зокрема, у постановках Великої Палати Верховного Суду від 05.06.2018 у справі №338/180/17 (провадження №14-144цс18), від 11.09.2018 у справі № 905/1926/16 (провадження № 12-187гс18), від 30.01.2019 у справі №569/17272/15-ц (провадження №14-338цс18), від 02.07.2019 у справі №48/340 (провадження №12-14звг19).

Господарські суди порушують провадження в справах за позовами, в основі яких правова вимога - спір про право, що виникає з матеріальних правовідносин. Відповідний правовий висновок наведений в постанові Великої Палати Верховного Суду від 11.09.2018 у справі № 905/1926/16, в постанові Верховного Суду від 11.02.2020 у справі №922/2871/17.

Разом з тим, враховуючи позицію Верховного Суду щодо певного способу захисту власником своїх прав (витребування майна з незаконного володіння), суд вважає за необхідне зазначити, що з урахуванням установлених обставин саме в цій справі, зокрема, фактичного невібуття спірного майна, яке було предметом договору пожертви (дарування), із володіння третьої особи з самостійними вимога, яка є власником майна на даний час, застосування іншого способу захисту його прав, аніж визнання недійсним оспорюваного договору (такий спосіб захисту не суперечить закону), не буде ефективним та не призведе до захисту права, за яким звернулася третя особа з самостійними вимогами.

Залишення оспорюваного договору чинним має можливість породити невизначені наслідки, зокрема, призвести до повторної реєстрації на підставі цього договору права власності на спірну будівлю за відповідачем 2, як і пред'явлення позову до третьої особи з самостійними вимогами про витребування майна, тощо.

Відповідно до ч. 1 статті 317 Цивільного кодексу України власникові належать права володіння, користування та розпоряджання своїм майном.

Статтею 319 Цивільного кодексу України передбачено, що власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону.

Отже, ТОВ «Алтея Компані» доведено в установленому законом порядку, що оспорюваний ним договір про пожертву, відповідно до якого відповідач-1 передав відповідачу-2 спірну будівлю, порушено його право власності, гарантоване статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, статтею 41 Конституції України, статтями 316, 321 Цивільного кодексу України, а тому, такий договір підлягає визнанню недійсним.

Надаючи оцінку іншим доводам учасників судового процесу судом враховано, що обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як

на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи (ч.5 ст.236 Господарського процесуального кодексу України).

Відповідно до п.5 ч.4 ст.238 Господарського процесуального кодексу України у мотивувальній частині рішення зазначається, зокрема, мотивована оцінка кожного аргументу, наведеного учасниками справи, щодо наявності чи відсутності підстав для задоволення позову, крім випадку, якщо аргумент очевидно не відноситься до предмета спору, є явно необґрунтованим або неприйнятним з огляду на законодавство чи усталену судову практику.

Згідно усталеної практики Європейського суду з прав людини, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча п.1 ст.6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (рішення від 09.12.1994 Європейського суду з прав людини у справі "Руїс Торіа проти Іспанії"). Крім того, вмотивоване рішення дає стороні можливість оскаржити його та отримати його перегляд вищестоящою інстанцією.

Аналізуючи питання обсягу дослідження доводів учасників справи та їх відображення у судовому рішенні, суд першої інстанції спирається на висновки, що зробив Європейський суд з прав людини від 18.07.2006 у справі "Проніна проти України", в якому Європейський суд з прав людини зазначив, що п.1 ст.6 Конвенції зобов'язує суди давати обґрунтування своїх рішень, але це не може сприйматись як вимога надавати детальну відповідь на кожен аргумент. Межі цього обов'язку можуть бути різними в залежності від характеру рішення. Крім того, необхідно брати до уваги різноманітність аргументів, які сторона може представити в суд, та відмінності, які існують у державах-учасницях, з огляду на положення законодавства, традиції, юридичні висновки, викладення та формулювання рішень. Таким чином, питання, чи виконав суд свій обов'язок щодо подання обґрунтування, що впливає зі ст.6 Конвенції, може бути визначено тільки у світлі конкретних обставин справи.

Аналогічна правова позиція викладена у постановках від 13.03.2018, від 24.04.2019, від 05.03.2020 Верховного Суду по справах №910/13407/17, №915/370/16 та №916/3545/15.

Відповідно до положень ст. 2 Господарського процесуального кодексу України завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави. При цьому, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, згідно положень ст. 74 Господарського процесуального кодексу України. Згідно зі ст. 79 Господарського процесуального кодексу України наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Згідно із ст. 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

З огляду на викладене вище, всі інші заяви, клопотання, доводи та міркування учасників судового процесу залишені судом без задоволення та не прийняті до уваги як необґрунтовані, безпідставні та такі, що не спростовують висновків суду.

Підсумовуючи наведене, суд у повному обсязі відмовляє в задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс" та задовольняє позов Товариства з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані».

Судовий збір відповідно до ст.129 Господарського процесуального кодексу України за первісним позовом покладається на позивача за ним, а за позовом третьої особи з самостійними вимогами на відповідачів в рівних частинах.

Керуючись ст. 73, 74, 76-79, 86, 129, 232, 233, 237, 238, 240 Господарського процесуального кодексу України, суд

ВИРІШИВ:

1. У задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс" відмовити в повному обсязі.
2. Позов Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" задовольнити.
3. Визнати недійсним з моменту укладення договір про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.
4. Стягнути з Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (04071, місто Київ, вулиця Хорива, будинок 1-Г, ідентифікаційний код 30373644) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" (03115, місто Київ, вулиця Львівська, будинок 23, корпус 1, ідентифікаційний код 43393240) 1 135 (одну тисячу сто тридцять п'ять) грн 00 коп. судового збору.
5. Стягнути з Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" (04071, місто Київ, вулиця Хорива, будинок 1-Г, ідентифікаційний код 25805578) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" (03115, місто Київ, вулиця Львівська, будинок 23, корпус 1, ідентифікаційний код 43393240) 1 135 (одну тисячу сто тридцять п'ять) грн 00 коп. судового збору.
6. Після набрання рішенням законної сили видати накази.
7. Рішення набирає законної сили відповідно до ст. 241 ГПК України та може бути оскаржено у порядку і строк, встановлені ст. 254, 256, 257 ГПК України.

Повний текст складено та підписано 08.08.2022

Суддя

Я.А.Карабань

Категорія справи № 910/11107/19: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають з корпоративних відносин; про оскарження рішень загальних зборів учасників товариств, органів управління.

Надіслано для оприлюднення: 21.02.2023. Зареєстровано: 21.02.2023. Забезпечено надання загального доступу: 22.02.2023.

Дата набрання законної сили: 08.02.2023

Номер судового провадження: не визначено

ПІВНІЧНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

вул. Шолуденка, буд. 1, літера А, м. Київ, 04116, (044) 230-06-58 inbox@anec.court.gov.ua

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"08" лютого 2023 р. Справа № 910/11107/19

Північний апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Кропивної Л.В.

суддів: Алданової С.О.

Зубець Л.П.

за участю секретаря судового засідання Зорі В.С.

за участю представників сторін згідно протоколу судового засідання

розглянувши матеріали апеляційної скарги Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

на рішення Господарського суду міста Києва від 27.07.2022

у справі № 910/11107/19 (суддя - Я. А. Карабань.)

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс"

до 1) Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна";

2) Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття";

3) третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідачів - приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Незнайко Наталія Миколаївна;

про визнання недійсними актів та договору

за позовом третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані"

до 1) Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

2) Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття"

3) третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідачів - приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Незнайко Наталія Миколаївна

про визнання договору недійсним

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс" звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" про визнання недійсним розпорядження голови наглядової ради Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" Таланчука П.М. від 19.10.2017 №02, визнання недійсним рішення загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017, оформленого протоколом № 18 загальних зборів членів Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" від 20.10.2017 та визнання недійсним з моменту укладення договору про пожертву (дарування), укладеного 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

Постановою Верховного Суду від 21.01.2021 рішення Господарського суду міста Києва від 18.02.2020 та постанову Північного апеляційного господарського суду від 22.07.2020 у справі № 910/11107/19 скасовано, справу передано на новий розгляд до Господарського суду міста Києва.

При новому розгляді спору 05.04.2021р. господарським судом міста Києва прийнято для спільного розгляду з первісним позовом позов Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" до Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" про визнання недійсним договору про пожертву (дарування), укладеного відповідачами 21.10.2017р. Процесуальний статус Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" - третя особа із самостійними вимогами.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 27.07.2022 відмовлено Товариству з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс" у задоволенні позову.

Натомість позовні вимоги третьої особи із самостійними вимогами на предмет спору - Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" - судом задоволено і визнано недійсним з моменту укладення договору про пожертву (дарування), укладений 21.10.2017 між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідчений 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63.

Судові витрати, понесені Товариством з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані", покладені у рівних частинах на відповідачів.

Приймаючи рішення, суд установив, що на час прийняття судом рішення власником будівлі літ. "Н", блок "А", загальною площею 3 495 кв.м., що розташована за адресою: АДРЕСА_1, і яка є предметом оспорюваного договору про пожертву (дарування) від 21.10.2017, відповідно до відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, запис 35534222 від 18.02.2020, є ТОВ "Алтея Компані", а тому саме її права, як власника нерухомості, порушує оспорюваний договір.

Водночас, суд першої інстанції дійшов до висновку, що позивач, який є колишнім власником нерухомого майна, має довести, яким чином оспорюваний правочин порушує його права власника чи законні інтереси, та яким чином задоволення позову їх відновить, адже 18.02.2020 позивач відчужив нерухоме майно Товариству з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані» (третьої особі з самостійними вимогами)

Недоведеність наявності порушення оспорюваними правочинами інтересів і прав позивача за первісним позовом, за висновком суду першої інстанції, є самостійною підставою для відмови в

позові. У цьому зв'язку місцевим господарським судом вирішено не застосовувати правила про позовну давність, на чому наполягав відповідач-1 при розгляді первісного позову.

Не погоджуючись з висновками господарського суду та мотивами, якими він керувався при цьому, Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" звернувся до Північного апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просив скасувати оскаржуване рішення в частині задоволення позову Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" з ухваленням у цій частині нового рішення про відмову у задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані".

26.08.2022 матеріали апеляційної скарги Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" надійшли до Північного апеляційного господарського суду та згідно з витягу з протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 26.08.2022 для їх розгляду визначено колегію суддів у складі: Кропивна Л.В. (головуючий), Алданова С.О., Зубець Л.П.

Короткий зміст вимог апеляційної скарги та узагальнення її доводів

Апеляційна скарга обґрунтована тим, що права особи, яка вважає себе власником речі, не підлягають захисту у спорі з добросовісним набувачем з використанням правового механізму, встановленого статтями 215-216 ЦК України, оскільки належним способом захисту прав позивача, є не визнання договору, що укладений між відповідачами недійсним, а повернення майна із застосуванням механізму статті 388 ЦК України, оскільки правовим наслідком недійсності правочину є повернення сторін у попередній стан.

На думку апелянта, суд першої інстанції не взяв до уваги, що особа яка вважає себе власником майна, але свідомо уникає застосування встановленого статтею 388 ЦК України механізму захисту свого права, використовує належне їй право на шкоду правам та охоронюваним інтересам інших учасників цивільного обороту, зловживає своїм правом, а отже діє усупереч моральним засадам суспільства, тож обраний третьою собою спосіб захисту є неналежним і у її позові має бути відмовлено .

Узагальнені доводи та заперечення учасників справи

ТОВ «Алтея Компані» не погоджується з викладеними в апеляційній скарзі доводами, вказуючи, що матеріали справи не містять доказів на підтвердження фактичного володіння Благодійною організацією «Благодійний фонд ХХІ століття» нерухомим майном на момент звернення ТОВ «Алтея Компані» з відповідним позовом до суду, що виключає наявність підстав для пред'явлення нього віндикаційного позову.

Крім того, ТОВ «Алтея Компані» вважає, що Благодійна організація «Благодійний фонд ХХІ століття» не є добросовісним набувачем у розумінні вимог ст. 388 ЦК України, оскільки добросовісність набувача залежить від того, чи є оплатним договір про набуття таким набувачем права власності на річ, тож визнання недійсним спірного договору в судовому порядку усуне можливість невизначеності наслідків на майбутнє, у тому числі можливості здійснення повторної реєстрації речових прав на майно у набувача за оспорюваним правочином.

ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» притримувалося подібної позиції, вважаючи, що застосування іншого способу захисту прав, аніж визнання недійсним двостороннього договору пожертви, не буде ефективним способом захисту права власності, не призведе до захисту прав власника, оскільки наявність такого договору породжує невизначені наслідки, зокрема, не виключає можливості повторної державної реєстрації права власності відповідача -2 на нерухомість .

Обставини справи, встановлені судом першої та апеляційної інстанцій у даній справі

12.06.2008 між відповідачем-1 та ПАТ КБ «Хрещатик», в забезпечення виконання ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (відповідача-1) у повному обсязі своїх зобов'язань, що випливають з кредитних договорів № 40-47/4-07 від 26.06.2007, № 54-47/4-07 від 10.08.2007, №24-47/1-08/1 від 04.06.2008, №58-47/1-13 від 24.12.2013, укладено договір іпотеки №24-47/1-08/04 (із наступним змінами та доповненнями), відповідно до якого відповідач-1 передав, а Банк

прийняв в іпотеку нерухоме майно - будівлю загальною площею 3495 кв.м., що розташована за адресою: АДРЕСА_1; предмет іпотеки складається з: будівлі літ. «Н», блок «А», загальною площею 3495 кв.м.

22.09.2017 між ПАТ КБ "Хрещатик" (Банк) та ТОВ ФК "Фактор плюс" (новий кредитор) укладено договір №2017/2-Ю про відступлення (купівлі-продажу) прав вимоги.

Згідно з п. 2.1. договору Банк відступає, шляхом продажу новому кредитору належні Банку, а новий кредитор - набуває у обсязі та на умовах, визначених договором, права вимоги Банку до позичальника - ВНЗ ВМУРЛ "Україна" (боржник) за кредитними договорами №24-47/1-08/1 від 04.06.2008, №58-47/1-13 від 24.12.2013, що укладені в рамках генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008, за кредитними договорами №40-47/4-07 від 26.06.2007, №54-47/4-07 від 10.08.2007, та/або договором іпотеки №24-47/1-08/04 від 12.06.2008 та/або договором №58-47/1-13/02 застави рухомого майна (у т.ч. основних засобів) від 25.03.2015, з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку №1 до цього договору (далі - основні договори).

22.09.2017 між ПАТ КБ "Хрещатик" та ТОВ ФК "Фактор плюс" укладено договір №2017/2-Ю-1 про відступлення прав вимоги за договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером № 1664, за умовами якого первісний іпотекодержатель (Банк) відступає новому іпотекодержателю (ТОВ ФК «Фактор плюс») права за договором іпотеки, визначеним в пункті 1.2. цього договору, а новий іпотекодержатель приймає це відступлення.

02.10.2017 між ТОВ ФК "Фактор плюс" (первісний кредитор) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) укладено договір № 02/10-17/2 про відступлення частини прав вимоги, за умовами якого первісний кредитор відступає новому кредитору, а новий кредитор набуває частину права вимоги первісного кредитора до позичальника - відповідача-1, в розмірі, зазначеному у додатку №1 до цього договору, надалі за текстом - боржник, включаючи права вимоги до правонаступників боржника, спадкоємців боржника або інших осіб, до яких перейшли обов'язки боржника за кредитними договорами: №24-47/1-08/G - генеральний договір та кредитними договорами в рамках генерального: №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та №58-47/1-13 від 24.12.2013, а також №40-47/4-07 від 26.06.2007 та № 54-47/4-07 від 10.08.2907, договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку №1 до цього договору (основні договори), що були укладені між боржником (відповідач-1) та ПАТ КБ "Хрещатик".

02.10.2017 між ТОВ ФК "Фактор плюс" (первісний іпотекодержатель) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) (новий іпотекодержатель) укладено договір № 02/10-17/3 про відступлення прав вимоги за договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008, за умовами якого первісний іпотекодержатель відступає новому іпотекодержателю права за договором іпотеки, визначеним в пункті 1.2 цього договору, а новий іпотекодержатель приймає це відступлення.

Договір № 02/10-17/3 посвідчений приватним нотаріусом Джуриною Л.В. та зареєстровано в реєстрі за №2051.

06.10.2017 ТОВ «ФК «Фактор Плюс» листом №06.10.2017 від 06.10.2017 повідомило ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (відповідача-1) про відступлення права вимоги за кредитними договорами та іпотечним договором ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачу за первісним позовом) згідно з договорами № 02/10-17/2 та № 02/10-17/3, укладеними між ТОВ «ФК «Фактор Плюс» та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс».

04.10.2017 договором №1, зареєстрованим в реєстрі за №2071 та посвідченим приватним нотаріусом Джуриною Л.В., до договору №02/10-17/3 внесені зміни.

21.10.2017 між Університетом як пожертвувачем, в особі голови наглядової ради Таланчука П.М., та Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", як обдарованим, від імені якої на підставі нотаріально посвідченої довіреності 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. діяв ОСОБА_1., укладено договір про пожертву (дарування).

Договір посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №63 (надалі - договір про пожертву).

Відповідно до п. 1.1. договору про пожертву, жертвувач передає у пожертву (дарує), а обдарований приймає у пожертву будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1 , загальною площею 3495 кв.м (предмет договору).

У Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно здійснено запис про реєстрацію за відповідачем-2 права власності на будівлю; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень за номером 37689364 від 21.10.2017 (т.1.а.с.31).

10.11.2017 ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" у позасудовому порядку звернув стягнення на предмет іпотеки.

10.11.2017 Державним реєстратором Київської філії комунального підприємства «Реєстрація нерухомості та бізнесу» Дідичук І.А. внесено реєстраційний запис №23311264 про право власності ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" на об'єкт нерухомого майна: будівлю літ. «Н» блок «А», загальною площею 3 495 кв.м, реєстраційний номер 362161380000, за адресою АДРЕСА_1.

Згодом, 21.10.2017 між відповідачем-2, в особі директора фонду Таланчука П.М. та ОСОБА_2 (іпотекодержатель) укладено іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрований в реєстрі за №64, відповідно до п. 1.1. якого, іпотекодавець передає іпотекодержателю в іпотеку нерухоме майно: будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1 , загальною площею 3495 кв.м (предмет договору).

З наявного в матеріалах справи примірника Інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна, вбачається, що до Державного реєстру внесено запис про іпотеку згідно з іпотечним договором; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень номер 37689368 від 21.10.2017.

06.11.2017 між відповідачем-2 (позичальник) та ОСОБА_1 , (позикодавець) укладено договір позики, відповідно до п. 1.1. якого, забезпеченням зобов'язання за цим договором передається нерухоме майно - будівля літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1 , загальною площею 3495 кв.м.

06.11.2017 між відповідачем-2 (іпотекодавець) та ОСОБА_1 (іпотекодержатель) укладено іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Дубенко К.С. та зареєстрований в реєстрі за № 217, відповідно до п. 1.2. якого, в забезпечення виконання зобов'язань іпотекодавця за договором позики іпотекодавець передає в іпотеку нерухоме майно: будівлю літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м.

Інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна, підтверджується, що до реєстру було внесено запис про іпотеку згідно з вказаним іпотечним договором; рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень номер 37971908 від 06.11.2017 (т.1., а.с. 30-39).

Наказом Міністерства юстиції України №3525/5 від 09.11.2017 "Про скасування рішень про державну реєстрацію прав та їх обтяжень":

- скасовані рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 21.10.2017 № № 37688182, 37688157, прийняті державним реєстратором Комунального підприємства Мирнопільської сільської ради "Результат" у м. Києві Шейк-Сейкіним О.А.;

- внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень; скасовано рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 21.01.2017 № № 37689364, 37689368, 37689369, від 31.10.2017 № 37871683, прийняті приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень; скасовано рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень від 06.11.2017 №

№ 37971908, 37972055, прийняті приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Дубенко К.Є. та внесено до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно записи про скасування записів, які були внесені на підставі цих рішень.

09.11.2017 державним реєстратором Департаменту державної реєстрації Міністерства юстиції України Сторчаком С.П. скасовано право власності Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" на будівлю, скасовано реєстраційну дію щодо реєстрації переходу права власності на будівлю до Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", скасовано реєстраційну дію державного реєстратора комунального підприємства Мирнопільської сільської ради "Результат" у м. Києві Шейк-Сейкіна О.А. про скасування іпотеки ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" на будівлю, скасовано запис про перебування будівлі в іпотеці ОСОБА_1, за договором іпотеки від 06.11.2017 року з Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", скасовано запис про перебування будівлі в іпотеці ОСОБА_2 за договором іпотеки від 21.10.2017 з Благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття". Вказане підтверджується інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та реєстру права власності на нерухоме майно.

18.02.2020 між ТОВ «Алтея Компані» (третья особа з самостійними вимогами) та ТОВ «Офіс Сервіс Люкс» (позивачем за первісним позовом) укладено договір купівлі-продажу нерухомого майна-будівлі літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м. Вказаний договір 18.02.2020 посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Джуринською Л.В. за реєстровим номером 329.

18.02.2020 в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно зареєстровано право власності на нерухоме майно за третьою особою з самостійними вимогами, запис 35534222 внесено на підставі рішення приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Джуринською Л.В. як державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, індексний номер 51185748 від 18.02.2020.

Апелянт оскаржує рішення господарського суду у частині задоволення позову третьої особи з самостійними вимогами ТОВ «Алтея Компані» про визнання недійсним договору пожертви.

Заслухавши доводи представників сторін, розглянувши доводи апелянта, перевіrivши правильність застосування місцевим господарським судом норм матеріального та процесуального права при вирішенні спору, колегія суддів дійшла висновку про задоволення апеляційної скарги, з огляду на таке.

Відповідно до частини 1 статті 269 ГПК України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Предметом позову третьої особи із самостійними вимогами є вимоги визнання недійсним з моменту укладення договору про пожертву (дарування, вчиненого 21.10.2017 між ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та благодійною організацією "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття", посвідченого 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. та зареєстрованого в реєстрі за №63.

Суд першої інстанції дійшов висновку, що ТОВ «Алтея Компані» доведено в установленому законом порядку, що оспорюваний ним договір порушує його право власності, гарантоване статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, статтею 41 Конституції України, статтями 316, 321 Цивільного кодексу України, а тому, підлягає визнанню недійсним у судовому порядку.

Колегія суддів апеляційної інстанції вважає такий висновок суду хибним та непослідовним, а прийняте рішення в оскаржуваній частині -- незаконним, з огляду на таке.

Відповідно до статті 55 Конституції України права і свободи людини і громадянина захищаються судом. Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Статтею 15 Цивільного кодексу України передбачено право кожної особи на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання, а також на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Законний інтерес особи, яка володіє речовими правами на річ, полягає у можливості вільно володіти, безперешкодно користуватися та розпоряджатися належним їй майном.

Об'єктом захисту є порушене, невизнане або оспорюване право чи цивільний інтерес. Порушення права пов'язане із позбавленням його володільця можливості здійснити (реалізувати) своє право повністю або частково. При оспорюванні або невизнанні права виникає невизначеність у праві, спричинена поведінкою іншої особи.

Отже, порушення, невизнання або оспорювання суб'єктивного права є підставою для звернення особи за захистом цього права із застосуванням відповідного способу захисту.

Приписами процесуального права визначено (стаття 4 Господарського процесуального кодексу України), що юридичні особи та фізичні особи-підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах, віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

Задоволення судом позову можливе лише за умови доведення позивачем обставин щодо наявності у нього відповідного права (охоронюваного законом інтересу), а також порушення (невизнання, оспорення) цього права відповідачами з урахуванням належно обраного способу судового захисту.

Вирішуючи спір, суд надає об'єктивну оцінку наявності порушеного права чи інтересу на момент звернення до господарського суду, а також визначає, чи відповідає обраний спосіб захисту порушеного права тим, що передбачені законодавством, та чи забезпечить такий спосіб захисту відновлення порушеного права позивача.

Суд зобов'язаний з'ясувати характер спірних правовідносин (предмет і підстави позову), наявність/відсутність порушеного права чи інтересу та можливість його поновлення/захисту в обраний спосіб (аналогічну правову позицію викладено у постановках Верховного Суду від 22.01.2019 у справі № 912/1856/16, від 24.12.2019 у справі № 902/377/19).

Відсутність порушеного права чи невідповідність обраного позивачем способу його захисту способам, визначеним законодавством, встановлюється при розгляді справи по суті та є підставою для прийняття судового рішення про відмову в позові (див. правові висновки Верховного Суду у постановках від 14.08.2018 у справі № 910/1972/17, від 23.05.2019 у справі № 920/301/18, від 25.06.2019 у справі № 922/1500/18, від 24.12.2019 у справі № 902/377/19).

Одним із способів захисту цивільних прав та інтересу є визнання правочину недійсним (пункт 2 частини другої статті 16 Цивільного кодексу України).

Визнання договору недійсним за позовом третьої особи, не сторони договору, є суттєвим втручанням держави у зазначені принципи і порушений інтерес особи має бути таким, що вимагає такого втручання і таке втручання має бути єдиним можливим способом виправлення правової ситуації

Такий висновок, викладений у постанові об'єднаної палати Касаційного господарського суду від 19.02.2021 у справі № 904/2979/20.

Отже, крім учасників правочину (сторін договору), позивачем у справі про визнання недійсним правочину може бути будь-яка заінтересована особа, чії права та охоронювані законом інтереси порушує цей правочин.

Аналогічний висновок викладений у постанові Великої Палати Верховного Суду від 19.02.2020 у справі № 387/515/18.

Водночас, у постанові Верховного Суду у складі об'єднаної палати Касаційного цивільного суду від 27.01.2020 у справі № 761/26815/17 викладений висновок про те, що недійсність правочину, договору, акта органу юридичної особи чи документу як приватно-правова категорія, покликана не допускати або присікати порушення цивільних прав та інтересів або ж їх відновлювати. По своїй суті ініціювання спору про недійсність правочину, договору, акта органу юридичної особи чи документу не для захисту цивільних прав та інтересів є недопустимим.

Обґрунтовуючи вимоги, ТОВ «Алтея Компані» зазначало, що є власником нерухомого майна будівлі літ. "Н" блок "А" за адресою: АДРЕСА_1, загальною площею 3495 кв.м., а тому договір порушує його права, як власника.

Право приватної власності ТОВ «Алтея Компані» зареєстроване 18.02.2020 в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно на нерухоме майно, а відповідний запис 35534222 внесено на підставі рішення приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Джуринською Л.В. як державного реєстратора про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, індексний номер 51185748 від 18.02.2020.

З матеріалів справи також вбачається, що місцезнаходженням ТОВ «Алтея Компані» є АДРЕСА_1.

Суд першої інстанції, приймаючи рішення та задовольняючи позов Товариства з обмеженою відповідальністю «Алтея Компані» (надалі Товариство) мав прийти до висновку, що згаданому Товариству належить уся тріада правомочностей, яку має власник, а тому договір дарування від 21.10.2017 між відповідачами, на момент подання позову і прийняття судом першої інстанції рішення прав власника не порушує, охоронюваних законом інтересів не зачіпає, тож Товариство не має суб'єктивного інтересу у задоволенні позову про визнання недійсним договору дарування, а ініційований ним позов поданий не для дійсного захисту належних Товариству цивільних прав та інтересів .

Відсутність порушення прав та законних інтересів позивача є самостійною, достатньою підставою для відмови у позові (постанови Верховного Суду від 04.12.2019 у справі № 910/15262/18, від 03.03.2020 у справі № 910/6091/19).

У цьому зв'язку суд апеляційної інстанції за встановлених ним обставин вважає неспроможними доводи апелянта про невірний обраний Товариством спосіб захисту речових прав, які на переконання апелянта, підлягають захисту із застосуванням механізму, передбаченого статей 387, 388 ЦК України.

Висновок суду

Відповідно частини 1 статті 277 ГПК України підставами для скасування рішення суду першої інстанції є невідповідність висновків, викладених у рішенні обставинам справи та неправильне застосування норм матеріального права.

З огляду на встановлене, при прийнятті оскаржуваного рішення суд першої інстанції невірний встановив обставини справи, що призвело до хибних висновків і прийняття незаконного рішення, тож колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню, а оскаржене апелянтом рішення господарського суду у даній справі - скасуванню з прийняттям нового рішення про відмову у задоволенні позову.

За вказаних обставин прийняте місцевим господарським судом рішення не можна визнати законним, у зв'язку з чим воно підлягає скасуванню, а апеляційна скарга Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"- задоволенню.

Розподіл судових витрат

В силу статті 129 ГПК України витрати по сплаті судового збору за подання позову та за подання апеляційної скарги покладаються на Товариство з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані".

Керуючись ст. ст. 129, 269, 275, 277, 282 Господарського процесуального кодексу України, Північний апеляційний господарський суд,-

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" задовольнити.
2. Рішення Господарського суду міста Києва від 27.07.2022 у справі № 910/11107/19 у частині задоволення позовних вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" до Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Благодійної організації "Благодійний фонд "Добробут ХХІ століття" про визнання недійсним укладеного відповідачами та посвідченого 21.10.2017 приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Незнайко Н.М. договору про пожертву (дарування), що зареєстрований в реєстрі за №63. 21.10.2017р - скасувати.
У цій частині прийняти нове рішення, яким у задоволенні позову Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" - відмовити.
3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Алтея Компані" на користь Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" 3405,00 грн. (три тисячі чотириста п'ять гривень) судового збору за подання апеляційної скарги.
4. Доручити Господарському суду міста Києва видати наказ.
5. Матеріали справи № 910/11107/19 повернути до місцевого господарського суду.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена в касаційному порядку відповідно до ст.ст. 287, 288 ГПК України.

Повний текст складено - 16.02.2023 р.

Головуючий суддя

Л.В. Кропивна

Судді

С.О. Алданова

Л.П. Зубець

Категорія справи № 759/3688/21: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із трудових правовідносин, з них; про поновлення на роботі, з них.

Надіслано для оприлюднення: 12.11.2021. Зареєстровано: 12.11.2021. Забезпечено надання загального доступу: 15.11.2021.

Дата набрання законної сили: 31.08.2022

Результат оскарження 31.08.2022 Касаційний цивільний суд Верховного Суду: скасовано постанову суду апеляційної інстанції повністю і залишено в силі рішення суду першої інстанції

Номер судового провадження: 2/759/3558/21

СВЯТОШИНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М. КИЄВА

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

ун. № 759/3688/21

пр. № 2/759/3558/21

01 листопада 2021 року м. Київ

Святошинський районний суд м. Києва в складі:

головуючого судді - Кириленко Т.В.;

за участю секретаря судового засідання - Істоміної О.Г.;

представника позивача - адвоката Самофалової О.Ю.;

представника відповідача - адвоката Кирилкіна Р.О.;

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві в порядку загального позовного провадження цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу,-

ВСТАНОВИВ:

В лютому 2021р. позивачка звернулась до суду з позовом, в якому просить визнати незаконним та скасувати наказ № 1-д «Про оголошення догани» від 8.12.2020 року в частині оголошення догани ОСОБА_1, директору фінансовому, визнати незаконним та скасувати наказ № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021р. в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового, поновити її на роботі на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини, стягнути заробітну плату за час вимушеного прогулу, а також заборгованість по заробітній платі в розмірі 505 грн. 07 коп.

В обґрунтування своїх вимог посилається на те, що працювала в Закладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 2001 по 2021р.р. та обіймала посади в.о. головного бухгалтера, головного бухгалтера, проректора з фінансово-економічної роботи- головного бухгалтера, фінансового директора та директора фінансового вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна».

08 грудня 2020 року Закладом вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" видано наказ № 1-д "Про оголошення догани", згідно якого ОСОБА_1, директору фінансовому, оголошено догану за свідомий бойкот і невиконання наказів, розпоряджень і вказівок президента щодо виконання службових обов'язків.

15 січня 2021 року Закладом вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" видано наказ № 9-К "Про звільнення", згідно якого ОСОБА_1, директора фінансового, звільнено з 15.01.2021 року за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та правилами внутрішнього трудового розпорядку, як такої до якої раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення (п. 3 стаття 40 КЗпП України).

Наказ № 9-К прийнятий, враховуючи вже оголошену ОСОБА_1 догану наказом від 08.12.2020р. № 1-Д, а також факт порушення правил внутрішнього розпорядку, зафіксований актом від 14.01.2021 року.

Позивачка вважає вказані накази незаконними, оскільки свої трудові обов'язки вона виконувала належним чином, в тому числі накази та розпорядження президента та не порушувала правила трудового розпорядку, тому просить накази про оголошення догани та про її звільнення визнати незаконними та скасувати, поновивши її на займаній посаді.

Ухвалою суду від 22 лютого 2021 року відкрито провадження в справі за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін (том 1 а.с. 95-96).

28.04.2021р. від відповідача надійшов відзив, згідно якого відповідач проти позову заперечує, посиляючись на те, що дисциплінарні стягнення у вигляді оголошення догани та звільнення були застосовані до позивачки відповідно до норм чинного законодавства, оскільки позивачка не виконала п. 2 Розпорядження від 29.10.2020р. «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», що полягало у ненаданні відповідних документів, необхідних для перевірки бухгалтерських рахунків 376, 377 до 3.11.2020р., не погодила наказ від 29.10.2020р. № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна»; не погодила наказ «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» від 7.12.2020р. № 206, пояснення з цього приводу позивачкою надані не були, за що їй було оголошено догану. Підставою для винесення наказу «Про звільнення» від 15.01.2021р. № 9-К було невиконання позивачкою вимог Розпорядження від 29.10.2020р. 67-Р, невиконання наказу від 4.12.2020р. № 179; невиконання Наказу від 14.12.2020р. № 212, невиконання Наказу від 23.10.2020р. № 174; порушення правил внутрішнього трудового розпорядку, зафіксоване актом від 14.01.2021р. Так, наказом від 14.12.2020р. № 212 позивачку визнано відповідальною та зобов'язано надати Центру внутрішнього аудиту документи згідно з Додатком № 1 та надати доступ до бухгалтерських реєстрів в електронному та паперовому вигляді або до електронної бази даних програми «Акцент», проте вимоги вазаного наказу виконані не були. Від ознайомлення зі службовою запискою від 12.01.2021р. № 13 та необхідність надання пояснень до 15.00 13.01.2021р. ОСОБА_1 відмовилась. Факт порушення правил внутрішнього розпорядку щодо відсутності позивачки на робочому місці 14.01.2021р. о 12.30 год. та вживання спиртних напоїв зафіксований актом від 14.01.2021р. Таким чином, у зв'язку з систематичним порушенням трудової дисципліни, що полягає у невиконанні наказів керівника, порушення правил трудової дисципліни до ОСОБА_1 було застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення 15.01.2021р. Крім того, вважає, що позивачкою пропущено строк звернення до суду, оскільки згідно акту від 15.01.2021р. ОСОБА_1 відмовилась від ознайомлення з актом про звільнення, а тому, звернувшись до суду з даним позовом 17.02.2021р. позивачкою пропущено встановлений ст. 233 КЗпП України строк, що є підставою для відмови в позові (т. 1 а.с. 132-135).

Ухвалою Святошинського районного суду м. Києва від 28 травня 2021 року за клопотанням представника позивачки у зв'язку зі складністю справи, необхідністю виклику свідків, значенням даної справи для позивачки та погодженням представника відповідача постановлено проводити розгляд справи в порядку загального позовного провадження (т. 1 а.с. 82-83).

7.07.2021р. від представника позивачки надійшла відповідь на відзив, в якому вона проти доводів відповідача заперечує, посиляючись на те, що строки звернення до суду з даним позовом позивачкою пропущені не були, оскільки копію наказу про звільнення вона отримала поштою лише 9 лютого 2021р., о тому позов пред'явлено протягом строку, встановленого ст. 233 КЗпП України - в місячних

строк з дня вручення копії наказу про звільнення. Крім того, позивачка не мала можливості виконати вимоги Розпорядження від 29.10.2020р. 67-Р з поважних причин, зокрема, у зв'язку з перебуванням на лікарняному та через встановлення занадто коротких строків для підготовки, завірення та подання фінансових документів за період з 2015 - 2020р.р. Щодо непогодження наказу від 29.10.2020р. № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», то до кола посадових обов'язків ОСОБА_1 не входить «погодження» наказів. Крім того, даним наказом зобов'язано ОСОБА_1 та ОСОБА_2 надавати Центру внутрішнього аудиту щодня (до 11.00) інформацію, передбачену Додатком 2, щоквартально (до 25 числа місяці, на наступне після закінчення кварталу) Додаток 3,4. Тобто даний наказом фактично відбулася зміна істотних умов праці ОСОБА_1, оскільки доповнено її функції новими обов'язками - звітувати перед новоствореним Центром внутрішнього аудиту. Також Центру внутрішнього аудиту було передано частину функцій Департаменту фінансово-господарської роботи - вести договірну роботу та зберігати укладені університетом договори. Таким чином, у серпні-вересні 2020р. в університеті відбулася зміна в організації праці, проте, такі зміни відбувались баз дотримання порядку, передбаченого ст. 32 КЗпП України. Тобто не підписання наказу № 179 від 29.10.2020р. ОСОБА_1 не може кваліфікуватись як винна умисна поведінка, яка призвела до порушення трудової дисципліни, оскільки ОСОБА_1 не зобов'язана була погоджуватись на змінені умови праці, що проводились з порушенням КЗпП України. Твердження відповідача про невиконання вимог наказу № 174 від 23.10.2020р. та наказу № 212 від 14.12.2020р. є безпідставними, оскільки 15.12.2020р. ОСОБА_1 листом повідомила про часткове виконання вимог наказу № 212 від 14.12.2020р. та надання фінансових документів, а також неможливість виконання наказу № 212 від 14.12.2020р. в частині (подання консолідованої інформації за 2020р. після завершення фінансового року та підготовку відповідної звітності до подачі в контролюючі органи, а також про відсутність можливості надання кодів доступу адміністратора до БД «Акцент» по причині їх відсутності, оскільки ні вона, ні співробітники департаменту фінансово-господарської діяльності не мали належної кваліфікації для адміністрування електронних баз даних). Таким чином, ОСОБА_1 фактично виконала вимоги наказу № 212 від 14.12.2020р. і повідомила про це керівника університету листом від 15.12.2020р. Доводи відповідача щодо порушення трудової дисципліни ОСОБА_1, відсутність на робочому місці о 12.30год. 14.01.2021р. та вживання спиртних напоїв вважає безпідставними, оскільки згідно наказу № 225 від 18.12.2020р. в Університеті «Україна» встановлений режим дистанційної роботи із застосуванням електронних комунікаційних технологій, графік чергувань працівників станом на 15.01.2021р. затверджений не був, обставини вживання позивачкою алкоголю є надуманими і не підтвердженими належними доказами (т. 2 а.с. 14-22).

20.09.2021р. від представника відповідача надійшли заперечення на відповідь на відзив, в якому він вважає твердження представника позивачки у відповіді на відзив необґрунтованими та вважає, що брак часу у ОСОБА_1 не є поважною причиною для невиконання розпорядження від 29.10.2020р., оскільки 30.10.2020р. вона мала можливість оцінити певний об'єм роботи, який потрібно було виконати до 3.11.2020р., проте жодних повідомлень до керівництва про неможливість виконання за браком часу від неї не надходило. Погодження наказів позивачкою передбачено Інструкцією з діловодства, зокрема, п.п. 2.55-2.57, а також тим, що попередні накази нею погоджувались. При цьому в разі відмови у погодженні позивачкою мали бути подані письмові зауваження. Посилання позивачки на зміну умов праці внаслідок доповнення її трудових функцій - звітування перед Центром внутрішнього аудиту є безпідставним, оскільки вказані обставини не є істотними умовами праці в розумінні ч. 3 ст. 32 КЗпП України. Також вважає безпідставним твердження позивачки про відкриття електронного підпису банківських та фінансових документів та неможливість, з зв'язку з цим, доступу до АС «Акцент», оскільки відсутність електронного підпису банківських та фінансових документів не впливає на наявність чи відсутність доступу до АС «Акцент» (т. 2 а.с. 65-68).

Ухвалою Святошинського районного суду м. Києва від 21.09.2021 року закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду (т. 2 а.с. 82-83).

В судовому засіданні представник позивача та позивачка позовні вимоги підтримали у повному обсязі та просили їх задовольнити, з підстав викладених у позові та відповіді на відзив.

В судовому засіданні представник відповідача проти позову заперечував з підстав, викладених у відзиві та запереченні.

Суд, вислухавши пояснення сторін, свідків, дослідивши матеріали справи, вважає, що позов підлягає частковому задоволенню з таких підстав.

Як встановлено в судовому засіданні, наказом № 71-к від 15.06.2001р. ОСОБА_1 прийнята на посаду в.о. головного бухгалтера та з цього часу працювала у відповідача на посадах головного бухгалтера, проректора з фінансово економічної роботи - головного бухгалтера, фінансового директора-головного бухгалтера, фінансового директора, директора фінансового (т. 1 а.с. 23-24 - копія трудової книжки).

Наказом № 1-д "Про оголошення догани" від 08 грудня 2020р. ОСОБА_1 оголошено догану за невиконання п. 2 Розпорядження від 29.10.2020р. № 67-Р, непогодження наказу від 29.10.2020р. № 179 та неподання письмових зауважень відповідно до п. 1.9 Наказу від 25.11.2020р. № 202, непогодження з 28.10.2020р. змісту типового договору (контракту) (т. 1 а.с. 25-26).

Наказом № 9-К від 15.01.2021р. «Про звільнення» ОСОБА_1 звільнено за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та правилами внутрішнього трудового розпорядку, як таку, до якої раніше застосовуватися заходи дисциплінарного стягнення (п. 3 ч. 40 КЗпП України) (т. 1 а.с. 27).

Вирішуючи питання про правомірність дій роботодавця при накладенні дисциплінарних стягнень у вигляді догани та звільнення працівника ОСОБА_1 суд виходить з наступного.

Статтею 43 Конституції України передбачено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Однією з гарантій забезпечення права громадян на працю є передбачений у статті 5-1 КЗпП України правовий захист від необґрунтованої відмови у прийнятті на роботу і незаконного звільнення, а також сприяння у збереженні роботи.

Згідно зі статтею 139 КЗпП України працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, додержувати трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.

Трудова дисципліна - це система правових норм, що регулюють внутрішній трудовий розпорядок, встановлюють трудові обов'язки працівників та роботодавця, визначають заохочення за успіхи в роботі й відповідальність за невиконання цих обов'язків.

У статті 148 КЗпП України визначено, що дисциплінарне стягнення застосовується власником або уповноваженим ним органом безпосередньо за виявленням проступку, але не пізніше одного місяця з дня його виявлення, не рахуючи часу звільнення працівника від роботи у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю або перебування його у відпустці. Дисциплінарне стягнення не може бути накладене пізніше шести місяців з дня вчинення проступку.

Отже, ознакою порушення трудової дисципліни є наявність проступку в діях або бездіяльності працівника.

Дисциплінарний проступок визначається як винне невиконання чи неналежне виконання працівником своїх трудових обов'язків. Складовими дисциплінарного проступку є дії (бездіяльність) працівника, які полягають у порушенні або неналежному виконанні покладених на працівника трудових обов'язків; вина працівника; наявність причинного зв'язку між діями (бездіяльністю) і порушенням або неналежним виконанням покладених на працівника трудових обов'язків.

Недоведеність хоча б одного з цих елементів виключає наявність дисциплінарного проступку.

Разом з цим саме на роботодавця покладається обов'язок доказування фактів винного вчинення працівником дисциплінарного проступку. При обранні виду стягнення власник або уповноважений ним орган повинен враховувати всі обставини, за яких вчинено проступок. Для

притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності в обов'язковому порядку має бути встановлена провина, як одна із важливих ознак порушення трудової дисципліни. При відсутності вини працівник не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності.

За порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано дисциплінарне стягнення (ч. 1 ст. 147 КЗпП України).

У випадку систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного чи громадського стягнення, він може бути звільнений роботодавцем на підставі п. 3 ч. 1 ст. 40 КЗпП України.

При звільненні за п. 3 ч. 1 ст. 40 КЗпП України потрібно встановити, чи передувало безпосередньо звільненню дисциплінарний проступок. Чи застосовувалися інші заходи дисциплінарного або громадського стягнення, та чи можна вважати його вчинення систематичним невиконання працівником без поважних причин обов'язків.

Отже, при вирішенні питання про правомірність звільнення за п. 3 ч. 1 ст. 40 КЗпП України доказуванню підлягають: факт вчинення працівником дисциплінарного проступку - протиправного винного невиконання або неналежного виконання трудових обов'язків, факт застосування до працівника заходів дисциплінарного стягнення з додержанням порядку їх застосування за попереднє порушення трудової дисципліни, обґрунтування висновку про те, що подальше залишення такого працівника на роботі суперечить інтересам виробництва.

У наказі про звільнення працівника власник або уповноважений ним орган зобов'язаний навести конкретні факти порушень, не обмежуючись загальним посиланням на систематичне порушення трудових обов'язків з боку працівника (постанова Верховного Суду від 08 серпня 2018 року у справі №172/1113/16-ц).

Відповідно до Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами трудових спорів» у справах про поновлення на роботі осіб, звільнених за порушення трудової дисципліни, судам необхідно з'ясувати, в чому конкретно проявилось порушення, що стало приводом до звільнення, чи могло воно бути підставою для розірвання трудового договору за пунктами 3, 4, 7, 8 ст. 40, п. 1 ст. 41 КЗпП України, чи додержані власником або уповноваженим ним органом передбачені статтями 147-1, 148, 149 КЗпП правила і порядок застосування дисциплінарних стягнень, зокрема, чи не закінчився встановлений для цього строк, чи застосовувалось вже за цей проступок дисциплінарне стягнення, чи враховувались при звільненні ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяна ним шкода, обставини, за яких вчинено проступок, і попередня робота працівника. За передбаченими п. 3 ст. 40 КЗпП України підставами працівник може бути звільнений лише за проступок на роботі, вчинений після застосування до нього дисциплінарного або громадського стягнення за невиконання без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього розпорядку.

До працівника за порушення трудової дисципліни може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: 1) догана; 2) звільнення.

Законодавством, статутами і положеннями про дисципліну можуть бути передбачені для окремих категорій працівників й інші дисциплінарні стягнення.

Відповідно до ч. ч. 1-3 ст. 149 КЗпП України до застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений ним орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмові пояснення. За кожне порушення трудової дисципліни може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення. При обранні виду стягнення власник або уповноважений ним орган повинен враховувати ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяну ним шкоду, обставини, за яких вчинено проступок, і попередню роботу працівника. Стягнення оголошується в наказі (розпорядженні) і повідомляється працівникові під розписку.

Щодо наказу № 1-д "Про оголошення догани" від 08 грудня 2020р. судом встановлено наступне.

Розпорядженням від 29.10.2020 року № 67-Р з метою здійснення оперативного контролю (відповідно до розпорядження № 40-р від 14.08.2020р.) за фінансово-господарською діяльністю зобов'язано ОСОБА_1 надати Центру внутрішнього аудиту документи, зокрема, оборотно-сальдові відомості, розшифровки дебіторської та кредиторської заборгованості за кожен квартал, договори позики та фінансової допомоги, касові документи, журнали-ордери за рахунками 376, 377, за кожен квартал за період з 01.01.2015р. по 30.10.2020р. включно в строк до 3.11.2020р. Як зазначено позивачкою та не заперечується представником відповідача, вказане розпорядження було отримано в п'ятницю, 30.11.2020р., проте уже в понеділок 2.11.2020р. у позивачки підвищилась температура, у зв'язку з чим вона звернулась до лікаря та здала тест на COVID-19, який виявився позитивним і з 4.11.2020р. по 23.11.2020р. ОСОБА_1 перебувала на лікарняному (т. 1 а.с. 33-36). Даний факт також підтверджується і наказом № 282-К, згідно якого запроваджено з 3.11.2020р. працівникам департаменту фінансово-господарської діяльності дистанційну роботу на дому до офіційних результатів тесту на гостру респіраторну хворобу COVID-19 ОСОБА_1, директора фінансового (т. 1 а.с. 32), а також наказом від 285-К від 5 листопада 2020р. про направлення на самоізоляцію з 5.11.2020р. по 16.11.2020р. працівників, які мали контакт з пацієнтом із підтвердженим випадком COVID-19 (т. 2 а.с. 43).

Таким чином, наданими доказами підтверджуються доводи позивачки про неможливість виконання розпорядження від 29.10.2020 року № 67-Р в строк до 3.11.2020р., дане розпорядження не було виконано у зв'язку з її хворобою, тобто з поважних причин, іншого строку для виконання вказаного розпорядження відповідачем встановлено не було, а тому його невиконання не може бути підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності.

Також підставами для застосування до позивачки дисциплінарного стягнення у вигляді догани зазначено ухилення від погодження та підписання наказу № 179 від 29.10.2020 року «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказу від 7.12.2020р. «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент».

Як вбачається з пояснювальної ОСОБА_1 від 9.12.2020р., наказ № 179 від 29 жовтня 2020р. надіслано на її електронну адресу лише 4.12.2020р. о 14.54год., що практично унеможливило його виконання до 4.12.2020р. (т. 1 а.с. 47).

Про те, що вказаний наказ розісланий відділом організаційної роботи і контролю тільки 4.12.2020р. зазначено і в наказі про оголошення догани.

При цьому матеріали справи не містять будь-яких відомостей, яким чином і коли позивачці пропонувалось погодити та підписати наказ № 179 від 29.10.2020р. та наказ № від 7.12.2020р. «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» і що вона умисно ухилялась від цього.

Дане підтверджується і службовою запискою ОСОБА_1 від 23.12.2020р. (а.с. 50-51).

Крім того, позивачка заперечує той факт, що до кола її посадових обов'язків (до трудової функції) входить «погодження» наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП, відповідачем же не надано посадової інструкції директора фінансового, а тому суд вважає, що відповідачем не доведено факту винного вчинення позивачкою дисциплінарного проступку, а саме «непогодження» наказів, що стало однією з підстав для оголошення догани.

Посилання представника відповідача на те, що обов'язок погодження наказів закріплений в п.п. 2.55 - 2.57 Інструкції з діловодства у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» суд не приймає до уваги, оскільки в даній інструкції не зазначено обов'язку конкретної посадової особи (в даному випадку - директора фінансового) погоджувати певні документи, і відомостей про ознайомлення позивачки з вказаною інструкцією суду не надано (т. 1 а.с. 168-182).

Таким чином, відповідачем не надано доказів, що підтверджують вину позивачки та факт неналежного виконання покладених на неї трудових обов'язків, як складових дисциплінарного проступку, а тому наказ № 1-д від 8.12.2020р. в частині оголошення догани ОСОБА_1 підлягає визнанню незаконним та скасуванню.

Щодо наказу № 9-К "Про звільнення" від 15 січня 2021 року слід зазначити наступне.

З наказу № 9-К вбачається, що причинами звільнення ОСОБА_3 зазначено, що станом на 15 січня 2021 року не виконані вимоги розпорядження від 29.10.2020 № 67-Р, наказу від 04.12.2020 року № 179, наказу від 14.12.2020 року № 212, наказу від 23.10.2020 року № 174, які передбачали заходи ліквідації перешкод проведення незалежного аудиту фінансово-господарської діяльності університету (т. 1 а.с. 27).

Враховуючи, що за невиконання вимог розпорядження від 29.10.2020р. № 67-Р станом на день видачі наказу про звільнення позивачка уже була притягнута до дисциплінарної відповідальності у вигляді оголошення догани, зазначення невиконання даного розпорядження як однієї з підстав для звільнення суперечить ч. 2 ст. 149 КЗпП України, відповідно до якої за кожне порушення трудової дисципліни може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

Наказом № 212 «Про здійснення аудиторської перевірки» від 14.12.2020 року розпочато проведення незалежного зовнішнього аудиту фінансової звітності Університету «Україна» за період з 01.01.2019 року по 14.12.2020 року (а.с. 32 том № 1). Зазначеним наказом позивачку зобов'язано надати Центру внутрішнього аудиту документи, згідно з додатком № 1 та доступ до бухгалтерських реєстрів в електронному і паперовому вигляді або до електронної бази даних програми «Акцент» (т. 1 а.с. 44).

Про виконання вказаного наказу ОСОБА_1 14 грудня 2020р. було надано пояснення щодо надання та місця знаходження зазначених в Додатку 1 до наказу документів, а також про неможливість виконання наказу № 212 від 14.12.2020 року в частині подання консолідованої інформації за 2020 рік після завершення фінансового року та підготовку відповідної звітності до подачі в контролюючі органи, про відсутність можливості надання кодів доступу адміністратора до БД «Акцент» по причині їх відсутності, оскільки ні вона, ні співробітники департаменту фінансово-господарської діяльності не мали належної кваліфікації для адміністрування електронних баз даних (т. 1 а.с. 49).

Вищезазначене свідчить про виконання наказу № 212 від 14.12.2020 року позивачкою в тій частині, що знаходиться в її компетенції, про що керівництво університету проінформоване листом від 15.12.2020 року (вх. № 562).

З акту про відмову від ознайомлення під особистий підпис ОСОБА_1 та ОСОБА_2 вбачається, що комісія у складі ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 було запропоновано ОСОБА_1 ознайомитись під особистий підпис зі службовою запискою ОСОБА_7 від 12.01.2021р. «Щодо стану виконання наказу від 14.12.2020р. № 212» та надати пояснення з приводу фактів, викладених в ній до 15.00.13.01.2021р. (т. 1 а.с. 155).

При цьому самої службової записки ОСОБА_7 від 12.01.2021р. «Щодо стану виконання наказу від 14.12.2020р. № 212» суду надано не було, а з наданого ОСОБА_1 пояснення № 17 від 13.01.2015р. на вказану службову записку вх. 13 від 12.01.2021р. вбачається, що надати певні документи вона не має можливості, оскільки вони перебувають в захопленому корпусі «А». Бухгалтерські реєстри Університету «Україна» формувалися виключно в електронному вигляді за допомогою АС «Акцент». На даний час відсутня можливість використання програми БД «Акцент» і про виникнення проблем з її адмініструванням вона неодноразово повідомляла в усній формі, а також службовою запискою від 30.11.2020р. (т. 1 а.с. 54).

З службової записки ОСОБА_1 від 30.11.2020р. вбачається, що вона повідомила Президента Університету «України» про відсутність адміністратора бази даних, який обслуговував АС «Акцент», загрозу виходу з ладу та зупинки її роботи, а також про відсутність доступу у працівників до внутрішньої її частини (т. 1 а.с. 37).

Таким чином, в судовому засіданні встановлено, що виконання в повному обсязі наказу від 14.12.2020р. № 212 ОСОБА_1 не виявилось можливим з підстав, що від неї не залежали, а тому суд не вбачає в діях ОСОБА_1 умисного винного ухилення від виконання своїх посадових обов'язків в частині виконання наказу № 212 від 14.12.2020р.

Наказом від 23.10.2020р. № 174 «Про делегування повноважень» делеговано керівникам напрямків повноваження щодо затвердження положень про структурні підрозділи університету та затвердження посадових інструкцій працівників університету. Керівникам напрямків переглянути наявні положення про підпорядковані структурні підрозділи університету, посадові (робочі) інструкції підлеглих працівників, внести до них необхідні зміни та доповнення, розробити відсутні і подати на затвердження до 1 грудня 2020р. (т. 1 а.с. 144, т. 2 а.с. 28).

Однак, з даного наказу не вбачається, що саме повинна була виконати ОСОБА_1 як директор фінансовий і що нею не було виконано до 1 грудня 2020р. Крім того, з даного наказу не вбачається факт ознайомлення з ним позивачки під особистий підпис, як цього вимагає п. 4 наказу.

Наказу № 179 від 4.12.2020р., про невиконання якого зазначено в наказі про звільнення позивачки, а також і доказів його невиконання відповідач суду не надав.

Крім того, відповідачем не надано жодних доказів того, що позивачці пропонувалось надати письмові пояснення щодо невиконання наказів № 179 від 4.12.2020р., № 174 від 23.10.2020 року, зокрема, що позивачку було ознайомлено із службовою запискою начальника юридичного відділу Шамрая В.Г. від 15.01.2021р., яка передувала винесенню наказу № 9-К від 15.01.2021р. про звільнення (т. 1 а.с. 137-140), чим порушено вимоги ч. 1 ст. 149 КЗпП України.

Верховним Судом України у постанові Судової палати у цивільних справах від 19.10.2016р. у справі № 6-2801цс15 зазначено, що відповідно до ст. 149 КЗпП до застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений ним орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмові пояснення. Пояснення порушника трудової дисципліни є однією з важливих форм гарантій, наданих порушнику для захисту своїх законних прав та інтересів, направлених проти безпідставного застосування стягнення.

Також у наказі № 9-К зазначено, що він прийнятий, враховуючи вже оголошену позивачці догану наказом від 08.12.2020р. № 1-Д, а також факт порушення правил внутрішнього розпорядку, зафіксований актом від 14.01.2021 року .

З акту № 1 від 14.01.2021р. вбачається, що комісією виявлено відсутність на робочих місцях в своєму кабінеті директора фінансового ОСОБА_1 та головного бухгалтера ОСОБА_2 . В подальшому в одному з кабінетів фінансово-господарської діяльності були виявлені 7 посадових осіб університету, які сиділи за столом і вживали спиртні (алкогольні) напої, а саме: ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , ОСОБА_12 (т. 1 а.с. 56).

З копії пояснення від 15.01.2021р., підписаної ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , ОСОБА_12 вбачається, що згідно наказу № 225 від 18.12.2020р. в Університеті «Україна» установлений режим дистанційної роботи із застосуванням електронних комунікаційних технологій. Станом на 15.01.2021р. графік чергування працівників департаменту фінансово-господарської діяльності не затверджений. О 12.25год. всі вийшли в сусідній кабінет, щоб пообідати, при цьому спиртних напоїв ніхто не вживав. Після 12.30год. всі повернулись до своїх кабінетів та перебували на робочих місцях. Обідня перерва в Університеті складає 45 хв. і у зв'язку «плаваючим» графіком роботи, який передбачає можливість виконання трудових обов'язків і в обідню перерву, зазвичай працівники самостійно вирішують, коли можна пообідати. За весь час роботи в Університеті це був перший випадок складання акту про порушення трудової дисципліни, вважають, що це пов'язано з неприємним відношенням до працівників департаменту начальника юридичного відділу Шамрая В.Г. (т. 1 а.с. 57-58).

Допитані в судовому засіданні свідки ОСОБА_8 та ОСОБА_12 підтвердили зазначені в даному поясненні обставини та пояснили, не дивлячись на впровадження наказом від № 225 від 18.12.2020р. в Університеті дистанційного режиму роботи вони 14.01.2021р. вийшли на роботу для виконання своїх трудових обов'язків. Близько 12.30 год. зібрались в одному кабінеті, щоб пообідати і були присутні під час складання акту, перевірка здійснювалась вперше, алкогольних напоїв ніхто не вживав, дисциплінарних стягнень до них застосовано не було. ОСОБА_1 вважають висококваліфікованим спеціалістом, однак протягом останнього часу на їх Департамент систематично здійснювався психологічний тиск зі сторони керівництва, що ускладнювало нормальне функціонування всього департаменту, а також призвело до звільнення більшості працівників

департаменту за власним бажанням після звільнення відповідачем головного бухгалтера та фінансового директора. Також зазначили, що АС «Акцент» вийшла з ладу, однак коли вона і функціонувала, кожен працівник під своїм паролем мав доступ до неї лише в частині, необхідній для виконання своїх обов'язків, а не до системи в цілому.

Враховуючи той факт, що наказом № 225 від 18.12.2020р. в Університеті «Україна» був встановлений режим дистанційної роботи на виконання Постанови Кабінету міністрів України від 1236 від 9.12.2020р., зокрема, п. 20 Постанови, згідно якого рекомендовано у період з 11 січня до 22 січня 2021р. включно установити для працівників режим дистанційної (надомної) роботи, відсутність графіку чергування працівників департаменту фінансово-господарської діяльності Університету «Україна» на даний період, відповідно до якого позивачка 14.01.2021р. була зобов'язана знаходитись на робочому місці, відсутність доказів вживання спиртних напоїв на робочому місці, суд вважає, що перевірка присутності працівників на робочих місцях 14.01.2021р. не узгоджується з наказом № 225 від 18.12.2020р., а тому не може бути прийнятий до уваги зазначений в наказі про звільнення Акт перевірки від 14.01.2021 року в якості доказу порушення ОСОБА_1 правил внутрішнього розпорядку.

Також суд звертає увагу на те, що в порушення ч. 3 ст. 149 КЗпП України при застосуванні дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення відповідачем не було враховано попередню роботу позивачки.

Так, з матеріалів справи вбачається та не спростовується представником відповідача, що за час роботи в Університеті позивачка протягом 2010-2021р. неодноразово нагороджувалась грамотами та дипломами, постійно підвищувала свою кваліфікацію на професійні навички (а.с. 65-90), будь-яких дисциплінарних стягнень не мала.

Таким чином, в судовому засіданні встановлено, що звільнення позивачки на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України було здійснено відповідачем без дотримання вимог трудового законодавства, оскільки факти невиконання без поважних причин своїх трудових обов'язків ОСОБА_1, та наявність її вини відповідачем не доведено, не надано доказів того, що при накладенні дисциплінарних стягнень на позивачку у повній мірі було дотримано передбачені ст.ст. 147, 148, 149 КЗпП правила та порядок застосування дисциплінарних стягнень, в тому числі і щодо врахування попередньої роботи позивачки, а тому звільнення ОСОБА_1 не можна вважати законним.

За положеннями ч. 1 ст. 235 КЗпП України у разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою, працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір

Поновлення на роботі полягає в тому, що працівнику надається та ж робота, яку він виконував до звільнення його з роботи. Якщо звільнення з роботи проведено з порушенням закону, суд зобов'язаний поновити працівника на попередній роботі.

У зв'язку з цим суд дійшов висновку про необхідність визнати незаконним наказ № 9-К від 15.01.2021р. Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з посади директора фінансового на підставі ч. 3 ст. 40 КЗпП України та поновити позивачку на роботі.

Твердження представника позивача про те, що позивачкою пропущено строк для звернення до суду з позовом про поновлення на роботі і дане є підставою для відмови в позові суд вважає безпідставним, оскільки копію наказу про звільнення ОСОБА_13 отримала поштою лише 9 лютого 2021р., а тому позов пред'явлено протягом строку, встановленого ст. 233 КЗпП України - в місячних строк з дня вручення копії наказу про звільнення (т. 1 а.с. 62-64).

При цьому суд не приймає до уваги наданий відповідачем акт, складений 15.01.2021р. о 16.44год. про відмову ОСОБА_1 від ознайомлення з наказом № 9-К від 15.01.2021р. про звільнення, оскільки зі змісту вказаного акту не вбачається, що ОСОБА_1 пропонувалось отримати його копію, як це передбачено ст. 47 КЗпП України. Крім того, ОСОБА_1 пояснила, що її не повідомили, з чим мали намір ознайомити в кінці робочого дня 15.01.2021р., а відповідачем доказів зворотнього не надано.

Згідно ст. 235 КЗпП України, при винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу, але не більш як за один рік.

При цьому середній заробіток за час вимушеного прогулу повинен визначатись відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 року за № 100 (п. 21 Постанови Верховного Суду України «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці»).

Відповідно до п. 5 розділу IV Порядку основою для визначення загальної суми заробітку, що підлягає виплаті за час вимушеного прогулу, є середньоденна (середньогодинна) заробітна плата працівника, яка згідно з п. 8 Порядку визначається діленням заробітної плати за фактично відпрацьовані протягом двох місяців робочі (календарні) дні на число відпрацьованих робочих днів (годин), а у випадках, передбачених чинним законодавством - календарних днів за цей період. Після визначення середньоденної заробітної плати як розрахункової величини для нарахування виплат працівнику, здійснюється нарахування загальної суми середнього заробітку за час вимушеного прогулу, яка обчислюється шляхом множення середньоденної заробітної плати на середньомісячне число робочих днів у розрахунковому періоді.

Відповідно до п. 3 розділу 2 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 100 від 08.02.1995 року, середня заробітна плата обчислюється виходячи з виплат за останні 2 календарні місяці роботи, що передують події, з якою пов'язана відповідна виплата.

Пунктом 8 розділу 4 Порядку передбачено, що нарахування виплат, що обчислюються із середньої заробітної плати за останні два місяці роботи, провадяться шляхом множення середньоденного заробітку на число робочих днів, а у випадках, передбачених чинним законодавством, календарних днів, які мають бути оплачені за середнім заробітком. Середньоденна заробітна плата визначається діленням заробітної плати за фактично відпрацьовані протягом двох місяців робочі дні на число відпрацьованих робочих днів, а у випадках, передбачених чинним законодавством, - на число календарних днів за цей період.

Як убачається з наданої відповідачем копії довідки про заробітну плату, за останні повні два місяці роботи - листопад та грудень 2020 року заробітна плата ОСОБА_1 склала відповідно 18 000грн. та 20 336грн. (т. 2 а.с. 69). Виходячи із загальної кількості у ці місяці робочих днів - 43, та виходячи з зазначеної відповідачем в довідці заробітної плати, середньоденна заробітна плата становить $(18\ 000 + 20\ 336) : 43 = 891,53$

Однак, відповідачем не надано відомостей про число відпрацьованих ОСОБА_1 днів у листопаді та грудні з урахуванням того, що в ці місяці вона перебувала на лікарняному, та розміру заробітної плати за фактично відпрацьовані протягом цих двох місяців робочі дні, що не дає можливості суду перевірити розрахунок середньоденної заробітної плати, наданий позивачкою, здійснений відповідно до п. 8 розділу 4 Порядку. Відповідачем, не дивлячись на непогодження з цим розрахунком у відзиві (т. 1 а.с. 135), доказів на його спростування суду не надано, а тому суд, з урахуванням вимог ч. 1 ст. 13 ЦПК України, приймає до уваги здійснений позивачкою розрахунок середньоденної заробітної плати.

Таким виходячи з того, що середньоденна заробітна плата позивачки становить 818,18грн., кількість календарних днів, які мають бути оплачені за середнім заробітком становить 198 (з 16.01.2021 по 1.11.2021р.), розмір середнього заробітку за час вимушеного прогулу складає 161 999,64грн. $(818,18 \times 198)$.

Отже, до стягнення з відповідача на користь позивачки підлягає середній заробіток за час вимушеного прогулу в розмірі 161 999,64 грн.

Відповідно до п.п. 2, 4 ч. 1 ст. 430 України, суд допускає негайне виконання рішення щодо поновлення на роботі та виплати заробітної плати за один місяць, що становить 17 181,78грн. $(818,18 \times 21\text{день})$.

Вимога щодо стягнення з відповідача на користь позивачки заробітної плати в розмірі 505грн. 07коп. задоволенню не підлягає, оскільки відомостей щодо здійснення розрахунку при звільненні з метою їх перевірки матеріали справи не містять і відповідного клопотання про витребування таких доказів у відповідача позивачкою заявлено не було.

Відповідно до ст. 141 ЦПК України з відповідача на користь держави підлягає стягненню судовий збір, виходячи з задоволених вимог про визнання незаконними наказів та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу в розмірі 2528 грн. (908 + 1620).

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 40, 47, 147-149, 232, 233, 235 КЗпП України, ст. 27 Закону України «Про оплату праці», ст.ст. 11-13, 79-81, 133, 141, 258, 261, 268 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Позов ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу - задовольнити частково.

Визнати незаконним та скасувати наказ № 1-д "Про оголошення догани" від 08 грудня 2020 року в частині оголошення догани ОСОБА_1, директора фінансовому.

Визнати незаконним та скасувати наказ № 9-К "Про звільнення" від 15 січня 2021 року в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового.

Поновити ОСОБА_1 на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" з 16 січня 2021 року.

Стягнути з Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"» на користь ОСОБА_1 заробітну плату за час вимушеного прогулу за період з 16 січня 2021 року по 1 листопада 2021 року у розмірі 161 999,64грн. з відрахуванням при виплаті податків та обов'язкових платежів, передбачених законодавством України.

В іншій частині позову - відмовити.

Рішення в частині поновлення на роботі та стягнення заробітку за один місяць вимушеного прогулу, який складає 17 181,78грн. підлягає негайному виконанню.

Стягнути Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"» на користь держави судовий збір в розмірі 2528 грн.00 коп.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення до Київського апеляційного суду через суд першої інстанції.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст рішення виготовлений 11.11.2021р.

Зазначити дані сторін:

Позивач: ОСОБА_1 РНОКПП НОМЕР_1, адреса проживання АДРЕСА_1

Відповідач: Заклад вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" код ЄДРПОУ 30373644, місцезнаходження: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23.

Суддя

Т.В. Кириленко

Категорія справи № 759/3688/21: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із трудових правовідносин, з них.

Надіслано для оприлюднення: не визначено. Зареєстровано: 18.04.2022. Забезпечено надання загального доступу: 19.04.2022.

Дата набрання законної сили: 23.02.2022

Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Апеляційне провадження

Доповідач- Ратнікова В.М.

№22-ц/824/3573/2022

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

Справа № 759/3688/21

23 лютого 2022 року Київський апеляційний суд в складі колегії суддів Судової палати з розгляду цивільних справ:

головуючого судді - Ратнікової В.М.

суддів - Борисової О.В.

- Левенця Б.Б.

при секретарі - Гаврюшенко М.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за апеляційною скаргою відповідача Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на рішення Святошинського районного суду м. Києва від 01 листопада 2021 року, ухвалене суддею Кириленко Т.В., у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу,-

В С Т А Н О В И В:

У лютому 2021 року ОСОБА_1 звернулась до суду з позовом до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу.

В обґрунтування заявлених вимог зазначала, що вона працювала в Закладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 2001 по 2021 роки та обіймала посади: в.о. головного бухгалтера, головного бухгалтера, проректора з фінансово-економічної роботи-головного бухгалтера, фінансового директора, яку у зв'язку з приведенням назви посад у відповідності до класифікатора професій перейменовано на посаду директор фінансовий.

08 грудня 2020 року Закладом вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» видано наказ № 1-д «Про оголошення догани», згідно якого їй, як директору фінансовому,

оголошено догану за свідомий бойкот і невиконання наказів, розпоряджень і вказівок президента закладу щодо виконання службових обов'язків.

15 січня 2021 року у відповідності до наказу Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» № 9-К «Про звільнення» їй було звільнено з посади директора фінансового за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та Правилами внутрішнього трудового розпорядку, як такої, до якої раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення (п. 3 стаття 40 КЗпП України). Наказ № 9-К прийнятий, враховуючи вже оголошену їй догану наказом від 08 грудня 2020 року № 1-Д, а також факт порушення Правил внутрішнього розпорядку, зафіксований актом від 14 січня 2021 року.

Вказані накази позивачка вважала незаконними, посилаючись на те, що будь-які докази систематичного невиконання нею, як директором фінансовим Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», без поважних причин обов'язків, покладених на неї трудовим договором або Правилами внутрішнього трудового розпорядку, відсутні.

Щодо незаконності наказу від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани», в якому підставами для застосування до неї дисциплінарного стягнення у вигляді догани були: «не виконання вимог розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», «ухилення ОСОБА_1 від погодження та підписання наказу №179 від 29 жовтня 2020 року «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», у зв'язку з чим вказаний наказ був розісланий відділом організаційної роботи і контролю тільки 04 грудня 2020 року, а також відмова погоджувати наказ «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП, у тому числі свідомий бойкот системи «Акцент». Зазначала, що вона не мала можливості виконати вимоги розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р з поважних причин, які не були враховані при винесення догани, а саме: через погіршення самопочуття та перебуванні на лікарняному, а також через встановлення занадто коротких строків для підготовки, завірення та подання фінансових документів.

В частині ухилення від погодження та підписання наказу №179 від 29 жовтня 2020 року, відмови погоджувати наказ «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП вказувала, що до кола посадових обов'язків (до трудової функції) директора фінансового, посаду якого вона обіймала у Зкладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», не входить погодження наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП. Такі повноваження є лише у керівника університету, оскільки стосуються наділення певних відділів новими трудовими функціями.

Крім того вважала, що відповідно до наказу №179 від 29 жовтня 2020 року фактично відбувалась зміна істотних умов її праці, оскільки доповнено її трудової функції новими обов'язками - звітувати перед новоствореним Центром внутрішнього аудиту. Також Центру внутрішнього аудиту було передано частину функцій Департаменту фінансово-господарської роботи - вести договірну роботу та зберігати, укладені університетом договори, а тому не підписання нею наказу №179 від 29 жовтня 2020 року не може кваліфікуватись як винна умисна поведінка, яка призвела до порушення трудової дисципліни, оскільки вона, обіймаючи посаду директора фінансового у Зкладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», не зобов'язана була погоджуватись на змінені умови праці (зміни її трудової функції), що проводились із порушенням вимог КЗпП України.

Щодо відмови погоджувати наказ «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» зазначала, що вона листом довела до відома Президента Університету «Україна», що автоматизована система «Акцент» на даний час не має адміністратора, що створює деякі незручності для користувачів цього програмного комплексу та загрозу виходу з ладу і зупинки її роботи. Як наслідок, вона прохала надати дозвіл на закупівлю іншого ліцензованого програмного забезпечення, що підтверджується змістом листа від 30 листопада 2020 року. Також листами від 08 грудня 2020 року на ім'я Президента Університету «Україна» вона доводила до відома останнього про відсутність

можливості перевірки залишків і руху коштів на поточних рахунках Університету «Україна» за допомогою систем клієнт-банків у зв'язку із блокуванням облікових записів на вхід та електронних підписів; через це працівники департаменту фінансово-господарської роботи не мали технічної можливості виконувати свої функціональні обов'язки і здійснювати оплату рахунків та виплати заробітних плат по причині зміни карток підписів і електронних ключів в банківських установах, що спростовує твердження роботодавця про те, що вона свідомо здійснювала блокування системи «Акцент», у зв'язку з чим відбулося уповільнення правової роботи в Університеті «Україна».

Вважає, що вказані обставини свідчать про те, що відсутня її вина чи факт неналежного виконання покладених на неї трудових обов'язків, як складових дисциплінарного проступку. До того ж, рішення про оголошення догани прийняте керівником університету в п'ятницю 04 грудня 2020 року без отримання від неї пояснень щодо фактів, викладених у службовій записці ОСОБА_2.

В частині незаконності наказу № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021 року, у якому вказано про невиконання станом на 15 січня 2021 року директором фінансовим ОСОБА_1 вимог розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, наказу №179 від 04 грудня 2020 року, наказу від 14 грудня 2020 року № 212, наказу від 23 жовтня 2020 року № 174, які передбачали заходи ліквідації перешкод проведення незалежного аудиту фінансово-господарської діяльності університету, зазначала про те, що про невиконання нею порушення наказу №174 від 23 жовтня 2020 року та наказу №212 від 14 грудня 2020 року їй стало відомо вперше виключно із наказу про її звільнення та їй не повідомляли про факт фіксування порушень зазначених наказів, не звертались до неї з приводу надання пояснень і не повідомляли її про оголошення догани, а тому такі порушення не можуть бути враховані при застосуванні до неї дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення.

При цьому, вона 15 грудня 2020 року в своєму листі (вх. №562) повідомила керівництво університету про часткове виконання вимог наказу № 212 від 14 грудня 2020 року та надання фінансових документів, а також про неможливість виконання наказу №212 від 14 грудня 2020 року в частині подання консолідованої інформації за 2020 рік після завершення фінансового року та підготовку відповідної звітності до подачі в контролюючі органи, а також про відсутність можливості надання кодів доступу адміністратора до БД «Акцент» по причині їх відсутності, оскільки ні вона, ні співробітники департаменту фінансово-господарської діяльності не мали належної кваліфікації для адміністрування електронних баз даних.

Щодо складеного акта перевірки від 14 січня 2021 року, яким о 12 год. 30 хв. нібито було зафіксовано її відсутність на робочому місці в своєму кабінеті, зазначала про те, що спільним листом посадових осіб департаменту фінансово-господарської діяльності від 15 січня 2021 року надано письмові пояснення стосовно обставин, викладених у зазначеному вище акті, у тому числі, що згідно наказу №225 від 18 грудня 2020 року в Університеті «Україна» встановлений режим дистанційної роботи із застосуванням електронних комунікаційних технологій. Станом на 15 січня 2021 року графік чергування працівників департаменту фінансово-господарської діяльності не затверджений. Також вважала викладені в акті від 14 січня 2021 року обставини щодо вживання нею алкоголю надуманими, будь-які докази, що підтверджували б це - відсутні.

Посилаючись на те, що у відповідача не було підстав для звільнення її з посади директора фінансового, з урахуванням уточнених позовних вимог від 21 вересня 2021 року, позивачка ОСОБА_1 просила суд: визнати незаконним та скасувати наказ від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» в частині оголошення догани ОСОБА_1, директору фінансовому; визнати незаконним та скасувати наказ від 15 січня 2021 № 9-К «Про звільнення» в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового; поновити її на роботі на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 16 січня 2021 року, стягнути на її користь заробітну плату за час вимушеного прогулу з 16 січня 2021 року по 21 вересня 2021 року у розмірі 139 090,60 грн., а також заборгованість по заробітній платі в розмірі 505,07 грн.

Рішенням Святошинського районного суду міста Києва від 01 листопада 2021 року позов ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу задоволено частково.

Визнано незаконним та скасовано наказ № 1-д «Про оголошення догани» від 08 грудня 2020 року в частині оголошення догани ОСОБА_1, директору фінансовому.

Визнано незаконним та скасовано наказ № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021 року в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового.

Поновлено ОСОБА_1 на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 16 січня 2021 року.

Стягнуто з Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на користь ОСОБА_1 заробітну плату за час вимушеного прогулу за період з 16 січня 2021 року по 01 листопада 2021 року у розмірі 161999,64 грн. з відрахуванням при виплаті податків та обов'язкових платежів, передбачених законодавством України.

В іншій частині позову - відмовлено.

Рішення в частині поновлення на роботі та стягнення заробітку за один місяць вимушеного прогулу, який складає 17 181,78 грн. допущено до негайного виконання.

Стягнуто з Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на користь держави судовий збір в розмірі 2528 грн.00 коп.

Не погоджуючись із рішенням Святошинського районного суду міста Києва від 01 листопада 2021 року, відповідач Заклад вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» подав апеляційну скаргу, в якій просить скасувати рішення Святошинського районного суду міста Києва від 01 листопада 2021 року та ухвалити нове судове рішення про відмову у задоволенні позову ОСОБА_1. Стягнути з ОСОБА_1 на користь Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» понесені судові витрати.

В обґрунтування змісту вимог апеляційної скарги зазначає, що рішення суду першої інстанції ухвалено при неповному з'ясуванні обставин, що мають значення для справи; недоведеними є обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; викладені у рішенні суду першої інстанції висновки не відповідають обставинам справи; судом порушені норми процесуального права, а також неправильно застосовані норми матеріального права.

Посилається на те, що обставини, що мають значення для справи і які суд першої інстанції вважав встановленими, є недоведеними, не відповідають обставинам справи та спростовуються доказами, які надані (визнані) сторонами у справі.

Вказує, що суд першої інстанції, ухвалюючи рішення в частині визнання незаконним та скасування наказу № 1-д «Про оголошення догани» від 08 грудня 2020 року, не врахував, що підставою для винесення вказаної догани слугувало: невиконання позивачкою ОСОБА_1 п. 2 Розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», що полягало у ненаданні відповідних документів, необхідних для перевірки бухгалтерських рахунків 376, 377 до 03 листопада 2020 року.

Вказаним розпорядженням було зобов'язано позивачку надати інформацію Центру внутрішнього аудиту за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року у строк до 03 листопада 2020 року. Директором фінансовим ОСОБА_1 розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р не було виконано, а тому їй було запропоновано надати пояснення, що підтверджується актом про ненадання пояснень від 08 грудня 2020 року. Позивачка факт невиконання розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р визнає у позовній заяві, обґрунтовуючи його невиконання браком часу, погіршенням самопочуття та перебування на лікарняному. В той же час, брак часу у ОСОБА_1 не є поважною причиною для невиконання розпорядження. До того ж, як зазначає сама позивачка у своїй доповідній записці (вх.555), розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р нею було отримано 30 жовтня 2020 року. Тобто, вже 30 жовтня 2020 року позивачка оцінювала певний об'єм роботи, який необхідно буде виконати до 03 листопада 2020 року, та жодних повідомлень керівництву про неможливість виконати вказане розпорядження у вказаний строк від неї не надходило.

Проігноровано судом першої інстанції той факт, що ОСОБА_1 відповідно до листка непрацездатності стала до роботи з 24 листопада 2020 року та станом до 08 грудня 2020 року вказане розпорядження також не виконала, відмовилася надавати пояснення з приводу фактів наведених у службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 04 грудня 2020 року, про що складено акт від 08 грудня 2020 року. Вказаний доказ, який не взятий до уваги судом першої інстанції, чітко підтверджує факт невиконання ОСОБА_1 розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р і після 03 листопада 2020 року.

Помилковим вважає висновок суду першої інстанції в частині неможливості виконання ОСОБА_3 наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна» до 04 грудня 2020 року, оскільки ОСОБА_1 було винесено догану не за «невиконання», а за непогодження наказу від 29 жовтня 2020 року № 179.

Також суд першої інстанції безпідставно вказує у своєму рішенні про те, що матеріали справи не містять будь-яких відомостей, яким чином і коли позивачці пропонувалось погодити та підписати наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 та наказ № 206 від 07 грудня 2020 року «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» і що вона умисно ухилялась від цього, оскільки вказане міститься у службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 04 грудня 2020 року та вказаний доказ, був проігнорований судом першої інстанції.

Твердження позивачки ОСОБА_1 про те, що погодження наказів не входить до її посадових обов'язків суперечить наказу № 19 від 28 лютого 2014 року, яким було затверджено Інструкцію з діловодства, де у пунктах 2.55-2.57 Інструкції передбачено внутрішнє погодження Документу із посадовими особами, які відповідно до їх компетенції займаються питаннями, порушеними в проекті документа. Позивачка факт ознайомлення з Інструкцією з діловодства визнавала під час судового розгляду справи, а тому вказані обставини не підлягають доказуванню у відповідності до ч. 1 ст. 82 ЦПК України, а суд першої інстанції не навів у судовому рішенні обґрунтованого сумніву щодо достовірності цих обставин, як передбачає ч. 1 ст. 82 ЦПК України.

Щодо висновків суду першої інстанції в частині визнання незаконним та скасування наказу № 9-К від 15 січня 2021 року про звільнення ОСОБА_1, директора фінансового, відповідач зазначає, що підставою для звільнення позивачки з посади стало, зокрема, невиконання нею наказу від 14 грудня 2020 № 212, яким розпочато проведення зовнішнього аудиту фінансової звітності Університету за період з 01 січня 2019 року по 14 грудня 2020 року, визнано відповідальним позивачку та зобов'язано її надати Центру внутрішнього аудиту документи згідно з Додатком № 1 та надати доступ до бухгалтерських реєстрів в електронному та паперовому вигляді або до електронної бази даних програми «Акцент».

Від ознайомлення з наказом від 14 грудня 2020 № 212 під підпис позивачка відмовилася, що підтверджується актом від 14 грудня 2020 року та спростовує твердження позивачки про те що їй начебто стало відомо про порушення вимог наказу № 212 тільки з наказу про її звільнення.

Посилання позивачки на неможливість виконання нею вказаного наказу у зв'язку з тим, що вся фінансова звітність, у тому числі головна книга, здійснювалася(велась)в електронному вигляді за допомогою АС «Акцент», через відсутність кодів доступу до АС «Акцент», відсутність доступу до фінансових документів, оскільки наказом № 205 було відкликано її право підпису із банківських та фінансових установ, в тому числі, в системі «клієнт банк», на думку відповідача, є безпідставними, оскільки відкликання електронного підпису із банківських та фінансових установ, в тому числі, в системі «клієнт банк» жодним чином не впливає на наявність чи відсутність доступу до АС «Акцент», а тим паче до фінансової звітності. Ведення фінансової звітності виключно в електронному вигляді можливе за наявності певного правового механізму, наявності розпоряджень та відповідних порядків ведення звітності, а також суворого дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг (ст. 9 Закону України «Про бухгалтерській облік і фінансову звітність в Україні», п. 2.3. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995 № 88). Вказане законодавство зобов'язує, у випадку ймовірності того, що документи не зберезуться на електронних носіях, продублювати їх на декілька електронних носіїв або зберігати у вигляді паперової копії(ст. 13 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг»).

До того ж, наказом було зобов'язано позивачку надати доступ до фінансової звітності, а не коди доступу до АС «Акцент», чого свідомо нею зроблено не було.

Також позивачкою не був виконаний наказ від 23 жовтня 2020 № 174 «Про делегування повноважень», яким делеговано керівникам напрямків повноваження щодо затвердження положень про структурні підрозділи університету та затвердження посадових інструкцій працівників університету. Керівникам напрямків переглянути наявні положення про підпорядковані структурні підрозділи університету, посадові (робочі) інструкції підлеглих працівників, внести до них необхідні зміни та доповнення, розробити відсутні і подати на затвердження до 1 грудня 2020 року.

Зважаючи на викладене, відповідач вважає, що ОСОБА_1 здійснювалось свідоме ігнорування наказів керівництва, їх фактичне невиконання, вона відмовилась від ознайомлення з наказом, від надання пояснень щодо його невиконання.

Крім того, актом від 14 січня 2021 року було зафіксовано порушення позивачкою Правил внутрішнього розпорядку, а саме: відсутність директора фінансового ОСОБА_1 на робочому місці в своєму кабінеті; вживання спиртних (алкогольних) напоїв.

Посилання суду першої інстанції на те, що наказом № 225 від 18 грудня 2020 року в Університеті «Україна» був встановлений режим дистанційної роботи є безпідставним, тому що працівники не підпорядковуються Правилам трудового розпорядку у разі якщо працюють дистанційно вдома, а не перебуваючи на території університету. В цей день позивачка фактично перебувала на території університету, була на робочому місці, а тому повинна підпорядковуватися Правилам трудового розпорядку.

Нетверезий стан може бути підтверджений як медичним висновком, так і іншими видами доказів, а саме: актом № 1 від 14 січня 2021 року, поясненнями свідка, яка зазначила, що у кабінеті був присутній напій під назвою « ІНФОРМАЦІЯ_1 ».

За доводами апеляційної скарги відповідача судом першої інстанції безпідставно не було застосовано наслідки спливу строку позовної давності до пред'явлених вимог ОСОБА_1 .

У відзиві на апеляційну скаргу представник позивачки ОСОБА_4 просить залишити апеляційну скаргу відповідача без задоволення, а оскаржуване судові рішення- без змін, посилаючись на те, що рішення Святошинського районного суду міста Києва від 01 листопада 2021 року є законним і обґрунтованим, ухвалене з додержанням норм матеріального і процесуального права.

В частині доводів апеляційної скарги відповідача про те, що судом першої інстанції безпідставно не було застосовано наслідки спливу строку позовної давності до пред'явлених вимог ОСОБА_1 зазначає, що 15 січня 2021 року, в день звільнення, позивачка ОСОБА_1 не була ознайомлена із наказом № 9-к від 15 січня 2021 року. Про існування наказу про звільнення позивачці стало відомо 18 січня 2021 року (понеділок). Водночас, позивачка отримала копію наказу про звільнення поштовим відправленням 09 лютого 2021 року, що підтверджується інформацією з офіційного сайту АТ "Укрпошта" (копія подана разом із позовною заявою). Саме тому, позивачка звернулася досуду вказаним позовом протягом строку, встановленого ст. 233 КЗпП України - в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення. Отже, позивачка звернулася до суду 17 лютого 2021 року, протягом строку, встановленого ст. 233 КЗпП України.

Посилання відповідача у апеляційній скарзі на висновок Великої Палати Верховного Суду, викладений у постанові від 31 жовтня 2018 року у справі № 367/6105/16-ц, з метою аргументації своєї позиції щодо застосування строків позовної давності є необґрунтованим, оскільки у зазначеній справі йдеться про визнання недійсними та скасування рішень, витребування земельних ділянок із незаконного володіння.

До того ж, надаючи оцінку зібраним у справі доказам, суд першої інстанції дійшов вірного висновку про те, що позивачка не мала можливості виконати вимоги Розпорядження № 67-р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна» від 29 жовтня 2020 року в строк до 03 листопада 2020 року у зв'язку з її хворобою, тобто, з поважних причин, іншого строку для виконання вказаного розпорядження відповідачем встановлено не було, а тому його невиконання

не може бути підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності. Водночас, ці поважні причини не були враховані відповідачем під час винесення догани, як не була врахована і попередня високопрофесійна робота позивачки на посаді директора фінансового.

Матеріали справи не містять будь-яких відомостей, яким чином і коли позивачці пропонувалось погодити та підписати наказ № 179 від 29 жовтня 2020 року та наказ від 07 грудня 2020 року «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» і що вона умисно ухилялась від цього. Дане підтверджується і службовою запискою ОСОБА_1 від 23 грудня 2020 року. Крім того, до кола посадових обов'язків позивачки (до трудової функції) не входить «погодження» наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП.

Відповідачем не надано судупосадової інструкції директора фінансового. Саме тому, суд першої інстанції дійшов вірного висновку, що відповідачем не доведено факту вчинення позивачкою дисциплінарного проступку, а саме «непогодження» наказів, що стало однією з підстав для оголошення їй догани.

Посилання відповідача на те, що обов'язок погодження наказів закріплений в п.п. 2.55 - 2.57 Інструкції з діловодства у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» заслуговує на жорстку критику, оскільки в даній Інструкції не зазначено обов'язку конкретної посадової особи (в даному випадку - директора фінансового) погоджувати певні документи, і відомостей про ознайомлення позивачки з вказаною інструкцією суду не надано.

Отже, суд першої інстанції дійшов вірного висновку про те, що відповідачем не надано доказів, що підтверджують вину позивачки та факт неналежного виконання покладених на неї трудових обов'язків, як складових дисциплінарного проступку, а тому наказ № 1-д від 08 грудня 2020 року в частині оголошення догани ОСОБА_1 підлягав визнанню незаконним та скасуванню.

Щодо наказу № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021 року вказує, що причинами звільнення ОСОБА_1 є те, що станом на 15 січня 2021 року нею не виконані вимоги розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, наказу від 04 грудня 2020 року № 179, наказу від 14 грудня 2020 року № 212, наказу від 23 жовтня 2020 року № 174, які передбачали заходи ліквідації перешкод проведення незалежного аудиту фінансово-господарської діяльності університету.

Водночас, за невиконання вимог Розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р станом на день видачі наказу про звільнення, позивачка вже була притягнута до дисциплінарної відповідальності у вигляді оголошення догани.

Зазначення, як однієї з підстав для звільнення, невиконання даного Розпорядження № 67-Р від 29 жовтня 2020 року суперечить ч.2 ст.149 Кодексу законів про працю України, згідно якої за кожне порушення трудової дисципліни може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

Звертає увагу суду, що про порушення нею вимог наказу № 174 від 23 жовтня 2020 року та наказу № 212 від 14 грудня 2020 року ОСОБА_1 стало відомо вперше виключно із наказу про звільнення. Відповідач не повідомляв позивачку про факт фіксування порушень нею зазначених наказів, не звертався до неї за поясненнями і не повідомляв її про оголошення догани.

Водночас, 15 грудня 2020 року ОСОБА_1 в своєму листі повідомила керівництву університету про часткове виконання нею вимог наказу № 212 від 14 грудня 2020 року та надання фінансових документів, а також про неможливість виконання наказу № 212 від 14 грудня 2020 року в частині (подання консолідованої інформації за 2020 рік після завершення фінансового року та підготовки відповідної звітності до подачі в контролюючі органи, а також про відсутність можливості надання кодів доступу адміністратора до БД «Акцент» по причині їх відсутності, оскільки ні вона, ні співробітники департаменту фінансово- господарської діяльності не мали належної кваліфікації для адміністрування електронних баз даних).

30 листопада 2020 року ОСОБА_1 листом довела до відома Президента Університету «Україна», що автоматизована система «Акцент» на даний час не має адміністратора, що створює деякі незручності

для користувачів цього програмного комплексу та загрозу виходу з ладу і зупинки її роботи; як наслідок, позивача прохала надати дозвіл на закупівлю іншого ліцензованого програмного забезпечення.

Отже, на підставі належних та допустимих доказів, що знаходяться в матеріалах справи, судом першої інстанції вірно встановлено, що виконання в повному обсязі наказу №212 від 14 грудня 2020 року ОСОБА_1 було неможливим з незалежних від неї обставин.

Саме тому, у діях ОСОБА_1 відсутнє умисне винне ухилення від виконання своїх посадових обов'язків в частині виконання наказу №212 від 14 грудня 2020 року.

Вважає, що з наказу № 174 від 23 жовтня 2020 року «Про делегування повноважень» не вбачається, що саме ОСОБА_1 повинна була виконати його, як директор фінансовий до 1 грудня 2020 року. Також не вбачається факт ознайомлення позивачки з цим наказом під особистий підпис, як цього вимагає п. 4 наказу.

Щодо наказу № 179 від 04 грудня 2020 року, про невиконання якого зазначено в наказі про звільнення позивачки, звертає увагу суду, що відповідачем не надано суду ні копії зазначеного наказу, ні доказів не виконання цього наказу ОСОБА_1. Крім того, відповідачем не надано жодного доказу того, що позивачці пропонувалось надати письмові пояснення щодо невиконання наказів № 179 від 04 грудня 2020 року, № 174 від 23 жовтня 2020 року, зокрема, що позивачку було ознайомлено із службовою запискою начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 15 січня 2021 року, яка передувала винесенню наказу № 9-К від 15 січня 2021 року про звільнення, чим грубо порушено вимоги ч.1 ст.149 КЗпП України.

Крім того, викладені в акті від 14 січня 2021 року обставини щодо вживання позивачкою алкоголю є надуманими, будь-які допустимі та належні докази, що підтверджували б вказану обставину у справі відсутні.

У судовому засіданні суду апеляційної інстанції представник відповідача ОСОБА_5 підтримала доводи апеляційної скарги та просила її задовольнити.

Представник позивачки ОСОБА_4 заперечувала проти задоволення апеляційної скарги відповідача та просила залишити без змін рішення суду першої інстанції.

Заслухавши доповідь судді Ратнікової В.М., пояснення учасників справи, вивчивши матеріали справи та обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходить до висновку, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав.

Судом встановлено, що наказом № 71-к від 15 червня 2001 року позивачка ОСОБА_6 була прийнята на посаду в.о. головного бухгалтера Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» та з цього часу працювала у закладі на посадах головного бухгалтера, проректора з фінансово-економічної роботи-головного бухгалтера, фінансового директора, яку у зв'язку з приведенням назви посад у відповідності до класифікатора професій перейменовано на посаду директор фінансовий (а.с. 17-24 том 1).

Згідно з статутом Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (скорочено - університет «Україна») університет засновано як неприбуткову організацію - заклад, з основою метою - задоволення потреб громадян України, осіб без громадянства та іноземців у отриманні вищої освіти (а.с. 145-148 том 1).

Розділом 4 Статуту відповідача визначено, що безпосереднє оперативне управління діяльністю університету здійснює його керівник, за посадою - Президент університету (пункт 4.1.). Президент університету в межах наданих йому повноважень, зокрема, вирішує питання фінансово-господарської діяльності університету, видає накази і розпорядження, обов'язкові для виконання всіма учасниками освітнього процесу, структурними підрозділами і посадовими особами університету (пункт 4.3.).

Розпорядженням Президента університету від 29 жовтня 2020 року № 67-Р ОСОБА_7 доручено начальнику Центру внутрішнього аудиту Лопоносовій Н.П. та начальнику юридичного відділу ОСОБА_2 провести перевірку даних, відображених на 376, 377 бухгалтерських рахунках за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року включно, з метою здійснення оперативного контролю (відповідно до розпорядження № 40-р від 14.08.2020) за фінансово-господарською діяльністю (а.с. 28-29 том 1).

Для проведення зазначеної перевірки пунктом 2 розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р зобов'язано директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8 до 03 листопада 2020 року надати Центру внутрішнього аудиту документи згідно з додатком 1 до розпорядження за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року включно.

29 жовтня 2020 року з метою підвищення виконавчої дисципліни підрозділів, забезпечення оперативного контролю за діяльністю університету «Україна» та на виконання розпорядження Президента університету № 40-р від 14 серпня 2020 року видано наказ № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна», яким затверджено форму внутрішнього контролю та строки їхнього подання до Центру внутрішнього аудиту. Відповідальні особи: ОСОБА_9, начальник Центру внутрішнього аудиту; ОСОБА_1, директор фінансовий; ОСОБА_8, головний бухгалтер. (а.с. 30-31 том 1).

Відповідно до наказу відповідача від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» з метою врегулювання та адміністрування роботи користувачів автоматизованої системи (АС) «Акцент», збереження електронних даних та здійснення контролю за обслуговуванням програмного забезпечення і ведення баз даних створено комісію для передачі прав надання доступу до бази даних, адміністрування бази даних, архівів АС «Акцент», у т.ч. до створення нових користувачів. До складу комісії входила також ОСОБА_1, директор фінансовий.

04 грудня 2020 року начальником юридичного відділу Університету ОСОБА_2 складено службову записку, в якій останній доповів Президенту університету ОСОБА_7 про неможливість здійснити, передбачену розпорядженням від 29 жовтня 2020 року № 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті», перевірку даних відображених на 376, 377 бухгалтерських рахунках за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року з підстав не передання станом на 04 грудня 2020 року (день складання службової записки) відповідальними особами - директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 жодним доступним способом документів, що перелічені в Додатку 1 до Розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, щодо непогодження директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 з невідомих причин наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», щодо відмови у погодженні директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 наказу «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» від 07 грудня 2020 року № 206 та передання його на підпис без віз зазначених осіб, щодо непогодження з 28 жовтня 2020 року директором фінансовим ОСОБА_1 типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП.

Вважав наведені у службовій записці факти такими, що свідчать про свідоме блокування системи внутрішнього контролю Університету, протидію відновленню належного обслуговування і адміністрування системи «Акцент», уповільненню правової роботи в Університеті та просив прийняти відповідні заходи реагування (а.с 38-39 том 1).

У відповідності до наказу від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» ОСОБА_1, директора фінансового, притягнуто до дисциплінарної відповідальності у вигляді догани за свідомий бойкот і невиконання наказів, розпоряджень і вказівок президента, щодо виконання службових обов'язків, з підстав викладений у службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 04 грудня 2020 року (а.с. 25-26 том 1).

В службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 15 січня 2021 року на ім'я Президента університету «Україна» ОСОБА_7 викладені факти щодо подальшого невиконання наказів, розпоряджень президента університету, перешкоджанню проведенню незалежного аудиту,

порушення Правил трудового розпорядку працівниками департаменту фінансово-господарської діяльності(а.с. 137- 140 том 1).

14 січня 2021 року, о 12 годині 30 хвилин, комісією у складі: голови комісії першого проректора Кучерявого І.Т., членів комісії: начальника юридичного відділу ОСОБА_2, начальника відділу організаційної роботи і контролю Зименко С.В., начальника відділу по роботі з персоналом ОСОБА_10, голови профспілкового комітету ОСОБА_11 зафіксовано відсутність на робочих місцях в своєму кабінеті директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8.

При подальшій перевірці в одному з кабінетів департаменту фінансово- господарської діяльності були виявлені сім посадових осіб університету, які сиділи за столом і вживали алкогольні напої: ОСОБА_1, ОСОБА_8, ОСОБА_12, ОСОБА_13, ОСОБА_14, ОСОБА_15, ОСОБА_16.

Вказане порушення зафіксоване актом перевірки присутності працівників на робочих місцях від 14 січня 2021 року № 1/14.01.2021р., 12 годин 30 хвилин (а.с. 44 том 2).

Всім посадовим особам, зафіксованим в акті, запропоновано надати пояснення до 15 години 00 хвилин 14 січня 2021 року.

Колективне пояснення було надано за вхідним № 23 від 15 січня 2021 року(а.с. 57-58 том 1).

Відповідно до наказу від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» звільнено 15 січня 2021 року ОСОБА_1 за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та Правилами внутрішнього трудового розпорядку, як таку, до якої раніше застосовуватися заходи дисциплінарного стягнення (п. 3 стаття 40 КЗпП України) (а.с. 27 том 1).

Комісійним актом від 15 січня 2021 року о 16-44 год. зафіксовано факт відмови ОСОБА_1 від ознайомлення з наказом від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» (а.с. 141 том 1).

Задовольняючи позов ОСОБА_1 в частині вимог про визнання незаконним та скасування наказу від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани», суд першої інстанції свій висновок мотивував тим, що наданими під час судового розгляду справи доказами підтверджуються доводи позивачки про неможливість виконання нею розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р в строк до 03 листопада 2020 року, дане розпорядження не було виконано у зв'язку з її хворобою, тобто, з поважних причин, іншого строку для виконання вказаного розпорядження відповідачем встановлено не було, а тому його невиконання не може бути підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності.

Щодо ухилення від погодження та підписання наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті Україна», наказу від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи Акцент», то з пояснювальної ОСОБА_1 від 09 грудня 2020 року вбачається, що наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 надіслано на її електронну адресу лише 04 грудня 2020 року о 14.54 год., що практично унеможливило його виконання до 04 грудня 2020 року.

За встановлених судом першої інстанції обставин матеріали справи не містять будь-яких відомостей, яким чином і коли позивачці пропонувалось погодити та підписати наказ № від 29 жовтня 2020 року № 179 та наказ 07 грудня 2020 року № 206 і що вона умисно ухилялась від цього. Дане підтверджується і службовою запискою ОСОБА_1 від 23 грудня 2020 року.

Крім того, позивачка заперечує той факт, що до кола її посадових обов'язків (до трудової функції) входить погодження наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті Україна, наказів про адміністрування автоматизованої системи Акцент, змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП, а відповідачем не надано посадової інструкції директора фінансового, не доведено факту винного вчинення позивачкою дисциплінарного проступку, а саме непогодження наказів, що стало однією з підстав для оголошення догани.

Посилання представника відповідача на те, що обов'язок ОСОБА_1, директора фінансового, погодження наказів закріплений в п.п. 2.55 - 2.57 Інструкції з діловодства у Закладу вищої освіти

«Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» судом першої інстанції не взято до уваги з тих підстав, що в даній інструкції не зазначено обов'язку конкретної посадової особи (в даному випадку - директора фінансового) погоджувати певні документи, і відомостей про ознайомлення позивачки з вказаною інструкцією суду не надано.

З урахуванням оцінених доказів в цій частині вимог, суд першої інстанції дійшов висновку про те, що відповідачем не надано доказів на підтвердження вини позивачки та факту неналежного виконання покладених на неї трудових обов'язків, як складових дисциплінарного проступку, а тому наказ від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» в частині оголошення догани ОСОБА_1, директору фінансовому, підлягає визнанню незаконним та скасуванню.

Визнаючи незаконним та скасовуючи наказ № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021 року в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового, поновлюючи ОСОБА_1 на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 16 січня 2021 року, суд першої інстанції виходив із того, що станом на день видачі наказу про звільнення позивачка уже була притягнута до дисциплінарної відповідальності у вигляді оголошення догани за невиконання, зокрема наказів, розпоряджень (розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна»), а тому невиконання вказаних розпорядчих документів як однієї з підстав для звільнення суперечить ч. 2 ст. 149 КЗпП України, відповідно до якої за кожне порушення трудової дисципліни може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

Щодо виконання наказу від 14 грудня 2020 року № 212 «Про здійснення незалежної аудиторської перевірки» ОСОБА_1, директором фінансовим, то судом першої інстанції встановлено, що ОСОБА_1 14 грудня 2020 року було надано пояснення щодо надання та місця знаходження зазначених в Додатку 1 до наказу документів, а також про неможливість виконання наказу від 14 грудня 2020 року № 212 в частині подання консолідованої інформації за 2020 рік після завершення фінансового року та підготовку відповідної звітності до подачі в контролюючі органи, про відсутність можливості надання кодів доступу адміністратора до БД Акцент по причині їх відсутності, оскільки ні вона, ні співробітники департаменту фінансово-господарської діяльності не мали належної кваліфікації для адміністрування електронних баз даних, що свідчить за висновком суду першої інстанції про те, що виконання в повному обсязі наказу від 14 грудня 2020 року № 212 ОСОБА_1, директором фінансовим, не виявилось можливим з підстав, що від неї не залежали, а тому суд не вбачав в діях ОСОБА_1 умисного винного ухилення від виконання своїх посадових обов'язків в частині виконання наказу від 14 грудня 2020 року № 212.

В частині виконання ОСОБА_1, директором фінансовим, наказу від 23 жовтня 2020 року № 174 «Про делегування повноважень», за змістом якого делеговано керівникам напрямків повноваження щодо затвердження положень про структурні підрозділи університету та затвердження посадових інструкцій працівників університету; керівникам напрямків переглянути наявні положення про підпорядковані структурні підрозділи університету, посадові (робочі) інструкції підлеглих працівників, внести до них необхідні зміни та доповнення, розробити відсутні і подати на затвердження до 01 грудня 2020 року, судом першої інстанції встановлено, що з даного наказу не вбачається, що саме ОСОБА_1, як директор фінансовий, повинна була виконати і що нею не було виконано вказаний наказ до 01 грудня 2020 року. Крім того, за висновком суду першої інстанції, з даного наказу не вбачається факт ознайомлення з ним позивачки під особистий підпис, як цього вимагає пункт 4 наказу, та відповідачем не надано жодних доказів того, що позивачці пропонувалось надати письмові пояснення щодо невиконання наказів, зокрема, що позивачку було ознайомлено із службовою запискою начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 15 січня 2021 року, яка передувала винесенню наказу від 15 січня 2021 року № 9-К про звільнення, чим порушено вимоги ч. 1 ст. 149 КЗпП України.

Надаючи оцінку акту № 1 від 14 січня 2021 року, яким зафіксовано факт відсутності на робочих місцях в своєму кабінеті директора фінансового ОСОБА_1, та головного бухгалтера ОСОБА_8, в подальшому в одному з кабінетів фінансово-господарської діяльності виявлення 7 посадових осіб університету, які сиділи за столом і вживали спиртні (алкогольні) напої, зокрема ОСОБА_1, директор фінансовий, суд першої інстанції виходив із того, що враховуючи той факт, що наказом від 18 грудня 2020 року № 225 в Університеті «Україна» був встановлений режим дистанційної роботи на

виконання Постанови Кабінету Міністрів України № 1236 від 09 грудня 2020 року, зокрема, п. 20 Постанови, згідно якого рекомендовано у період з 11 січня до 22 січня 2021 року включно установити для працівників режим дистанційної (надомної) роботи, а також відсутність графіку чергування працівників департаменту фінансово-господарської діяльності Університету «Україна» на даний період, відповідно до якого позивачка 14 січня 2021 року була зобов'язана знаходитися на робочому місці, відсутність доказів вживання спиртних напоїв на робочому місці, тому перевірка роботодавцем (в особі комісії) присутності працівників на робочих місцях 14 січня 2021 року не узгоджується з наказом № 225 від 18 грудня 2020 року, а відтак судом не може бути прийнятий до уваги зазначений в наказі про звільнення акт перевірки від 14 січня 2021 року в якості доказу порушення ОСОБА_1, директором фінансовим, Правил внутрішнього розпорядку.

З огляду на встановлені обставини, їх юридичну оцінку, суд першої інстанції дійшов висновку про те, що звільнення позивачки на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України було здійснено відповідачем без дотримання вимог трудового законодавства, оскільки факти невиконання без поважних причин своїх трудових обов'язків ОСОБА_1 та наявність її вини відповідачем не доведено, не надано доказів того, що при накладенні дисциплінарних стягнень на позивачку у повній мірі було дотримано передбачені ст.ст. 147, 148, 149 КЗпП правила та порядок застосування дисциплінарних стягнень, в тому числі, і щодо врахування попередньої роботи позивачки, а тому звільнення ОСОБА_1 не можна вважати законним, у зв'язку з цим наказ № 9-К «Про звільнення» від 15 січня 2021 року в частині звільнення ОСОБА_1, директора фінансового, підлягає визнанню незаконним та скасуванню, з поновленням ОСОБА_1 на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 16 січня 2021 року з виплатою працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу з 16.01.2021 року по 01.11.2021 року у розмірі 161 999,64грн.

Твердження представника відповідача про те, що позивачкою пропущено строк для звернення до суду з позовом про поновлення на роботі і дане є підставою для відмови в позові, суд першої інстанції вважав безпідставним, посилаючись на те, що копію наказу про звільнення ОСОБА_1 отримала поштою лише 09 лютого 2021 року, а тому позов пред'явлено протягом строку, встановленого ст. 233 КЗпП України - в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення (а.с. 62-64 том 1).

Колегія суддів апеляційного суду не може погодитися з такими висновками суду першої інстанції, з огляду на таке.

Відповідно до частин першої, другої та п'ятої статті 263 ЦПК України судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права із дотриманням норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Зазначеним вимогам закону судові рішення не відповідає з наступних підстав.

За змістом частини першої статті 16 Цивільного кодексу України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законом, договором, або таким способом, який не суперечить закону (стаття 5 ЦПК України).

Статтею 43 Конституції України визначено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Громадянам гарантується захист від незаконного звільнення.

Відповідно до статті 139 Кодексу законів про працю України працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, додержуватися трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.

Згідно зі статтею 31 КЗпП України власник або уповноважений ним орган не має права вимагати від працівника виконання роботи, не обумовленої трудовим договором.

Статтею 147 КЗпП України передбачено, що за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: догана; звільнення.

Згідно зі статтею 148 КЗпП України дисциплінарне стягнення застосовується власником або уповноваженим ним органом безпосередньо за виявленням проступку, але не пізніше одного місяця з дня його виявлення, не рахуючи часу звільнення працівника від роботи у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю або перебуванням його у відпустці.

Статтею 149 КЗпП України визначено порядок застосування дисциплінарних стягнень. До застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений ним орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмові пояснення. За кожне порушення трудової дисципліни може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

При обранні виду стягнення власник або уповноважений ним орган повинен враховувати ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяну ним шкоду, обставини, за яких вчинено проступок, і попередню роботу працівника. Стягнення оголошується в наказі (розпорядженні) і повідомляється працівникові під розписку.

Працівник може бути звільнений з роботи на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України, якщо після застосування до нього дисциплінарного або громадського стягнення, яке не втратило юридичної сили за давністю і не зняте достроково (стаття 151 КЗпП України), він знову вчинив проступок на роботі.

При вирішенні спорів осіб, звільнених згідно з пунктом 3 частини першої статті 40 КЗпП України за систематичне невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, необхідно враховувати, що роботодавець вправі розірвати трудовий договір з цієї підстави лише за умови, що до працівника раніше застосовувалось дисциплінарне стягнення і на момент повторного невиконання ним без поважних причин трудових обов'язків його не знято і не погашено.

Для правомірного розірвання роботодавцем трудового договору на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України необхідна наявність сукупності таких умов:

- порушення має стосуватися лише тих обов'язків, які є складовими трудових функцій працівника чи впливають з правил внутрішнього трудового розпорядку;
- невиконання чи неналежне виконання працівником трудових обов'язків має бути винним, скоєним без поважних причин, умисно або з необережності;
- невиконання або неналежне виконання трудових обов'язків повинне бути систематичним;
- враховуються тільки дисциплінарні й громадські стягнення, які накладаються трудовими колективами і громадськими організаціями відповідно до їх статутів;
- з моменту виявлення порушення до дисциплінарного звільнення може минути не більше місяця.

Для звільнення працівника за пунктом 3 частини першої статті 40 КЗпП України необхідна наявність факту не першого, а повторного (тобто вдруге чи більше разів) здійснення працівником винного невиконання чи неналежного виконання обов'язків після того, як до нього уже застосовувалися заходи дисциплінарного чи громадського стягнення за вчинення таких дій раніше.

Під час розгляду справи роботодавець зобов'язаний довести факт вчинення працівником нового порушення трудових обов'язків, якими він обґрунтовував наказ (розпорядження) про звільнення.

Подібний правовий висновок викладений у постанові Великої Палати Верховного Суду від 23 вересня 2020 року по справі № 9901/743/18 (провадження № 11-914зai19).

Відповідно до статей 12, 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях. Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних із вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій.

Суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів) (стаття 89 ЦПК України).

Фактичні обставини справи вказують на те, що до позивачки ОСОБА_1 за неналежне виконання службових обов'язків, що полягало у невиконанні наказів, розпоряджень і вказівок Президента університету «Україна», застосовувалися заходи дисциплінарного впливу у вигляді догани (наказ від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани»).

Підставами для винесення вказаної догани роботодавцем визначено: невиконання пункту 2 Розпорядження від 29 жовтня 2020 року 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», що полягало у ненаданні відповідних документів, необхідних для перевірки бухгалтерських рахунків 376, 377 до 03 листопада 2020 року; не погодження наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна»; не погодження наказу від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент»; не погодження змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП.

Так, розпорядженням Президента університету від 29 жовтня 2020 року № 67-Р ОСОБА_7 доручено начальнику Центру внутрішнього аудиту Лопаносовій Н.П. та начальнику юридичного відділу ОСОБА_2 провести перевірку даних, відображених на 376, 377 бухгалтерських рахунках за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року включно, з метою здійснення оперативного контролю (відповідно до розпорядження № 40-р від 14.08.2020) за фінансово-господарською діяльністю (а.с. 28-29 том 1).

Для проведення зазначеної перевірки пунктом 2 розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р зобов'язано директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8 до 03 листопада 2020 року надати Центру внутрішнього аудиту документи згідно з додатком 1 до розпорядження за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року включно, а саме: оборотно-сальдові відомості за кожен квартал періоду, що підлягає перевірці; розшифровки дебіторської та кредиторської заборгованості за кожен квартал, що підлягає перевірці; договори позички та/або надання поворотної (безповоротної) фінансової допомоги за період, що підлягає перевірці, які діяли, заключалися та продовжують діяти, та супровідні документи до них (заяви, паспортні дані тощо); касові (касова книга, видаткові та прибуткові касові ордери) та банківські виписки, які підтверджують видачу, повернення, перерахування коштів; журнали-ордери за рахунками 376, 377 за період, що підлягає перевірці. Кожен первинний документ повинен надаватися з підписом головного бухгалтера та виконавця. Для перевірки надаються оригінали документів (договори, касові документи), з яких будуть робитися копії у присутності керівників/представників департаменту фінансово-господарської діяльності та завірятися підписом головним бухгалтером.

Розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р отримано директором фінансовим ОСОБА_1 30 жовтня 2020 року, що підтверджується письмовими доказами в матеріалах справи та наданими поясненнями сторін під час судового розгляду справи (а.с. 47 том 1).

29 жовтня 2020 року з метою підвищення виконавської дисципліни підрозділів, забезпечення оперативного контролю за діяльністю університету «Україна» та на виконання розпорядження Президента університету № 40-р від 14 серпня 2020 року видано наказ № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна», яким затверджено форму внутрішнього контролю та строки їхнього подання до Центру внутрішнього аудиту (а.с. 30-31 том 1).

У пункті 2 наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 визначено про надання Центру внутрішнього аудиту щодня (до 11.00) інформації, передбаченої в Додатку 1, щомісячно (до 5 числа) інформації, передбаченої Додатком 2; щоквартально (до 25 числа місяця, що настає після закінчення кварталу) Додаток 3, 4. Вказані додатки повинні бути завізовані головним бухгалтером університету та/або директором фінансовим. Відповідальні: Н.П. Лопоносова, начальник Центру внутрішнього аудиту; ОСОБА_1, директор фінансовий; ОСОБА_8, головний бухгалтер. Строк: постійно.

У пункті 3 наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 визначено про надання Центру внутрішнього аудиту разом із додатками та у строки, передбачені в п.2 цього наказу, копій первинних документів (рахунки/рахунки-фактури, банківські виписки, авансові звіти, акти виконаних робіт, накладні тощо), які підтверджують дані, наведені в Додатках 1-4, а також інших документів на вимогу та в разі необхідності, з обов'язковим підписом головного бухгалтера університету та/або директора фінансового. Відповідальні: ОСОБА_9, начальник Центру внутрішнього аудиту; ОСОБА_1, директор фінансовий; ОСОБА_8, головний бухгалтер. Строк: постійно.

Пунктом 4 наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 передбачено надання Центру внутрішнього аудиту інформації, передбаченої Додатком 3 цього наказу, та копій первинних документів (договори, завірені підписом головного бухгалтера) не пізніше наступного дня після підписання наказу та в подальшому оновлювати її (до настання постійного строку подання додатку) у разі виникнення змін. Відповідальні: ОСОБА_9, начальник Центру внутрішнього аудиту; ОСОБА_1, директор фінансовий; ОСОБА_8, головний бухгалтер. Строк: постійно.

Наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 ОСОБА_1, директором фінансовим, не погоджено, її підпис у наказі відсутній.

Відповідно до наказу від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» з метою врегулювання та адміністрування роботи користувачів автоматизованої системи (АС) «Акцент», збереження електронних даних та здійснення контролю за обслуговуванням програмного забезпечення і ведення баз даних створено комісію для передачі прав надання доступу до бази даних, адміністрування бази даних, архівів АС «Акцент», у т.ч. до створення нових користувачів. До складу комісії входила також ОСОБА_1, директор фінансовий.

У пункті 4 наказу від 07 грудня 2020 року № 206 на директора фінансового ОСОБА_1 та головного бухгалтера ОСОБА_8 покладені обов'язки щодо надання безперешкодного доступу фахівцям та членам комісії до всіх даних АС «Акцент» з метою їхнього архівування, збереження та перевірки відповідності; надання комісії документів щодо оренди (використання) сервера, на якому розміщується АС «Акцент»; здійснення до 10 грудня 2020 року передачу прав надання доступу до поточних даних, архівів, створення нових користувачів, адміністрування та забезпечення безперебійної роботи АС «Акцент» Центру технічного забезпечення навчального процесу (а.с. 41-42 том 1).

Наказ від 07 грудня 2020 року № 206 ОСОБА_1, директором фінансовим, не погоджено, її підпис у наказі відсутній.

04 грудня 2020 року начальником юридичного відділу ОСОБА_2 складено службову записку, в якій останній доповів Президенту університету ОСОБА_7 про неможливість здійснити передбачену розпорядженням від 29 жовтня 2020 року № 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті» перевірку даних відображених на 376, 377 бухгалтерських рахунках за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року з підстав не передання станом на 04 грудня 2020 року (день складання службової записки) відповідальними особами -директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 жодним доступним способом документів, що перелічені в Додатку 1 до Розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, щодо непогодження директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 з невідомих причин наказу

від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», щодо відмови у погодженні директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_8 наказу «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» від 07 грудня 2020 року № 206 та передання його на підпис без віз зазначених осіб, щодо непогодження з 28 жовтня 2020 року директором фінансовим ОСОБА_1 типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП.

Вважав наведені у службовій записці факти такими, що свідчать про свідоме блокування системи внутрішнього контролю Університету, протидію відновленню належного обслуговування і адміністрування системи «Акцент», уповільнення правової роботи в Університеті, та просив прийняти відповідні заходи реагування (а.с 38-39 том 1).

07 грудня 2020 року було запропоновано ОСОБА_1 надати пояснення до 16 год 00 хв. 08 грудня 2020 року з приводу фактів викладених у службовій записці.

Пояснення ОСОБА_1 надані не були, про що складено відповідний акт від 08 грудня 2020 року (а.с. 154 том 1).

У відповідності до наказу від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» ОСОБА_1, директора фінансового, притягнуто до дисциплінарної відповідальності у вигляді догани за свідомий бойкот і невиконання наказів, розпоряджень і вказівок президента, щодо виконання службових обов'язків, з підстав викладених у службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 04 грудня 2020 року, а саме: для здійснення належного контролю за фінансовою діяльністю Університету відповідно до пунктів 1, 3 Розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті» начальнику юридичного відділу ОСОБА_2 та начальнику центру внутрішнього аудиту ОСОБА_17 доручено провести перевірку даних відображених на 376, 377 бухгалтерських рахунках за період до 30 жовтня 2020 року включно і надати результати цієї перевірки до 09 листопада 2020 року.

Для проведення зазначеної перевірки пунктом 2 названого Розпорядження зобов'язано директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8 до 03 листопада 2020 року надати до Центру внутрішнього аудиту відповідні документи. Проте, зазначені документи станом на 04 грудня 2020 року відповідальними особами жодним доступним способом не були передані.

Крім того, наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», який незважаючи на попереднє узгодження форм звітності з директором фінансовим ОСОБА_1 так і не був погоджений ні директором фінансовим ОСОБА_1, ні головним бухгалтером ОСОБА_8 з невідомих причин, тому розісланий відділом організаційної роботи і контролю тільки 04 грудня 2020 року.

При погодженні наказу «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» (від 07 грудня 2020 року № 206) головний бухгалтер ОСОБА_8 відмовився погоджувати зазначений наказ без пояснення причин, директор фінансовий ОСОБА_1 відмовилась від погодження цього наказу, зазначивши, що його неможливо виконати. Письмові зауваження відповідно до вимог п. 1.9 Наказу від 25 листопада 2020 року № 202 «Про роботу зі службовими документами» викладені не були. Цей наказ було передано на підпис без віз зазначених осіб.

З 28 жовтня 2020 року начальником юридичного відділу було розпочато погодження змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП з директором фінансовим ОСОБА_1, проте даний документ не погоджений дотепер (а.с. 25-26 том 1).

Згідно зі статтею 139 КЗпП працівники зобов'язані працювати чесно й сумлінно, своєчасно й точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, додержуватися трудової та технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.

Відповідно до статті 147 КЗпП за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки одне з таких заходів стягнення: догана та звільнення.

При вирішенні питання про правомірність притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності підлягає з'ясуванню, в чому конкретно проявилось порушення трудової дисципліни, чи додержані власником або уповноваженим ним органом, передбачені статтями 147-1, 148, 149 КЗпП правила і порядок застосування дисциплінарних стягнень, зокрема, чи правомочним органом накладено дисциплінарне стягнення, чи не закінчився для цього встановлений строк, чи не застосовувалось вже за цей проступок дисциплінарне стягнення, чи враховувались при обранні виду стягнення ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяна ним шкода, обставини, за яких вчинено проступок, і попередня робота працівника.

Встановлені колегією суддів апеляційного суду фактичні обставини справи на підставі наданих сторонами доказів, які були досліджені в судовому засіданні, в частині оскарження наказу від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» свідчать про те, що факт невиконання розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р визнано позивачем ОСОБА_1 під час судового розгляду справи, а також підтверджується листом за вхідним № 555 від 09 грудня 2020 року ОСОБА_1 на ім'я Президента університету ОСОБА_7, в якому остання повідомила про те, що, отримавши розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р до виконання у п'ятницю 30 жовтня 2020 року, з понеділка 02 листопада 2020 року вона знаходилась на самоізоляції, у зв'язку з підвищенням температури. 04 листопада 2020 року за результатами тесту на COVID-19 у неї підтвердився позитивний результат (а.с. 47 том 1).

Відповідно до листка непрацездатності серії АКА № 973707 ТОВ «Медичний центр «Добробут» ОСОБА_1 з 04 листопада 2020 року по 20 листопада 2020 року перебувала на лікарняному. Приступила до роботи (стала до роботи) 24 листопада 2020 року (а.с. 33-34 том 1).

У листі за вхідним № 555 від 09 грудня 2020 року також звернула увагу на великий об'єм документації та дуже стислі терміни виконання пункту 2 розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, які не були узгоджені фінансовим директором та головним бухгалтером.

Разом з тим, із досліджених доказів вбачається, що розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р отримано ОСОБА_1, директором фінансовим, до виконання 30 жовтня 2020 року, тобто з цього дня вона оцінювала певний об'єм роботи, який необхідно буде виконати до 03 листопада 2020 року та жодних повідомлень про неможливість виконати вказане розпорядження у строки, визначені у ньому, чи з проханням продовжити ці строки керівництву університету «Україна» не подавала.

Також листком непрацездатності серії АКА № 973707 ТОВ «Медичний центр «Добробут» підтверджується, що ОСОБА_1 на лікарняному перебувала з 04 листопада 2020 року по 20 листопада 2020 року. Приступила до роботи (стала до роботи) 24 листопада 2020 року, проте ні в строк, визначений розпорядженням від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, ні після виходу на роботу з лікарняного вимоги розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р ОСОБА_1, директор фінансовий, не виконала.

Вказаним обставинам судом першої інстанції не надана належна оцінка, а тому висновок суду про те, що розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р не було виконано ОСОБА_1, директором фінансовим, з поважних причин, відповідно його невиконання не може бути підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності є безпідставним.

Щодо не погодження ОСОБА_1, директором фінансовим, наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна»; не погодження наказу від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент»; не погодження змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП колегією суддів апеляційного суду встановлено, що у листах на ім'я Президента університету ОСОБА_7 за вхідним № 555 від 09 грудня 2020 року, за вхідним № 592 від 23 грудня 2020 року ОСОБА_1 повідомляла, що наказ надіслано на електронну адресу лише 04 грудня 2020 року о 14-54 год., що практично унеможливило його виконання до 04 грудня 2020 року. В частині погодження змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП зазначала про те, що зміст контракту з головним бухгалтером ТВСП неодноразово обговорювався з начальником юридичного відділу та коригувався адвокатом Скрицькою Н.А. 02 грудня 2020 року остаточні зауваження до змісту контракту надіслано на електронну адресу ОСОБА_2 (а.с. 47, 50 том 1).

Під час судового розгляду справи позивач ОСОБА_1 мотиви щодо відмови у погодженні наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна», наказу від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП обґрунтувала тим, що до кола посадових обов'язків (до трудової функції) директора фінансового, посаду яку вона обіймала у Закладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», не входить погодження наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП. Такі повноваження є лише у керівника університету, оскільки стосується наділення певних відділів новими трудовими функціями.

Крім того позивачка вважала, що відповідно до наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна» фактично відбувалась зміна істотних умов її праці, оскільки доповнено її трудової функції новими обов'язками - звітувати перед новоствореним Центром внутрішнього аудиту. Також Центру внутрішнього аудиту було передано частину функцій Департаменту фінансово-господарської роботи - вести договірну роботу та зберігати, укладені університетом договори, а тому не підписання нею наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна» не може кваліфікуватись як винна умисна поведінка, яка призвела до порушення трудової дисципліни, оскільки вона, обіймаючи посаду директора фінансового у Закладі вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», не зобов'язана була погоджуватись на змінені умови праці (зміни її трудової функції), що проводились із порушення КЗпП України.

Надаючи оцінку зібраним у справі доказам, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення учасників справи в цій частині доводів позивача, колегією суддів апеляційного суду встановлено, що відповідно до Інструкції з діловодства у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна», що затверджена наказом № 19 від 28 лютого 2014 року, якою визначено порядок введення загального діловодства в університеті, її положення поширюються на всю службу документацію, додержання якої є обов'язковим для усіх працівників підрозділів університету, які за своїми службовими обов'язками причетні до підготовки, оформлення, реєстрації, відправлення і зберігання документів, пунктами 2.55-2.57. розділу «Погодження документів» передбачено, що у разі потреби в оцінці доцільності створення документа, його обґрунтованості та відповідності законодавству здійснюється погодження створюваного проекту документа. Погодження може здійснюватись як в університеті (із структурними підрозділами, посадовими особами, які відповідно до їх компетенції займаються питанням, порушеними в проекті документа) - внутрішнє погодження, так і за його межами - зовнішнє погодження. Внутрішнє погодження оформлюється візуванням проекту документа. Віза включає: особистий підпис, ініціали та прізвище особи, яка візує документ, та дату візування. При візуванні наказів обов'язково вказується посада особи, яка візує (а.с. 168-181, 182 том 1).

Наказом від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна» зобов'язано ОСОБА_1, директора фінансового, надавати інформацію Центру внутрішнього аудиту у відповідні проміжки часу, а також надати копії первинних документів та інших документів на вимогу та у разі необхідності.

Наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 ОСОБА_1, директором фінансовим, не погоджено, її підпис у наказі відсутній.

Факт ознайомлення з наказом від 29 жовтня 2020 року № 179, який надіслано ОСОБА_1, директору фінансовому, на електронну адресу 04 грудня 2020 року, підтверджується письмовими доказами та поясненнями позивачки (а.с. 47, 50 том 1).

Наказом від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» створено у комісію для передачі прав надання доступу до бази даних, адміністрування бази даних, архівів АС «Акцент», у т.ч. до створення нових користувачів. До складу вказаної комісії включено ОСОБА_1, директора фінансового.

Наказ від 07 грудня 2020 року № 206 ОСОБА_1 , директором фінансовим, не погоджено, її підпис у наказі відсутній.

У пункті 4 наказу від 07 грудня 2020 року № 206 на директора фінансового ОСОБА_1 та головного бухгалтера ОСОБА_8 покладені обов'язки щодо надання безперешкодного доступу фахівцям та членам комісії до всіх даних АС «Акцент» з метою їхнього архівування, збереження та перевірки відповідності; надання комісії документів щодо оренди (використання) сервера, на якому розміщується АС «Акцент»; здійснення до 10 грудня 2020 року передачі прав надання доступу до поточних даних, архівів, створення нових користувачів, адміністрування та забезпечення безперебійної роботи АС «Акцент» Центру технічного забезпечення навчального процесу (а.с. 41-42 том 1).

Отже, вказані накази від 29 жовтня 2020 року № 179, від 07 грудня 2020 року № 206 стосувалися виконання безпосередніх службових обов'язків ОСОБА_1 , директора фінансового, як відповідальної особи за фінансове планування та звітність, визначення фінансової політики закладу, а також здійснення заходів (керує роботою) щодо надання повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів закладу.

Факт прийняття участі в обговоренні змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП підтвердила сама позивачка під час судового розгляду справи в суді першої інстанції .

Таким чином вимога роботодавця до позивача щодо погодження (візування) наказів від 29 жовтня 2020 року № 179, від 07 грудня 2020 року № 206, змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП не може вважатись такою, що суперечить положенням статті 31 КЗпП України.

Проте, факти, наведені у службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 04 грудня 2020 року, які не спростовані позивачкою під час судового розгляду справи, свідчать про те, що наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», який, незважаючи на попереднє узгодження форм звітності з директором фінансовим ОСОБА_1 , так і не був погоджений ні директором фінансовим ОСОБА_1 , ні головним бухгалтером ОСОБА_8 з невідомих причин, тому розісланий відділом організаційної роботи і контролю тільки 04 грудня 2020 року. Від погодження наказу «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» від 07 грудня 2020 року № 206 ОСОБА_1 , директор фінансовий, відмовилася, зазначивши, що його не можливо виконати. Письмові зауваження відповідно до вимог п. 1.9. наказу від 25 листопада 2020 року № 202 «Пророботу зі службовими документами» та пунктів 2.55-2.57. Інструкції з діловодства

ОСОБА_1 викладені не були. А розпочате 30 жовтня 2020 року начальником юридичного відділу погодження з директором фінансовим ОСОБА_1 змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП станом на день складання службової записки від 04 грудня 2020 року не виконано, тоді як строк укладення нового контракту з бухгалтером ТВСП минув 03 листопада 2020 року (а.с. 25-26 том 1).

Посилання позивачки в обґрунтування її позовних вимог на те, що відповідно до наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна» фактично відбувалась зміна істотних умов її праці, оскільки доповнено її трудові функції новими обов'язками - звітувати перед новоствореним Центром внутрішнього аудиту, є безпідставним, так як вказані обставини не є істотними умовами праці в розумінні частини статті 32 КЗпП України.

Крім того, позивачкою під час судового розгляду справи не заперечувався факт погодження наказу № 158 від 22 листопада 2019 року «Про здійснення перевірок», відповідно до якого було введено практику проведення в університеті перевірок підрозділів відповідно до структурної схеми адміністративно-функціонального управління Університету «Україна», а також створено для проведення перевірок робочі комісії із представників, зокрема Центру внутрішнього аудиту (а.с. 58 том 2).

Таким чином, установивши, що позивачка ОСОБА_1 допустила невиконання без поважних причин обов'язків, покладених на неї трудовим договором, за які вона несе персональну відповідальність, колегія суддів апеляційного суду дійшла висновку про правомірність винесення відповідачем наказу

від 08 грудня 2020 року № 1-д про накладення на позивачку дисциплінарного стягнення у вигляді догани.

Відповідачем дотриманий строк та порядок притягнення до відповідальності позивачки, встановлені ст.ст.148, 149 КЗпП України. Застосування дисциплінарного стягнення до позивачки відбулося не пізніше одного місяця з дня його виявлення. Від порушника ОСОБА_1 було зажадано пояснення, стягнення оголошено в наказі і повідомлено працівників.

Крім того, із службової записки начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 15 січня 2021 року на ім'я Президента університету «Україна» ОСОБА_7 щодо подальшого невиконання наказів, розпоряджень президента університету, перешкоджанню проведення незалежного аудиту, порушення Правил трудового розпорядку працівниками департаменту фінансово-господарської діяльності вбачається, зокрема, що на підставі рішень Зборів засновників (Протокол № 1 від 15.10.2020, Протокол № 2 від 24.11.2020) наказом від 14 грудня 2020 року № 212 розпочато проведення незалежного зовнішнього аудиту фінансової звітності Університету (а.с. 137- 140 том 1).

Відповідно до пункту 2 цього наказу від 14 грудня 2020 року № 212 «Про здійснення незалежної аудиторської перевірки» Департаменту фінансово-господарської діяльності необхідно надати Центру внутрішнього аудиту документи згідно з Додатком 1, а саме: штатну чисельність працівників на 31.12.2019 та 31.12.2020, дані про підрозділи, які здійснюють ведення бухгалтерського обліку (кількість, найменування, чисельність працівників); орган Державної податкової служби, у якому підприємство зареєстроване як платник податків, дата останньої перевірки (лист товариства); наказ про облікову політику Товариства, що діє в 2019 році та 2020 році (копія); фінансову звітність за 2019 рік та 2020 рік, включаючи фінансову звітність структурних підрозділів; оборотно-сальдовий баланс за 2019 рік за 2020 рік, завірений печаткою підприємства та підписом посадової особи, головну книгу; розшифровку статей балансу (оборотно-сальдові відомості по рахунках, що відображені в балансі), завірену печаткою підприємства та підписом посадової особи, або вилучення з програми ІС (іншої програми); розшифровку доходів; розшифровку витрат; наявність одержаних кредитів із зазначенням виду (довготермінові, короткотермінові) та валюти одержання (національна, іноземна); документи щодо формування статутного фонду, капіталу, (платіжні документи, виписки банку); дані про аудитора за попередній період, аудиторський висновок за 2018 рік. (копія); копію акту інвентаризації проведеної в 2019 році та 2020 році, в тому числі акти звірок з контрагентами по дебіторській та кредиторській заборгованостями, акти звірок по рахунках в банках (або Довідки з банків) станом на 31.12.2019 та 31.12.2020; розрахунок амортизації, резерву сумнівних боргів, забезпечень персоналу та інше; розшифровки по довгостроковим, поточним фінансових інвестиціях, векселях отриманих (Найменування підприємства, ідентифікаційний код). Відповідальні: ОСОБА_1 , директор фінансовий, ОСОБА_8 , головний бухгалтер. Термін: до 16.00 16 грудня 2020 року.

У пункті 3 наказу від 14 грудня 2020 року № 212 надано доручення відповідальним особам: ОСОБА_1 , директору фінансовому, ОСОБА_8 , головному бухгалтеру з 14 грудня 2020 року і надалі постійно (за вимогою) надати Центру внутрішнього аудиту доступ до бухгалтерських реєстрів в електронному та паперовому вигляді або до електронної бази даних програми «Акцент» (а.с. 44-45 том 1).

Через відділ організаційної роботи і контролю ОСОБА_1 , директор фінансовий надала лист на ім'я Президента університету Таланчука П.М. від 15 грудня 2020 року, вхідний № 562 щодо виконання наказу від 14 грудня 2020 року № 212 з обґрунтуванням відповідей по кожному із пунктів 2, 3 (додатку 1) наказу від 14 грудня 2020 року № 212 (а.с. 49 том 1).

Із змісту пунктів 3, 5 цього листа слідує, що наказ про облікову політику університету був затверджений у 2001 році та внесені зміни, доповнення до нього у 2011 році. Оригінал наказу знаходиться у приміщенні бухгалтерії корпусу «А» за адресою: місто Київ, вул. Львівська, 23, тобто, у захопленому корпусі №1 і з моменту захоплення (2018 рік) не відновлювався, облік фінансово-господарської діяльності здійснювався в електронному вигляді за допомогою АС «Акцент», головна книга велась в електронному вигляді.

В частині виконання пункту 3 наказу повідомила про те, що кодів доступу адміністратора до БД «Акцент» надати не може по причині їх відсутності. Ні вона, ні співробітники департаменту

фінансово-господарської діяльності не мають належної кваліфікації для адміністрування електронних даних.

У службовій записці начальника юридичного відділу ОСОБА_2 від 15 січня 2021 року констатовано, зокрема, що облікова політика Університету, якщо вона втрачена, мала бути відновлена. Мета такого відновлення є ведення бухгалтерського обліку у випадках, коли методи обліку передбачають декілька варіантів на вибір підприємства або щодо яких є невизначеність.

Прийняття рішення про введення в дію електронного документообігу не належить до повноважень фінансового директора чи головного бухгалтера і приймається виключно Президентом університету після вирішення низки організаційних питань і затверджується відповідним наказом.

Такий наказ в університеті відсутній, як і затвержене положення про електронний документообіг.

Факт відсутності обліку фінансово-господарської діяльності, в тому числі головної книги в паперовому вигляді, є порушенням вимог щодо забезпечення їх зберігання протягом встановленого строку (ч.7 ст. 9 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні»).

В листі від 15 грудня 2020 року, вх.№ 562 ОСОБА_1 вказує на неможливість виконати вимоги пункту 3 наказу № 212 і надати коди доступу адміністратора БД «Акцент», однак пунктом 3 наказу № 212 зобов'язано ОСОБА_1, ОСОБА_8 надати доступ до бухгалтерських реєстрів в електронному та паперовому вигляді або до електронної бази даних програми «Акцент» і не містить жодного слова про надання кодів доступу адміністратора БД «Акцент».

Доступу до бухгалтерських реєстрів в електронному та паперовому вигляді ні ОСОБА_1, ні ОСОБА_8. Центру внутрішнього аудиту не надано.

Станом на 11 січня 2021 року у відділі по роботі з персоналом відсутні Положення про департамент фінансово-господарської діяльності, про управління бухгалтерського обліку і звітності, про відділ нормування праці та нарахування заробітної плати, про відділ обліку та розрахунків зі студентами, про відділ централізованої бухгалтерії.

Відсутні Посадові інструкції директора фінансового, головного бухгалтера, заступника головного бухгалтера, начальника відділу централізованої бухгалтерії, провідного бухгалтера відділу обліку матеріально-технічних цінностей, бухгалтера і категорії відділу обліку та розрахунків зі студентами, бухгалтера відділу обліку та розрахунків зі студентами.

Між тим, відповідно до розділу III наказу від 23 жовтня 2020 року № 174 «Про делегування повноважень» керівники напрямків зобов'язані переглянути наявні положення про підпорядковані структурні підрозділи, посадові інструкції підлеглих працівників, внести до них відповідні зміни та доповнення, розробити відсутні і надати на затвердження до 01 грудня 2020 року (а.с. 48 том 2).

Вимоги цього наказу проігноровані ОСОБА_1 і ОСОБА_8.

Крім того, знаходячись у соціальній відпустці (з 15.12.2020 по 30.12.2020), ОСОБА_1 фактично щоденно перебувала на робочому місці, але ніяких дій для виконання вимог зазначених розпоряджень і наказів, в тому числі надання відповідних вказівок працівникам департаменту фінансово-господарської діяльності щодо необхідності надання документів потрібних для проведення зовнішнього незалежного аудиту не здійснила.

До того ж, виконання обов'язків директора фінансового покладено на головного бухгалтера ОСОБА_8, який з 15 грудня 2020 року перебував на лікарняному. Враховуючи факт знаходження на тривалому лікуванні, департамент фінансово-господарської діяльності залишився без керівництва.

14 січня 2021 року о 12 годині 30 хвилин комісією у складі Голови комісії першого проректора Кучерявого І.Т., членів комісії: начальника юридичного відділу ОСОБА_2, начальника відділу організаційної роботи і контролю Зименко С.В., начальника відділу по роботі з персоналом ОСОБА_10, голови профспілкового комітету ОСОБА_11 зафіксовано відсутність на робочих місцях в своєму кабінеті директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8.

При подальшій перевірці в одному з кабінетів департаменту фінансово-господарської діяльності були виявлені сім посадових осіб університету, які сиділи за столом і вживали алкогольні напої: ОСОБА_1, ОСОБА_8, ОСОБА_12, ОСОБА_13, ОСОБА_14, ОСОБА_15, ОСОБА_16.

Вказане порушення зафіксоване актом перевірки присутності працівників на робочих місцях від 14 січня 2021 року № 1/14.01.2021р., 12 годин 30 хвилин (а.с. 44 том 2).

Всім посадовим особам, зафіксованим в акті, запропоновано надати пояснення до 15 години 00 хвилин 14 січня 2021 року.

Пояснення були надані не особисто кожним із зазначених посадових осіб, а у вигляді одного колективного пояснення за вхідним № 23 від 15 січня 2021 року

Надане колективне пояснення практично підтверджує факт порушення Правил внутрішнього трудового розпорядку університету позивачкою, так як в ньому зазначено, що на момент перевірки вона не знаходилась на своєму робочому місці в робочий час.

Зважаючи на грубе порушення законодавства щодо ведення обліку фінансово-господарської діяльності університету, головної книги виключно в електронному вигляді без відповідних наказів президента університету, перешкоджанню проведенню незалежного аудиту фінансово-господарської діяльності університету, ненадання відповідної звітності в строки і в порядку передбаченому наказом від 29 жовтня 2020 року № 179, невиконання вимог наказу від 23 жовтня 2020 року № 174, неспроможність організувати належну роботу департаменту фінансово-господарської діяльності в період власної додаткової відпустки, та знаходження на лікарняному головного бухгалтера, враховуючи раніше оголошену догану (наказ від 08.12.2020 № 1-Д), факт порушення Правил трудового розпорядку, зафіксований актом від 14 січня 2021 року, у зв'язку з систематичним невиконанням без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та Правилами внутрішнього трудового розпорядку, як такої до якої раніше застосовувались заходи дисциплінарною стягнення, було рекомендовано директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_8 звільнити з займаних посад відповідно до п.3 ст.40 КЗпП України.

Відповідно до наказу від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» звільнено 15 січня 2021 року ОСОБА_1 за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та Правилами внутрішнього трудового розпорядку, як такою, до якої раніше застосовуватися заходи дисциплінарного стягнення (п. 3 стаття 40 КЗпП України) (а.с. 27 том 1).

Комісійним актом від 15 січня 2021 року о 16-44 год. зафіксовано факт відмови ОСОБА_1 від ознайомлення з наказом від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» (а.с. 141 том 1).

Висновок суду першої інстанції про те, що зазначений в наказі про звільнення акт перевірки від 14 січня 2021 року не може бути прийнятий судом в якості доказу порушення ОСОБА_1, директором фінансовим, Правил внутрішнього розпорядку, оскільки наказом від 18 грудня 2020 року № 225 в Університеті «Україна» був встановлений режим дистанційної роботи на виконання Постанови Кабінету Міністрів України № 1236 від 09 грудня 2020 року, зокрема, п. 20 Постанови, згідно якого рекомендовано у період з 11 січня до 22 січня 2021 року включно установити для працівників режим дистанційної (надомної) роботи, та відсутність графіку чергування працівників департаменту фінансово-господарської діяльності Університету «Україна» на даний період, відповідно до якого позивачка 14 січня 2021 року не була зобов'язана знаходитися на робочому місці є безпідставним з огляду на те, що позивачка в цей день вийшла на роботу, перебувала на території університету, а тому повинна була підпорядковуватися Правилам внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Пунктом 16 Правил внутрішнього трудового розпорядку Вищого навчального закладу Відкритий міжнародний університет розвитку людини Україна встановлено час початку і закінчення роботи: з 9.00 до 18.00 (в п'ятницю до 16.45), з перервою на обід з 13.15 до 14.00. Відповідно до пункту 32 Правил забороняється вживати спиртні напої в навчальних корпусах, їдальнях, буфетах, гуртожитках Університету(а.с. 149-153 том 1).

Із колективного пояснення за вхідним № 23 від 15 січня 2021 року вбачається, що 14 січня 2021 року, о 12-25 год., працівники департаменту фінансового-господарської діяльності, зазначені в акті від 14

січня 2021 року, в робочий час з 12.25 год. до 13.10 год. знаходились не на робочих місцях, авсі разом за участю ОСОБА_1 , директора фінансового, перебували в окремому кабінеті, де вони приймають їжу (а.с. 57-58 том 1).

Крім того, відповідно до наказу відповідача про звільнення позивачки № 9-к від 15 січня 2021 року, підставою для її звільнення було не тільки порушення нею Правил внутрішнього трудового розпорядку, а і невиконання наказу від 14 грудня 2020 року № 212 та наказу від 23 жовтня 2020 року № 174, які не були підставою для застосування до ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді догани накзом № 1-д від 08 грудня 2020 року.

Правовий аналіз наведених норм законодавства та встановлених судом фактичних обставин справи у своїй сукупності дозволяють колегії суддів апеляційного суду зробити висновок про те, що позивача ОСОБА_1 було обґрунтовано звільнено на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України, а тому відсутні підстави для її поновленні на роботі, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, оскільки, маючи не зняте і не непогашене дисциплінарне стягнення у вигляді догани, вона вчинила нове дисциплінарне порушення.

Разом з тим, вирішуючи спір у справі, яка переглядається, суд першої інстанції не надав належної правової оцінки всім обставинам, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення учасників справи, іншим фактичним даним, які впливають із встановлених обставин, а тому висновок суду першої інстанції про часткове задоволення позову ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу без оцінки вказаних обставин у сукупності не може вважатись обґрунтованим і таким, що відповідає положенням статей 76, 81, 89 ЦПК України.

Неправильне застосування судом першої інстанції норм матеріального права та порушенням норм процесуального права у справі, яка переглядається, призвело до неправильного вирішення справи, а це відповідно до статті 376 ЦПК України є підставою для скасування судового рішення, ухваленого у цій справі, та прийняття нового судового рішення про відмову у задоволенні позову ОСОБА_1 .

Отже, доводи відповідача, наведені в апеляційній скарзі, є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Відповідно до положень статті 141 ЦПК України якщо суд апеляційної або касаційної інстанції, не передаючи справи на новий розгляд, змінює рішення або ухвалює нове, суд відповідно змінює розподіл судових витрат.

Оскільки позовні вимоги ОСОБА_1 залишені без задоволення, тому судовий збір за подання позовної заяви не відшкодовується та покладається на особу, яка подала позов до суду.

Понесені відповідачем Закладом вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» та документально підтвердженні судові витрати, що складаються з судового збору за подання апеляційної скарги у розмірі 6516,00 грн, вимоги якої за результатом розгляду апеляційної скарги задовольняються, слід покласти на позивача ОСОБА_1 .

Керуючись п. 3.1 ст. 40, ст.ст. 147,148,149,151 КЗпП України, ст.ст. 367, 368, 374, 376, 381-384 ЦПК України, суд, -

п о с т а н о в и в :

Апеляційну скаргу відповідача Закладу вищої освіти " Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» задовольнити.

Рішення Святошинського районного суду м. Києва від 01 листопада 2021 року скасувати та ухвалити нове судове рішення наступного змісту.

В задоволенні позову ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі

та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу відмовити.

Стягнути з ОСОБА_1 (реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1) на користь Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (код ЄДРПОУ 30373644) судові витрати по сплаті судового збору за подання апеляційної скарги в сумі 6516,00 грн.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття, але може бути оскаржена в касаційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня її проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину постанови, зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту постанови.

Повний текст постанови складено 15 квітня 2022 року.

Головуючий:

Судді:

Категорія справи № 759/3688/21: Цивільні справи (з 01.01.2019); справи позовного провадження; справи у спорах, що виникають із трудових правовідносин, з них; про поновлення на роботі, з них.

Надіслано для оприлюднення: не визначено. Зареєстровано: 02.09.2022. Забезпечено надання загального доступу: 06.09.2022.

Дата набрання законної сили: 31.08.2022

Номер судового провадження: 61-4867св22

Верховний
Суд

Постанова

Іменем України

31 серпня 2022 року

м. Київ

справа № 759/3688/21

провадження № 61-4867св22

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду:

головуючого - Червинської М. Є.,

суддів: Зайцева А. Ю. (суддя-доповідач), Коротенка Є. В., Коротуна В. М., Тітова М. Ю.,

учасники справи:

позивач - ОСОБА_1 ,

відповідач - Заклад вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»,

розглянув у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» про визнання незаконними та скасування наказів, поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу

за касаційною скаргою адвоката Самофалової Оксани Юріївни як представника ОСОБА_1 на постанову Київського апеляційного суду від 23 лютого 2022 року у складі колегії суддів: Ратнікової В. М., Борисової О. В., Левенця Б. Б.,

ВСТАНОВИВ:

1. Описова частина

Короткий зміст позовних вимог

У лютому 2021 року ОСОБА_1 звернулася до суду з позовом, у якому, уточнивши свої позовні вимоги, просила визнати незаконним та скасувати наказ Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (далі - університет «Україна»), університет) від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» в частині оголошення догани ОСОБА_1 , директору фінансовому; визнати незаконним та скасувати наказ університету від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» в частині звільнення ОСОБА_1 , директора фінансового; поновити її на роботі на посаді директора фінансового університету «Україна» з 16 січня 2021 року, стягнути з відповідача на її користь заробітну плату за час вимушеного прогулу з 16 січня 2021 року до 21 вересня 2021 року в розмірі 139 090,60 грн та заборгованість із заробітної плати в розмірі 505,07 грн.

На обґрунтування заявлених вимог позивач зазначала, що вона працювала на різних посадах у відповідача з 2001 до 2021 року.

Наказом університету від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани», директору фінансовому ОСОБА_1 оголошено догану за свідомий бойкот і невиконання наказів, розпоряджень і вказівок президента університету щодо виконання службових обов'язків.

Наказом університету «Україна» від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» ОСОБА_1 , директора фінансового, звільнено з 15 січня 2021 року за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та правилами внутрішнього трудового розпорядку, як такої, до якої раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення (пункт 3 стаття 40 КЗпП України). Наказ прийнятий, враховуючи вже оголошену ОСОБА_1 догану наказом від 08 грудня 2020 року № 1-д, а також факт порушення правил внутрішнього розпорядку, зафіксований актом від 14 січня 2021 року.

Вважаючи накази відповідача незаконними, оскільки свої трудові обов'язки вона виконувала належним чином, зокрема виконувала накази та розпорядження президента університету та не порушувала правила трудового розпорядку, ОСОБА_1 просила позов задовольнити.

Короткий зміст рішення суду першої інстанції

Святошинський районний суд м. Києва рішенням від 01 листопада 2021 року позов задовольнив частково. Визнав незаконним та скасував наказ від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» в частині оголошення догани ОСОБА_1 , директору фінансовому. Визнав незаконним та скасував наказ від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» в частині звільнення ОСОБА_1 , директора фінансового. Поновив ОСОБА_1 на посаді директора фінансового Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» з 16 січня 2021 року. Стягнув з університету на користь ОСОБА_1 заробітну плату за час вимушеного прогулу за період з 16 січня 2021 року до 01 листопада 2021 року в розмірі 161 999,64 грн з

відрахуванням при виплаті податків та обов'язкових платежів, передбачених законодавством України. В решті позову відмовив. Рішення в частині поновлення на роботі та стягнення заробітку за один місяць вимушеного прогулу, який становить 17 181,78 грн, допустив до негайного виконання. Стягнув з університету на користь держави судовий збір у розмірі 2 528,00 грн.

Рішення суду першої інстанції мотивоване тим, що позивач довела належними і допустимими доказами неможливість виконати розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р у строк до 03 листопада 2020 року, адже вона була тимчасово непрацездатною у зв'язку з хворобою на Covid-19; іншого строку для виконання цього розпорядження відповідач не встановлював, тому його невиконання не є підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності. Відповідно, позивач не могла бути звільнена з роботи за пунктом 3 частини першої статті 40 КЗпП України (систематичне невиконання трудових обов'язків). Крім цього, доказів вживання спиртних напоїв на робочому місці немає, а перевірка присутності працівників на робочих місцях 14 січня 2021 року не узгоджується з наказом відповідача від 18 грудня 2020 року № 225, тому зазначений в наказі про звільнення акт перевірки від 14 січня 2021 року про порушення ОСОБА_1 правил внутрішнього розпорядку не є належним доказом.

Святошинський районний суд м. Києва додатковим рішенням від 14 грудня 2021 року стягнув із університету «Україна» на користь ОСОБА_1 витрати на правничу допомогу в розмірі 32 500 грн.

Короткий зміст рішення апеляційного суду

Київський апеляційний суд постановою від 23 лютого 2022 року апеляційну скаргу Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» задовольнив. Рішення Святошинського районного суду м. Києва від 01 листопада 2021 року скасував та ухвалив нове рішення, яким у задоволенні позову відмовив. Стягнув з ОСОБА_1 на користь університету судовий збір за подання апеляційної скарги в сумі 6 516,00 грн.

Постанова апеляційного суду мотивована тим, що позивача було обґрунтовано звільнено на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України, тому відсутні підстави для її поновлення на роботі, стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу, оскільки, маючи не зняте і не непогашене дисциплінарне стягнення у вигляді догани, вона вчинила нове дисциплінарне порушення.

Вирішуючи спір суд першої інстанції не надав належної правової оцінки всім обставинам, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення учасників справи, іншим фактичним даним, які впливають із встановлених обставин, тому висновок суду першої інстанції про часткове задоволення позову без оцінки вказаних обставин у сукупності не може вважатись обґрунтованим і таким, що відповідає положенням статей 76, 81, 89 ЦПК України.

Додаткове рішення суду першої інстанції не було предметом апеляційного перегляду.

Короткий зміст вимог касаційної скарги, відзиву на неї, їх узагальнені аргументи

У касаційній скарзі, поданій до Верховного Суду 02 червня 2022 року, адвокат Самофалова О. Ю. як представник ОСОБА_1 просить скасувати постанову Київського апеляційного суду від 23 лютого 2022 року і залишити в силі рішення суду першої інстанції.

Як на підставу касаційного оскарження судового рішення заявник посилається на те, що суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норму права без урахування висновків щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладених у постановках Верховного Суду від 08 серпня 2018 року у справі № 172/1113/16, від 17 грудня 2020 року у справі № 643/9770/17, від 18 липня 2019 року у справі № 456/2368/16, від 22 липня 2020 року у справі № 554/9493/17, від 20 січня 2020 року у справі № 466/150/17.

Касаційна скарга мотивована тим, що апеляційний суд порушив норми процесуального права та неправильно застосував норми матеріального права.

Апеляційний суд не взяв до уваги, що звільнення ОСОБА_1 за пунктом 2 статті 40 КЗпП України відповідач здійснив без дотримання норм трудового законодавства, оскільки факти невиконання позивачем без поважних причин трудових обов'язків та наявність її вини відповідач не довів, не надав доказів того, що при накладенні на позивача дисциплінарних стягнень було дотримано передбачені статтями 147, 148, 149 КЗпП України правила та порядок застосування дисциплінарних стягнень, в тому числі і щодо врахування попередньої роботи позивача.

Матеріали справи містять докази, що підтверджують неможливість виконання позивачем розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р у встановлений строк. Це розпорядження не виконане з поважних причин, а іншого строку для його виконання відповідач не встановлював. Саме тому його невиконання не могло бути підставою для притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності.

Ще однією підставою для застосування до ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у вигляді догани зазначено її ухилення від погодження та підписання наказу від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», від 07 грудня 2020 року «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент». Проте наказ № 179 надіслано на її електронну адресу лише 04 грудня 2020 року о 14:54 год, що практично унеможливило його виконання до 04 грудня 2020 року, про що зазначено і в наказі про оголошення догани. Матеріали справи не містять будь-яких відомостей, яким чином і коли позивачу було запропоновано погодити та підписати зазначені накази, і що вона умисно ухилялася від цього.

Позивач заперечує той факт, що до кола її посадових обов'язків (до трудової функції) входить «погодження» наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП. Відповідач не надав посадової інструкції директора фінансового.

Посилання апеляційного суду на те, що обов'язок погодження наказів закріплений в пунктах 2.55-2.57 Інструкції з діловодства у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна», затвердженій наказом від 28 лютого 2014 року № 19, заслуговує на критику, оскільки в цій Інструкції не зазначено обов'язку конкретної посадової особи погоджувати певні документи. Апеляційний суд також не врахував, що жодних відомостей про ознайомлення позивача з вказаною інструкцією відповідач не надав. Сам по собі факт участі позивача в обговоренні змісту типового (договору) контракту з головним бухгалтером ТВСП та надання зауважень і пропозицій не підтверджує обов'язків позивача погоджувати (візувати) зміст типового контракту з головним бухгалтером ТВСП.

Про невиконання наказів відповідача позивачу вперше стало відомо з наказу про звільнення, адже її не було повідомлено про допущені порушення, які зазначені в наказах, від неї не вимагали пояснень і її не повідомляли про оголошення догани. А тому такі порушення не можуть бути взагалі враховані при застосуванні до позивачки дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення.

Додаткове рішення та рішення суду першої інстанції в частині відмови в задоволенні позовних вимог про стягнення заборгованості із заробітної плати в розмірі 505,07 грн не оскаржуються, тому не є предметом касаційного перегляду.

У липні 2022 до Верховного Суду надійшов відзив Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на касаційну скаргу, які мотивовані законністю і обґрунтованістю постанови апеляційного суду. Постанови Верховного Суду, на які посилається заявник, на відміну від цієї справи, містять зовсім інші фактичні обставини справи, що зумовили різне матеріально-правове регулювання спірних правовідносин; аргументи, викладені в касаційній скарзі, є надуманими, ґрунтуються на припущеннях, не підтверджуються будь-якими доказами; вимоги скаржника зводяться до переоцінки доказів, а сам факт незгоди заявника з рішенням не є підставою для його скасування.

Велика Палата Верховного Суду неодноразово висловлювала позицію, щодо подібності правовідносин. Для встановлення подібності справ і відносин касаційні суди, зокрема, звертаються до таких критеріїв, як подібність фактичних обставин, суб'єктний склад, об'єкт і предмет правового регулювання, а також умови застосування правових норм (зокрема, часу, місця, підстав виникнення, припинення та зміни відповідних правовідносин). Зміст правовідносин з метою з'ясування їх подібності визначається обставинами кожної конкретної справи (див. постанови від 27 березня 2018 року у справі № 910/17999/16; від 25 квітня 2018 року у справі № 910/24257/16).

Суд апеляційної інстанції, здійснюючи перегляд рішення першої інстанції, повно та всебічно дослідив всі обставини справи та застосував до спірних правовідносин норми матеріального права таким чином, що висновки апеляційного суду фактично відповідають суті правових позицій Верховного Суду, на які посилається заявник у касаційній скарзі.

15 січня 2021 року було складено акт про відмову від ознайомлення ОСОБА_1 з наказом про звільнення, підписаний начальником відділу кадрів, першим проректором, начальником юридичного відділу. Тобто вказаний факт спростовує твердження позивача про те, що начебто вона дізналася про її звільнення 09 лютого 2021 року та, що існують підстави поважності пропуску місячного строку для його оскарження.

Рух справи в суді касаційної інстанції

Ухвалою Верховного Суду від 21 червня 2022 року відкрито касаційне провадження у справі та витребувано її матеріали із суду першої інстанції.

30 червня 2022 року справа надійшла до Верховного Суду.

Ухвалою Верховного Суду від 05 серпня 2022 року справу призначено до судового розгляду.

Фактичні обставини справи, встановлені судами

Наказом університету «Україна» від 15 червня 2001 року № 71-к ОСОБА_1 прийнято на посаду в. о. головного бухгалтера та з цього часу вона працювала у закладі на посадах головного бухгалтера, проректора з фінансово-економічної роботи - головного бухгалтера, фінансового директора, яку у зв'язку з приведенням назви посад у відповідність із класифікатором професій перейменовано на посаду «директор фінансовий».

Розпорядженням президента університету від 29 жовтня 2020 року № 67-Р з метою здійснення оперативного контролю за фінансово-господарською діяльністю зобов'язано ОСОБА_1 надати Центру внутрішнього аудиту документи, зокрема, оборотно-сальдові відомості, розшифровки дебіторської та кредиторської заборгованості за кожен квартал, договори позички та фінансової допомоги, касові документи, журнали-ордери за рахунками 376, 377, за кожен квартал за період з 01 січня 2015 року до 30 жовтня 2020 року включно в строк до 03 листопада 2020 року.

Зазначене розпорядження позивач отримала в п'ятницю 30 жовтня 2020 року, що не заперечує і відповідач, проте в понеділок 02 листопада 2020 року у неї підвищилася температура, у зв'язку з чим вона звернулася до лікаря та здала тест на COVID-19, який виявився позитивним, тому з 04 до 23 листопада ОСОБА_1 перебувала на лікарняному. Цей факт також підтверджується і наказом відповідача № 282-К, згідно з яким з 03 листопада 2020 року для працівників департаменту фінансово-господарської діяльності запроваджено дистанційну роботу на дому до офіційних результатів тесту на гостру респіраторну хворобу COVID-19 ОСОБА_1, директора фінансового (т. 1 а. с. 32), а також наказом від 05 листопада 2020 року № 285-К про направлення на самоізоляцію з 05 до 16 листопада 2020 року працівників, які мали контакт з пацієнтом із підтвердженим випадком COVID-19.

29 жовтня 2020 року з метою підвищення виконавчої дисципліни підрозділів, забезпечення оперативного контролю за діяльністю університету «Україна» та на виконання розпорядження президента університету від 14 серпня 2020 року № 40-р видано наказ № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна», яким затверджено форму внутрішнього контролю та строки її подання до Центру внутрішнього аудиту. Відповідальні особи: ОСОБА_2, начальник Центру внутрішнього аудиту; ОСОБА_1, директор фінансовий; ОСОБА_4, головний бухгалтер.

Згідно з пояснювальною запискою ОСОБА_1 від 09 грудня 2020 року наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 було надіслано на її електронну адресу лише 04 грудня 2020 року о 14:54, що практично унеможливило його виконання до 04 грудня 2020 року.

Про те, що вказаний наказ розісланий відділом організаційної роботи і контролю тільки 04 грудня 2020 року, зазначено і в наказі про оголошення догани.

Відповідно до наказу відповідача від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент» з метою врегулювання та адміністрування роботи користувачів автоматизованої системи (АС) «Акцент», збереження електронних даних та здійснення контролю за обслуговуванням програмного забезпечення і ведення баз даних створено комісію для передачі прав надання доступу до бази даних, адміністрування бази даних, архівів АС «Акцент», у т.ч. до створення нових користувачів. До складу комісії входила також ОСОБА_1, директор фінансовий.

ОСОБА_1 у своїй службовій записці від 30 листопада 2020 року повідомила президента університету «України» про відсутність адміністратора бази даних, який обслуговував АС «Акцент», загрозу виходу з ладу та зупинки її роботи, а також про відсутність доступу у працівників до внутрішньої її частини.

Згідно з пунктами 2.55-2.57 Інструкції з діловодства у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» у разі потреби в оцінці доцільності створення документа, його обґрунтованості та відповідності законодавству здійснюється погодження створеного проекту документа. Погодження може здійснюватися як в університеті (із структурними підрозділами, посадовими особами, які

відповідно до їх компетенції займаються питаннями, порушеними в проекті документа) - внутрішнє погодження, так і за його межами (іншими заінтересованими установами) - зовнішнє погодження. Внутрішнє погодження оформляється візуванням проекту документа. Віза включає: особистий підпис, ініціали та прізвище особи, яка візує документ, та дату візування. При візуванні наказів обов'язково вказується посада особи, яка візує.

Доказів ознайомлення позивача з вказаною інструкцією відповідач не надав.

04 грудня 2020 року начальником юридичного відділу університету Шамраєм В. Г. складено службову записку, в якій він доповів президенту університету ОСОБА_3 про неможливість здійснити, передбачену розпорядженням від 29 жовтня 2020 року № 67-Р «Про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті», перевірку даних з підстав не передання станом на 04 грудня 2020 року відповідальними особами - директором фінансовим ОСОБА_1 та головним бухгалтером ОСОБА_4 жодним доступним способом відповідних документів. Вважав наведені у службовій записці факти такими, що свідчать про свідоме блокування системи внутрішнього контролю університету, протидію відновленню належного обслуговування і адміністрування системи «Акцент», уповільненню правової роботи в університеті та просив вжити відповідних заходів.

Наказом відповідача від 08 грудня 2020 року № 1-д «Про оголошення догани» ОСОБА_1 оголошено догану за невиконання пункту 2 розпорядження від 29 жовтня 2020 року № 67-Р, непогодження наказу від 29 жовтня 2020 року № 179, неподання письмових зауважень відповідно до пункту 1.9 наказу від 25 листопада 2020 року № 202, непогодження з 28 жовтня 2020 року змісту типового договору (контракту).

Начальник юридичного відділу Шамрай В. Г. у службовій записці від 15 січня 2021 року на ім'я президента університету «Україна» ОСОБА_3 виклав факти щодо подальшого невиконання наказів, розпоряджень президента університету, перешкоджання проведенню незалежного аудиту, порушення Правил трудового розпорядку працівниками департаменту фінансово-господарської діяльності. Зокрема, 14 січня 2021 року о 12:30 комісією у складі: голова комісії перший проректор Кучерявий І. Т., члени комісії: начальник юридичного відділу Шамрай В. Г., начальник відділу організаційної роботи і контролю Зименко С. В., начальника відділу по роботі з персоналом Гергель Т. А., голова профспілкового комітету Дубас Р. С. зафіксовано відсутність на робочих місцях у своєму кабінеті директора фінансового ОСОБА_1, головного бухгалтера ОСОБА_4. При подальшій перевірці в одному з кабінетів департаменту фінансово-господарської діяльності були виявлені сім посадових осіб університету, які сиділи за столом і вживали алкогольні напої: ОСОБА_1, ОСОБА_4, ОСОБА_8, ОСОБА_9, ОСОБА_10, ОСОБА_11, ОСОБА_12. Це порушення зафіксоване актом перевірки присутності працівників на робочих місцях від 14 січня 2021 року № 1/14.01.2021, 12:30.

Усім посадовим особам, зафіксованим в акті, запропоновано надати пояснення до 15:00 14 січня 2021 року.

Колективне пояснення було надане 15 січня 2021 року за вхідним номером 23.

Наказом університету «Україна» від 15 січня 2021 року № 9-К «Про звільнення» ОСОБА_1 звільнено за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених трудовим договором та правилами внутрішнього трудового розпорядку, як таку, до якої раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення (пункт 3 частини першої статті 40 КЗпП України).

Комісійним актом від 15 січня 2021 року о 16:44 зафіксовано факт відмови ОСОБА_1 від ознайомлення з наказом про звільнення.

2. Мотивувальна частина

Позиція Верховного Суду

Частиною другою статті 389 Цивільного процесуального кодексу України передбачено, що підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права виключно у таких випадках:

- 1) якщо суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норму права без урахування висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду, крім випадку наявності постанови Верховного Суду про відступлення від такого висновку;
- 2) якщо скаргник вмотивовано обґрунтував необхідність відступлення від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду та застосованого судом апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні;
- 3) якщо відсутній висновок Верховного Суду щодо питання застосування норми права у подібних правовідносинах;
- 4) якщо судові рішення оскаржується з підстав, передбачених частинами першою, третьою статті 411 цього Кодексу.

Згідно з частиною першою статті 400 ЦПК України, переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, перевіряє правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

Перевіривши аргументи касаційної скарги та матеріали справи, Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду дійшов висновку про наявність передбачених законом підстав для задоволення касаційної скарги з огляду на таке.

3. Мотиви і доводи Верховного Суду та застосовані норми права

Відповідно до статті 43 Конституції України кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Громадянам гарантується захист від незаконного звільнення. Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

Статтею 21 КЗпП України передбачено, що трудовий договір є угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з

підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

Згідно зі статтею 147 КЗпП України за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: догана чи звільнення.

Порушенням трудової дисципліни визнається невиконання або неналежне виконання з вини працівника покладених на нього трудових обов'язків, тобто для правомірного накладення дисциплінарного стягнення роботодавцем необхідна наявність сукупності таких умов: порушення має стосуватися лише тих обов'язків, які є складовими трудової функції працівника чи випливають з правил внутрішнього трудового розпорядку. Невиконання чи неналежне виконання працівником трудових обов'язків має бути винним, скоєним без поважних причин умисно або з необережності.

У справах, в яких оспорується незаконне притягнення до дисциплінарної відповідальності та звільнення, саме роботодавець повинен довести, що застосування таких заходів стягнення відбулося без порушення законодавства про працю.

Встановивши, що розпорядження університету від 29 жовтня 2020 року № 67-Р в установлені в ньому строки позивач не виконала з поважних причин, суд першої інстанції обґрунтовано вважав, що немає підстав для притягнення позивача до дисциплінарної відповідальності за його невиконання. Відповідач не надав доказів, що підтверджують винну умисну поведінку позивача, що призвела до порушення трудової дисципліни.

Також, підставою для застосування до позивача дисциплінарного стягнення у вигляді догани зазначено ухилення від погодження та підписання наказів від 29 жовтня 2020 року № 179 «Про запровадження системи внутрішнього контролю в Університеті «Україна», від 07 грудня 2020 року № 206 «Про адміністрування автоматизованої системи «Акцент».

Однак, суд першої інстанції встановив, що наказ від 29 жовтня 2020 року № 179 на електронну адресу ОСОБА_1 надіслано лише 04 грудня 2020 року о 14:54, що практично унеможливило його виконання до 04 грудня 2020 року.

Крім того, матеріали справи не містять як доказів того, що позивач умисно ухилилася від погодження та підписання наказів від 29 жовтня 2020 року № 179 та від 07 грудня 2020 року № 206, так і доказів ознайомлення позивача з Інструкцією університету, а також доказів того, що до кола посадових її обов'язків (до трудової функції) входить «погодження» наказів про запровадження системи внутрішнього контролю в університеті «Україна», наказів про адміністрування автоматизованої системи «Акцент», змісту типового договору (контракту) з головним бухгалтером ТВСП, відповідач не надав.

Отже, встановивши, що університет «Україна» не надав доказів, що підтверджують факти невиконання ОСОБА_1 без поважних причин своїх трудових обов'язків та наявність її вини як складових дисциплінарного проступку, що було його процесуальним обов'язком відповідно до статей 12, 81 ЦПК України, суд першої інстанції дійшов обґрунтованого висновку, що наказ від 08 грудня 2020 року № 1-д в частині оголошення ОСОБА_1 догани є незаконним та підлягає скасуванню.

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 40 КЗпП України трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий договір до закінчення строку його чинності, можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом лише у випадку систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного та громадського стягнення.

Для правомірного розірвання роботодавцем трудового договору на підставі пункту 3 частини статті 40 КЗпП України необхідна наявність сукупності таких умов: порушення має стосуватися лише тих обов'язків, які є складовими трудової функції працівника чи випливають з правил внутрішнього трудового розпорядку; невиконання чи неналежне виконання працівником трудових обов'язків має бути винним, скоєним без поважних причин умисно або з необережності; невиконання або неналежне виконання трудових обов'язків повинно бути систематичним; враховуються тільки дисциплінарні й громадські стягнення, які накладаються трудовими колективами і громадськими організаціями відповідно до їх статутів; з моменту виявлення порушення до звільнення може минути не більше місяця.

Систематичним невиконанням обов'язків вважається таке, що вчинене працівником, який раніше допускав порушення покладених на нього обов'язків і притягувався за це до дисциплінарної відповідальності, проте застосовані заходи дисциплінарного чи громадського стягнення не дали позитивних наслідків і працівник знову вчинив дисциплінарний проступок.

Враховуючи недоведеність відповідачем систематичного порушення позивачем трудової дисципліни, висновок суду першої інстанції про те, що звільнення позивача на підставі пункту 3 частини першої статті 40 КЗпП України здійснено відповідачем без дотримання трудового законодавства, є законним і обґрунтованим.

Згідно зі статтею 235 КЗпП України при винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу, але не більш як за один рік.

Вирішуючи спір між сторонами, суд першої інстанції правильно визначився з характером спірних правовідносин та нормами матеріального права, які підлягають застосуванню, повно та всебічно встановив обставини справи, дослідив наявні у справі докази і надав їм належну оцінку, внаслідок чого дійшов обґрунтованого висновку про часткове задоволення позовних вимог. Суд апеляційної інстанції помилково скасував законне та обґрунтоване рішення суду першої інстанції, не вказавши належних обґрунтувань про те, що висновки районного суду не відповідають встановленим обставинам та висловлені з порушенням норм матеріального права, здійснив переоцінку доказів, надану судом першої інстанції, при цьому не вказав, які норми процесуального права були порушені районним судом при наданні оцінки таким доказам.

За вказаних обставин Верховний Суд погоджується з аргументами касаційної скарги щодо законності і обґрунтованості рішення суду першої інстанції.

Відповідно до статті 413 ЦПК України суд касаційної інстанції скасовує постанову суду апеляційної інстанції повністю або частково і залишає в силі судові рішення суду першої інстанції у відповідній частині, якщо в передбачених статтею 400 цього Кодексу межах встановить, що судом апеляційної інстанції скасовано судові рішення, яке відповідає закону.

Оскільки апеляційний суд скасував законне рішення суду першої інстанції, рішення апеляційного суду відповідно до статті 413 ЦПК України підлягає скасуванню із залишенням в силі рішення суду першої інстанції.

Щодо судових витрат

Згідно з частинами першою, сьомою статті 141 ЦПК України судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Відповідно до підпункту в) пункту 4 частини першої статті 416 ЦПК України резолютивна частина постанови суду касаційної інстанції складається, зокрема, із зазначенням розподілу судових витрат, понесених у зв'язку з переглядом справи у суді касаційної інстанції.

Оскільки касаційна скарга підлягає задоволенню, рішення апеляційного суду -скасуванням із залишенням у силі рішення суду першої інстанції, сплачений ОСОБА_1 судовий збір при поданні касаційної скарги у розмірі 1 816,00 грн, що підтверджується відповідною квитанцією, підлягає стягненню з університету «Україна» на її користь.

Керуючись статтями 400, 413, 416 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу адвоката Самофалової Оксани Юріївни як представника ОСОБА_1 задовольнити.

Постанову Київського апеляційного суду від 23 лютого 2022 року скасувати, рішення Святошинського районного суду м. Києва від 01 листопада 2021 року залишити в силі.

Стягнути із Закладу вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» (ЄДРПОУ 30373644) на користь ОСОБА_1 (ідентифікаційний номер НОМЕР_1) 1 816,00 грн (одна тисяча вісімсот шістнадцять гривень 00 коп.) судового збору за подання касаційної скарги.

Постанова суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Головуючий

М. Є. Червинська

Судді

А. Ю. Зайцев

Є. В. Коротенко

В. М. Коротун

М. Ю. Тітов

Категорія справи № 910/6648/18: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; банківської діяльності; кредитування; забезпечення виконання зобов'язання.

Надіслано для оприлюднення: 07.02.2023. Зареєстровано: 08.02.2023. Забезпечено надання загального доступу: 08.02.2023.

Дата набрання законної сили: 04.07.2023

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

24.01.2023 Справа № 910/6648/18 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед"

до Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача: Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор Плюс", Товариство з обмеженою відповідальністю "Офіс Сервіс Люкс"

про стягнення 42 024 065,07 грн.

суддя Борисенко І.І.

секретар судового засідання Шилін Є.О.

Представники сторін: згідно протоколу судового засідання.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед" звернулось до Господарського суду міста Києва з позовом до Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" про стягнення 42 024 065,07 грн., з яких: 31 028 400,92 грн. основної заборгованості, 4 277 183,03 грн. процентів за користування кредитними коштами, та 6 718 481,12 грн. пені, а також в рахунок часткового погашення заборгованості звернути стягнення на належне відповідачу майно, а саме, на об'єкт нерухомого майна - будівлю літ. «К» блок «Б» загальною площею 4 725 кв. м, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд. 23, корп. 2, реєстраційний номер об'єкту нерухомого майна: 362204580000.

Спір неодноразово розглядався в судах.

Постановою Верховного Суду від 18.08.2022 касаційну скаргу вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" задоволено частково. Рішення Господарського суду міста Києва від 25.03.2021 та постанову Північного апеляційного господарського суду від 28.09.2021 у справі № 910/6648/18 скасовано. Справу №910/6648/18 передано на новий розгляд до Господарського суду міста Києва.

Так, внаслідок проведеного автоматизованого розподілу справу № 910/6648/18 передано на розгляд судді Борисенко І.І.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 06.09.2022 прийнято справу № 910/6648/18 до провадження, підготовче засідання у справі призначено на 04.10.2022.

03.10.2022 від позивача надійшли письмові пояснення з урахуванням висновків, викладених у постанові Верховного Суду від 18.08.2022. Також, згідно вказаних пояснень, позивач підтримав вимоги в частині стягнення з відповідача 31 028 400,92 грн. Вказану заяву, суд розцінює як зменшення позовних вимог.

Відповідно до п. 2.ч.2 ст.46 ГПК України, позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог - до закінчення підготовчого провадження або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження.

За таких обставин, позовна заява розглядається з урахуванням підтриманих позивачем вимог розмірі основного боргу 31 028 400,92 грн.

03.10.2022 до загального відділу діловодства суду надійшло клопотання від Закладу вищої освіти "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" про продовження процесуального строку для подання письмових пояснень та доказів по справі та відкладення розгляду справи.

04.10.2022 від третьої особи Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор Плюс" надійшли письмові пояснення в яких останній просив позов задовольнити.

За наслідками підготовчого засідання 04.10.2022, суд відмовив у задоволенні клопотання відповідача про продовження процесуального строку для подання письмових пояснень та доказів по справі. Також, задоволено клопотання позивача про залучення до участі у справі в якості третьої особи ТОВ "Офіс Сервіс Люкс".

Підготовче засідання відкладено до 01.11.2022.

28.10.2022 від третьої особи ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" надійшли письмові пояснення, в яких останній просив вирішити спір з їх урахуванням.

31.10.2022 від відповідача надійшли письмові пояснення, в яких відповідач просив у позові відмовити.

01.11.2022 від позивача надійшли письмові пояснення, з урахуванням пояснень, наданими іншими учасниками справи.

01.11.2022 від відповідача надійшло клопотання про призначення у справі повторної експертизи та витребування доказів.

Підготовче засідання, призначене на 01.11.2022 відкладено до 15.11.2022.

04.11.2022 від позивача надійшли заперечення на клопотання відповідача про витребування доказів та призначення повторної експертизи.

14.11.2022 від третьої особи Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор Плюс" надійшли письмові заперечення проти задоволення клопотання відповідача про призначення повторної експертизи та витребування доказів.

15.11.2022 від відповідача надійшли додаткові письмові пояснення.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 15.11.2022 відмовлено у задоволенні клопотання відповідача про призначення повторної експертизи та витребування доказів. Також, за наслідками підготовчого засідання 15.11.2022, суд закрити підготовче провадження та призначив справу № 910/6648/18 до розгляду по суті на 06.12.2022.

17.11.2022 від відповідача надійшли додаткові письмові пояснення.

У судові засідання 06.12.2022 прибув представник позивача, відповідач явку представника не забезпечив. При цьому, 06.12.2022 від відповідача до суду надійшло клопотання про відкладення розгляду справи у зв'язку з перебуванням представника відповідача, адвоката Панченко М.О. у щорічній основній відпустці.

Протокольною ухвалою від 06.12.2022 суд відмовив у задоволенні клопотання відповідача про відкладення розгляду справи. У засіданні 06.12.2022 оголошено перерву до 17.01.2023.

Також, у процесі розгляду справи, представником відповідача двічі було подано заяву про скасування заходів забезпечення позову, вжитих ухвалою від 17.05.2018 в порядку забезпечення до подання позовної заяви.

Відповідними ухвалами суду від 09.12.2022 та 28.12.2022 було повернуто такі заяви, з огляду на перебування у провадженні Господарського суду міста Києва заяви Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" про скасування заходів забезпечення позову від 01.11.2021, вжитих до подання позовної заяви ухвалою від 17.05.2018.

Вказані ухвали суду від 09.12.2022 та 28.12.2022 не оскаржені та набрали законної сили.

17.01.2023 від відповідача надійшло клопотання про зупинення провадження у справі № 910/6648/18 до набрання законної сили судовим рішенням у справі № 910/13296/22. Також, відповідач подав клопотання про відкладення розгляду справи.

17.01.2023 від позивача надійшли заперечення на клопотання відповідача про зупинення провадження у справі.

У судовому засіданні 17.01.2023, суд протокольною ухвалою відмовив у задоволенні клопотання відповідача про зупинення провадження у справі та відкладення розгляду справи. За наслідками підготовчого засідання 17.01.2023 оголошено перерву до 19.01.2023.

У засіданні 19.01.2023 оголошено перерву до 24.01.2023.

Так, у засіданні 24.01.2023 представники позивача позовні вимоги підтримали, просили суд їх задовольнити, представник відповідача проти позову заперечував, просив суд відмовити у його задоволенні з підстав викладених у наданих суду письмових поясненнях. Треті особи явку представників не забезпечили, про засідання повідомлені належним чином, про що свідчать матеріали справи.

За наслідком дослідження матеріалів справи, суд дійшов до висновку, що наявні у матеріалах справи документи достатні для прийняття повного та обґрунтованого судового рішення.

У судовому засіданні 24 січня 2023 року було оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Дослідивши матеріали справи, заслухавши пояснення представників сторін, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов та заперечення проти позову, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд

ВСТАНОВИВ:

04 червня 2008 року між Відкритим акціонерним товариством Комерційний банк "Хрещатик" (правонаступником якого є Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик") (кредитор за договором) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник за договором, відповідач у справі) був укладений Генеральний договір №24-47/1-08/G (далі - Генеральний договір), відповідно до умов якого п. 1.1 якого кредитор встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій у розмірі 30 000 000,00 грн. на умовах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 № 109/109, від 15.07.2004 № 373/1783, від 24.11.2005 № 425/2886, від 09.03.2006 № 165/3256) та згідно з рішенням Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, (протокол засідання № 3 від 24.04.2008 року) терміном на 36 (тридцять шість) місяців з 04 червня 2008 року до 04 червня 2011 року, в межах якого Кредитор надає кредитні кошти Позичальнику шляхом надання кредитів за окремими кредитними договорами (далі - Договори), що будуть укладені в порядку і на умовах, передбачених цією Угодою. При цьому Договори невід'ємною частиною цієї Угоди.

Кредитні операції за цією угодою - це операції між кредитором і позичальником з надання та повернення банківських кредитів відповідно до умов окремих договорів.

Розділами 2 - 13 Генерального договору сторони узгодили умови надання та забезпечення кредитних коштів, забезпечення зобов'язань позичальника, плата за кредит та порядок його погашення, гарантії, зобов'язання кредитора та позичальника, права кредитора та позичальника, відповідальність сторін, договірне списання коштів з рахунків позичальника, інші умови тощо.

Згідно п. 13.3 Генерального договору ця угода набуває чинності з моменту її підписання всіма сторонами.

В подальшому між сторонами шляхом укладення Договорів про внесення змін до Генерального договору №№ 1- 15 до положень останнього вносились зміни.

Вказані Генеральний договір та договори про внесення змін до нього підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

Так, Договором про внесення змін № 15 від 08.08.2014 року до Генерального договору сторони виклали п.1.1 останнього в новій редакції:

"Кредитор встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій (далі - ліміт) у розмірі 29 965 190,00 грн. терміном до 25 серпня 2017 року, в межах якого кредитор: надає позичальнику кредити/кредитні лінії на суму 17 932 190,00 гривень терміном з 04 червня 2008 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 21% річних, на умовах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (зі змінами та доповненнями) та згідно з рішенням Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово - кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, (протоколи засідання № 3 від 24.04.2008р., № 1 від 03.06.2009р., № 3 від 07.10.2009р. та № 5 від 25.08.2011р.) (далі - Положення); відкриває позичальнику відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 033 000 грн. терміном на 1 341 день з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних; за окремими кредитними договорами, що укладаються в порядку і на умовах, передбачених цією Угодою. При цьому Договори є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Пунктом 1.3 Генерального договору сторони встановили цільове призначення використання коштів - для закінчення реконструкції незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" з надбудовою та прибудовою під навчальний заклад по вул. Крамського 10, м. Київ.

Згідно п. 1.4 Генерального договору сторони визначили відсоткову ставку з користування кредитними коштами у розмірі 23,5% річних, яка змінювалась шляхом укладання ряду Договорів про внесення змін, та встановили остаточну відсоткову ставку з користування кредитними коштами у розмірі 21% річних та 19% відповідно для відкритої боржнику відновлювальної кредитної лінії з відкличним лімітом користування у сумі 12 033 000,00 грн.

При цьому відповідні зобов'язання боржника зі сплати відсотків відповідно до п. 1.4 Генерального договору визначені пунктами 4.1, 4.2 останнього, якими встановлено, що кредитор у разі зміни вартості кредитних ресурсів, зміни чинних законодавчих актів та нормативних актів НБУ, що якимось чином впливають на кредитну політику кредитора, має право в односторонньому порядку змінити відсоткову ставку за користування кредитом; відсотки за користування кредитом розраховуються за поточний календарний місяць з урахуванням фактичного періоду користування кредитом на фактичну суму заборгованості із врахуванням фактичної кількості днів у році. При розрахунках враховується перший день видачі кредиту і не враховується день повернення кредиту (його частин). Остання сплата відсотків здійснюється разом з остаточним погашенням заборгованості.

Договором про внесення змін № 4 від 19.12.2008 року до Генерального договору сторони виклали п. 1.5 в новій редакції: "строки користування кредитними коштами та терміни дії гарантії встановлюються в межах терміну, зазначеному в п.1.1 цієї угоди та визначаються окремими договорами.

Відповідно до п. 10.1 Генерального договору сторони погодили порядок погашення боргових зобов'язань: прострочені відсотки та комісії за користування кредитом та одночасно штрафні санкції за несвоєчасну сплату відсотків та комісій; строкові відсотки та комісії за користування кредитом; прострочена сума кредиту та одночасно штрафні санкції за несвоєчасне погашення кредиту; строкова сума кредиту; інші видатки, понесені кредитором за Угодою та Договором.

Згідно умов п.4.7 Генерального договору якщо рахунок погашення зобов'язань позичальника за угодою та Договорами кредитором буде прийнято заставлене майно (майнові права) і його вартість повністю задовольнить вимоги кредитора - кредит вважається погашеним і зобов'язання сторін за угодою та договорами припиняються.

Відповідно до п. 8.2 Генерального договору кредитор має право вимагати від позичальника дострокового погашення кредиту, сплати нарахованих відсотків та неустойки у випадку порушення позичальником будь - яких умов угоди, договорів застави (іпотеки) та додаткових договорів до них.

При виникненні простроченої заборгованості за Кредитом та/або відсотками та при відсутності коштів на поточних рахунках позичальника кредитор має право здійснити відшкодування заборгованості за цією угодою та/або договорами шляхом звернення стягнення на предмет застави/іпотеки згідно з договором застави/іпотеки у порядку, встановленому чинним законодавством України (п. 8.8 Генерального договору).

Окрім цього відповідно до пункту 10.1 Генерального договору за невиконання або неналежне виконання взятих на себе зобов'язань за цією Угодою та/або Договорами сторони несуть відповідальність в порядку та на умовах, визначених чинним законодавством України та цією Угодою, зокрема:

у разі несвоєчасного повернення кредиту (його частин) позичальник зобов'язаний повернути прострочену суму кредиту з урахуванням індексу інфляції, який мав місце у період прострочення та сплатою 21% (в редакції Договору про внесення змін № 15 від 08.08.2014 року) річних від простроченої суми кредиту (п. 10.1.1.);

за невиконання або неналежне виконання взятих на себе зобов'язань з повернення кредиту, своєчасної сплати відсотків за користування кредитними коштами позичальник зобов'язаний сплатити кредиторі штрафні санкції (неустойку) в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, яка діяла в період, за який сплачуються штрафні санкції (неустойка), обчисленої від суми простроченого платежу за кожен день прострочення виконання зобов'язань від дня виникнення відповідної прострочки до повного її погашення, але в межах строків позовної давності, визначених цією Угодою (п. 10.1.2.)

Угода набуває чинності з моменту її підписання всіма сторонами (п. 13.3 Генерального договору).

Вказаний Генеральний договір та договори про внесення змін до нього підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

В подальшому, у рамках Генерального договору, між Відкритим акціонерним товариством Комерційний банк "Хрещатик" (правонаступником якого є Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик") (далі - кредитор) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник за договором, відповідач у справі) були укладені Кредитні договори від 04.06.2008 року № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013 року № 58-47/1-13, від 26.06.2007 № 40-47/4-07, від 10.08.2007 № 54-47/4-07.

Так, умовами п.1.1 Кредитного договору № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008 року встановлено, що кредитор відкриває позичальнику на умовах Генерального договору № 24-47/1-08/0 G від 04 червня 2008 року не відновлювальну кредитну лінію з лімітом 1 500 000,00 гривень, на умовах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 15.07.2001 року №375/1351 (зі змінами від 11.07.2002 року № 109/109, від 15.07.2004 року №373/1783, від 24.11.2005 року №425/2886, від 09.03.2006 року №165/3256) та згідно з рішенням Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово - кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві (протокол засідання № 3 від 24.04.2008 року) терміном на 36 місяців з 04 червня 2008 року до 04 червня 2011 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 23,5% річних.

В подальшому сторонами неодноразово вносились зміни до даного Кредитного договору (договори про внесення змін №№ 1-32), зокрема відповідно до Договору про внесення змін № 32 від 08.08.2014 року до Кредитного договору № 24-47/1-08/1 від 08.08.2014 року сторони виклали пункт 1.1. в наступній редакції: "Кредитор надає позичальнику на умовах Генерального договору № 24-47/1-08/0G від 04 червня 2008р. кредит в сумі 17 932 190,00 грн., на умовах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (зі змінами та доповненнями) та згідно з рішенням Конкурсної комісії по відборі проектів для фінансово-кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві (протоколи засідання № 3 від 24.04.2008р., № 1 від 03.06.2009р., № 3 від 07.10.2009р. та № 5 від 25.08.2011р.) строком на 3 370 днів, терміном повернення до 25 серпня 2017року з порядком погашення, зазначеним у п.3.2 цього договору зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 21% річних."

В свою чергу, згідно з пунктом 1.3 Кредитного договору № 24-47/1-08/1 від 08.08.2014 року позичальник зобов'язується сплатити кредиторі відсотки за користування кредитними коштами, комісії, штрафні санкції (неустойку) та інші видатки у розмірі та порядку, передбаченими Угодою та цим Договором, та повернути кредиторі суму кредиту в порядку і строки, передбачені Угодою та цим Договором.

Пунктом 2.2.2. п. 2 Кредитного договору № 24-47/1-08/1 від 08.08.2014 року сторони погодили, що надання позичальнику кредитних коштів в межах ліміту Кредитної лінії здійснюється шляхом перерахування коштів з позичкового рахунку позичальника, відкритого у ВАТ КБ "Хрещатик" за реквізитами контрагентів, зазначених у контрактах/договорах, рахунках або на поточний рахунок позичальника у ВАТ КБ "Хрещатик" з подальшим перерахуванням згідно поданих документів у відповідності з цільовим використанням кредитних коштів, визначеним цим Договором.

За умовами п. 4.2 Кредитного договору позичальник зобов'язаний своєчасно сплачувати відсотки за користування кредитом, сплатити пені, штрафи (неустойки) в порядку та на умовах, передбачених угодою та цим Договором.

Кредитний договір № 24-47/1-08/1 згідно п. 6.3 набуває чинності з моменту його підписання всіма сторонами та діє до повного виконання сторонами зобов'язань за угодою та цим договором.

Вказаний Кредитний договір № 24-47/1-08/1 та договори про внесення змін до нього підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

Окрім цього умовами укладеного між банком та відповідачем п.п.1.1, 1.2 Кредитного договору № 58-47/1-13 від 24.12.2013 року визначено, що кредитор відкриває позичальнику на умовах Генерального договору №24-47/1-08/0G від 04 червня 2008 року відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 283 000 грн. терміном на 245 днів з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2014 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних. Позичальник має право отримувати кредитні кошти в межах ліміту Кредитної лінії на умовах Угоди та нього Договору в сумі 12 283 000 грн. для поповнення обігових коштів.

В подальшому сторонами вносились зміни до умов вказаного Договору, зокрема, договорами про внесення змін №№ 1- 6, отже згідно Договору про внесення змін № 6 від 08.08.2014 року до Кредитного договору № 58-47/1-13 від 24.12.2013 року сторони виклали п.1.1 останнього в новій редакції: "Кредитор відкриває позичальнику на умовах Генерального договору №24-47/1-08/0G від 04 червня 2008 р. відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 033 000 грн. терміном на 1 341 (одна тисяча триста сорок один) день з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних".

Умовами п.1.3 Кредитного договору № 58-47/1-13 від 24.12.2013 року на позичальника покладено обов'язок зі сплати кредитору відсотків за користування кредитними коштами, комісії, штрафні санкції (неустойку) та інші видатки у розмірі та порядку, передбаченими Угодою та цим Договором, та повернути кредитору суму кредиту в порядку і строки, передбачені Угодою та цим Договором.

За умовами п. 4.2 Кредитного договору позичальник зобов'язаний своєчасно сплачувати відсотки за користування кредитом, сплатити пені, штрафи (неустойки) в порядку та на умовах, передбачених угодою та цим Договором.

Кредитний договір № № 58-47/1-13 згідно п. 6.3 набуває чинності з моменту його підписання всіма сторонами та діє до повного виконання сторонами зобов'язань за угодою та цим договором.

Вказаний Кредитний договір № 58-47/1-13 та договори про внесення змін до нього підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

Також згідно укладеного між сторонами Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 року сторони пунктом 1.1. встановили, що кредитор відкриває позичальнику невідновлювальну кредитну лінію в сумі 23 118 380,00 грн. строком користування кредитними коштами 60 місяців з 26 червня 2007 року по 26 червня 2012 року, зі сплатою відсотків за користування кредитом із розрахунку 16% річних.

Згідно п. 1.2 Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 року цільове призначення кредитних коштів: для проведення реконструкції з надбудовою та прибудовою допоміжних будівель об'єкту незавершеного будівництва дитячого санаторію "Перемога" по вул. І.Крамського, 10 у м. Києві під навчальний заклад.

В подальшому сторонами вносились зміни до умов вказаного Договору, зокрема, договорами про внесення змін №№ 1- 34. Так, шляхом укладення Договору про внесення змін № 32 від 08.08.2014 року до Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 року виклали пункт 1.1. останнього наступним чином: "Кредитор надає позичальнику кредит у формі невідновлювальної кредитної лінії з лімітом в сумі 22 347 355,00 грн. строком на 3 714 дні терміном повернення до 25 серпня 2017 року за графіком згідно п.4.8. цього Договору, зі сплатою відсотків за користування кредитом із розрахунку 21% річних.

Пунктом 4.2 Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 року визначено порядок сплати відсотків за користування, що розраховуються за поточний календарний місяць з урахуванням фактичного періоду користування кредитною лінією на фактичну суму заборгованості із врахуванням фактичної кількості днів у році (методом "факт/факт"). При розрахунках враховується перший день видачі кредиту (його частини) і не враховується день повернення кредиту (його частини).

Відповідно до пункту 1.3 Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 року позичальник зобов'язується сплатити кредитору відсотки ж користування кредитними коштами, комісії, штрафні санкції (неустойку) та інші видатки у розмірі та в порядку, передбачених цим Договором, та повернути кредитору суму кредиту в порядку і строки, передбачені цим Договором.

Пунктом 4.12 вказаного Кредитного договору сторони визначили порядок погашення боргових зобов'язань позичальника: прострочені відсотки та комісії за користування кредитом (у випадку, якщо таке буде мати місце) та одночасно штрафні санкції (неустойку) за несвоєчасну сплату відсотків та комісій (у випадку, якщо таке буде мати місце); строкові відсотки та комісії за користування кредитом; прострочена сума кредиту (у випадку, якщо таке буде мати місце) та одночасно штрафні санкції (неустойку) за несвоєчасне погашення кредиту (у випадку, якщо таке буде мати місце); строкова сума кредиту; інші видатки, понесені кредитором за цим Договором.

За умовами п. 6.1. Кредитного договору № 40-47/4-07 у разі несвоєчасного повернення Кредиту (його частини) позичальник зобов'язаний повернути прострочену суму кредиту з урахуванням індексу інфляції, який мав місце у період прострочки, та сплатою 16% річних від простроченої суми кредиту; за невиконання або неналежне виконання взятих на себе зобов'язань з повернення кредиту, своєчасної сплати відсотків за користування кредитними коштами Позичальник зобов'язаний сплатити кредитору штрафні санкції (неустойку) в розмірі подвійної ставки НБУ, яка діяла у період, за який сплачуються штрафні

санкції (неустойка), обчисленої від суми простроченого платежу за кожен день прострочки виконання зобов'язань від дня виникнення відповідної прострочки до повного її погашення, але в межах строків позовної давності, визначеної цим Договором; за невиконання або неналежне виконання взятих на себе зобов'язань з повернення кредиту, своєчасної сплати відсотків за користування кредитними коштами позичальник зобов'язаний сплатити Кредитору штрафні санкції (неустойку) в розмірі подвійної ставки НБУ, яка діяла у період, за який сплачуються штрафні санкції (неустойка), обчисленої від суми простроченого платежу за кожен день прострочки виконання зобов'язань від дня виникнення відповідної прострочки до повного її погашення, але в межах строків позовної давності, визначеної цим Договором.

Кредитний договір № 40-47/4-07 згідно п. 10.3 набуває чинності з моменту його підписання всіма сторонами та діє до повного виконання сторонами зобов'язань за угодою та цим договором.

Вказаний Кредитний договір № 40-47/4-07 та договори про внесення змін до нього підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

Згодом, а саме 24.12.2013 року між Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", яке є правонаступником Відкритого акціонерного товариства Комерційний банк "Хрещатик" як кредитором та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (позичальник за договором, відповідач у справі) укладено Кредитний договір № 58-47/1-13.

Згідно п.п. 1.1, 1.2 Кредитного договору № 58-47/1-13 кредитор відкриває позичальнику на умовах Генерального договору №24-47/1-08/0G від 04 червня 2008 р. відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 283 000 грн. терміном на 245 днів з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2014 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних, для поповнення обігових коштів.

Умовами Договору про внесення змін № 6 від 08.08.2014 року до Кредитного договору № 58-47/1-13 сторони виклали п.1.1 вказаного договору в новій редакції: "Кредитор відкриває позичальнику на умовах Генерального договору №24-47/1-08/0G від 04 червня 2008 р. відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 033 000 грн. терміном на 1341 день з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних"

Відповідно до пункту 1.3 Кредитного договору № 58-47/1-13 від 24.12.2013 року позичальник зобов'язується сплатити кредитору відсотки ж користування кредитними коштами, комісії, штрафні санкції (неустойку) та інші видатки у розмірі та в порядку, передбачених цим Договором, та повернути кредитору суму кредиту в порядку і строки, передбачені цим Договором.

Кредитний договір № 58-47/1-13 згідно п. 6.3 набуває чинності з моменту його підписання всіма сторонами та діє до повного виконання сторонами зобов'язань за угодою та цим договором.

Вказаний Кредитний договір № 58-47/1-13 та договори про внесення змін до нього №№ 1-6 підписані представниками кредитора та позичальника та засвідчені печатками сторін.

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Судом встановлено, що укладені між сторонами правочини за своїм змістом та правовою природою є договорами кредиту, що підпадають під правове регулювання норм § 1 і 2 глави 71 Цивільного кодексу України та глави 35 Господарського кодексу України.

Згідно вимог ст. 345 Господарського кодексу України кредитні відносини здійснюються на підставі кредитного договору, що укладається між кредитором і позичальником у письмовій формі. У кредитному договорі передбачається мета, сума і строк кредиту, умови і порядок його видачі і погашення, види забезпечення зобов'язань позичальника, відсоткові ставки, порядок плати за кредит, обов'язки, права і відповідальність сторін щодо видачі та погашення кредиту.

У відповідності до ч. 1 ст. 1054 Цивільного кодексу України за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти.

Відповідно до ч. 2 ст. 1054 Цивільного кодексу України до відносин за кредитним договором застосовуються положення параграфу 1 цієї глави, якщо інше не встановлено цим параграфом і не впливає із суті кредитного договору.

Згідно ч. 1 ст. 1049 Цивільного кодексу України позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором.

За приписами ч. 1 ст. 1048 Цивільного кодексу України позикодавець має право на одержання від позичальника процентів від суми позики, якщо інше не встановлено договором або законом. Розмір і порядок одержання процентів встановлюються договором. Якщо договором не встановлений розмір процентів, їх розмір визначається на рівні облікової ставки Національного банку України.

У відповідності до частин 1 та 2 статті 1056-1 Цивільного кодексу України процентна ставка за кредитом може бути фіксованою або змінюваною. Тип процентної ставки визначається кредитним договором. Розмір процентів, тип процентної ставки (фіксована або змінювана) та порядок їх сплати за кредитним договором визначаються в договорі залежно від кредитного ризику, наданого забезпечення, попиту і пропозицій, які склалися на кредитному ринку, строку користування кредитом, розміру облікової ставки та інших факторів.

Згідно зі ст. 1052 Цивільного кодексу України у разі невиконання позичальником обов'язків, встановлених договором позики, щодо забезпечення повернення позики, а також у разі втрати забезпечення виконання зобов'язання або погіршення його умов за обставин, за які позикодавець не несе відповідальності, позикодавець має право вимагати від позичальника дострокового повернення позики та сплати процентів, належних йому відповідно до ст. 1048 цього Кодексу, якщо інше не встановлено договором.

Суд зазначає, що за приписами ст. 199 Господарського кодексу України виконання господарських зобов'язань забезпечується заходами захисту прав та відповідальності учасників господарських відносин, передбаченими цим Кодексом та іншими законами. За погодженням сторін можуть застосовуватися передбачені законом або такі, що йому не суперечать, види забезпечення виконання зобов'язань, які звичайно застосовуються у господарському (діловому) обігу. До відносин щодо забезпечення виконання зобов'язань учасників господарських відносин застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України.

Згідно частини 1 ст. 546 та ст. 547 Цивільного кодексу України виконання зобов'язання може забезпечуватися, зокрема, заставою.

Згідно ст. 572 Цивільного кодексу України в силу застави кредитор (заставодержатель) має право у разі невиконання боржником (заставадавцем) зобов'язання, забезпеченого заставою, одержати задоволення за рахунок заставленого майна переважно перед іншими кредиторами цього боржника. Застава виникає на підставі договору, закону або рішення суду (ст. 574 Цивільного кодексу України).

З метою забезпечення належного виконання зобов'язань, що випливають з Генерального договору та кредитних договорів, 12 червня 2008 року між Відкритим акціонерним товариством Комерційний банк "Хрещатик" (правонаступником якого є Публічне акціонерне товариство "Комерційний банк "Хрещатик") (іпотекодержатель за договором) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (іпотекодавець за договором, відповідач у справі) укладено Договір іпотеки № 24-47/1-08/04 (далі - Договір іпотеки), відповідно до умов якого (зі змінами та доповненнями згідно договорів про внесення змін № 1 від 15.12.2008 року, № 2 від 25.12.2008 року, № 3 від 17.12.2009 року, № 4 від 29.06.2010 року, № 5 від 10.02.2011 року, № 6 від 13.06.2011 року, № 7 від 28.12.2011 року, № 8 від 13.08.2012 року, № 9 від 25.03.2015 року) з метою забезпечення виконання у повному обсязі своїх зобов'язань, що випливають з Генерального договору та Кредитних договорів від 26.06.2007 року № 40-47/4-07, від 10.08.2007 року № 54-47/4-07, від 04.06.2008 року № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013 року № 58-47/1-13, іпотекодавець передає, а іпотекодержатель приймає в іпотеку нерухоме майно - будівлю літ. "Н", блок "А" загальною площею 3 495 кв. м, яка розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000 (далі - предмет іпотеки).

Відповідно до Договору іпотеки в редакції Договору № 9 від 25.03.2015 року про внесення змін до Договору іпотеки іпотекодавець, з метою забезпечення виконання у повному обсязі своїх зобов'язань, що випливають з наступних кредитних договорів:

- №40-47/4-07 від 26.06.2007 року із залишком заборгованості за кредитом у сумі 21 947 355,00 грн. зі сплатою 21% річних терміном повернення до 25.08.2017 року;
- №54-47/4-07 від 10.08.2007 року із залишком заборгованості за кредитом у сумі 6 283 033,00 грн. зі сплатою 21% річних терміном повернення до 25.08.2017 року;
- №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 року, який укладений в межах Генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008 року, із залишком заборгованості за кредитом у сумі 17 532 190,00грн. зі сплатою 21% річних терміном повернення до 25.08.2017 року;
- №58-47/1-13 від 24.12.2013 року, який укладений в межах Генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008р., з діючим лімітом кредитування у сумі 11 633 000,00 зі сплатою 19% річних терміном повернення до 25.08.2017 року.

Таким чином судом встановлено, що згідно Договору № 9 від 25.03.2015 року про внесення змін до Договору іпотеки, станом на 25.03.2015р., заборгованість відповідача за кредитними договорами № 40-47/4-07 від 26.06.2007р., № 54-47/4-07 від 10.08.2007р., № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008р. та № 58-47/1-13 від 24.12.2013р., які укладені в межах Генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008р., в загальній сумі склала 57 395 578,00 грн.

Договір № 9 від 25.03.2015 року про внесення змін до Договору іпотеки містить підписи та скріплені печатками сторін та посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу 25.03.2015р. за реєстровим номером № 185.

Умовами пунктів 1.3, 1.4 Договору іпотеки передбачено, що предмет іпотеки передається зі всіма його приналежностями. Згідно експертної оцінки вартість предмета іпотеки складає 113 462 030,00 грн.

Заставна вартість предмета іпотеки за домовленістю сторін становить 57 845 500,00 грн. (п.1.5 Договору іпотеки).

Згідно п. 6.1 Договору іпотеки вказаний договір набирає чинності з моменту підписання сторонами та нотаріального посвідчення і діє до повного виконання зобов'язань за Кредитними договорами.

Вказаний Договір іпотеки підписаний представника іпотекодержателя та іпотекодавця та посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером №1664.

На підтвердження реєстрації іпотеки та заборони відчуження предмету позовачем надана інформаційна довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо спірного майна № 176057058, згідно якої існує запис № 5682255

про реєстрацію іпотеки 12.06.2008 року (реєстраційний номер іпотеки до 01.01.2013 року - 7384799), запис про обтяження спірного нерухомого майна № 5682156, на підставі Договору іпотеки від 12.06.2008 року № 24-47/1-08/04 на об'єкт нерухомого майна - будівля літ "Н" блок "А", загальною площею 3495 кв.м, реєстраційний номер 362161380000, за адресою м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1.

Як встановлено судом, укладений між ПАТ КБ "Хрещатик" та відповідачем правочин за своїм змістом та правовою природою є договором іпотеки, який підпадає під правове регулювання § 6 Глави 49 Цивільного кодексу України та Закону України "Про іпотеку".

Відповідно до ч. 1 ст. 575 Цивільного кодексу України іпотекою є застава нерухомого майна, що залишається у володінні заставодавця або третьої особи. Якщо предметом застави є нерухоме майно, договір застави підлягає нотаріальному посвідченню (ст. 577 ЦК України).

Згідно ст. 576 Цивільного кодексу України предметом застави може бути будь-яке майно (зокрема річ, цінні папери, майнові права тощо), що може бути відчужене заставодавцем і на яке може бути звернене стягнення.

Відповідно до ч. 1 ст. 593 Цивільного кодексу України з припиненням основного зобов'язання, забезпеченого заставою, припиняється право застави. Згідно з ч.3 ст. 593 Цивільного кодексу України, у разі припинення права застави на нерухоме майно до державного реєстру вносять відповідні дані.

За приписами ст. 1 Закону України "Про іпотеку" іпотека - вид забезпечення виконання зобов'язання нерухомим майном, що залишається у володінні і користуванні іпотекодавця, згідно з яким іпотекодержатель має право в разі невиконання боржником забезпеченого іпотекою зобов'язання одержати задоволення своїх вимог за рахунок предмета іпотеки переважно перед іншими кредиторами цього боржника у порядку, встановленому цим Законом.

Згідно зі статтею 3 Закону України "Про іпотеку" іпотека виникає на підставі договору, закону або рішення суду. До іпотеки, яка виникає на підставі закону або рішення суду, застосовуються правила щодо іпотеки, яка виникає на підставі договору, якщо інше не встановлено законом. У разі порушення боржником основного зобов'язання відповідно до іпотеки іпотекодержатель має право задовольнити забезпечені нею вимоги за рахунок предмета іпотеки переважно перед іншими особами, права чи вимоги яких на передане в іпотеку нерухоме майно зареєстровані після державної реєстрації іпотеки.

У відповідності до ст. 589 Цивільного кодексу України у разі невиконання зобов'язання, забезпеченого заставою, заставодержатель набуває право звернення стягнення на предмет застави. За рахунок предмета застави заставодержатель має право задовольнити в повному обсязі свою вимогу, що визначена на момент фактичного задоволення, включаючи сплату процентів, неустойки, відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання, необхідних витрат на утримання заставленого майна, а також витрат, понесених у зв'язку із пред'явленням вимоги, якщо інше не встановлено договором.

Згідно ст. 3 Закону України "Про іпотеку" іпотека має похідний характер від основного зобов'язання і є дійсною до припинення основного зобов'язання або до закінчення строку дії іпотечного договору.

Відповідно до рішення правління Національного банку України №46-рпн від 02.06.2016 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб 03.06.2016 року прийнято рішення №913 про початок процедури ліквідації ПАТ "КБ "ХРЕЩАТИК" та делегування повноважень ліквідатора банку.

Відповідно до п. 8.2 Генерального договору позичальник зобов'язаний погасити кредит та нараховані відсотки за вимогою кредитора, яка стала наслідком невиконання позичальником зобов'язань по поверненню кредиту та/або невиконання зобов'язань по сплаті відсотків за користування кредитними коштами у 30-ти денний термін з дати отримання такої вимоги кредитора.

ПАТ "КБ "Хрещатик" як кредитором внаслідок порушення боржником зобов'язань за кредитними договорами 15.05.2017 року було направлено вимогу № 2-2/11/2415 від 15.05.2017 року про погашення заборгованості за вищевказаними кредитними договорами станом на 12.05.2017 року на загальну суму 78 319 729,42 грн., в тому числі за Кредитним договором № 24-47/1-08/1 в сумі 24 192 280,30 грн., № 58-47/1-13 в сумі 15 556 025,58 грн., № 40-47/4-07 в сумі 30 542 563,57 грн., № 54-47/4-07 в сумі 8 028 889,97 грн., яка згідно копії накладної № 3848573 була одержана відповідачем 17.07.2017 року.

Як встановлено судом за матеріалами справи, 22 вересня 2017 року за результатами проведення відкритих торгів (аукціону) від 29.08.2017 між Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" від імені якого діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Костенко І.В. (банк за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" (новий кредитор за договором) був укладений Договір про відступлення (купівлі-продажу) прав вимоги № 2017/2-Ю (далі - Договір № 2017/2-Ю), відповідно до умов якого банк відступає шляхом продажу Новому кредитору належні Банку, а Новий кредитор набуває у обсязі та на умовах, визначених Договором, права вимоги Банку до Позичальника - Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (боржник) за кредитними договорами від 04.06.2008 № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013 №58-47/1-13, що укладені в рамках Генерального договору від 04.06.2008 №24-47/1-08/G, кредитними договорами від 26.06.2007 №40-47/4-07, від 10.08.2007 №54-47/4-07, та/або договором іпотеки від 12.06.2008 №24-47/1-08/04 та/або Договором застави рухомого майна (у т.ч. основних засобів) від 25.03.2015 №58-47/1-13/02, з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку № 1 до цього договору (далі - Основні договори).

Пунктом 2.1 Договору №2017/2-Ю та Додатком №1 до нього визначено, що розмір переданих Новому кредитору грошових вимог складає 60 600 353,56 грн., у тому числі 49 731 715,95 грн. простроченої заборгованості за кредитом, 10 266 229,14 грн. простроченої заборгованості зі сплати процентів, 589 408,47 грн. нарахованих процентів, 12 000,00 грн. простроченої комісії та 1 000,00 грн. нарахованої комісії.

За визначеною пунктом 4.1 Договору №2017/2-Ю від 22.09.2017 умовою ТОВ "Фінансова компанія "Фактор плюс" сплачує первісному кредитору за відступленні права 31 013 111,00 грн. Ціна договору сплачується новим кредитором банку у повному обсязі до моменту набуття чинності цим Договором, відповідно до пункту 6.5 цього Договору, на підставі протоколу, складеного за результатами відкритих торгів (аукціону), переможцем яких став новий кредитор, згідно пункту 4.1 Договору.

Зокрема, матеріалами справи, а саме платіжним дорученням № 3006201873 від 22.09.2017 року підтверджується сплата ТОВ "Фінансова компанія "Фактор Плюс" у відповідності до вказаного пункті 4.1 Договору №2017/2-Ю грошових коштів в сумі 31 013 111,00 грн. як ціни договору за відступлення права вимоги за основними договорами.

Сторони домовились, що відступлення банком новому кредитору прав вимоги за договорами іпотеки/застави, що були укладені в забезпечення виконання зобов'язань боржників за Основними Договорами та були посвідчені нотаріально, відбувається за окремим договором, який укладається між Сторонами одночасно із укладенням цього Договору та підлягає нотаріальному посвідченню (п.2.1).

За умовами п. 2.2 Договору №2017/2-Ю Новий кредитор в день укладення цього Договору, але в будь - якому випадку не раніше моменту отримання банком у повному обсязі коштів відповідно до п. 4.1 цього Договору, набуває усі права кредитор за Основними договорами, включаючи, проте не обмежуючись право вимагати належного виконання боржником зобов'язань за основними договорами, сплати боржником грошових коштів, сплати процентів, комісій, вказаних у додатку № 1 до цього Договору, передачі предметів забезпечення в рахунок виконання зобов'язань. Розмір право вимоги, які переходять до нового кредитора, вказаний у Додатку № 1 до цього Договору. Права кредитора за основними договорами переходять до нового кредитора у повному обсязі та на умовах, які існують на момент відступлення права вимоги, за виключенням права на здійснення договірної списання коштів з рахунку /рахунків боржників, що надане банку відповідно до умов основних договорів.

Відповідно до пункту 3.4. Договору банк та новий кредитор зобов'язані повідомити боржника про відступлення права вимоги за основними договорами протягом 5 календарних днів з моменту набрання чинності цим Договором у порядку, передбаченому чинним законодавством, відповідним основним договором, в тому числі із використанням форми повідомлення, яка наведена у Додатку №2 до цього Договору.

Згідно п. 6.5 Договору №2017/2-Ю останній набуває чинності з дати підписання сторонами і скріплення печатками сторін.

Окрім цього сторонами підписано Додаток № 1 до вказаного договору №2017/2-Ю, в якому міститься Реєстр договорів, права вимоги за якими відступаються та реєстр боржників за такими договорами.

Вказаний Договір №2017/2-Ю підписаний представниками банку та нового кредитора та засвідчений печатками сторін.

Також в матеріалах справи наявний акт приймання - передачі документів від 22.09.2017 року до Договору №2017/2-Ю, згідно якого ПАТ "КБ "Хрещатик" передано ТОВ "ФК "Фактор Плюс" наступні документи: Генеральний договір №24-47/1-08/G від 04.06.2008 року, кредитні договори №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 року, №58-47/1-13 від 24.12.2013 року, що укладені в рамках Генерального договору №24-47/1-08/0 від 04.06.2008 року; кредитні договори №40-47/4-07 від 26.06.2007 року, №54-47/4-07 від 10.08.2007 року; договір іпотеки №24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року; договір №58-47/1-13/02 застави рухомого майна (у т.ч. основних засобів) від 25.03.2015 року, з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них; матеріали кредитних справ та проведеної банком претензійно-позовної роботи; виписки по рахунках.

Суд зазначає, що за змістом статті 509 Цивільного кодексу України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу, зокрема у зв'язку з укладенням договорів та інших правочинів (п. 1 ч. 2 ст. 11 Цивільного кодексу України).

В силу статті 510 Цивільного кодексу України сторонами у зобов'язанні є боржник і кредитор.

У відповідності до пункту 1 частини 1 статті 512 Цивільного кодексу України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Згідно зі статтями 513, 514 Цивільного кодексу України правочин щодо заміни кредитора у зобов'язанні вчиняється у такій самій формі, що і правочин, на підставі якого виникло зобов'язання, право вимоги за яким передається новому кредиторові. До нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Відповідно до статті 516 Цивільного кодексу України заміна кредитора у зобов'язанні здійснюється без згоди боржника, якщо інше не встановлено договором або законом. Якщо боржник не був письмово повідомлений про заміну кредитора у зобов'язанні, новий кредитор несе ризик настання несприятливих для нього наслідків. У цьому разі виконання боржником свого обов'язку первісному кредиторові є належним виконанням.

Статтею 517 Цивільного кодексу України передбачено, що первісний кредитор у зобов'язанні повинен передати новому кредиторові документи, які засвідчують права, що передаються, та інформацію, яка є важливою для їх здійснення. Боржник має право не виконувати свого обов'язку новому кредиторові до надання боржникові доказів переходу до нового кредитора прав у зобов'язанні.

Отже, внаслідок відступлення права вимоги відбувається заміна кредитора у зобов'язанні, внаслідок чого первісний кредитор повністю або у визначеній частині вибуває із зобов'язання, а на його місце приходить новий кредитор. При цьому, зміст зобов'язання, тобто обсяг прав та обов'язків його сторін залишається незмінним, а отже до нового кредитора переходять весь

обсяг прав первісного кредитора, якщо інше не передбачено договором або законом. Обсяг прав, які передаються у випадку відступлення (сума заборгованості, право на стягнення штрафних санкцій тощо) визначаються на момент переходу цих прав до нового кредитора.

За таких обставин судом встановлено факт заміни в основному зобов'язанні, обумовленому Генеральним договором та укладеними в рамках останнього Кредитними договорами № 24-47/1-08/1, № 58-47/1-13, № 40-47/4-07, № 54-47/4-07, та Договором іпотеки від 12.06.2008 №24-47/1-08/04, первісного кредитора ПАТ "КБ "Хрещатик" новим кредитором - ТОВ "ФК "Фактор Плюс", в результаті якого новий кредитор отримав право замість первісного кредитора вимагати від боржника - Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" належного виконання зобов'язань за Основними договорами в загальному розмірі 60 600 353,56 грн., в тому числі 49 731 715,95 грн. простроченої заборгованості за кредитом, 10 266 229,14 грн. простроченої заборгованості зі сплати процентів, 589 408,47 грн. нарахованих процентів, 12 000,00 грн. простроченої комісії та 1 000,00 грн. нарахованої комісії.

Як встановлено судом, Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" як боржника було повідомлено про укладення між Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" як первісним кредитором та Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" як новим кредитором Договору № 2017/2-Ю про відступлення (купівлі-продажу) прав вимоги 22.09.2017 року шляхом надсилання на адресу відповідача повідомлення про відступлення права вимоги № 2-1/4333 від 25.09.2017 року, факт надсилання якого підтверджується наявними в матеріалах справи копіями списку поштових відправлень від 25.09.2017 року, опису вкладення від 25.09.2017 року та рекомендованого повідомлення про вручення поштового відправлення № 0103321674694, згідно якого повідомлення отримане відповідачем 10.10.2017 року.

Окрім цього на виконання п. 2.1 Договору № 2017/2-Ю одночасно із його укладенням 22 вересня 2017 року між Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик" (первісний іпотекодержатель за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" (новий іпотекодержатель за договором) був укладений Договір про відступлення прав вимоги за Договором іпотеки № 2017/2-Ю-І (далі - Договір № 2017/2-Ю-І), посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером № 1664, відповідно до умов якого Первісний іпотекодержатель відступає Новому іпотекодержателю права вимоги за Договором іпотеки, а Новий іпотекодержатель приймає це відступлення.

Пунктом 1.2. Договору № 2017/2-Ю-І передбачено, що новому іпотекодержателю відступаються права вимоги за Договором іпотеки №24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року, що укладений між юридичною особою - Університетом "Україна" (код ЄДРПОУ 30373644) та ПАТ "КБ "Хрещатик", посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером №1664, з усіма додатковими угодами та додатковими договорами до нього, що є його невід'ємною частиною, відповідно до якого іпотекодавець передав первісному іпотекодержателю в іпотеку нерухоме майно, а саме: будівлю літ. "Н", блок "А", загальною площею 3495 кв. м, що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд.23, корп.1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000.

Новий іпотекодержатель набуває у повному обсязі права іпотекодержателя за іпотечним договором з моменту укладення цього Договору (п. 1.5 Договору №2017/2-10-І).

Згідно пункту 7.3 Договору № 2017/2-Ю-І цей Договір є підставою для внесення відповідних змін до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що вносяться за рахунок та на підставі заяви нового іпотекодержателя в день підписання цього Договору сторонами. Змістом вказаних Заяв про реєстрацію змін обтяжень є Заміна обтяжувача, згідно яких первісний іпотекодержатель вилучається з реєстраційних записів, а новий іпотекодержатель додається до записів та стає єдиним обтяжувачем об'єкта обтяження, що є предметом іпотеки Договор іпотеки.

Договір набуває чинності (вважається укладеним) з моменту його нотаріального посвідчення (п. 7.5 Договору № 2017/2-Ю-І).

Вказаний Договір №2017/2-10-І підписаний представниками нового та первісного іпотекодержателя та скріплені печатками сторін, а також посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ДжуриНСЬКОЮ Л.В. 22.09.2017 р. за реєстровим номером №2005.

Відповідно до Витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про реєстрацію іпотеки № 98225971 від 22.09.2017 року, іпотекодержателем об'єкту нерухомого майна - будівля літ. "Н", блок "А", загальною площею 3495 кв. м, що розташована за адресою: м. Київ, вул. Львівська, буд.23, корп.1, реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 362161380000, зазначено іпотекодержатель - ТОВ "ФК "Фактор Плюс" (код ЄДРПОУ 37881514), боржник - Університет "Україна" (код ЄДРПОУ 30373644), а також зазначено інформацію про державну реєстрацію іпотеки: номер запису про іпотеку - 5682225; дата державної реєстрації - 12.06.2008 року; реєстрацій номер іпотеки - 7384799; підстава виникнення іпотеки - додатковий договір №8 до договору іпотеки №24-47/1-08/04 від 12 червня 2008 р., серія та номер 1333, виданий 30.08.2012 р.; договір №9 про внесення змін до договору іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 р., серія та номер 185, виданий 25.03.2015р.

При цьому розмір зобов'язань боржника за основними договорами, в Договорі №2017/2-Ю-І не зазначено.

Водночас, згідно Договору про відступлення (купівлю - продаж) прав вимоги №2017/2-Ю від 22.09.2017 року, зобов'язання ВНЗ "ВМУРЛ "Україна" за кредитними договорами №40-47/4-07 від 26.06.2007р., №54-47/4-07 від 10.08.2007р., а також №24-47/1-08/1 від 04.06.2008р. та №58-47/1-13 від 24.12.2013р., які укладені в межах Генерального договору №24-47/1-08/Г від 04.06.2008р., складають всього 60 600 353,56 грн.

Таким чином, відповідно до Договору № 2017/2-Ю-І, ПАТ "КБ "Хрещатик" одночасно із відступленням права вимоги за основними зобов'язаннями, було відступлено ТОВ "ФК "Фактор Плюс" право вимоги за Договором іпотеки з урахуванням додаткових договорів та Договору про внесення змін до Договору іпотеки, що були укладені в забезпечення виконання

зобов'язань відповідача за кредитними договорами №40-47/4-07 від 26.06.2007р., №54-47/4-07 від 10.08.2007р., №24-47/1-08/1 від 04.06.2008р., №58-47/1-13 від 24.12.2013р., які укладені в межах Генерального договору №24-47/1-08/G від 04.06.2008р., в сумі 60 600 353,56 грн. згідно Договору №2017/2-Ю.

В подальшому 02 жовтня 2017 року між Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" (первісний кредитор за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" (Новий кредитор за договором) був укладений Договір про відступлення частини прав вимоги № 02/10-17/2 (далі - Договір № 02/10-17/2), відповідно до умов якого Первісний кредитор відступає Новому кредитору, а Новий кредитор набуває частину права вимоги Первісного кредитора до Позичальника - Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (Боржник), в розмірі зазначеному у додатку №1 до цього Договору, включаючи права вимоги до правонаступників Боржника, спадкоємців Боржника або інших осіб, до яких перейшли обов'язки боржника за кредитними договорами: Генеральним договором та кредитними договорами в рамках Генерального Договору від 04.06.2008 № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013 № 58-47/1-13, а також за кредитними договорами від 26.06.2007 № 40-47/4-07, від 10.08.2007 № 54-47/4-07, Договором іпотеки з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у додатку №1 до договору (Основні договори), що були укладені між Боржником та Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик".

Сторони домовились, що відступлення первісним кредитором новому кредитору прав вимоги за договором іпотеки, що було укладено в забезпечення виконання зобов'язань боржника за Основними Договорами та було посвідчено нотаріально, відбувається за окремим договором, який укладається між Сторонами одночасно із укладенням цього Договору та підлягає нотаріальному посвідченню.

Згідно п. 2 вказаного Договору № 02/10-17/2 новий кредитор в день укладення цього договору набуває частину прав кредитора за Основними договорами згідно умов цього Договору, включаючи: право вимагати належного виконання боржником зобов'язання за Основним договором, сплати боржником коштів за основною заборгованістю, сплати процентів, вказаних у Додатку № 1 до цього договору, передачі боржником забезпечення в рахунок виконання зобов'язань за Основним договором. Розмір прав вимоги, які переходять до нового кредитора, вказаний у Додатку № 1 до цього договору, який підписується сторонами в день підписання цього договору. Права кредитора за Основними договорами переходять до нового кредитора виключно в розмірі вказаному згідно умов цього договору (Додатку № 1 до цього договору) та на умовах, які існують на момент відступлення права вимоги, за виключенням права на здійснення договірної списання коштів з рахунку/рахунків боржників, що надане банку відповідно до умов Основних договорів.

Згідно з додатком № 1 до Договору № 02/10-17/2 Первісний кредитор відступає, а Новий кредитор набуває право вимоги кредитора за Основними договорами (Генеральний договір №24-47/1-08/G від 04.06.2008 року, кредитні договори №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 року, №58-47/1-13 від 24.12.2013 року, №24-47/1-08/0 від 04.06.2008 року; №40-47/4-07 від 26.06.2007 року, № 54-47/4-07 від 10.08.2007 року; договір іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року та договори про внесення змін та доповнень) в загальному розмірі 26 000 000,00 грн., в тому числі сплати грошових коштів за прострочену заборгованість у розмірі 15 143 362,39 грн., прострочені відсотки у розмірі 10 266 229,14 грн., нараховані відсотки станом на 22.09.2017 року у розмірі 589 408,47 грн., прострочені комісії у розмірі 12 000,00 грн., нараховані комісії у розмірі 1 000,00 грн.

Сторони домовились, що за відступлення прав вимоги за основними договорами відповідно до цього Договору, новий кредитор зобов'язаний сплатити первісному кредитору кошти в розмірі 25 000 000,00 грн. без ПДВ (п.3Договору № 02/10-17/2).

Вказаний Договір підписаний представниками первісного кредитора та нового кредитора та засвідчений печатками сторін.

За таких обставин з урахуванням приписів ст.ст. 512 - 516 ЦК України судом встановлено факт заміни в основному зобов'язанні, обумовленому Генеральним договором та укладеними в рамках останнього Кредитними договорами № 24-47/1-08/1, №58-47/1-13, №40-47/4-07, №54-47/4-07, та Договором іпотеки від 12.06.2008 №24-47/1-08/04, первісного кредитора ТОВ "ФК "Фактор Плюс" новим кредитором - ТОВ "Офіс Сервіс Люкс", в результаті якого новий кредитор отримав право замість первісного кредитора вимагати від боржника - Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" належного виконання зобов'язань за Основними договорами в загальному розмірі 26 000 000,00 грн., в тому числі 49 731 715,95 грн. частину простроченої заборгованості за кредитом сумі 15 143 362,39 грн., 10 266 229,14 грн. простроченої заборгованості зі сплати процентів, 589 408,47 грн. нарахованих процентів та 1 000,00 грн. нарахованої комісії.

Також 02 жовтня 2017 року між Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" (Первісний іпотекодержатель за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" (Новий іпотекодержатель за договором) був укладений Договір № 02/10-17/3 про відступлення прав вимоги за Договором іпотеки, посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером № 1664 (далі - Договір відступлення № 02/10-17/3), за умовами якого Первісний іпотекодержатель відступає Новому іпотекодержателю частину права вимоги за Договором іпотеки, визначену в пункті 1.2 договору, а Новий іпотекодержатель приймає це відступлення.

Так, згідно п. 1.2 вказаного Договору відступлення №02/10-17/3 Новому іпотекодержателю відступаються права вимоги за Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року, укладеним між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Публічним акціонерним товариством "Комерційний банк "Хрещатик", посвідченим приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Мельником Р.П. за реєстровим номером № 1664, з усіма додатковими угодами та додатковими договорами до нього, відповідно до якого іпотекодавець передав первісному іпотекодержателю і потемку нерухоме майно, а саме: будівлю літ. "Н" блок "А", загальною площею 3495 кв.м, реєстраційний номер 362161380000, за адресою м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1.

До прав, які є предметом даного договору і відступаються за ним, включаються, зокрема, право вимагати від іпотекодавця своєчасного виконання всіх зобов'язань за Договором іпотеки (п.1.3 Договору відступлення №02/10-17/3).

Згідно п. 1.4 вказаного Договору його укладення є підставою для заміни сторони іпотекодержателя за Договором іпотеки та переходу (відступлення) від первісного іпотекодержателя до нового іпотекодержателя всього комплексу прав та обов'язків іпотекодержателя за іпотечним договором.

Новий іпотекодержатель набуває у повному обсязі прав іпотекодержателя за Договором іпотеки з моменту укладення цього Договору (п.1.5 Договору відступлення №02/10-17/3).

Вказаний Договір відступлення № 02/10-17/3 підписаний представниками первісного іпотекодержателя та нового іпотекодержателя, засвідчений печатками сторін та посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Джуриною Л.В. за реєстровим № 2051.

Згідно ст. 33 Закону України "Про іпотеку" у разі невиконання або неналежного виконання основного зобов'язання іпотекодержатель вправі задовольнити свої вимоги за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки.

Відповідно до п. 3.4.5 Договору іпотеки у випадку невиконання іпотекодавцем зобов'язань, забезпечених цією іпотекою, а також в інших випадках, визначених цим Договором, іпотекодержатель має право задовольнити свої вимоги за рахунок предмета іпотеки у порядку, передбаченому чинним законодавством та у відповідності до умов договору.

За умовами п. 1.7 Договору іпотеки при невиконанні іпотекодавцем зобов'язань, забезпечених цією іпотекою, іпотекодержатель вправі задовольнити свої вимоги за рахунок предмета іпотеки у відповідності з Законами України "Про заставу", "Про іпотеку" тощо, а також у відповідності з цим Договором.

Окрім цього як визначено п. 4.1 Договору іпотеки іпотекодержатель набуває право на задоволення своїх вимог за рахунок предмета іпотеки у випадку, якщо на момент настання строку виконання зобов'язань, забезпечених цією іпотекою, вони не будуть виконані, а також у разі невиконання іпотекодавцем зобов'язань, передбачених цим Договором, та у випадку, якщо інформація або документи, надані іпотекодавцем при укладенні договору, виявляться недостовірними та (або) недійсними.

Одним із способів звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом здійснення позасудового врегулювання є перехід до іпотекодержателя права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання на підставі договору про задоволення вимог іпотекодержателя у порядку, встановленому Законом України "Про іпотеку".

Згідно статті 36 Закону України "Про іпотеку" сторони іпотечного договору можуть вирішити питання про звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом позасудового врегулювання на підставі договору.

Позасудове врегулювання здійснюється згідно із застереженням про задоволення вимог іпотекодержателя, що міститься в іпотечному договорі, або згідно з окремим договором між іпотекодавцем та іпотекодержателем про задоволення вимог іпотекодержателя, що підлягає нотаріальному посвідченню, який може бути укладений одночасно з іпотечним договором або в будь-який час до набрання законної сили рішенням суду про звернення стягнення на предмет іпотеки.

Відповідно до частин першої, другої статті 37 Закону України "Про іпотеку" іпотекодержатель може задовольнити забезпечену іпотекою вимогу шляхом набуття права власності на предмет іпотеки. Правовою підставою для реєстрації права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, яке є предметом іпотеки, є договір про задоволення вимог іпотекодержателя або відповідне застереження в іпотечному договорі, яке прирівнюється до такого договору за своїми правовими наслідками та передбачає передачу іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання.

Так, пунктом 4.4. Договору іпотеки передбачено, що у випадку прийняття іпотекодержателем предмету іпотеки у власність чи реалізації його третім особам, це застереження вважається договором про задоволення вимог іпотекодержателя і є правовою підставою для реєстрації права власності іпотекодержателя чи третіх осіб на нерухоме майно, яке складає предмет іпотеки.

Згідно постанови Великої Палати Верховного Суду від 20 листопада 2019 року у справі № 802/1340/18-а (провадження № 11-474ап/19) договір про задоволення вимог іпотекодержателя (відповідне застереження в іпотечному договорі) визначає можливий спосіб звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до Закону України "Про іпотеку", отже зазначений договір є одним із способів звернення стягнення на предмет іпотеки незалежно від наявності згоди іпотекодавця.

Зокрема, 10 листопада 2017 року у відповідності до приписів чинного законодавства умов Договору іпотеки та за наслідками набуття прав вимоги за Договором іпотеки Товариством з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" було звернено стягнення на предмет іпотеки в позасудовому порядку на підставі Договору іпотеки шляхом реєстрації за собою права власності на предмет іпотеки, а саме державним реєстратором Київської філії комунального підприємства "Реєстрація нерухомості та бізнесу" Дідичук І.А. 10.11.2017 року було внесено реєстраційний запис № 23311264 про право власності Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" на об'єкт нерухомого майна: будівлю літ. "Н" блок "А", загальною площею 3495 кв.м, реєстраційний номер 362161380000, за адресою м. Київ, вул. Львівська, 23, корп. 1.

При цьому як встановлено судом, інша частина прав вимоги, яка не була передана Товариству з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" за договором №02/10-17/2 від 02.10.2017 року, в свою чергу була передана Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" на підставі Договору факторингу №1/08 від 14.08.2018 року (далі - Договір факторингу) Товариству з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед".

Так, 14 серпня 2018 року між Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" (клієнт за договором) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед" (фактор за договором, позивач у справі) було укладено Договір факторингу №1/08 (далі - Договір факторингу № 1/08), за умовами п. 2.1 якого Фактор зобов'язується передати (сплатити) Клієнту суму фінансування за плату згідно п. 3.4 цього Договору, а Клієнт зобов'язується

відступити Факторові права вимоги за Кредитним договором в повному обсязі та на умовах, що існують на дату відступлення прав вимоги у розмірі 51 618 432,92 грн.

При цьому, згідно п.п. 1 п. 1 договору "Кредитний договір" означає у сукупності наступні договори (разом з усіма додатковими угодами до них та/або договорами забезпечення) укладені між Банком та Позичальником:

1) Генеральний договір № 24-47/1-08/G від 04.06.2008 та кредитні договори в рамках Генерального договору, а саме: Кредитний договір №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та Кредитний договір №58-47/1-13 від 24.12.2013;

2) Кредитний договір №40-47/4-07 від 26.06.2007;

3) Кредитний договір №54-47/4-07 від 10.08.2007.

"Права вимоги" за цим договором означає всі права вимоги клієнта до позичальника за кредитним договором як існуючі на дату відступлення прав вимоги, так і ті, що можуть виникнути за кредитним договором в майбутньому, включаючи всі права вимоги (щодо погашення основної заборгованості (кредиту), сплати нарахованих та неоплачених процентів за користування кредитними коштами, сплати нарахованих та несплачених штрафних санкцій та інших платежів, відшкодування витрат (збитків), а також сплати процентів, штрафних санкцій та інших платежів за кредитним договором у майбутньому (якщо це не суперечитиме чинному законодавству України) тощо) та засоби захисту прав, які доступні клієнту у якості кредитора, щодо виплати суми боргу, за винятком частини прав, що були відступлені клієнтом на користь ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" на підставі Договору № 02/10-17/2 від 01.10.2017 року.

"Дата відступлення прав вимоги" - означає день укладення цього Договору.

"Розрахунок заборгованості" - означає письмовий документ, що підписаний уповноваженою особою клієнта та скріплений печаткою клієнта, який містить детальні відомості про розмір боргу у позичальника перед клієнтом, підтверджує суму прав вимоги та складається за формою, вказаною в Додатку №4 до Договору. Розрахунок заборгованості складається Клієнтом на всю суму всього боргу, визначеного станом на Дату відступлення прав вимоги.

Відповідно до п. 2.1 Договору факторингу № 1/08 фактор зобов'язується передати (сплатити) клієнту суму фінансування за плату згідно п. 3.4 даного договору, а клієнт зобов'язується відступити факторові права вимоги за кредитним договором в повному обсязі та на умовах, що існують на дату відступлення прав вимоги у розмірі 51 618 432,92 грн.

Згідно п. 2.2 Договору факторингу № 1/08 з дати відступлення прав вимоги клієнт перестає бути стороною кредитного договору, а фактор стає виключним та єдиним кредитором за кредитним договором та набуває всіх прав за ним. У момент переходу прав вимоги до фактора клієнт втрачає будь-які майнові вимоги за кредитним договором та у зв'язку з ним.

Вказаний Договір вступає в силу у дату його підписання уповноваженими представниками і скріплення печатками сторін і залишається чинним до дати повного виконання сторонами зобов'язань за цим договором (п. 10.1 Договору факторингу № 1/08).

Згідно Акту прийому - передачі документів від 14.08.2018 року, копія якого наявна в матеріалах справи, клієнт передав Фактору наступні кредитні договори, а також договори про внесення змін до них: Кредитний договір № 54-47/4-07 від 10.08.2007, Генеральний договір №24-47/1-08/G від 04.06.2008, Кредитний договір №24-47/1-08/1 від 04.06.2008, Кредитний договір №40-47/4-07 від 26.06.2007 та Кредитний договір №58-47/1-13 від 24.12.2013.

Судом встановлено, що укладений між сторонами правочин за своїм змістом та правовою природою є договором факторингу, який підпадає під правове регулювання норм глави 73 Цивільного кодексу України.

Суд зазначає, що одним із випадків відступлення права вимоги є факторинг (фінансування під відступлення права грошової вимоги).

Так, визначення факторингу міститься у статті 49 Закону України "Про банки і банківську діяльність" у якій зазначено, що факторинг - це придбання права вимоги на виконання зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги, приймаючи на себе ризик виконання таких вимог і прийом платежів.

Приписами частини 1 статті 1077 Цивільного кодексу України встановлено, що за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Зобов'язання фактора за договором факторингу може передбачати надання клієнтові послуг, пов'язаних із грошовою вимогою, право якої він відступає. Сам же договір факторингу у нормі згаданої статті ЦК України визначено як фінансування під відступлення права грошової вимоги та вже передбачає, що відступлення права вимоги є наслідком та лише складовою частиною цієї господарської операції, що полягає в забезпеченні виконання зобов'язання під фінансування.

За змістом частини 1 ст. 1078 Цивільного кодексу України предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настав (наявна вимога), а також право вимоги, яке виникне в майбутньому (майбутня вимога).

Метою договору факторингу може бути як передача факторові права вимоги клієнта до боржника в обмін на надання клієнтові грошових коштів, так і відступлення клієнтом своєї вимоги в забезпечення виконання його зобов'язань перед фактором. Предметом договору факторингу може бути одна або декілька вимог.

До основних ознак договору факторингу слід віднести, зокрема, предмет договору, яким є відступлення права грошової вимоги, у зв'язку з чим відбувається заміна кредитора у зобов'язанні, метою якого є отримання фінансування від фактора (банка чи іншої фінансової установи), що, в свою чергу, зумовлює віднесення факторингу до фінансових операцій. Віднесення факторингу до фінансових послуг обумовило ще одну відмінну ознаку такого договору як специфіку його сторін, зокрема, фактором може бути банк чи інша фінансова установа, а клієнтом юридична особа чи фізична особа-підприємець. Окрім цього, фінансування однією стороною іншої сторони шляхом передачі в її розпорядження певної суми грошових коштів (факторинг) відбувається за плату (окрім випадків, коли факторинг має забезпечувальний характер), розмір якої визначається договором, це може бути як сплата відсотків, так і фіксованої ставки за таку фінансову послугу. При цьому, сама грошова вимога, передана клієнтом фактору, не може розглядатись як плата за надану останнім фінансову послугу.

Отже, договір факторингу, поєднує в собі ознаки різних договорів: цесії (відступлення права вимоги), кредитування, страхування, застави, поруки, і є окремим видом правочину, який регулюється спеціальними нормами законодавства, а саме Главою 73 ЦК України "Факторинг", Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" тощо.

Як свідчать матеріали справи, згідно Акту прийому - передачі документів від 14.08.2018 року Клієнт передав Фактору наступні кредитні договори, а також договори про внесення змін до них: Кредитний договір № 54-47/4-07 від 10.08.2007, Генеральний договір № 24-47/1-08/G від 04.06.2008, Кредитний договір № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008, Кредитний договір № 40-47/4-07 від 26.06.2007 та Кредитний договір № 58-47/1-13 від 24.12.2013.

При цьому згідно підписаного обома сторонами договору Додатку до Договору факторингу - Розрахунок заборгованості за кредитними договорами Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" перед Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор Плюс" станом на 14.08.2018 року складає всього 51 618 432,92грн., а саме:

1. За Кредитним договором від 04.06.2008 року № 24-47/1-08/1 всього в сумі 16 059 163,13грн., в тому числі: заборгованість за договором - 10 732 839,65грн.; заборгованість за процентами - 2 028 959,82грн.; заборгованість за пенею - 3 297 363,66грн.;
2. За Кредитним договором від 24.12.2013 року № 58-47/1-13 всього в сумі 9 961 073,27грн., в тому числі: заборгованість за договором - 6 747 445,77грн.; заборгованість за процентами - 1 155 565,03грн.; заборгованість за пенею - 2 058 062,47грн.;
3. За Кредитним договором від 26.06.2007 року № 40-47/4-07 всього в сумі 20 271 567,04грн., в тому числі: заборгованість за договором - 13 548 115,50грн.; заборгованість за процентами - 2 561 165,81грн.; заборгованість за пеню - 4 162 285,72грн.;
4. За Кредитним договором від 10.08.2007 року № 54-47/4-07 всього в сумі 5 326 629,48грн., в тому числі: заборгованість за договором - 3 559 952,64грн.; заборгованість за процентами - 672 981,35грн.; заборгованість за пеню - 1 093 695,50грн.

Таким чином, з урахуванням вищевикладеного, умов Договору факторингу № 1/08 та фактично вчинених клієнтом та фактором дій позивач набув права кредитора по відношенню до боржника на належній правовій підставі.

В свою чергу відповідач, вважаючи, що на момент передачі частина права вимоги за кредитними договорами в рамках Генерального договору була недійсною в силу положення ст. 36 Закону України "Про іпотеку", згідно якої після завершення процедури позасудового врегулювання спору будь - які наступні вимоги іпотекодержателя щодо виконання боржником основного зобов'язання є недійсними, та посилаючись на те, що оспорювані договори укладені з порушенням приписів статей 203, 215, 1077 Цивільного кодексу України, статей 17, 24 Закону України "Про іпотеку", Вищий навчальний заклад "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" звернувся до Господарського суду міста Києва з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Фактор плюс" та Товариства з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" про визнання Договору № 02/10-17/2 про відступлення частини прав вимог від 02.10.2017 та Договору № 02/10-17/3 від 02.10.2017 про відступлення права вимоги за Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 недійсними.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 11.07.2018 року у справі № 910/974/18, залишеним без змін постановою Північного апеляційного господарського суду від 04.06.2019 року та постановою Верховного Суду від 31.07.2019 року, в задоволенні позовних вимог відмовлено.

При цьому судами встановлено, що за умовами пунктів 1, 2 договору № 02/10-17/2 від 02.10.2017 первісний кредитор відступив новому кредитору частину права вимоги первісного кредитора до позичальника - ВНЗ ВМУРЛ "Україна", в розмірі, зазначеному у Додатку № 1 до цього Договору, включаючи права вимоги до правонаступників Боржника, спадкоємців Боржника або інших осіб, до яких перейшли обов'язки боржника за Кредитними договорами: № 24-47/1-08/G - Генеральний договір та Кредитними договорами в рамках Генерального № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та № 58-47/1-13 від 24.12.2013, а також № 40-47/4-07 від 26.06.2007 та № 54-47/4-07 від 10.08.2007, Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 з урахуванням усіх змін, доповнень і додатків до них, згідно реєстру у Додатку № 1 до цього договору (основні договори), що були укладені між боржником та ПАТ КБ "Хрещатик". Права кредитора за основними договорами переходять до нового кредитора виключно в розмірі вказаному згідно умов цього договору (Додатку № 1 до цього договору) та на умовах, які існують на момент відступлення права вимоги, за виключенням права на здійснення договірних списання коштів з рахунку/рахунків боржників, що надане банку відповідно до умов Основних договорів.

При цьому за висновками Верховного Суду у справі № 910/974/18, укладений між сторонами договір № 02/10-17/2 від 02.10.2017 року не є договором факторингу, оскільки відповідачем було сплачено на користь позивача грошові кошти у розмірі вартості відступленого права вимоги до боржників, тобто, факт отримання прибутку новим кредитором за даною угодою відсутній, також не вбачається і факту фінансування клієнта, або обов'язок такого за плату. До відповідача перейшли права

первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, що відповідає вимогам статті 514 ЦК України. При цьому умови спірного договору не передбачають для нового кредитора будь-якої плати чи винагороди за відступлення права вимоги, в той же час відступлення частини прав вимоги за основними договорами не суперечить положенням статей 512-514, 516-518 ЦК України.

Частиною четвертою статті 75 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

При цьому, не має значення, в якому саме процесуальному статусі виступали відповідні особи у таких інших справах - позивачі, відповідачі, треті особи, тощо.

Преюдиціальність - обов'язковість фактів, установлених судовим рішенням, що набуло законної сили, в одній справі для суду при розгляді інших справ. Преюдиціально встановлені факти не підлягають доказуванню, адже їх істину вже встановлено у рішенні чи вирокі, і немає необхідності встановлювати їх знову, тобто піддавати сумніву істинність і стабільність судового акта, який вступив в законну силу. Суть преюдиції полягає в неприпустимості повторного розгляду судом одного й того ж питання між тими ж сторонами.

Згідно правових висновків Верховного Суду, викладених в постанові від 31.07.2019 року справі № 910/974/18, якщо положення чинного законодавства на час укладення спірних договорів не містять обмежень щодо обсягу та розміру грошової вимоги до боржника, які можуть бути відступлені за договором про відступлення права вимоги, та не містять заборони щодо передачі лише частини такої вимоги за таким договором, то відсутні і правові підстави вважати, що такі умови договору суперечать Цивільному кодексу України, іншим актам цивільного законодавства, а також інтересам держави і суспільства, його моральним засадам.

В свою чергу за висновками суду касаційної інстанції положення чинного законодавства не містять обмежень щодо можливості відступлення частини права вимоги за основним зобов'язанням, та якщо судами буде встановлено, що одночасно із відступленням прав за іпотечним договором здійснюється відступлення права вимоги за основним зобов'язанням чи його частини, та не буде встановлено, що за наслідками укладення таких правочинів збільшився обсяг відповідальності іпотекодавця, відсутні правові підстави вважати, що такими правочинами порушено особисті немайнові або майнові права чи інтереси останнього.

Отже, вищезазначеними судовими рішеннями встановлено обставини правомірності укладення сторонами спірного Договору № 02/10-17/2 про відступлення частини прав вимоги від 02.10.2017 року та відповідність останнього нормам ст. ст. 512, 514 ЦК України та положенням Закону України "Про іпотеку", які мають преюдиціальне значення для даної справи в силу імперативних вимог статті 75 Господарського процесуального кодексу України.

В свою чергу суд зазначає, що ТОВ "ФК "Фактор Плюс", реалізуючи набуті права кредитора у зобов'язанні за вказаними кредитними договорами відступило частину набутого права вимоги ТОВ "Офіс Сервіс Плюс" шляхом укладення Договору № 02/10-17/2 про відступлення частини прав вимоги від 02.10.2017 року та Договору № 02/10-17/3 про відступлення права вимоги за договором іпотеки від 02.10.2017 року в загальній сумі 26 000 000,00 грн.

Враховуючи приписи ст.ст. 512- 516 ЦК України щодо переходу прав кредитора у зобов'язанні та ч. 1 ст. 24 Закону України "Про іпотеку", згідно якої відступлення прав за іпотечним договором здійснюється без необхідності отримання згоди іпотекодавця, якщо інше не встановлено іпотечним договором, і за умови, що одночасно здійснюється відступлення права вимоги за основним зобов'язанням; якщо не буде доведено інше, відступлення прав за іпотечним договором свідчить про відступлення права вимоги за основним зобов'язанням, за висновками суду з 02.10.2017 року ТОВ "ФК "Фактор Плюс" втратив статус іпотекодержателя за Договором іпотеки та право вимоги за кредитними договорами у розмірі 26 000 000,00 грн.

Відповідно, починаючи з 02.10.2017 року саме ТОВ "Приват Офіс Плюс" набуто право вимоги за кредитними договорами в сумі 26 000 000,00 грн. та статус іпотекодержателя за Договором іпотеки.

Таким чином, як свідчать матеріали справи, зобов'язання відповідача, які за договорами відступлення права вимоги були передані ТОВ "Фінансова компанія "Фактор Плюс" та в подальшому передані ТОВ "Фінансова компанія "Юнайтед", іпотекою не забезпечені, оскільки до позивача на підставі договору факторингу № 1/08 від 14.08.2018 року перейшло право вимоги за частиною кредитних договорів, а право вимоги за Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року та відповідними кредитними договорами ТОВ "Фінансова компанія "Фактор Плюс" було передано Товариству з обмеженою відповідальністю "Офіс сервіс люкс" за договором про відступлення частини прав вимоги № 02/10-17/2 від 02.10.2017 року та договором № 02/10-17/3 про відступлення прав вимоги за Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року.

Отже, з урахуванням викладеного суд зазначає, що позивач в розумінні приписів Закону України "Про іпотеку" та Цивільного кодексу України не є іпотекодержателем та його вимоги до відповідача іпотекою не забезпечені, що, в свою чергу, спростовує твердження відповідача про забезпечення зобов'язання за Генеральним договором та Кредитними договорами іпотекою, недійсність переданих ТОВ "ФК "Юнайтед" вимог за кредитними договорами, а також виключає необхідність застосування до решти вимог, які залишилися незадоволеними після звернення стягнення на предмет іпотеки в позасудовому порядку іпотекодержателем - ТОВ "Офіс сервіс люкс" наслідків, передбачених ч. 4 ст. 36 Закону України "Про іпотеку" щодо недійсності будь-яких інших вимог за основним зобов'язанням, яке, на переконання відповідача, було повністю погашене за рахунок предмета іпотеки.

Разом з тим суд зазначає, що предметом розгляду є вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед" про стягнення з відповідача 31 028 400,92 грн. заборгованості за кредитними договорами № 24-47/1-08/1 від

04.06.2008, № 58-47/1-13 від 24.12.2013 та № 40-47/4-07 від 26.06.2007. Репшта заявлених первісних вимог, позивачем не підтримана, з огляду на що розгляд справи відбувається в межах вимог про стягнення з відповідача 31 028 400,92 грн.

Згідно ст. 629 Цивільного кодексу України договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Відповідно до ч. 1 ст. 173 Господарського кодексу України господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Частиною 1 ст. 530 Цивільного кодексу України передбачено, що якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно ч.1, 2 ст. 251 Цивільного кодексу України строком є певний період у часі, зі спливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.

Терміном є певний момент у часі, з настанням якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.

В силу ст.ст. 525, 526 Цивільного кодексу України та ст. 193 Господарського кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до закону, інших правових актів, умов договору та вимог цього Кодексу, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться. Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Згідно ст.610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до ст.612 Цивільного кодексу України, боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Згідно ст.599 Цивільного кодексу України зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

Відповідно до ч.2 ст.193 Господарського кодексу України кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

За приписами статті 16 Цивільного кодексу України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого майнового права та інтересу.

У відповідності до статті 124, пунктів 2, 3, 4 частини 2 статті 129 Конституції України, статей 2, 7, 13 Господарського процесуального кодексу України основними засадами судочинства є рівність всіх учасників судового процесу перед законом та судом, змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Згідно зі статтею 73 Господарського процесуального кодексу України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до статті 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Суд наголошує, що відповідно до статті 74 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Таким чином обов'язок доказування, а отже і подання доказів відповідно до статті 74 Господарського процесуального кодексу України, покладено саме на сторони та інших учасників судового процесу, а тому суд лише створює сторонам та іншим особам, які беруть участь у справі, необхідні умови для встановлення фактичних обставин справи і правильного застосування законодавства.

Суд звертає увагу, що відповідно до статті 204 Цивільного кодексу України правочин є правомірним, якщо його недійсність прямо не встановлена законом або якщо він не визнаний судом недійсним.

Доказів визнання недійсним чи розірвання Генерального кредитного договору від 04.06.2008 року № 24-47/1-08/G та Кредитних договорів від 04.06.2008 року № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013 року № 58-47/1-13, від 26.06.2007 року № 40-47/4-07, а також договору іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року, договору № 2017/2-Ю про відступлення (купівля - продаж) прав вимоги від 22.09.2017 року, договору про відступлення частини прав вимоги № 02/10-17/2 від 02.10.2017 року, договору № 02/10-17/3 від 02.10.2017 року про відступлення прав вимоги за договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 року, та договорів про внесення змін до них та/або їх окремих положень суду не надано.

Будь-які заперечення щодо порядку та умов укладення спірного Договору на час його підписання та на протязі виконання з боку сторін відсутні.

Матеріали справи містять висновок експертів № 11569/11570/20-71/26861/26864/20-71 від 30.10.2020 року після проведення комісійної судової економічної експертизи по справі № 910/6648/18, за результатом якого встановлено, що:

"1. Набуття прав кредитора ТОВ "ФК "Фактор Плюс" на підставі договору про відступлення права вимоги від 22.09.2017р. № 2017/2-Ю розрахунково та документально підтверджується в розмірі 60 600 353, 56 грн., в тому числі у зобов'язанні за Генеральним кредитним договором від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/G та кредитними договорами від 04.06.2008 р., № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013р. № 58-47/1-13, від 26.06.2007р. № 40-47/4-07, підтверджується в розмірі 54 373 008,22 грн.

2. Право кредитора на момент укладення Договору № 1/08 у ТОВ "Фінансова компанія "Фактор Плюс" у зобов'язанні за Генеральним договором від 04.06.2008р. № 24-47/1-08/G та кредитними договорами від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/G та кредитними договорами від 04.06.2008 р., № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013р. № 58-47/1-13, від 26.06.2007р. № 40-47/4-07 документально підтверджується в розмірі 31 028 400, 92 грн., відповідно, набуття таких прав Товариством з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед", підтверджується у розмірі 31 028 400, 92 грн.

3. Документально підтвердити розмір погашення Університетом "Україна" заборгованості за Генеральним кредитним договором від 04.06.2008р. № 24-47/1-08/G та кредитними договорами від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013р. № 58-47/1-13, від 26.06.2007р. № 40-47/4-07 (зі змінами та доповненнями) за період кредитування з 04.06.2008 р. по 25.08.2017 р., не вдається за можливе.

4. Розмір заборгованості Університету "Україна" станом на момент подання позову (25.05.2018р.) перед ТОВ "ФК "Юнайтед" (правонаступником ТОВ "ФК "Фактор Плюс"), відповідно до умов Генерального кредитного договору від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/G та кредитних договорів від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013р. № 58-47/1-13, від 26.06.2007р. № 40-47/4-07 (зі змінами і доповненнями), документально підтверджується в сумі 31 028 400, 92 грн. "

У відповідності до ст. 104 Господарського процесуального кодексу України висновок експерта для суду не має задалегідь встановленої сили і оцінюється судом разом із іншими доказами за правилами, встановленими статтею 86 цього Кодексу. Відхилення судом висновку експерта повинно бути мотивоване в судовому рішенні.

Зокрема, ознайомившись зі змістом отриманого судом експертного висновку № 11569/11570/20-71/26861/26864/20-71 від 30.10.2020 року, докладним описом проведених досліджень та висновками з поставлених перед експертами питань, судом встановлено відсутність будь-яких обставин, які б дозволяли стверджувати про необґрунтованість, неправильність наданого Київським науково-дослідним інститутом судових експертиз Міністерства юстиції України висновку чи суперечливість його іншим матеріалам справи.

В свою чергу не погоджуючись із висновком експертизи відповідачем заявлено клопотання про призначення повторної судової економічної експертизи, в задоволенні якого судом ухвалою від 15.11.2022 відмовлено.

За результатами здійсненої судом згідно приписів ст. ст. 86, 104 ГПК України оцінки та аналізу наданого експертного висновку, судом встановлено, що на дату укладення Договору про відступлення (купівлі - продажу) прав вимоги № 2017/2-Ю від 22.09.2017 року розрахунково та документально підтверджується розмір заборгованості відповідача за Генеральним договором та кредитними договорами (за кредитом та відсотками) та, відповідно, загальна сума набутих ТОВ "Фактор Плюс" прав кредитора в розмірі 60 600 353,56 грн., в тому числі за Генеральним кредитним договором від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/G та кредитними договорами від 04.06.2008 р. № 24-47/1-08/1, від 24.12.2013р. № 58-47/1-13, від 26.06.2007р. № 40-47/4-07, підтверджується в розмірі 54 373 008,22 грн.

В свою чергу обсяг набутих позивачем ТОВ "ФК "Юнайтед" прав кредитора згідно Договору факторингу № 1/08 від 14.08.2018 року документально підтверджується в розмірі 31 028 400,92 грн., що відповідає обсягу прав кредитора на момент укладення даного договору - ТОВ "ФК "Фактор Плюс".

Окрім цього заборгованість відповідача за генеральним договором та кредитними договорами станом на 25.05.2018 року - дату подання позову ТОВ "ФК "Фактор Плюс" документально підтверджується в сумі 31 028 400,92 грн.

Суд зауважує, що саме в цьому розмірі - 31 028 400,92 грн. вимоги підтримані позивачем на новому розгляді, про що вказувалось судом вище.

На виконання вказівок Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду, викладених в постанові від 18.08.2022, щодо взяття до уваги викладеного у постанові Верховного Суду від 25.06.2019 у справі № 910/6648/18 та надання належної правової кваліфікації спірним правовідносинам, перевірити зазначені в цій постанові доводи та докази, а також вагомі (визначальні) аргументи сторін у справі, дати їм належну правову оцінку, і, в залежності від встановленого, вирішити спір відповідно до закону, а саме:

- з огляду на правову позицію Великої Палати Верховного Суду, викладену в у постановях від 18.01.2022 у справі №910/17048/17 та від 22.02.2022 у справі № 761/36873/18, дослідити питання наявності/відсутності інших забезпечувальних договорів, окрім іпотеки, зокрема, Договору застави рухомого майна (у тому числі основних засобів) від 25.03.2015 №58-47/1-13/02, суд вказує наступне.

Щодо виконання вказівок Верховного Суду, викладених у постанові від 25.06.2019.

Так, матеріали справи № 910/6648/18 містять Договір № 02/10-17/2 від 02.10.2017 про відступлення частини прав вимоги, відповідно до якого ТОВ "ФК "Фактор Плюс" відступило на користь ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" частину прав вимоги за

Кредитними договорами до ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" у розмірі 26 000 000,00 грн.; Договір № 02/10-17/3 про відступлення прав вимоги за Договором іпотеки, укладений між ТОВ "ФК "Фактор Плюс" та ТОВ "Офіс Сервіс Люкс", відповідно до умов якого ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" набуло всіх права іпотекодержателя за Договором іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008.

Матеріали справи свідчать, що на момент укладення Договору факторингу №1/08 у ТОВ "ФК "Фактор Плюс" існувало право вимоги до ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за Кредитними договорами у розмірі 31 028 400,92 грн., що також підтверджено Висновком експертів № 11569/11570/20- 71/26861/26864/20-71 від 30.10.2020, а також встановлено набуття таких прав (у розмірі 31 028 400,92 грн.) ТОВ "ФК "Юнайтед", які не були забезпеченими, в тому числі і іпотекою.

Судом не встановлено, а відповідачем не доведено, що ТОВ "ФК "Юнайтед", яке отримало від ТОВ "Фактор Плюс" частину прав вимоги за Кредитними договорами, набувало прав іпотекодержателя за Договором іпотеки.

При цьому, суд зауважує, що належний іпотекодержатель за Договором іпотеки - ТОВ "Офіс Сервіс Люкс", який і реалізував своє виключне право іпотекодержателя та в рахунок погашення отриманої частини прав вимоги за Кредитними договорами в позасудовому порядку звернув стягнення на предмет іпотеки в рахунок погашення заборгованості за Кредитними договорами у розмірі 25 000 000,00 грн.

Таким чином, суд зазначає, що за наслідками укладення Договору факторингу № 1/08 ТОВ "ФК "Юнайтед" набуло прав вимоги до ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за Кредитними договорами, в тому числі, право вимагати повернення основної заборгованості у розмірі 31 028 400. 92 грн., повернення якої на момент укладення Договору факторингу не було забезпеченим, в тому числі і іпотекою.

Отже, ТОВ "ФК "Юнайтед", яке отримало від ТОВ "Фактор Плюс" частину прав вимоги за Кредитними договорами, які залишились у останнього після 02.10.2017, є належним незабезпеченим кредитором по відношенню до ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" на суму 31 028 400, 92 грн. та має права вимагати стягнення такої заборгованості.

Окремо, щодо виконання вказівок Верховного Суду, викладених у постанові від 18.08.2022.

Так, правові висновки Великої Палати Верховного Суду, викладені у постановях від 18.01.2022 у справі № 910/17048/17 та від 22.02.2022 у справі № 761/36873/18, не підлягають врахуванню під час вирішення спірних взаємовідносин у даній справі, оскільки, положення ч. 4 ст.36 Закону України "Про іпотеку" не підлягають застосуванню до взаємовідносин за Кредитними договорами, які виникли між учасниками даної справи (Позивач не набув статусу іпотекодержателя, а його вимоги не були забезпечені іпотекою, зворотнього судом не встановлено, а відповідачем доведено).

Щодо висновків Великої Палати Верховного Суду, викладених у постанові від 18.01.2022 у справі № 910/17048/17.

Так, при вирішенні питання щодо застосування ч. 4 ст.36 ЗУ "Про іпотеку" Велика Палата Верховного Суду звернула увагу, на те, що:

- буквально застосування ч. 4 ст. 36 ЗУ "Про іпотеку", наслідком чого є недійсність наступних вимог кредитора до боржника після застосування позасудового звернення стягнення на предмет забезпечення, можливе у випадку, коли належне та повне виконання основного зобов'язання було забезпечене лише одним способом забезпечення, і вказаний спосіб було реалізовано у повному обсязі в позасудовому порядку - тобто, кредитне зобов'язання припиняється коли, наприклад, в забезпечення виконання такого зобов'язання укладено один договір іпотеки, вартість предмета іпотеки за яким повністю забезпечує виконання основного зобов'язання, і реалізація такого предмета іпотеки у позасудовому порядку призвела до повного погашення заборгованості за основним зобов'язанням;

- основне зобов'язання не припиняється після звернення стягнення на всі предмети застави або на будь-який з них на вибір заставодержателя, якщо це не потягло повного задоволення його вимог - тобто, якщо основне зобов'язання забезпечене декількома договорами іпотеки/застави і відбулося звернення стягнення на всі або окремі предмети іпотеки/застави за такими договорами, а результат такого звернення стягнення не призвів до повного погашення заборгованості за основним зобов'язанням, то, відповідно, таке зобов'язання не припиняється.

Як вбачається з матеріалів справи № 910/6648/18, в якості забезпечення виконання зобов'язань ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за Кредитними договорами було укладено Договір іпотеки № 24-47/1-08/04 від 12.06.2008 та Договір № 58-47Д-13/02 від 25.03.2015 застави рухомого майна (у т.ч. основних засобів).

При цьому, ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" (третьою особою) було реалізовано своє право іпотекодержателя та звернуте стягнення на предмет іпотеки шляхом набуття у власність предмету іпотеки в рахунок погашення 25 000 000,00 грн., та ТОВ "ФК "Фактор Плюс" було реалізовано своє право заставодержателя та звернуто стягнення на предмет застави шляхом укладення Договору купівлі-продажу від 07.12.2017 (погашення 272 000,00 грн.).

Тобто, в результаті реалізації предметів іпотеки та застави за Договором іпотеки та Договором застави було здійснено погашення вимог ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" та ТОВ "ФК "Фактор Плюс" у загальному розмірі 25 272 000,00 грн., відповідно, вимоги ТОВ "ФК "Юнайтед" у розмірі 31 028 400, 92 грн. не були погашені за рахунок предметів забезпечення.

Таким чином, з огляду на правові висновки Великої Палати Верховного Суду, викладені у постанові від 18.01.2022 у справі № 910/17048/17, ч. 4 ст. 36 ЗУ "Про іпотеку" (в редакції, станом на 10.11.2017) не підлягає застосуванню до спірних взаємовідносин.

Також, у постанові від 22.02.2022 у справі № 761/36873/18 Велика Палата Верховного Суду звернула увагу, що при вирішенні питання щодо застосування ч. 4 ст.36 ЗУ "Про іпотеку" слід враховувати:

- (...) при тлумаченні вказаних норм права враховується принцип свободи договору як загальної засади цивільного законодавства, оскільки сторони є вільними при укладенні договору, що означає можливість забезпечення основного зобов'язання як у повному обсязі, так і в його частині відповідно до умов забезпечувального правочину, а кредитор при укладенні іпотечного договору не позбавлений можливості оцінити всі звичайні ризики, у тому числі і вірогідність того, що за рахунок вартості іпотечного майна (як забезпечувального правочину) не буде забезпечено основне зобов'язання в повному обсязі (п. 8.18.).

- Водночас ч. 3 ст. 6 ЦК України дозволяє сторонам у договорі відступити від положень актів цивільного законодавства і врегулювати свої відносини на власний розсуд, крім випадків, якщо відступ від положень закону в цих актах прямо це заборонено, а також у разі, якщо обов'язковість для сторін положень актів цивільного законодавства випливає з їх змісту або із суті відносин між сторонами. Частина 4 ст. 591 ЦК України додатково вказує, що якщо сума, одержана від реалізації предмета застави, не покриває вимоги заставодержателя, він має право отримати суму, якої не вистачає, з іншого майна боржника в порядку черговості відповідно до ст. 112 ЦК України, якщо інше не встановлено договором або законом. Отже, керуючись принципом свободи договору, сторони можуть відступити від положень як статті 36 ЗУ "Про іпотеку", так і загальних положень ЦК України щодо реалізації предмета іпотеки (п. 8.19.).

Так, 04.06.2008 між Банком та ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" було укладено Генеральний договір № 24-47/1-08/G, відповідно до п. 1.1. якого (в редакції Договору про внесення змін №15 від 08.08.2014) Кредитор встановлює позичальнику ліміт кредитних операцій (далі - Ліміт) у розмірі 29 965 190,00 грн. терміном до 25 серпня 2017 року, в межах якого кредитор:

- надає позичальнику кредити/кредитні лінії на суму 17 932 190,00 гривень терміном з 04 червня 2008 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 21% річних, на умовах Положення про фінансово-кредитну підтримку суб'єктів господарювання в м. Києві, затвердженого рішенням Київської міської ради від 05.07.2001 № 375/1351 (зі змінами та доповненнями) та згідно з рішенням Конкурсної комісії по відбору проектів для фінансово - кредитної підтримки суб'єктів господарювання в м. Києві, (протоколи засідання № 3 від 24.04.2008 р., №1 від 03.06.2009 р., №3 від 07.10.2009 р. та № 5 від 25.08.2011 р.);

- відкриває позичальнику відновлювальну кредитну лінію з відкличним лімітом кредитування у сумі 12 033 000 грн. терміном на 1 341 день з 24 грудня 2013 року до 25 серпня 2017 року зі сплатою відсотків за користування кредитними коштами із розрахунку 19% річних за окремими кредитними договорами, що укладаються в порядку і на умовах, передбачених цією Угодою. При цьому. Договори є невід'ємною частиною цієї Угоди.

В межах Генерального договору № 24-47/1-08/G від 04.06.2008 між кредитором та позичальником було укладено, зокрема, Кредитні договори № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та № 58-47/1-13 від 24.12.2013, в преамбулах та п. 6.3. яких зазначено, що вказані договори є невід'ємною частиною Угоди, а пункти 6.5. вказаних кредитних договорів та договори про внесення до них змін з поміж іншого визначають, що у всьому, що не визначено Кредитними договорами № 24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та № 58-47/1-13 від 24.12.2013, сторони керуються умовами Угоди.

Тобто, умови Угоди також підлягають застосуванню до Кредитних договорів №24-47/1-08/1 від 04.06.2008 та № 58-47/1-13 від 24.12.2013.

Згідно з п. 4.7 Генерального договору № 24-47/1-08/G від 04.06.2008, якщо в рахунок погашення зобов'язань Позичальника за Угодою та Договорами кредитором буде прийнято заставлене майно (майнові права) і його вартість повністю задовольнить вимоги Кредитора - Кредит вважається погашеним і зобов'язання Сторін за Угодою та Договорами припиняються.

В пункті 8.9. Генерального договору № 24-47/1-08/G від 04.06.2008 сторони визначили право кредитора звернути стягнення на інше майно Позичальника відповідно до чинного законодавства України, якщо вирученої від реалізації заставленого майна суми коштів буде недостатньо для погашення заборгованості за Кредитом, відсотками, комісіями, штрафами та іншими видатками.

Також, як підтверджується матеріалами справи, 26.06.2007 між Банком та ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" було укладено Кредитний договір № 40-47/4-07, відповідно до п. 4.13. якого, якщо в рахунок погашення зобов'язань Позичальника за цим договором Кредитором буде прийнято заставлене майно (майнові права) і його вартість повністю задовольнить вимоги Кредитора - Кредит вважається погашеним і зобов'язання за цим договором припиняються.

В пункті 5.2.10 Кредитного договору № 40-47/4-07 від 26.06.2007 сторони визначили право кредитора звернути стягнення на інше майно Позичальника відповідно до чинного законодавства України, якщо вирученої від реалізації заставленого майна суми коштів буде недостатньо для погашення заборгованості за Кредитом, відсотками, комісіями, штрафами та іншими видатками.

Також, право кредитора (іпотекодержателя) задовольнити свої вимоги за рахунок іншого майна іпотекодавця, якщо сума, виручена від реалізації Предмета іпотеки, виявиться недостатньою для повного задоволення вимог встановлене п. 3.4.6. Договору іпотеки.

Тобто, кредитор (іпотекодержатель) та позичальник (іпотекодавець) керуючись принципом «свободи договору» відступили від положень ст. 36 ЗУ "Про іпотеку" та погодили, що кредит (основне зобов'язання) вважається погашеним (припиняється зобов'язання за Кредитними договорами) у випадку, якщо в рахунок погашення зобов'язань ВНЗ "Україна" за Кредитними договорами кредитором буде прийнято заставлене майно (Предмет іпотеки) і його вартість повністю задовольнить вимоги

Кредитора - тобто, якщо за рахунок заставного майна (Предмета іпотеки) буде погашено всю наявну заборгованість за Кредитними договорами.

А у випадку, якщо суми вартості заставного майна (Предмета іпотеки) буде недостатньо для погашення заборгованості за Кредитними договорами, сторони визначили, що кредитор вправі звернути стягнення на інше майно ВНЗ "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (в тому числі, на грошові кошти Відповідача, які є майном в розумінні ст.ст. 115, 177. 190 ПК України).

Матеріалами справи № 910/6648/18 підтверджено, що ТОВ "Офіс Сервіс Люкс" було реалізовано своє право іпотекодержателя та звернуто стягнення на предмет іпотеки шляхом набуття у власність предмету іпотеки в рахунок погашення 25 000 000,00 грн., тобто, інша частина заборгованості за Кредитними договорами (вимоги ТОВ "ФК "Юнайтед" у розмірі 31 028 400, 92 грн.) погашена не була, відповідно, до спірних взаємовідносин положення ч. 4 ст. 36 ЗУ "Про іпотеку" (в редакції, станом на 10.11.2017) не підлягає застосуванню, а кредит (основне зобов'язання) вважається не погашеним (тобто, не припиняється зобов'язання Відповідача за Кредитними договорами).

Окремо, Суд критично оцінює поданий відповідачем доказ - Рецензію за висновок експертів від 30.10.2020 (т. 14 а.с. 50- 75), з огляду на те, що такий вид доказів не передбачений ГПК України, також, не можливо встановити його доказової обґрунтованості.

Враховуючи вищевикладене, виходячи з приписів чинного законодавства, враховуючи висновки Верховного Суду, викладені в постановках від 25.06.2019 та від 18.08.2022, оцінюючи в сукупності наявні в матеріалах даної справи докази, якими спростовуються заперечення відповідача проти заявлених позовних вимог та підтверджується факт невиконання відповідачем зобов'язань за Генеральним договором та Кредитними договорами (із змінами та доповненнями) у встановлений строк, розмір заборгованості відповідає фактичним обставинам, зокрема, підтверджується результатами проведеної судово - економічної експертизи, оскільки матеріалами справи з урахуванням експертного висновку підтверджується факт невиконання відповідачем своїх зобов'язань за Генеральним договором та Кредитними договорами, розмір заборгованості відповідає фактичним обставинам та на момент прийняття рішення доказів погашення основної заборгованості в сумі 31 028 400,92 грн. відповідач суду не представив, як і доказів, що спростовують вищевикладені обставини, тому вимога позивача про стягнення з відповідача кредитної заборгованості підлягає задоволенню в розмірі 31 028 400,92 грн. грн.

Відповідно до пункту 58 рішення ЄСПЛ Справа "Серявін та інші проти України" (Заява № 4909/04) від 10.02.2010 у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (див. рішення у справі "Руїс Торіа проти Іспанії" (Ruiz Torija v. Spain) від 9 грудня 1994 року, серія А, № 303-А, п. 29).

При цьому суд наголошує, що усі інші доводи та міркування сторін, окрім зазначених у мотивувальній частині рішення, взяті судом до уваги, однак не спростовують висновків суду та не суперечать дійсним обставинам справи і положенням чинного законодавства.

З огляду на вищевикладене, виходячи з того, що позов доведений позивачем, з урахуванням зменшення позовних вимог, також обґрунтований матеріалами справи та відповідачем не спростований, суд доходить висновку, що вимоги позивача підлягають задоволенню, шляхом стягнення з відповідача 31 028 400,92 грн.

Відповідно до частини 1 статті 129 Господарського процесуального кодексу України судові витрати покладаються судом на відповідача.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст.ст. 73-80, 86, 99, 129, 233, 236, 237, 238, 240, 241 Господарський суд міста Києва,

ВИРІШИВ:

Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед" задовольнити повністю.

Стягнути з Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" (04071, м. Київ, вул. Хорива, 1Г, код ЄДРПОУ 30373644) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Юнайтед" (01054, м. Київ, вул. Бульварно-Кудрявська, буд. 33, приміщення 40, код ЄДРПОУ 41884207) 31 028 400 (тридцять один мільйон двадцять вісім тисяч чотириста) грн. 92 коп. основного боргу та 455 339 (чотириста п'ятдесят п'ять тисяч триста тридцять дев'ять) грн. 45 коп. судового збору.

Після набрання рішенням законної сили видати наказ.

Рішення набирає законної сили в порядку, встановленому ст. 241 Господарського процесуального кодексу України.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку та в строки, встановлені ст.ст. 256, 257 Господарського процесуального кодексу України.

Повний текст рішення складено та підписано 06.02.2023.

Суддя
Борисенко

І.І.

Категорія справи № 910/12033/14: не визначено.

Надіслано для оприлюднення: 22.07.2015. Зареєстровано: 23.07.2015. Забезпечено надання загального доступу: 27.07.2015.

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

07.07.2015Справа №910/12033/14

За позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна";

до Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) (відповідач 1);

Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації (відповідач 2);

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача2

Департамент фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації);

про стягнення 12 329 575,00 грн.

Суддя Мандриченко О.В.

Представники:

Від позивача: Вальвак О. М., представник, довіреність № 1/17-2013 від 27.12.2013 р.;

Від відповідача 1: Крехальов А. А., представник, довіреність № 001-1996 від 22.06.2015 р.;

Від відповідача 2: Полець Д. М. представник, довіреність № 010-2184 від 04.09.2014 р.;

Від третьої особи: Заболотній С. В. представник, довіреність № 051/2409-010 від 18.05.2015р.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Позивач у поданій до господарського суду позовній заяві просить стягнути з відповідача 1 та відповідача 2 солідарно 7 363 263,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги , 1 050 465,69 грн. інфляційної складової боргу, 640 618,91 грн. трьох відсотків річних, 3 275 226, 67 грн. подвійної

ставки НБУ, а також 73 080,00 грн. витрат по сплаті судового збору з мотивів, вказаних у позовній заяві.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 19.06.2014 року порушено провадження у справі № 910/12033/13.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 18.09.2014 року відкладено розгляд справи до 25.09.2014 р., зобов'язано сторони провести звірку взаєморозрахунків; залучено до участі у справі третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача 2 - Департамент фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 25.09.2014 року призначено у справі судову економічну експертизу, проведення якої доручено Київському науково-дослідному інституту судових експертиз.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 25.09.2014 року у справі № 910/12033/14 зупинено провадження до закінчення проведення судової економічної експертизи.

Через канцелярію господарського суду міста Києва 13.01.2015 р. від представника позивача надійшла уточнення позовна заява, у якій останній просить суд стягнути солідарно з відповідача-1 та відповідача-2 5 628 202,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги, 3 463 003,05 грн. інфляційної складової боргу та 1 473 130,19 грн. трьох відсотків річних.

Відповідно до ст. 22 Господарського процесуального кодексу України позивач вправі до прийняття рішення по справі збільшити розмір позовних вимог, відмовитись від позову або зменшити розмір позовних вимог.

Відповідно до п.п. 3.10., 3.11. постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 18 від 26.12.2011 р. "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" передбачені частиною ч. 4 ст. 22 Господарського процесуального кодексу України права позивача збільшити або зменшити розмір позовних вимог, відмовитись від позову можуть бути реалізовані до прийняття рішення судом першої інстанції. Під збільшенням або зменшенням розміру позовних вимог слід розуміти відповідно збільшення або зменшення кількісних показників за тією ж самою вимогою, яку було заявлено в позовній заяві. У разі прийняття судом зміни (в бік збільшення або зменшення) кількісних показників, у яких виражається позовна вимога, має місце нова ціна позову, виходячи з якої й вирішується спір, з обов'язковим зазначенням про це як у вступній, так і в описовій частині рішення. Статтею 22 Господарського процесуального кодексу України не передбачено права позивача на подання заяв (клопотань) про "доповнення" або "уточнення" позовних вимог, або заявлення "додаткових" позовних вимог і т.п. Тому в разі надходження до господарського суду однієї із зазначених заяв (клопотань) останній, виходячи з її змісту, а також змісту раніше поданої позовної заяви та конкретних обставин справи, повинен розцінювати її як: подання іншого (ще одного) позову, чи збільшення або зменшення розміру позовних вимог, чи об'єднання позовних вимог, чи зміну предмета або підстав позову.

В той же час, приймаючи до уваги, що вищевказана заява не суперечить вимогам ст. 22 Господарського процесуального кодексу України, суд вважає за необхідне прийняти її до розгляду, у зв'язку з чим спір у даній справі вирішується виходячи з нової ціни позову.

До Господарського суду міста Києва 23.04.2015 року від Київського науково-дослідного інституту судових експертиз надійшов супровідний лист разом з висновком судового експерта та матеріалами справи.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 27.04.2015 року провадження у справі № 910/12033/14 поновлено, розгляд справи призначено на 26.05.2015 року.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 26.05.2015 року відкладено розгляд справи до 16.06.2015 р.

У судових засіданнях 16.06.2015 р., 30.06.2015 р. та 02.07.2015 р. оголошувалась перерва у справі відповідно до ч. 3 ст. 77 ГПК України.

У судовому засіданні 07.07.2015 р. представник позивача позовні вимоги підтримав, просив позов задовольнити у повному обсязі з урахуванням заяви про уточнення позовних вимог.

У судовому засіданні 07.07.2015 представником відповідача 2 подано клопотання про колегіальний розгляд справи. Обгрунтовуючи своє клопотання відповідач 2 посиляється на складність спору та розбіжності щодо сум, підстав та періодів виникнення заборгованості. Зазначене клопотання судом відхилено, оскільки спір між сторонами у даній справі не відноситься до категорії складних і відповідачем 2 не наведено жодних обгрунтованих пояснень, які б свідчили про складність цієї справи.

Також у судовому засіданні 07.07.2015 року представником третьої особи були подані клопотання про залучення до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача Головне управління Державної казначейської служби України у м. Києві та Державну фінансову інспекцію в місті Києві.

Відповідно до ст. 27 ГПК України треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, можуть вступити у справу на стороні позивача або відповідача до прийняття рішення господарським судом, якщо рішення з господарського спору може вплинути на їх права або обов'язки щодо однієї з сторін.

Судом відхилені вищезазначені клопотання про залучення третіх осіб, оскільки представник Департаменту фінансів виконавчого органу Київської міської ради не надав суду доказів того, що прийняття рішення у справі може вплинути на права чи обов'язки Головного управління Державної казначейської служби України у м. Києві або Державної фінансової інспекції в місті Києві.

У своєму письмовому відзиві на позовну заяву відповідач 2 стверджує, що станом на 01 липня 2014 року заборгованість перед ВМУРЛ Україна складає 2 626 543,00 грн., що підтверджують звіт про заборгованість за бюджетними коштами (форма № 7м) на 01 червня 2014 року, замовлення по КФК 090412 на фінансування із міського бюджету м. Києва Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) станом на 01 липня 2014 року та інформація щодо взаєморозрахунків між Департаментом соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" від 01 липня 2014 року, надана начальником управління бухгалтерського обліку та фінансів - головним бухгалтером Департаменту О. Шандрук.

У додатковому відзиві на позовну заяву відповідач 2 зазначає, що у вересні 2014 (05.09.2014 року) Департаментом було здійснено погашення заборгованості перед ВМУРЛ Україна за 2012 рік на суму 500 000,00 грн., що зменшило загальну суму заборгованості Департаменту перед ВМУРЛ Україна, і станом на 01.01.2015, за відсутності протягом 2014 року взятих зобов'язань, дана заборгованість становить суму у розмірі 2 126 544,00 грн. Також в обгрунтування своїх заперечень на позовну заяву відповідач-2 посиляється на ч. 1 ст. 49 Бюджетного кодексу України та на проведену Державною фінансовою інспекцією в місті Києві ревізії фінансово-господарської діяльності Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за період з 01.01.2012 по 01.01.2015 та окремих питань за період з 01.01.2006 по 01.01.2015, яка була оформлена відповідним Актом за № 06-30/818 від 15.05.2015. Також відповідачем-2 було заявлено про пропущення позивачем строків позовної давності.

Відповідач 1 у судовому засіданні проти позовних вимог заперечував, у задоволенні позову просив відмовити з підстав викладених у відзиві на позовну заяву.

Розглянувши документи і матеріали, додані до позовної заяви, заслухавши пояснення представників сторін, всебічно і повно з'ясувавши всі обставини справи, оцінивши докази, які мають значення для вирішення спору, господарський суд-

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Київської міської ради від 30.11.2000 року № 109/1086 « Про компенсацію за кошти бюджету міста оплати навчання у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» студентів з особливо важкими матеріальними умовами життя» надано згоду на фінансування навчання за кошти бюджету міста у 2001 році 79 студентам Університету «Україна» на суму 750 тис. грн. (п.1 Рішення) та встановлено передбачати у бюджеті м. Києва наступних років цільове фінансування навчання цих студентів (п.2.2. Рішення).

12.07.2001 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1466 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 2000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2001 році 522 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя.

10.06.2002 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1144 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 3000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2002 році 754 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року.

09.06.2003 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 993 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 4200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2003/2004 роках 300 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на умовах розпорядження Київської міської державної адміністрації від 10.06.2002 року № 1144.

02.04.2004 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 548 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 5200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2004/2005 роках 200 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на набору 2003/2004 року на умовах п. 4 цього розпорядження.

14.03.2005 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 343 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 6200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 340 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 року навчального року, 2004/2005 навчального року та набору 2005/2006 навчального року на умовах п. 4 цього розпорядження.

14.03.2006 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 443 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 7000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 150 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 року навчального року, 2004/2005 навчального року, 2005/2006 навчального року, 2006/2007 навчального року на умовах п. 4 цього розпорядження.

08.02.2007 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 121 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 8506,90 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та прийому на новий 2007/2008 навчальний рік 200 студентів I курсу.

21.03.2008 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації №360 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 10417,50 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та прийому на новий 2008/2009 навчальний рік 200 студентів I курсу.

26.11.2009 року з метою ліквідації заборгованості міського бюджету перед Університетом «Україна» прийнято рішення Київської міської ради № 686/2755 «Про невідкладні заходи щодо поліпшення фінансового стану Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» зобов'язано Головне фінансове управління КМДА визначити джерела погашення заборгованості міського бюджету перед Університетом «Україна» (п.1.1. Розпорядження) та перерахувати у 2009 році максимально можливу суму для погашення заборгованості міського бюджету але не менше ніж 3,6 млн. грн. (п.1.2. Розпорядження).

Позивач зазначає, що станом на 31.12.2009 року заборгованість місцевого бюджету перед Університету «Україна» становила 12 491 199,00 гривень, яка не була профінансована.

02.12.2010 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1055 зобов'язано Головне управління соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) здійснити у 2010 році компенсацію оплати навчання студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя за рахунок коштів які передбачені рішенням Київської міської ради від 15.07.2010 року № 1268/4706 на виконання міської комплексної програми «Турбота» на 2006-2010 роки, затвердженої рішенням Київради від 16.12.2005 року № 603/3064 (п. 1 розпорядження), а Університету України» здійснити набір студентів на I курс 2010/2011 навчального року з відшкодуванням вартості навчання у кількості 50 осіб, в т.ч. - 10 осіб на денну форму навчання та 40 осіб на заочну форму навчання.

17.02.2011 року рішенням Київської міської ради № 19/5406 затверджено міську цільову програму «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки, якою затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 25300,00 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 7700,00 тис. грн., 2012 рік - 4100,00 тис. грн., 2013 рік - 4300,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

21.02.2013 року рішенням Київської міської ради № 23/9080 внесено зміни до міської цільової програми «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки доручено виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити підготовку розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо визначення порядку відшкодування видатків на компенсацію оплати навчання у Університету «Україна» пільгових категорії студентів та затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 29 973,90 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 6350,00 тис. грн., 2012 рік - 10450,00 тис. грн., 2013 рік - 3973,90 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

Позивач у своїх поясненнях зазначає, що станом на 01.01.2014 року дебіторська заборгованість Університету по Департаменту соціальної політики КМДА склала 6 128,2 тис. грн., що підтверджується таблицями-розрахунками фактичних фінансових витрат на навчання молоді за рахунок програми «Турбота. Назустріч киянам» на відповідний фінансовий рік, які узгоджені та підписані директором Департаменту соціальної політики КМДА та його заступником-головним бухгалтером.

З матеріалів справи вбачається, що 08.09.2014 року Департаментом соціальної політики КМДА здійснено погашення Університету заборгованості за 2012 рік у сумі 500 000,00 грн.

За даними інвентаризації позивачем були складені списки студентів пільгових категорій у розрізі років та місяців із зазначенням: прізвища, ім'я, по-батькові, ОКР, курсу, спеціальності, пільгової категорії, вартості навчання та розміру відшкодування. На підставі отриманих даних інвентаризації здійснені відповідні коригування, спричинені значним рухом контингенту студентів (відрахування, переведення на іншу спеціальність, зміна форми навчання тощо). За результатами співставлення даних дебіторська заборгованість Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) перед Університетом «Україна» за навчання студентів в рамках програми «Турбота. Назустріч киянам» за 2009-2013 роки становить 5 628 202,00 грн.

Судом встановлено, що між Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" та Департаментом соціальної політики КМДА склалися починаючи з 2000 року по теперішній час правовідносини на виконання рішень Київради та розпоряджень КМДА щодо навчання за кошти бюджету м. Києва студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин м. Києва.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених ст. 11 ЦК України.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування (ч. 4 ст. 11 ЦК України).

Згідно з ст. 526 ЦК зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦК, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 25.09.2014 року призначено у справі судово-економічну експертизу, проведення якої доручено Київському науково-дослідному інституту судових експертиз. На вирішення експертів поставлено наступні запитання: Чи підтверджується документально заборгованість виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) перед Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. у розмірі 7 363 263, 00 грн. ?; Чи підтверджується документально заборгованість Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації перед Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. у розмірі 7 363 263, 00 грн.?

Відповідно до висновку експертів № 15552/15553/14-45 від 08.04.2015 р. за результатами проведення комісійної судово-економічної експертизи було встановлено, що заборгованість Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації перед Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. підтверджується частково в розмірі 5 628 206,04 грн.

Згідно з ч. 1 статті 32 Господарського процесуального кодексу України доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

Відповідно до ч. 1 статті 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Оскільки наявні у справі матеріали свідчать про обґрунтованість вимог позивача щодо стягнення з відповідачів 5 628 202,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги, а відповідач-1 та відповідач-2 належними і допустимими доказами не довели суду належного виконання ними своїх зобов'язань, позовні вимоги Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" до Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна

адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації про стягнення 5 628 202,00 грн. боргу визнаються судом такими, що підлягають задоволенню.

Доводи відповідача-2 про вплив строку позовної давності відхиляються судом з огляду на наступне.

Статтею 257 Цивільного кодексу України передбачено, що загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно з положеннями ст.256 Цивільного кодексу України позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила (ч.1 ст.261 Цивільного кодексу України).

Статтю 264 Цивільного кодексу України визначено випадки, в яких перебіг позовної давності переривається.

Зокрема, у ч.1 вказаної статті визначено, що перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.

При цьому, частиною 3 ст.264 Цивільного кодексу України передбачено, що після переривання перебіг позовної давності починається заново.

Правила переривання перебігу позовної давності (стаття 264 Цивільного кодексу України) застосовуються господарським судом незалежно від наявності чи відсутності відповідного клопотання сторін у справі, якщо в останній є докази, що підтверджують факт такого переривання. (п.4.3 Постанови № 10 від 29.05.2013р. Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів").

До дій, що свідчать про визнання боргу або іншого обов'язку, можуть, з урахуванням конкретних обставин справи, належати: визнання пред'явленої претензії; зміна договору, з якої вбачається, що боржник визнає існування боргу, а так само прохання боржника про таку зміну договору; письмове прохання відстрочити сплату боргу; підписання уповноваженою на це посадовою особою боржника разом з кредитором акта звірки взаєморозрахунків, який підтверджує наявність заборгованості в сумі, щодо якої виник спір; письмове звернення боржника до кредитора щодо гарантування сплати суми боргу; часткова сплата боржником або з його згоди іншою особою основного боргу та/або сум санкцій. (п. 4.4.1. Постанови № 10 від 29.05.2013р. Пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів")

Як вбачається з матеріалів справи, відповідач-2 протягом спірного періоду з 2009 р. по 2013 р. здійснював часткову компенсацію витрат на навчання студентів, що підтверджується наданою відповідачем-2 інформацією щодо взаєморозрахунків між ним та позивачем та що свідчить про визнання ним боргу.

Таким чином, суд приходять до висновку, що факт здійснення компенсацій за надані освітні послуги, є дією спрямованою на визнання боргу і як наслідок свідчить про переривання строку позовної давності на підставі ч. 1 ст. 264 ЦК України.

Щодо заявлених позивачем вимог про стягнення з відповідачів на підставі ст. 625 ЦК України 3 % річних в розмірі 1 473 130,19 грн. та 3 463 003,05 грн. інфляційних втрат суд відзначає наступне.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Однак, враховуючи те, що правовідносини між сторонами виникли на підставі положень актів Київської міської ради та Київської міської державної адміністрації, а не на підставі господарського

договору, до відносин не можуть бути застосовані норми статті 625 ЦК України, а відтак, суд відмовляє у задоволенні позовних вимог Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" в частині стягнення 3 % річних та інфляційних втрат.

За наведених обставин, позов задовольняється частково, а судові витрати покладаються на сторін пропорційно до розміру заявлених позовних вимог відповідно до ст.ст. 44, 49 Господарського процесуального кодексу України.

На підставі наведеного та керуючись ст.ст. 32, 33, 44, 49, 81-85 Господарського процесуального кодексу України, суд

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити частково.
2. Стягнути солідарно з Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) (01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36, ідентифікаційний код 00022527) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації (03165, м. Київ, проспект Комарова, 7, ідентифікаційний код 03193465) 5 628 202 (п'ять мільйонів шістьсот двадцять вісім тисяч двісті дві) грн. 00 коп. заборгованості, 5 440 (п'ять тисяч чотириста сорок) грн. 49 коп. витрат по сплаті вартості проведеної судової експертизи та 38 933 (тридцять вісім тисяч дев'ятсот тридцять три) грн. 73 коп. витрат по сплаті судового збору. **Видати наказ.**
3. У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовити.
4. Наказ видати після набрання рішенням законної сили.
5. Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Суддя
Мандриченко

21.07.2015 р.

О.В.
Дата складання рішення

Категорія справи № 910/12033/14: Господарські справи (до 01.01.2019); Інші спори.
Надіслано для оприлюднення: 03.08.2017. Зареєстровано: 04.08.2017. Забезпечено надання загального доступу: 08.08.2017.
Дата набрання законної сили: 02.08.2017
Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1 (044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"02" серпня 2017 р. Справа № 910/12033/14

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Тарасенко К.В.

суддів: Гончарова С.А.

Тищенко О.В.

за участю представників:

від позивача: Томкіна О.О. - представник;

Кобук Р.А. - представник;

Фоміна О.О. - представник

від відповідача-1: Крехальов А.А. - представник

від відповідача-2: Крехальов А.А. - представник

від 3-ї особи: Заболотній С.В. - представник

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційні скарги Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації на рішення Господарського суду міста Києва від 07.07.2015 року у справі № 910/12033/14 (суддя - Ващенко Т.М.)

за позовом Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

до 1) Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація)

2) Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача-2

Департамент фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

про стягнення 12 329 575,00 грн.

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Господарського суду міста Києва від 07.07.2015 у справі № 910/12033/14 позов задоволено частково.

На підставі рішення з Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації підлягає стягненню 5 628 202,00 грн. заборгованості та вирішено питання щодо розподілу судових витрат.

У задоволенні іншої частини позовних вимог відмовлено.

Не погоджуючись із прийнятим рішенням, Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація), Департамент соціальної політики Київської міської державної адміністрації та Вищий навчальний заклад «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» звернулися до Київського апеляційного господарського суду з апеляційними скаргами.

Апеляційна скарга Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) мотивована тим, що між позивачем та відповідачем-1 відсутні договірні відносини, а при розгляді спору судом першої інстанції було допущено порушення норм процесуального права, у зв'язку з чим - оскаржуване рішення підлягає скасуванню.

У свою чергу, Департамент соціальної політики Київської міської державної адміністрації в апеляційній скарзі зазначає, що судом було допущено порушення норм матеріального та процесуального права, у зв'язку з чим просить оскаржуване рішення скасувати та прийняти нове рішення про відмову в задоволенні позову.

Натомість, Вищий навчальний заклад «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» вказує, що суд першої інстанції безпідставно відмовив у стягненні інфляційних втрат та відсотків річних, у зв'язку з чим, оскаржуване рішення підлягає скасуванню в частині відмови у задоволенні позову.

Розгляд справи неодноразово відкладався, при цьому учасниками процесу надавались письмові пояснення та відзиви щодо доводів апеляційних скарг.

Протоколом автоматичної зміни складу колегії суддів від 02.08.2016 у зв'язку з перебуванням судді Іоннікової І.А., яка не є головуючим суддею (суддею-доповідачем), у відпустці, для розгляду справи визначено колегію суддів у складі: Тарасенко К.В. - головуючий суддя, судді: Гончаров С.А., Тищенко О.В.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2016 апеляційну скаргу прийнято до провадження колегією суддів у складі: Тарасенко К.В. - головуючий суддя, судді: Гончаров С.А., Тищенко О.В.

Ухвалами Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2016 у справі № 910/12033/14 призначено судову експертизу та зупинено провадження у справі.

Матеріали справи разом з висновком експерта № 13264/16-45 від 30.06.2017 було повернуто на адресу Київського апеляційного господарського суду.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 25.07.2017 було поновлено провадження у справі та призначено її до розгляду на 02.08.2017.

01.08.2017 представником позивача подано відзиви на апеляційні скарги відповідачів, а також письмові пояснення по суті спору.

02.08.2017 представником відповідача-2 подано клопотання про витребування додаткових доказів, а саме договорів та особових справ студентів, які мають пільговий статус та навчалися у період з 01.01.2009 по 31.12.2013.

Розглянувши клопотання про витребування додаткових доказів, колегія суддів зазначає, що відповідно до ч. 1 ст. 101 Господарського процесуального кодексу України у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього.

Положеннями п. 2.1. постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 18 від 26.12.2011 «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції» визначено, що звертаючись з клопотанням про витребування доказів до суду апеляційної інстанції, заявник, з огляду на вимоги частини першої статті 101 ГПК, повинен також обґрунтувати неможливість подання цих доказів до місцевого господарського суду. Така неможливість може бути зумовлена, зокрема, тим, що: сторона (сторони) заявляла в місцевому господарському суді клопотання про витребування в інших осіб відсутніх у неї (них) доказів, але зазначеним судом таке клопотання не задоволено; на час прийняття рішення місцевим господарським судом заявникові не було і не могло бути відомо про існування відповідних доказів; докази з'явилися після розгляду справи судом першої інстанції.

Враховуючи, що відповідачем-2 при розгляді справи у суді першої інстанції ні усно, ні письмово не заявлялись клопотання про витребування доказів, зазначених в прохальній частині клопотання від 02.08.2017 та необґрунтовано необхідність витребування зазначених доказів для вирішення спору, колегія суддів відмовляє у задоволенні клопотання про витребування додаткових доказів.

Дослідивши доводи апеляційних скарг, відзивів та письмових пояснень, заслухавши пояснення представників сторін та третьої особи, перевіrivши матеріали справи, наявні в ній докази та проаналізувавши на підставі встановлених фактичних обставин справи правильність застосування судом першої інстанції норм законодавства, колегія суддів встановила наступне.

Рішенням Київської міської ради від 30.11.2000 року № 109/1086 «Про компенсацію за кошти бюджету міста оплати навчання у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» студентів з особливо важкими матеріальними умовами життя» надано згоду на фінансування навчання за кошти бюджету міста у 2001 році 79 студентам Університету «Україна» на суму 750 тис. грн. (п.1 Рішення) та встановлено передбачати у бюджеті м. Києва наступних років цільове фінансування навчання цих студентів (п.2.2. Рішення).

12.07.2001 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1466 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 2000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2001 році 522 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя.

10.06.2002 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1144 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 3000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2002 році 754 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року.

09.06.2003 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 993 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 4200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2003/2004 роках 300 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на умовах розпорядження Київської міської державної адміністрації від 10.06.2002 року № 1144.

02.04.2004 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 548 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 5200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2004/2005 роках 200 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на набору 2003/2004 року на умовах п. 4 цього розпорядження.

14.03.2005 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 343 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 6200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 340 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 року навчального року, 2004/2005 навчального року та набору 2005/2006 навчального року на умовах п. 4 цього розпорядження.

14.03.2006 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 443 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 7000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 150 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100 % відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті «Україна» студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 року навчального року, 2004/2005 навчального року, 2005/2006 навчального року, 2006/2007 навчального року на умовах п. 4 цього розпорядження.

08.02.2007 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 121 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 8506,90 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та прийому на новий 2007/2008 навчальний рік 200 студентів I курсу.

21.03.2008 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 360 виділено Головному управлінню соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) 10417,50 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та прийому на новий 2008/2009 навчальний рік 200 студентів I курсу.

26.11.2009 року з метою ліквідації заборгованості міського бюджету перед Університетом «Україна» прийнято рішення Київської міської ради № 686/2755 «Про невідкладні заходи щодо поліпшення фінансового стану Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» зобов'язано Головне фінансове управління КМДА визначити джерела погашення заборгованості міського бюджету перед Університетом «Україна» (п.1.1. Розпорядження) та перерахувати у 2009 році максимально можливу суму для погашення заборгованості міського бюджету але не менше ніж 3,6 млн. грн. (п.1.2. Розпорядження).

Позивач зазначає, що станом на 31.12.2009 року заборгованість місцевого бюджету перед Університету «Україна» становила 12 491 199,00 гривень, яка не була профінансована.

02.12.2010 року розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1055 зобов'язано Головне управління соціального захисту населення (на даний час Департамент соціальної політики КМДА) здійснити у 2010 році компенсацію оплати навчання студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя за рахунок коштів які передбачені рішенням Київської міської ради від 15.07.2010 року № 1268/4706 на виконання міської комплексної програми «Турбота» на 2006-2010 роки, затвердженої рішенням Київради від 16.12.2005 року № 603/3064 (п. 1 розпорядження), а Університету України» здійснити набір студентів на I курс 2010/2011 навчального

року з відшкодуванням вартості навчання у кількості 50 осіб, в т.ч. - 10 осіб на денну форму навчання та 40 осіб на заочну форму навчання.

17.02.2011 року рішенням Київської міської ради № 19/5406 затверджено міську цільову програму «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки, якою затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 25300,00 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 7700,00 тис. грн., 2012 рік - 4100,00 тис. грн., 2013 рік - 4300,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

21.02.2013 року рішенням Київської міської ради № 23/9080 внесено зміни до міської цільової програми «Турбота. Назустріч киянам» на 2011 - 2015 роки доручено виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити підготовку розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо визначення порядку відшкодування витрат на компенсацію оплати навчання у Університеті «Україна» пільгових категорії студентів та затверджено задатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин у Університеті «Україна» у загальному розмір 29 973,90 тис грн. в т.ч. 2011 рік - 6350,00 тис. грн., 2012 рік - 10450,00 тис. грн., 2013 рік - 3973,90 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

Позивач у своїх поясненнях зазначає, що станом на 01.01.2014 року дебіторська заборгованість Університету по Департаменту соціальної політики КМДА склала 6 128,2 тис. грн., що підтверджується таблицями-розрахунками фактичних фінансових витрат на навчання молоді за рахунок програми «Турбота. Назустріч киянам» на відповідний фінансовий рік, які узгоджені та підписані директором Департаменту соціальної політики КМДА та його заступником-головним бухгалтером.

З матеріалів справи вбачається, що 08.09.2014 року Департаментом соціальної політики КМДА здійснено погашення Університету заборгованості за 2012 рік у сумі 500 000,00 грн.

За даними інвентаризації позивачем були складені списки студентів пільгових категорій у розрізі років та місяців із зазначенням: прізвища, ім'я, по-батькові, ОКР, курсу, спеціальності, пільгової категорії, вартості навчання та розміру відшкодування. На підставі отриманих даних інвентаризації здійснені відповідні коригування, спричинені значним рухом контингенту студентів (відрахування, переведення на іншу спеціальність, зміна форми навчання тощо). За результатами співставлення даних дебіторська заборгованість Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) перед Університетом «Україна» за навчання студентів в рамках програми «Турбота. Назустріч киянам» за 2009-2013 роки становить 5 628 202,00 грн.

Як вбачається з матеріалів справи, між Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» та Департаментом соціальної політики КМДА склалися починаючи з 2000 року по теперішній час правовідносини на виконання рішень Київради та розпоряджень КМДА щодо навчання за кошти бюджету м. Києва студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин м. Києва.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених ст. 11 ЦК України, а тому посилення відповідачів на відсутність договірних відносин між сторонами не може бути підставою для відмови в позові.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування (ч. 4 ст. 11 ЦК України).

Згідно з ст. 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦК, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 25.09.2014 року призначено у справі судово-економічну експертизу, проведення якої доручено Київському науково-дослідному інституту судових експертиз. На вирішення експертів поставлено наступні запитання: Чи підтверджується документально заборгованість виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) перед Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. у розмірі 7 363 263, 00 грн. ?; Чи підтверджується документально заборгованість Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації перед Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. у розмірі 7 363 263, 00 грн.?

Відповідно до висновку експертів № 15552/15553/14-45 від 08.04.2015 р. за результатами проведення комісійної судово-економічної експертизи було встановлено, що заборгованість Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації перед Вищим навчальним закладом «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» за надані освітні послуги за період з 2009 р. по 2013 р. підтверджується частково в розмірі 5 628 206,04 грн.

Департамент соціальної політики Київської міської державної адміністрації в суді апеляційної інстанції наполягав на призначенні у справі судової експертизи для перевірки доводів позивача та висновків суду першої інстанції. У зв'язку з чим, ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2016 було призначено у справі судову експертизу.

На виконання вказаної ухвали експертом КНДІСЕ було надано висновок № 13264/16-45 від 30.06.2017 в якому, зокрема, зазначено, що вартість навчання на 2010 - 2014 навчальні роки затверджувалась наказами Президента Університету «Україна» Таланчука П.М. від 11.05.2010 року № 55, від 30.06.2011 року № 82, від 20.06.2012 року № 76, від 27.06.2013 року № 104, від 03.07.2014 року № 76. Вищезазначеними наказами затверджується та вводиться в дію розмір відшкодування витрат за надання освітніх послуг у 2010/2011, 2011/2012, 2012/2013, 2013/2014, 2014/2015 навчальних роках на одного студента денної та заочної форм навчання для вступників на навчання за освітньо- кваліфікаційними рівнями «бакалавр», «спеціаліст» та «магістр». Тобто, зазначеними наказами встановлюється вартість навчання для всіх студентів, як для студентів, які мають пільговий статус, так і для студентів, які не мають такого статусу.

Фактичні витрати Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна» на навчання студентів, пільговий статус яких підтверджено, за кошти бюджету міста Києва в рамках програми «Турбота» та програми «Турбота. Назустріч киянам» за період з 01.01.2009 року по 31.12.2014 року складають 21 667 620,72грн., а за період 2009-2013 років - 21 127 918,04 грн.

Крім того, в дослідницькій частині висновку, експерт зазначає, що платежі, зазначені в Додатку № 4 до висновку, за вищезазначеними платіжними дорученнями відповідають даним у виписках ПАТ «КБ «Хрещатик» у м. Києві по розрахунковому рахунку № 2600900021212 Університету «Україна», за період 2010-2014 років.

Таким чином, заборгованість з компенсації фактичних витрат за відповідні періоди з 01.01.2009 року по 31.12.2013 року з навчання молоді по пільгових категоріях студентів за кошти бюджету міста Києва в рамках програми «Турбота» та програми «Турбота. Назустріч киянам» (у розрізі кожного студента пільгової категорії), складає 5 628 206,04грн. (21 127 918,04грн. - 15 499 712,00грн.).

Дослідивши висновок судової експертизи № 13264/16-45 від 30.06.2017, колегія суддів вважає його належним та допустимим доказом у справі.

Враховуючи викладене, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції пор обґрунтованість вимог про стягнення заборгованості, а відповідно вказана вимога підлягає задоволенню в межах заявлених позовних вимог, а саме в частині стягнення з відповідачів 5 628 202,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги. У свою чергу ні відповідачі, ні третя особа не спростували висновків судової експертизи та доводів позивача про наявність заборгованості.

Доводи відповідача-2 про сплив строку позовної давності відхиляються судом з огляду на наступне.

Статтею 257 Цивільного кодексу України передбачено, що загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно з положеннями ст.256 Цивільного кодексу України позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила (ч.1 ст.261 Цивільного кодексу України).

Статтю 264 Цивільного кодексу України визначено випадки, в яких перебіг позовної давності переривається.

Зокрема, у ч.1 вказаної статті визначено, що перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.

При цьому, частиною 3 ст.264 Цивільного кодексу України передбачено, що після переривання перебіг позовної давності починається заново.

Правила переривання перебігу позовної давності (стаття 264 Цивільного кодексу України) застосовуються господарським судом незалежно від наявності чи відсутності відповідного клопотання сторін у справі, якщо в останній є докази, що підтверджують факт такого переривання. (п.4.3 Постанови № 10 від 29.05.2013р. Пленуму Вищого господарського суду України «Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів»).

До дій, що свідчать про визнання боргу або іншого обов'язку, можуть, з урахуванням конкретних обставин справи, належати: визнання пред'явленої претензії; зміна договору, з якої вбачається, що боржник визнає існування боргу, а так само прохання боржника про таку зміну договору; письмове прохання відстрочити сплату боргу; підписання уповноваженою на це посадовою особою боржника разом з кредитором акта звірки взаєморозрахунків, який підтверджує наявність заборгованості в сумі, щодо якої виник спір; письмове звернення боржника до кредитора щодо гарантування сплати суми боргу; часткова сплата боржником або з його згоди іншою особою основного боргу та/або сум санкцій. (п. 4.4.1. Постанови № 10 від 29.05.2013р. Пленуму Вищого господарського суду України «Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів»)

Як вбачається з матеріалів справи, відповідач-2 протягом спірного періоду з 2009 р. по 2013 р. здійснював часткову компенсацію витрат на навчання студентів, що підтверджується наданою відповідачем-2 інформацією щодо взаєморозрахунків між ним та позивачем та що свідчить про визнання ним боргу.

Таким чином, обґрунтованим є висновок суду першої інстанції, що факт здійснення компенсацій за надані освітні послуги, є дією спрямованою на визнання боргу і як наслідок свідчить про переривання строку позовної давності на підставі ч. 1 ст. 264 ЦК України.

Щодо заявлених позивачем вимог про стягнення з відповідачів на підставі ст. 625 ЦК України 3 % річних в розмірі 1 473 130,19 грн. та 3 463 003,05 грн. інфляційних втрат суд відзначає наступне.

Відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання грошового зобов'язання. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Однак, враховуючи те, що правовідносини між сторонами виникли на підставі положень актів Київської міської ради та Київської міської державної адміністрації, а не на підставі господарського договору, до відносин не можуть бути застосовані норми статті 625 ЦК України, а відтак, суд першої інстанції правомірно відхилив вимоги про стягнення 3 % річних та інфляційних втрат.

Відповідно до статей 33, 34 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу, а господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи, обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Заперечення скажників, викладені у апеляційних скаргах, не приймається колегією суддів до уваги, оскільки не підтверджуються матеріалами справи та не спростовують висновків суду першої інстанції.

Враховуючи викладене, колегія суддів вважає рішення суду першої інстанції по даній справі обґрунтованим та таким, що відповідає чинному законодавству, фактичним обставинам та матеріалам справи, підстав для його скасування чи зміни не вбачається, апеляційні скарги Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації є необґрунтованими та задоволенню не підлягають.

Керуючись ст. ст. 99, 101, 103, 105 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційні скарги Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», Виконавчого органу Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) та Департаменту соціальної політики Київської міської державної адміністрації залишити без задоволення, а рішення Господарського суду міста Києва від 07.07.2015 року по справі № 910/12033/14 залишити без змін.

2. Матеріали справи № 910/12033/14 повернути до Господарського суду міста Києва.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена у касаційному порядку.

Головуючий суддя

К.В. Тарасенко

Судді

С.А. Гончаров

О.В. Тищенко

Категорія справи № 910/12033/14: не визначено.

Надіслано для оприлюднення: 05.04.2018. Зареєстровано: 06.04.2018. Забезпечено надання загального доступу: 06.04.2018.

Дата набрання законної сили: 03.04.2018

Номер судового провадження: не визначено

Верховний
Суд

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

03 квітня 2018 року

м. Київ

Справа № 910/12033/14

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду:

Вронська Г.О. - головуєча, Баранець О.М., Студенець В.І.,

за участю секретаря судового засідання - Варави Ю.В.,

представників учасників справи:

позивача - Скрицька Н.А.,

відповідача -1 - не з'явився,

відповідача -2 - Крехальов А.А.,

третьої особи - Рябченко Т.О., Кузьменкова С.П.,

розглянув у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу Департаменту соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

на рішення Господарського суду міста Києва

у складі судді Мандриченко О.В.

від 07.07.2015 та

на постанову Київського апеляційного господарського суду

у складі колегії суддів: Тарасенко К.В., Гончаров С.А., Тищенко О.В.

від 02.08.2017

за позовом Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

до Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), Департаменту соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

третья особа, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідача -2 Департамент фінансів Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

про стягнення 12 329 575,00 грн.

ІСТОРІЯ СПРАВИ

Короткий зміст позовних вимог

1. 17 червня 2014 року позивач подав позовну заяву про стягнення солідарно з відповідачів 7 363 263,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги, 1050465,69 грн. інфляційних втрат, 640 618,91 грн. 3% річних, 3 275 226,67 грн. подвійної ставки НБУ.

2. 13 січня 2015 року подав заяву про уточнення позовної заяви, в якій просив стягнути солідарно з відповідачів 5 628 202,00 грн. заборгованості за надані освітні послуги, 3 463 003,05 грн. інфляційних втрат, 1 473 130,19 грн. 3% річних.

3. Позовні вимоги позивач обґрунтував тим, що позивач, починаючи з 2000 року по час звернення з позовом, надавав освітні послуги студентам з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин. У відповідачів на підставі відповідних рішень Київської міської ради та розпоряджень Київської міської державної адміністрації виник обов'язок з компенсації позивачу витрат, понесених ним, у зв'язку з наданням зазначених послуг. Враховуючи, що відповідачі неналежно здійснювали таку компенсацію (не у повному обсязі), позивач звернувся з позовними вимогами до суду.

Короткий зміст оскаржуваних рішень судів першої та апеляційної інстанцій

4. Рішенням Господарського суду міста Києва від 07.07.2015 позов був задоволений частково. Суд стягнув солідарно з відповідачів на користь позивача 5 628 202,00 грн. заборгованості, 5 440,49 грн. витрат по оплаті судової експертизи, 38 933,73 грн. судового збору. В іншій частині позову було відмовлено.

5. Постановою Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2017 апеляційні скарги позивача та відповідачів були залишені без задоволення, а рішення суду першої інстанції - без змін.

6. Рішення судів першої та апеляційної інстанцій мотивовані існуванням заборгованості відповідачів перед позивачем, за надані ним освітні послуги, у розмірі 5 628 202,00 грн.

Короткий зміст вимог касаційної скарги

7. 15 листопада 2017 року Департамент соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) подав касаційну скаргу.

8. У касаційній скарзі скаргник просить скасувати рішення Господарського суду міста Києва від 07.07.2015, постанову Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2017 та припинити провадження у справі.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ОБСТАВИН СПРАВИ, ВСТАНОВЛЕНИХ СУДАМИ ПЕРШОЇ Й АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЙ

9. Рішенням Київської міської ради № 109/1086 від 30.11.2000 надано згоду на фінансування навчання за кошти бюджету міста у 2001 році 79 студентам Відкритого міжнародного університету розвитку людини "Україна" (далі - Університет) на суму 750 тис. грн. та встановлено передбачати у бюджеті м. Києва наступних років цільове фінансування навчання цих студентів.

10. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1466 від 12.07.2001 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (далі - Департамент)) 2000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2001 році 522 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя, які навчалися у Університеті.

11. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1144 від 10.06.2002 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 3000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2002 році 754 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100% відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання в Університеті студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року.

12. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 993 від 09.06.2003 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 4200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2003/2004 роках 300 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100% відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання в Університеті студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на умовах розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1144 від 10.06.2002.

13. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 548 від 02.04.2004 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 5200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2004/2005 роках 200 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100% відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання в Університеті студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року на набору 2003/2004 року на умовах пункту 4 цього розпорядження.

14. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 343 від 14.03.2005 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 6200,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 340 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100% відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання в Університеті студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 1999/2000 навчального року, 2000/2001 навчального року, 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 року навчального року, 2004/2005 навчального року та набору 2005/2006 навчального року на умовах пункту 4 цього розпорядження.

15. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 443 від 14.03.2006 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 7000,00 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2005/2006 роках 150 студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя та продовжено 100% відшкодування витрат за надані освітні послуги на весь період навчання у Університеті студентам - інвалідам, сиротам та особам з особливо складними умовами життя наборів 2001/2002 навчального року, 2002/2003 навчального року, 2003/2004 навчального року, 2004/2005 навчального року, 2005/2006 навчального року, 2006/2007 навчального року на умовах пункту 4 цього розпорядження.

16. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 121 від 08.02.2007 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 8506,90 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя, які навчаються в Університеті та прийому на новий 2007/2008 навчальний рік 200 студентів I курсу.

17. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 360 від 21.03.2008 вирішено виділити Головному управлінню соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) 10417,50 тис. грн. на компенсацію оплати навчання у 2007 році студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя, які навчаються в Університеті та прийому на новий 2008/2009 навчальний рік 200 студентів I курсу.

18. 26 листопада 2009 року, з метою ліквідації заборгованості міського бюджету перед Університетом, Київською міською радою було прийнято рішення № 686/2755, яким зобов'язано Головне фінансове управління Київської міської державної адміністрації визначити джерела погашення заборгованості міського бюджету перед Університетом та перерахувати у 2009 році максимально можливу суму для погашення заборгованості міського бюджету, але не менше ніж 3,6 млн. грн.

19. Розпорядженням Київської міської державної адміністрації № 1055 від 02.12.2010 було зобов'язано Головне управління соціального захисту населення (правонаступником якого є Департамент) здійснити у 2010 році компенсацію оплати навчання студентів - інвалідів, сиріт та осіб з особливо важкими матеріальними умовами життя за рахунок коштів які передбачені рішенням Київської міської ради № 1268/4706 від 15.07.2010 на виконання міської комплексної програми "Турбота" на 2006-2010 роки, затвердженої рішенням Київської міської ради № 603/3064 від 16.12.2005, а Університету здійснити набір студентів на I курс 2010/2011 навчального року з відшкодуванням вартості навчання у кількості 50 осіб, в т.ч. - 10 осіб на денну форму навчання та 40 осіб на заочну форму навчання.

20. Рішенням Київської міської ради № 19/5406 від 17.02.2011 було затверджено міську цільову програму "Турбота. Назустріч киянам" на 2011-2015 роки, якою вирішено забезпечити компенсацію витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин в Університеті у загальному розмір 25 300,00 тис грн., в т.ч. 2011 рік - 7700,00 тис. грн., 2012 рік - 4100,00 тис. грн., 2013 рік - 4300,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

21. Рішенням Київської міської ради № 23/9080 від 21.02.2013 внесено зміни до міської цільової програми "Турбота. Назустріч киянам" на 2011 - 2015 роки, якими доручено Виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити підготовку розпорядження Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо визначення порядку відшкодування витратів на компенсацію оплати навчання в Університету пільгових категорії студентів та затверджено видатки місцевого бюджету для забезпечення компенсації витрат на навчання студентів з числа інвалідів, сиріт та дітей з малозабезпечених родин в Університеті у загальному розмір 29 973,90 тис грн., в т.ч. 2011 рік - 6350,00 тис. грн., 2012 рік - 10450,00 тис. грн., 2013 рік - 3973,9,00 тис. грн., 2014 рік - 4500,00 тис. грн., 2015 рік - 4700,00 тис. грн.

22. Департамент, у період з 2009 року по 2013 рік здійснював часткову компенсацію Університету витрат на навчання студентів.

23. Відповідно до висновку експертів, за результатами проведення комісійної судово-економічної експертизи № 15552/15553/14-45 від 08.04.2015, заборгованість Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та Департаменту соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) перед Вищим навчальним закладом "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" за надані освітні послуги за період з 2009 року по 2013 рік підтверджується частково у розмірі 5 628 206,04 грн.

24. Згідно з висновком експерта, за результатами проведення судово-економічної експертизи № 13264/16-45 від 30.06.2017, фактичні витрати Вищого навчального закладу "Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна" на навчання студентів, пільговий статус яких підтверджено, за кошти бюджету міста Києва в рамках програми "Турбота" та програми "Турбота. Назустріч киянам" за період з 01.01.2009 по 31.12.2014 складають 21667620,72грн., а за період 2009-2013 років - 21 127 918,04 грн.

25. Зазначеним висновком експерта також встановлено, що заборгованість з компенсації фактичних витрат за відповідні періоди з 01.01.2009 по 31.12.2013 з навчання молоді по пільгових категоріях студентів за кошти бюджету міста Києва в рамках програми "Турбота" та програми "Турбота. Назустріч киянам" (у розрізі кожного студента пільгової категорії), складає 5 628 206,04 грн.

АРГУМЕНТИ УЧАСНИКІВ СПРАВИ

Доводи особи, яка подала касаційну скаргу.

26. Скаржник вважає, що судами першої та апеляційної інстанцій не враховано те, що між сторонами не було укладено господарського договору, а у скаржника були відсутні відповідні бюджетні асигнування. Тому, на думку скаржника, у нього не виникало зобов'язання щодо перерахунку позивачу суми заборгованості.

27. Скаржник також зазначає, що судами першої та апеляційної інстанцій було порушено приписи статей 27, 38 Господарського процесуального кодексу України (в редакції, чинній до 15.12.2017), оскільки було безпідставно залишені без задоволення клопотання про витребування доказів та про залучення до участі у справі третіх осіб.

Позиція позивача, викладена у відзиві на касаційну скаргу.

28. У запереченнях на касаційну скаргу, поданих у визначений в ухвалі Верховного Суду від 02.03.2018 строк, позивач просить залишити її без задоволення, оскільки вважає, що оскаржувані судові рішення прийняті з додержанням норм чинного законодавства.

Позиція третьої особи, викладена у поясненнях на касаційну скаргу.

29. У своїх поясненнях третя особа підтримує вимоги касаційної скарги.

ДЖЕРЕЛА ПРАВА Й АКТИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

30. Конституція України

Стаття 144 частина 1

Органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

31. Цивільний кодекс України

Стаття 11 частини 1, 4

Цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки.

У випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування.

Стаття 509 частини 1, 2

Зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від вчинення певної дії (негативне зобов'язання),

а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.

Стаття 525

Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Стаття 526 частина 1

Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Стаття 617

Особа, яка порушила зобов'язання, звільняється від відповідальності за порушення зобов'язання, якщо вона доведе, що це порушення сталося внаслідок випадку або непереборної сили.

Не вважається випадком, зокрема, недодержання своїх обов'язків контрагентом боржника, відсутність на ринку товарів, потрібних для виконання зобов'язання, відсутність у боржника необхідних коштів.

32. Господарський кодекс України

Стаття 173 частина 1

Господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управлена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Стаття 193 частина 1

Суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Стаття 218 частина 2

Учасник господарських відносин відповідає за невиконання або неналежне виконання господарського зобов'язання чи порушення правил здійснення господарської діяльності, якщо не доведе, що ним вжито усіх залежних від нього заходів для недопущення господарського правопорушення. У разі якщо інше не передбачено законом або договором, суб'єкт господарювання за порушення господарського зобов'язання несе господарсько-правову відповідальність, якщо не доведе, що належне виконання зобов'язання виявилось неможливим внаслідок дії непереборної сили, тобто надзвичайних і невідворотних обставин за даних умов здійснення господарської діяльності. Не вважаються такими обставинами, зокрема, порушення зобов'язань контрагентами правопорушника, відсутність на ринку потрібних для виконання зобов'язання товарів, відсутність у боржника необхідних коштів.

33. Господарський процесуальний кодекс України (у редакції, чинній на час розгляду справи у судах першої та апеляційної інстанцій)

Стаття 27 частини 1-3

Треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, можуть вступити у справу на стороні позивача або відповідача до прийняття рішення господарським судом, якщо рішення з господарського спору може вплинути на їх права або обов'язки щодо однієї з сторін. Їх може бути залучено до участі у справі також за клопотанням сторін, прокурора...

У заявах про залучення третіх осіб і у заявах третіх осіб про вступ у справу на стороні позивача або відповідача зазначається, на яких підставах третіх осіб належить залучити або допустити до участі у справі.

Питання про допущення або залучення третіх осіб до участі у справі вирішується господарським судом, який виносить з цього приводу ухвалу.

Стаття 38 частини 1-2

Сторона або прокурор у разі неможливості самостійно надати докази вправі подати клопотання про витребування господарським судом доказів.

У клопотанні повинно бути зазначено:

- 1) який доказ витребується;
- 2) обставини, що перешкоджають його наданню;
- 3) підстави, з яких випливає, що цей доказ має підприємство чи організація;
- 4) обставини, які може підтвердити цей доказ.

Стаття 43 частина 1

Господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

34. Господарський процесуальний кодекс України

Стаття 300 частини 1, 2

Переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права.

Суд касаційної інстанції не має права встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені у рішенні або постанові суду чи відхилені ним, вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими, збирати чи приймати до розгляду нові докази або додатково перевіряти докази.

ПОЗИЦІЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ

Оцінка аргументів учасників справи і висновків судів першої й апеляційної інстанцій

35. Суд зазначає, що перегляд оскаржуваних судових рішень здійснюється у касаційному порядку виключно в межах доводів та вимог касаційної скарги відповідача.

36. Суд зазначає, що касаційна скарга відповідача, її доводи, фактично зводяться до переоцінки обставин справи, що не є компетенцією Суду, враховуючи вимоги статті 300 Господарського процесуального кодексу України.

37. Суд відхиляє аргумент скажника про те, що у нього не виникло зобов'язань з перерахунку позивачу суми заборгованості (компенсації позивачу витрат, понесених ним, у зв'язку з наданням освітніх послуг), оскільки між сторонами не було укладено господарського договору і у скажника були відсутні відповідні бюджетні асигнування.

38. Суд зазначає, що відсутність укладеного між сторонами відповідного господарського договору не свідчить про відсутність у відповідачів зобов'язань зі здійснення компенсації позивачу витрат, понесених ним, у зв'язку з наданням освітніх послуг. Оскільки, як вірно встановлено судами першої та апеляційної інстанцій, зобов'язання сторін у даній справі виникли безпосередньо із актів органів місцевого самоврядування [розпоряджень Київської міської державної адміністрації та рішень Київської міської ради], у розумінні частини 4 статті 11 Цивільного кодексу України.

39. Крім того, здійснення скажником часткової сплати заборгованості позивачу, свідчить про визнання скажником існування у нього відповідних зобов'язань.

40. Суд також зазначає, що відсутність бюджетного фінансування (бюджетних коштів) не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення існуючого зобов'язання, у розумінні частини 2 статті 218 Господарського кодексу України та статті 617 Цивільного кодексу України.

41. Аргументи скажника про порушення судами першої та апеляційної інстанцій приписів статей 27, 38 Господарського процесуального кодексу України (в редакції, чинній до 15.12.2017) Судом також відхиляються як необґрунтовані, оскільки: як встановлено судом першої інстанції, заявник не надав доказів того, що прийняття рішення у справі може вплинути на права чи обов'язки відповідних осіб; як встановлено судом апеляційної інстанції, заявником не було обґрунтовано необхідність витребування відповідних доказів для вирішення даного спору.

42. Отже, звертаючись з касаційною скаргою, скажник не спростував висновків судів першої та апеляційної інстанцій та не довів неправильного застосування норм матеріального і процесуального права як необхідної передумови для скасування прийнятих ними судових рішень.

Висновки за результатами розгляду касаційної скарги

43. Зважаючи на викладене, Суд дійшов висновку про відмову в задоволенні касаційної скарги.

44. Рішення суду першої інстанції та постанову суду апеляційної інстанції підлягають залишенню без змін.

Судові витрати

45. Судові витрати, понесені скажником у зв'язку з переглядом справи у суді касаційної інстанції покладаються на скажника, оскільки касаційна скарга залишається без задоволення.

Керуючись статтями 300, 301, 308, 309, 314, 315, 317 Господарського процесуального кодексу України, Суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Касаційну скаргу Департаменту соціальної політики Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) залишити без задоволення.

2. Рішення Господарського суду міста Києва від 07.07.2015 та постанову Київського апеляційного господарського суду від 02.08.2017 у справі №910/12033/14 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з моменту її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Головуюча

Г. Вронська

Судді

О. Баранець

В. Студенець